

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 440

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

29 octombrie 2021

Cuprins

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Comitetul Regiunilor

Interactio – Ședință în format hibrid – A 145-a sesiune plenară a CoR, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/01	Rezoluția Comitetului European al Regiunilor privind propunerile referitoare la programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2022	1
2021/C 440/02	Rezoluția Comitetului European al Regiunilor pe tema „O viziune pentru Europa: viitorul cooperării transfrontaliere”	6

AVIZE

Comitetul Regiunilor

Interactio – Ședință în format hibrid – A 145-a sesiune plenară a CoR, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/03	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă .	11
2021/C 440/04	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică – O nouă agendă pentru Mediterana	19
2021/C 440/05	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 și COP26	25
2021/C 440/06	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Planul de acțiune pentru democrația europeană	31
2021/C 440/07	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă până în 2030	36
2021/C 440/08	Avizul Comitetului European al Regiunilor: Crearea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice	42

RO

2021/C 440/09	Avizul Comitetului European al Regiunilor: Strategie pentru consolidarea aplicării Cartei drepturilor fundamentale în UE	49
2021/C 440/10	Avizul Comitetului European al Regiunilor: Viitorul aeroporturilor regionale – Provocări și oportunități	51
2021/C 440/11	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Plan pentru viitorul îngrijitorilor și al serviciilor de îngrijire – oportunități la nivel local și regional pentru o provocare europeană	56
2021/C 440/12	Avizul Comitetului European al Regiunilor: Un plan de acțiune pentru economia socială	62

III *Acte pregătitoare*

Comitetul Regiunilor

Interactio – Ședință în format hibrid – A 145-a sesiune plenară a CoR, 30.6.2021-1.7.2021

2021/C 440/13	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Actul legislativ privind serviciile digitale și Actul legislativ privind piețele digitale	67
2021/C 440/14	Aviz al Comitetului European al Regiunilor privind reziliența entităților critice	99
2021/C 440/15	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Revizuirea regulamentului privind infrastructura energetică europeană în vederea adaptării la tranziția verde și digitală	105

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

**INTERACTIO – ȘEDINȚĂ ÎN FORMAT HIBRID – A 145-A SESIUNE PLENARĂ A COR,
30.6.2021-1.7.2021**

**Rezoluția Comitetului European al Regiunilor privind propunerile referitoare la programul de lucru
al Comisiei Europene pentru 2022**

(2021/C 440/01)

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR,

având în vedere:

- protocolul de cooperare cu Comisia Europeană, din februarie 2012,
- Rezoluția CoR privind Prioritățile Comitetului European al Regiunilor pentru perioada 2020-2025 ⁽¹⁾;
- contribuțiile parlamentelor regionale cu competențe legislative primite în cadrul acordului de cooperare CoR-CALRE,

Redresare și coeziune

1. întrucât punerea în aplicare a instrumentului *Next Generation EU* va fi o prioritate fundamentală a programului de lucru al Comisiei Europene pentru 2022, CoR solicită Comisiei să se asigure că autoritățile locale și regionale sunt implicate în punerea în aplicare a planurilor naționale de redresare și reziliență (PNR), ceea ce este esențial pentru atingerea obiectivelor Mecanismului de redresare și reziliență (RRF), pentru asigurarea unei mai bune coordonări cu programele politicii de coeziune și cu strategiile de specializare inteligentă elaborate de regiuni și pentru prevenirea unor eventuale rate de absorbție scăzute. Subliniază, de asemenea, necesitatea de a implica autoritățile locale și regionale în procesele semestrului european, întrucât recomandările specifice fiecărei țări au, în cea mai mare parte, o dimensiune locală și regională;
2. își reiterează apelul adresat Comisiei de a integra obiectivele de dezvoltare durabilă în cadrul unui semestru european reformat, de a le cartografia în planurile naționale de redresare și reziliență și, pe această bază, de a le integra în următorul ciclu, începând cu analiza anuală a creșterii. CoR așteaptă, de asemenea, să se instituie o platformă multipartită a UE privind ODD, pentru a sprijini și consilia Comisia cu privire la punerea în aplicare în timp util a ODD;
3. invită Comisia Europeană să prezinte o propunere de prelungire – până la sfârșitul anului 2022 – a actualelor măsuri excepționale de flexibilitate în cadrul Inițiativei plus pentru investiții în răspunsul la coronavirus, cum ar fi posibilitatea unei rate de cofinanțare a UE de 100 %, și să aibă în vedere o creștere temporară a pragului *de minimis* pentru ajutoarele de stat, pentru a sprijini în continuare investițiile sustenabile pentru aceeași perioadă;
4. îndeamnă Comisia să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare deplină a foii de parcurs obligatorii din punct de vedere juridic, introducând noi resurse proprii în cursul actualului CFM, printre altele prin prezentarea, în timp util, de propuneri legislative;

⁽¹⁾ COR-2020-01392-00-00-RES-TRA.

5. invită Comisia ca, în relansarea revizuirii cadrului european de guvernare economică, să ia în considerare realitățile și nevoile autorităților locale și regionale, precum și impactul pandemiei de COVID-19 asupra nivelului datoriei și al deficitului, în special în ceea ce privește investițiile publice la toate nivelurile de guvernare;
6. invită Comisia Europeană ca, având în vedere consecințele grave pe care pandemia de COVID-19 le-a avut asupra acestor regiuni, să plaseze dezvoltarea durabilă și crearea de locuri de muncă în centrul revizuirii strategiei UE pentru regiunile ultraperiferice; se angajează să se implice în elaborarea și punerea în aplicare a acestei strategii în conformitate cu recomandările sale anterioare;
7. invită Comisia să integreze considerentele demografice în toate politicile sale și să prevadă instrumente financiare care să permită dezvoltarea acțiunilor și a măsurilor de abordare a provocărilor demografice în acele regiuni în care consecințele schimbărilor demografice reprezintă un impact deosebit;

Mediu și durabilitate

8. salută propunerea Comisiei de a realiza, împreună cu CoR, o monitorizare privind reducerea la zero a poluării și, într-o etapă ulterioară, un tablou de bord al performanței ecologice a regiunilor UE în cadrul planului său de acțiune privind reducerea la zero a poluării; propune o conlucrare pentru a monitoriza progresele și impactul tuturor acțiunilor prevăzute de Pactul verde, inclusiv punerea în aplicare la nivel regional a acțiunilor din domeniul climei și al redresării ecologice; solicită să fie implicat în organizarea Anului european al orașelor mai verzi, dacă inițiativa se va confirma pentru 2022, și să se țină seama de trăsăturile specifice zonelor rurale, mai ales celor depopulate, în punerea în aplicare a politicilor din cadrul Pactului verde;
9. invită Comisia să integreze în Pactul verde european o lege privind oceanele, ca strategie globală cu obiective și termene măsurabile pentru protejarea mediului marin, reducerea poluării și inversarea declinului biodiversității, protejând și promovând, în același timp, micii pescari;
10. sugerează Comisiei să introducă conceptul de coeziune în domeniul mediului și climei ca dimensiune complementară conceptului de coeziune economică, socială, teritorială și digitală, ca element-cheie pentru redresarea Europei și a lumii, pentru dezvoltare durabilă, pentru Agenda 2030 a ONU, pentru ODD și pentru obiectivul privind neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon;
11. se alătură solicitării adresate Comisiei de Parlamentul European de a prezenta, până la sfârșitul anului 2022, o lege cu forță juridică obligatorie privind biodiversitatea. Aceasta ar trebui însoțită de un mecanism de monitorizare cu indicatori, care să implice în mod oficial autoritățile locale și regionale;
12. solicită Comisiei să revizuiască reglementarea privind guvernarea Uniunii Energiei, astfel încât să devină mai adecvată pentru punerea în aplicare a Pactului verde, consolidând integrarea contribuțiilor subnaționale în planurile naționale și aliniind planurile naționale privind energia și clima cu planurile naționale de punere în aplicare a Agendei ONU 2030 și a cadrului ODD; propune un cadru de acțiune la nivel subnațional care să fie luat în considerare în mod oficial în cadrul CCONUSC și în guvernarea ulterioară a UE în domeniul climei;
13. se așteaptă ca Comisia să înceapă să integreze dimensiunea de gen în procesele sale de elaborare a politicilor: în Pactul verde, în planurile naționale de redresare și reziliență și în acordurile de parteneriat în cadrul fondurilor structurale și de investiții ale UE, în principal prin prezentarea, în conformitate cu articolul 16 litera (f) din Acordul interinstituțional (IIA) și cel târziu la 1 ianuarie 2023, a unei metodologii de evaluare a impactului din perspectiva genului al programelor UE;
14. invită Comisia să inițieze un dialog structurat cu autoritățile locale și regionale cu privire la elaborarea și punerea în aplicare a pachetului „Fit for 55” („Pregătiți pentru 55”);
15. sprijină obiectivele propuse de strategia „De la fermă la consumator”, care urmează să fie transpuse în legislația politicii agricole comune. Invită, de asemenea, Comisia să propună sisteme de etichetare nutrițională echitabilă și etichete privind originea și metodele de producție a produselor de origine animală;
16. invită Comisia Europeană să se asigure că Agenda rurală europeană este pusă în aplicare în toate politicile și are obiective politice ambițioase și concrete pentru a consolida dinamica inovatoare a teritoriilor rurale, pentru a organiza o cooperare inteligentă între regiuni și pentru a stimula acțiunea cetățenilor în cadrul strategiilor de dezvoltare locală;

Tranziția digitală și industria

17. invită Comisia să integreze coeziunea digitală ca dimensiune complementară conceptului de coeziune economică, socială și teritorială și, astfel, să prevină un „dublu decalaj digital” cauzat de lipsa infrastructurii, a accesului la dispozitivele electronice și a competențelor digitale;

18. solicită Comisiei să țină seama de diferențele regionale și locale și de indicatorii aferenți în raportul de analiză comparativă privind e-guvernarea, întrucât decalajul dintre mediul urban și cel rural în utilizarea serviciilor de e-guvernare este în creștere;

19. invită Comisia să asigure un dialog structurat cu orașele și regiunile Europei privind modalitățile de consolidare a ecosistemelor industriale regionale, a clusterelor și a alianțelor interregionale în cursul punerii în aplicare a strategiei industriale, luând în considerare strategiile de specializare inteligentă, deoarece abordarea bazată pe realitatea zonei lipsește în mare măsură în Comunicarea privind „Actualizarea Strategiei industriale 2020”;

Cooperare transfrontalieră și mobilitate

20. salută angajamentul Comisiei de a elabora un instrument pentru situații de urgență al pieței unice și solicită elaborarea unei legislații care să asigure standarde și proceduri europene minime care să garanteze deschiderea frontierelor interne, inclusiv în perioadele de criză;

21. subliniază necesitatea unui cadru de politică al UE care să permită instituirea și gestionarea eficientă a serviciilor publice transfrontaliere; încurajează, de asemenea, legislatorul european, statele membre, regiunile și autoritățile locale să dezvolte și să promoveze în continuare instrumente pentru democrația transfrontalieră participativă care să contribuie la implicarea cetățenilor în procesul de integrare europeană pe teren;

22. regretă profund că discuțiile dintre statele membre cu privire la mecanismul transfrontalier european (MTFE) propus au eșuat; întrucât obstacolele juridice și administrative limitează în mod semnificativ cooperarea transfrontalieră și calitatea vieții în regiunile de frontieră, CoR solicită o nouă propunere a Comisiei de regulament privind MTFE;

23. invită Comisia Europeană să elaboreze în continuare orientări concrete privind noul cadru pentru mobilitate urbană, care va face mobilitatea urbană mai durabilă și va reduce impactul acesteia asupra sănătății oamenilor;

24. salută acordul interinstituțional privind Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE). Speră că proiectele cofinanțate privind rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) și infrastructura energetică transeuropeană (TEN-E) vor contribui la eliminarea verigilor lipsă, în special în regiunile transfrontaliere, și reamintește Comisiei necesitatea de a aloca un buget suficient pentru cofinanțarea proiectelor privind rețeaua globală;

Migrație și protecție socială

25. sugerează crearea unui tablou de bord social regional, pentru a reflecta pe deplin amploarea provocărilor sociale din UE și pentru a asigura punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale (EPRS) la toate nivelurile;

26. invită Comisia să sprijine și să monitorizeze punerea în aplicare de către statele membre a Garanției europene pentru copii și să faciliteze schimbul de bune practici în acest sens;

27. se așteaptă ca Comisia să prezinte o propunere ambițioasă de îmbunătățire a condițiilor de muncă pentru lucrătorii pe platformele online, care să țină seama de modelele naționale ale pieței forței de muncă și de competențele decizionale ale UE;

28. invită Comisia să integreze recomandările CoR în inițiativa privind îngrijirea pe termen lung, având în vedere legătura puternică a acestei inițiative cu deficitul grav de competențe în acest domeniu și cu schimbările demografice, care sunt deosebit de acute în regiunile afectate de îmbătrânirea populației;

29. se angajează să joace un rol activ pe Platforma europeană pentru combaterea fenomenului lipsei de adăpost, care ar trebui să fie completată de o propunere a Comisiei privind un cadru UE pentru strategiile naționale privind persoanele fără adăpost;

30. invită Comisia să abordeze cu atenție deosebită consolidarea redresării și rezilienței sectoarelor culturale și creative în contextul pandemiei de COVID-19 și precaritatea condițiilor de muncă ale artiștilor, prin facilitarea mobilității și recunoașterii reciproce a statutului lor;

Migrație și integrare

31. solicită Comisiei să asigure progrese în instituirea unui cadru european comun cuprinzător pentru gestionarea migrației și a azilului, în cadrul noului pact privind migrația și azilul; reiterează că dimensiunea locală și regională a migrației și integrării ar trebui luată în considerare și sprijinită de noul parteneriat dintre CoR și Comisie privind integrarea;

Securitate

32. invită Comisia să includă CoR ca partener deplin în angajamentul UE față de securitatea și reziliența urbană și în noua inițiativă „Orașele împotriva radicalizării și terorismului”;

Sănătate, protecție civilă și turism

33. reamintește Comisiei că orice revizuire a cadrului juridic Schengen trebuie să țină seama de opiniile și nevoile orașelor și regiunilor din apropierea frontierelor interne; solicită să fie consultat într-un stadiu incipient, în conformitate cu Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității;

34. îndeamnă Comisia Europeană să introducă o procedură rapidă menită să găsească o soluție satisfăcătoare și permanentă la problema crizei umanitare din Mediterana, axată în primul rând pe protejarea vieții migranților, dar și pe asigurarea respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale. CoR și autoritățile locale și regionale își declară maxima disponibilitate de a coopera în acest sens;

35. invită Comisia să prezinte propuneri îndrăznețe pentru dezvoltarea și producția de medicamente esențiale în UE, pentru a asigura autonomia strategică a UE, prin reducerea dependenței de țările terțe; se așteaptă ca Comisia să propună, de asemenea, măsuri concrete și solide pentru a stimula accesul la medicamente generice și biosimilare și, de asemenea, pentru a asigura accesul la produse farmaceutice în perioade de criză;

36. sprijină o revizuire a rolului Uniunii Europene în politica de sănătate publică, în contextul Conferinței privind viitorul Europei, dat fiind că politica în domeniul sănătății este o competență principală a statelor membre și este adesea abordată la nivel subnațional;

37. se așteaptă ca avizul său privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, precum și rezultatele celei de a treia consultări a RegHub să se reflecte în al treilea raport privind funcționarea directivei, prevăzut pentru 2022;

38. așteaptă cu interes să contribuie la propunerea Comisiei privind un calendar și un card european de vaccinare, pentru a se asigura că toți europenii au dreptul la protecție prin vaccinare profilactică – și dovada acesteia –, indiferent de reședința lor;

39. îndeamnă Comisia să avanseze în direcția stabilirii și dezvoltării obiectivelor Uniunii în materie de reziliență la dezastre în domeniul protecției civile, ca obiective fără caracter obligatoriu de sprijinire a acțiunilor de prevenire și pregătire, subliniind, în același timp, că acest lucru trebuie realizat în cooperare nu numai cu guvernele naționale, ci și cu autoritățile locale și regionale; așteaptă cu interes punerea deplină în aplicare a Rețelei europene de cunoștințe în materie de protecție civilă și îndeamnă Comisia să includă expertiza în materie de gestionare a dezastrelor, disponibilă și la nivel subnațional. În plus, se așteaptă la un plan clar pentru angajamentul pe termen lung și la consolidarea financiară a mecanismului de protecție civilă al UE și a instrumentelor sale, cum ar fi rescEU și Corpul medical european;

40. își reiterează apelul pentru o nouă strategie în sectorul turismului european și solicită Comisiei să prezinte o agendă europeană pentru turism 2030-2050, inclusiv o primă schiță a acesteia înainte de sfârșitul primei jumătăți a anului 2022 (pentru a sprijini tranziția verde și cea digitală a ecosistemului turistic european și pentru a-i consolida competitivitatea), și să promoveze redresarea locurilor de muncă locale și regionale legate de această activitate;

Cooperare externă

41. regretă că Acordul comercial și de cooperare între UE și Regatul Unit, semnat la 24 decembrie 2020, nu prevede nicio implicare specifică sau structurată a autorităților locale și regionale; cu toate acestea, CoR va reflecta, în special prin activitatea politică a Grupului de contact CoR-Regatul Unit, asupra modalităților de asigurare a continuității cooperării noastre cu administrațiile descentralizate și cu guvernarea locală din Regatul Unit; de asemenea, invită Comisia să monitorizeze îndeaproape implicarea autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a rezervei de ajustare la Brexit;

42. solicită instituirea unui sprijin susținut și structurat din partea Comisiei pentru cooperarea *inter pares* dintre autoritățile locale din Balcanii de Vest și omologii lor din statele membre ale UE, în strânsă cooperare cu CoR, în special prin intermediul comitetelor sale consultative mixte cu Muntenegru, Macedonia de Nord și, respectiv, Serbia, precum și al grupului de lucru pentru Balcanii de Vest;

43. salută decizia de a lansa Academia de administrație publică a Parteneriatului estic și rolul consolidat al autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a politicilor, strategiilor și inițiativelor emblematiche din cadrul Parteneriatului estic;

44. îndeamnă toate instituțiile UE ca, în implementarea parteneriatului reînnoit cu țările din vecinătatea sudică, să considere autoritățile locale și regionale drept parteneri-cheie în dezvoltarea și programarea durabilă, pentru a crea o nouă dinamică pentru reformele în materie de descentralizare;

45. invită Comisia să recunoască rolul pe care îl pot juca autoritățile locale și regionale în contribuția la pace și prosperitate în țările terțe, prin inițiative precum Inițiativa de la Nicosia – un exemplu concret de cooperare *inter pares* ce contribuie la crearea unui climat de încredere și la menținerea unui dialog intern deschis între autoritățile regionale și locale;

Subsidiaritate și viitorul Europei

46. își reiterează apelul adresat Comisiei de a-și intensifica activitatea și angajamentul față de cetățeni și autoritățile locale și regionale în cadrul Conferinței privind viitorul Europei și dincolo de granițele acesteia și de a pune la dispoziție instrumentele adecvate pentru a da curs recomandărilor conferinței; invită Comisia să intensifice cooperarea dintre reprezentanțele sale din statele membre și CoR în organizarea de dialoguri locale în afara capitalelor;

47. invită Comisia să depună eforturi în siajul măsurilor legislative și fără caracter legislativ prezentate în Planul de acțiune pentru democrația europeană, incluzând în domeniul lor de aplicare alegerile regionale și locale, mass-media locală și combaterea dezinformării la nivel regional și local;

48. își menține angajamentul de a pune în aplicare recomandările Grupului operativ privind subsidiaritatea, proporționalitatea și scenariul „Mai puțin, dar mai eficient” și conceptul de „subsidiaritate activă”; solicită utilizarea sistematică a grilei de evaluare a subsidiarității;

49. îi încredințează președintelui său mandatul de a transmite prezenta rezoluție instituțiilor UE și președințiilor Consiliului UE.

Bruxelles, 30 iunie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

Rezoluția Comitetului European al Regiunilor pe tema „O viziune pentru Europa: viitorul cooperării transfrontaliere”

(2021/C 440/02)

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. este ferm convins de valoarea adăugată ridicată a cooperării transfrontaliere ca element esențial al proiectului european și al politicilor Uniunii Europene, dat fiind că această cooperare vizează consolidarea coeziunii teritoriale, precum și a legăturilor, a schimburilor și a colaborării între teritorii și cetățeni, de o parte și de cealaltă a frontierelor terestre și maritime;
2. își exprimă îngrijorarea în legătură cu cel mai mare regres din ultimele decenii în domeniul cooperării transfrontaliere, ca urmare a pandemiei de COVID-19; solicită, în lumina dezbaterii privind viitorul Europei în Uniunea Europeană, readucerea cooperării transfrontaliere în prim-planul agendei politice a UE, ceea ce i-ar permite să-și aducă contribuția la redresarea în urma crizei;
3. în urma consultărilor publice organizate de CoR cu privire la viitorul cooperării transfrontaliere și după consultarea membrilor Alianței europene a cetățenilor din regiunile transfrontaliere, propune următoarea viziune privind cooperarea transfrontalieră în următorii ani;

Serviciile de urgență, asistența medicală și viitoarele crize

4. invită Comisia Europeană să prezinte o propunere prin care, în situația unei crize la nivelul întregii UE sau la nivel regional, să fie menținute cooperarea transfrontalieră terestră și maritimă și activitățile cu caracter transfrontalier. Această propunere ar trebui să aibă ca scop menținerea frontierelor interne ale UE deschise, asigurând libera circulație a persoanelor și furnizarea de servicii publice transfrontaliere și garantând funcționarea deplină și eficientă a pieței unice și a spațiului Schengen;
5. subliniază că Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să consulte întotdeauna în timp util autoritățile locale și regionale înainte de a lua în considerare închiderea frontierelor sau orice tip de acțiune care ar putea avea un impact asupra vieții cetățenilor; în plus, orice astfel de acțiune trebuie să respecte principiul proporționalității și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de politică definite în mod legitim și transparent;
6. subliniază necesitatea ca rezidenții din Uniunea Europeană să aibă acces cât mai rapid posibil la serviciile de urgență și de asistență medicală; încurajează statele membre să ia în considerare măsuri care să permită libera circulație transfrontalieră a personalului și a vehiculelor care lucrează în serviciile de urgență și de asistență medicală;
7. sugerează ca statele membre să aibă în vedere cooperarea transfrontalieră atunci când introduc schimbări în activitatea serviciilor de sănătate și de urgență sau atunci când elaborează sau pun în aplicare noi planuri naționale, regionale sau locale în domeniul sănătății; propune, de asemenea, să se poată pune în aplicare și urma planuri în domeniul sănătății elaborate la nivelul Uniunii, în măsura posibilului și în funcție de cauzele situației de urgență;
8. invită statele membre să elaboreze planuri de urgență transfrontaliere comune pentru fiecare frontieră sau chiar aferente unor părți ale frontierei, pentru a asigura un nivel mai bun de pregătire și răspuns în caz de urgență. În procesul de elaborare a acestor planuri ar trebui consultate regiunile frontaliere ale UE, și în special euroregiunile, comunitățile de lucru, grupările europene de cooperare teritorială (GECT) și celelalte structuri transfrontaliere, cu posibilitatea, dacă este cazul, de a le încredința mandatul de punere în aplicare sau gestionare în comun;
9. pledează pentru o cooperare strânsă cu Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) și cu autoritățile regionale competente, în special prin înființarea unor observatoare transfrontaliere locale sau regionale în domeniul sănătății;

Pentru regiuni transfrontaliere mai bine integrate

10. invită Uniunea Europeană, în cooperare cu statele sale membre și cu autoritățile locale și regionale, să promoveze dezvoltarea unor zone de locuit funcționale în teritoriile aflate de o parte și de alta a frontierelor terestre și maritime ale Uniunii și ale țărilor învecinate, inclusiv în regiunile ultraperiferice, și să își concentreze, prin urmare, viitoarele oportunități de finanțare și politicile asupra acestor zone;
11. solicită Comisiei Europene ca, la elaborarea politicilor sale, să țină seama de fenomenul transfrontalier, conform unei abordări transversale;

12. invită Comisia Europeană, în special EUROSTAT, precum și birourile naționale de statistică relevante, să colecteze în mod sistematic date statistice privind viața în zonele transfrontaliere, identificând fluxurile și interdependențele transfrontaliere în toate domeniile de politică relevante și în viața publică, pentru a furniza dovezi concrete pentru elaborarea politicilor viitoare;

13. solicită statelor membre să analizeze posibilitatea instituirii unor strategii comune pentru zonele transfrontaliere integrate și să prevadă resurse specifice pentru dezvoltarea de proiecte transfrontaliere, amenajarea teritoriului, infrastructură, strategii economice și o piață integrată a forței de muncă. Finanțarea pentru elaborarea și punerea în aplicare a acestor strategii ar urma să fie furnizată în cadrul INTERREG în temeiul cadrului financiar multianual 2021-2027;

14. consideră că toate serviciile Comisiei Europene ar trebui să fie conștiente de existența GECT. Prin urmare, Comitetul European al Regiunilor solicită Comisiei Europene să se asigure că GECT sunt recunoscute ca entități juridice și că sunt eligibile în cadrul tuturor cererilor de proiecte lansate de UE;

15. subliniază că sănătatea mediului (calitatea aerului, a solului și a apei) și sănătatea locuitorilor din zonele de frontieră ar trebui protejate în continuare, pentru a se evita poluarea și riscurile industriale generate de cealaltă parte a frontierei;

16. pentru a permite desfășurarea fără probleme a activităților cu caracter transfrontalier, CoR îndeamnă Comisia Europeană să se angajeze într-un dialog cu statele membre pentru a găsi modalități eficiente de recunoaștere reciprocă a calificărilor și drepturilor cetățenilor și ale întreprinderilor;

Îmbunătățirea legăturilor transfrontaliere de transport și comunicații

17. solicită sprijin pentru o mai bună conectivitate și intermodalitate transfrontalieră la frontierele terestre și maritime, printr-o finanțare adecvată și o planificare strategică. Instrumente precum Mecanismul pentru interconectarea Europei ar trebui să includă întotdeauna cereri de ofertă specifice pentru asigurarea legăturilor transfrontaliere lipsă, mergând chiar mai departe decât rețeaua centrală TEN-T. Investițiile pe termen lung prin intermediul Băncii Europene de Investiții (BEI) și al băncilor și instituțiilor naționale de promovare ar trebui, de asemenea, să ofere finanțare pentru proiectele transfrontaliere, iar INTERREG ar trebui să își sporească participarea la finanțarea unor soluții la aceste blocaje din sectorul transporturilor în cadrul programelor sale operaționale;

18. subliniază că pentru a realiza obiectivele climatice până în 2030 și neutralitatea climatică până în 2050, ar trebui promovate într-un mod mai ambițios toate soluțiile care vizează decarbonizarea fluxurilor transfrontaliere, inclusiv elaborarea unor politici tarifare comune sau a unor sisteme comune de emisie a biletelor, armonizarea orarelor și punerea informațiilor la dispoziția pasagerilor;

19. având în vedere provocările cu care se confruntă zonele insulare, montane și periferice, dorește, de asemenea, să sublinieze importanța programelor de cooperare transfrontalieră pentru garantarea continuității teritoriale și a mobilității transfrontaliere, gestionarea durabilă a resurselor naturale și sprijinirea decarbonizării sistemului energetic și a economiei circulare în regiunile și bazinul maritim în cauză;

20. subliniază că ar trebui să se acorde mai multă atenție și să se aloce o finanțare sporită proiectelor transfrontaliere de conectare IT, accesului la rețelele în bandă largă și utilizării instrumentelor bazate pe inteligență artificială menite să sprijine cooperarea economică și socială între regiunile transfrontaliere, acordând o atenție deosebită necesităților zonelor rurale;

Dezvoltarea serviciilor transfrontaliere

21. subliniază necesitatea unui cadru de politici al UE care să permită instituirea și gestionarea eficientă a unor servicii publice transfrontaliere care să răspundă nevoilor cetățenilor europeni din regiunile de frontieră, ținând seama în special de nevoile cetățenilor din regiunile transfrontaliere confruntate cu provocări demografice, și evitând, astfel, ca aceste regiuni să se depopuleze în continuare, prin furnizarea de servicii publice de înaltă calitate. Serviciile publice transfrontaliere (SPT), destinate rezidenților și întreprinderilor, ar trebui dezvoltate în toate domeniile relevante pentru viața din regiunile transfrontaliere;

22. invită regiunile frontaliere ale UE, în special euroregiunile, comunitățile de lucru, GECT și alte structuri transfrontaliere, să adopte în mod deliberat o perspectivă transfrontalieră pentru a identifica sinergii, posibile economii în ceea ce privește resursele și servicii complementare pentru a crea o ofertă atractivă pentru cetățeni și turiști de ambele părți ale frontierei;

23. subliniază necesitatea îmbunătățirii accesului la conținutul audiovizual și a distribuției acestuia, prin limitarea geoblocării, în special în regiunile de frontieră, ceea ce ar aduce beneficii și minorităților lingvistice;

24. subliniază că reducerea sarcinii administrative este deosebit de relevantă pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în regiunile de frontieră și, prin urmare, se angajează să acorde prioritate acestei chestiuni în cadrul platformei „Pregătiți pentru viitor”, cu propuneri relevante în domenii precum achizițiile publice și instrumentele și procesele de achiziții publice digitale, subliniind importanța digitalizării pentru dezvoltarea furnizării transfrontaliere de servicii publice, ținând seama în acest sens de tripla perspectivă a structurii productive, a administrațiilor și a entităților publice care furnizează servicii cetățenilor, și a cetățenilor înșiși;

25. invită Comisia Europeană să elaboreze un cadru legislativ care să faciliteze adoptarea de către statele de frontieră a unor statute ale lucrătorilor frontaliери;

Dezvoltarea unor piețe ale forței de muncă transfrontaliere integrate

26. subliniază că în regiunile transfrontaliere foarte interconectate dezvoltarea reprezintă o necesitate, pentru a asigura coeziunea și creșterea durabilă. În acest scop sunt necesare o strategie teritorială integrată, o distribuție echitabilă a veniturilor generate de activitățile transfrontaliere și finanțarea transfrontalieră a infrastructurii transfrontaliere și a serviciilor publice necesare pentru a asigura funcționarea regiunii transfrontaliere;

27. solicită o promovare mai eficace și o mai bună facilitare a cooperării transfrontaliere privind mobilitatea în scopul educației, formării și ocupării forței de muncă. Pentru cetățeni, acest tip de mobilitate îmbunătățește perspectivele de angajare, contribuie la deschiderea către lume și consolidează cetățenia europeană;

28. subliniază că sistemele de învățământ, inclusiv în universități, în instituțiile de învățământ pentru adulți și în instituțiile de învățământ profesional din regiunile de frontieră, ar trebui să ofere oportunități de învățare a limbilor din zonele învecinate cât mai devreme posibil și în acord cu conceptul de „învățare pe tot parcursul vieții”, cu programe de învățământ adaptate pentru a răspunde nevoilor actuale și viitoare ale pieței muncii;

Consolidarea guvernancei transfrontaliere

29. solicită ca structurilor transfrontaliere, cum ar fi euroregiunile, comunitățile de lucru sau GECT transfrontaliere, să li se acorde un rol mai important în gestionarea zonelor transfrontaliere și ca ele să fie consultate periodic cu privire la toate aspectele vieții din regiunile transfrontaliere. Statele membre și autoritățile locale și regionale ar trebui să stabilească metode de lucru pentru a asigura acest fapt;

Dezvoltarea unui sentiment identitar comun la nivel transfrontalier

30. subliniază că cooperarea transfrontalieră nu se referă numai la cooperarea economică, ci și la traiul în regiunile de frontieră și la dezvoltarea unui sentiment identitar comun. Ar trebui dezvoltată o abordare bazată pe cultură, care să pună în valoare bogăția patrimoniului – atât material, cât și imaterial – împărtășit de regiunile frontaliere și care să le ofere cetățenilor posibilitatea de a interacționa în mod regulat și de a socializa cu vecinii lor, consolidând încrederea reciprocă, care rămâne un obstacol esențial în calea cooperării transfrontaliere. În acest sens, proiectele interpersonale, în special consolidarea schimburilor interculturale, sunt extrem de importante, deoarece consolidează cooperarea de proximitate, de care cetățenii se simt cei mai apropiați, întrucât se manifestă în viața de zi cu zi. De asemenea, ar trebui acordată o atenție deosebită diversității populației și ar trebui căutate mijloace adecvate pentru a aplica o abordare favorabilă incluziunii;

31. sprijină crearea unui „card european digital de servicii transfrontaliere” și reamintește colegiilor că ideea inițială care stă la baza cardului electronic pentru servicii este de a reduce complexitatea și costurile administrative pentru prestatorii de servicii transfrontaliere, în special pentru IMM-uri, atunci când îndeplinesc formalități administrative;

32. invită Uniunea Europeană, statele membre și autoritățile locale și regionale să sprijine organizarea periodică de evenimente și festivaluri culturale, educaționale și sportive transfrontaliere; subliniază că acțiunile de voluntariat ale tinerilor și implicarea lor în inițiativele de cooperare transfrontalieră și europeană ar trebui dezvoltate în continuare, completând inițiativa INTERREG Volunteer Youth (IVY) și Corpul european de solidaritate;

33. consideră că Uniunea Europeană ar trebui să încurajeze dezvoltarea de dispozitive universale de traducere automată, care sunt deosebit de utile în zonele transfrontaliere;

O mai bună legislație pentru regiuni frontaliere mai puternice

34. subliniază faptul că Uniunea Europeană a adoptat numeroase acte legislative și tratate care au potențialul de a îmbunătăți în mod semnificativ viața cetățenilor care locuiesc în regiunile de frontieră, însă punerea în aplicare și monitorizarea lor sunt deficitare; îndeamnă Comisia Europeană să revizuiască punerea în aplicare a legislației existente și să consolideze capacitatea de monitorizare, pentru a se asigura că este pusă în aplicare în mod corespunzător la toate nivelurile;

35. invită Comisia Europeană să propună un instrument de coordonare între statele membre pe durata transpunerii directivelor UE, pentru a nu crea noi obstacole juridice la frontiere;

36. invită Comisia Europeană și statele membre să efectueze evaluări ale impactului teritorial transfrontalier cu privire la toate propunerile legislative relevante cu potențial impact transfrontalier, pentru a evita crearea de noi obstacole în regiunile transfrontaliere;

37. solicită Comisiei Europene să propună revizuiți sau clarificări ale Acordului Schengen, în special cu privire la dispozițiile care permit statelor membre să închidă frontierele sau să introducă cerințe administrative suplimentare pentru traversarea acestora;

38. regretă profund că discuțiile dintre statele membre cu privire la propunerea de mecanism transfrontalier european (MTFE) au eșuat, deoarece propunerea respectivă includea progrese considerabile în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră. Întrucât obstacolele juridice și administrative transfrontaliere limitează în mod semnificativ cooperarea transfrontalieră și calitatea vieții în regiunile de frontieră, CoR solicită o nouă inițiativă a Comisiei de revizuire a Regulamentului privind MTFE, care să țină seama de problemele ridicate anterior de statele membre. CoR se oferă să organizeze discuțiile premergătoare acestei noi propuneri de regulament cu Comisia Europeană, Parlamentul European și statele membre, autoritățile regionale și locale și cu toate celelalte părți interesate de acest subiect;

39. invită Comisia Europeană și statele membre să recunoască rolul jucat de euroregiuni ca instrument esențial pentru integrarea și coeziunea europeană, prin crearea unei identități euroregionale, prin adoptarea unor strategii comune, prin eliminarea costurilor legate de contextul transfrontalier și prin cooperarea de proximitate. Solicită, prin urmare, promovarea și impulsivarea rolului euroregiunilor în cooperarea transfrontalieră, acordându-le un sprijin financiar sporit;

Îmbunătățirea cooperării teritoriale europene

40. solicită Uniunii Europene să revizuiască cadrul financiar multianual în cursul evaluării sale la jumătatea perioadei, majorând considerabil fondurile consacrate programelor INTERREG și cooperării teritoriale europene;

41. solicită în continuare o simplificare considerabilă a proiectelor INTERREG și subliniază că acestea ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a răspunde nevoilor reale ale zonelor transfrontaliere; invită organismele de gestionare a programelor INTERREG să evite în continuare orice formă de suprareglementare. Ar trebui abandonate procedurile administrative inutile și anumite controale și audituri a căror frecvență este prea mare, deoarece sarcina actuală face ca proiectele transfrontaliere să fie nefezabile pentru multe autorități locale și regionale și alte entități sau nedorite de acestea;

42. pentru perioada 2021-2027, este necesar să se mențină toate zonele geografice de cooperare transfrontalieră, astfel cum sunt definite în perioada 2014-2020, fără a elimina în mod nejustificat eligibilitatea anumitor teritorii pentru diferitele programe de cooperare transfrontalieră;

43. invită regiunile frontaliere ale UE și programele INTERREG să investească mai multe resurse în regiunile de frontieră în proiecte interpersonale (P2P) sau în microproiecte, eventual gestionate prin cereri de propuneri periodice sau prin crearea unui „fond pentru proiecte mici”, pentru a spori oportunitățile de întâlnire și de consolidare reciprocă a încrederii și sugerează, de asemenea, o interacțiune și o cooperare mai strânse între cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională;

44. subliniază importanța sinergiilor și complementarităților dintre acțiunile de cooperare transfrontalieră și programele europene de finanțare care fac obiectul gestiunii directe, indirecte și, în special, partajate;

45. subliniază că, în cadrul programelor INTERREG, Uniunea ar trebui să finanțeze formarea profesională continuă a funcționarilor care lucrează în regiunile de frontieră în contextul cooperării transfrontaliere și să ofere programe de învățare a limbilor străine și de schimburi de tip Erasmus pentru funcționarii publici din regiunile transfrontaliere, în vederea consolidării cooperării transfrontaliere;

46. subliniază angajamentul CoR de a coopera cu statele membre, instituțiile UE și cu părțile interesate relevante în vederea punerii în aplicare a propunerilor prezentate în prezenta rezoluție;

47. subliniază că propunerile formulate în prezenta rezoluție au scopul de a contribui la discuțiile din cadrul Conferinței privind viitorul Europei; invită, în acest sens, autoritățile locale și regionale din regiunile de frontieră să organizeze dialoguri transfrontaliere cu cetățenii și mecanisme de consultare permanentă în cadrul cărora cetățenii să poată contribui la Conferința privind viitorul Europei;

Dimensiunea externă a cooperării transfrontaliere

48. reamintește rolul important pe care cooperarea transfrontalieră și structurile transfrontaliere permanente, cum ar fi euroregiunile, comunitățile de lucru sau GECT, îl pot juca în realizarea dezvoltării durabile dincolo de frontierele externe, contribuind la o cooperare mai strânsă a UE cu vecinii săi, sprijinind autoritățile locale și regionale, promovând o securitate sporită și îmbunătățind dezvoltarea socioeconomică. Autoritățile locale și regionale de la frontierele externe ale UE, atât terestre, cât și maritime, ar trebui să intensifice cooperarea cu vecinii lor din țările din afara UE, în beneficiul ambelor părți, prin dezvoltarea infrastructurii comune, consolidarea cooperării socioeconomice și intensificarea schimburilor culturale, permițând, totodată, instituirea unor servicii comune, ceea ce ar fi benefic pentru cetățenii zonei de frontieră respective;

49. solicită luarea în considerare a cooperării transfrontaliere dintre autoritățile europene, naționale, regionale și locale ca element-cheie pentru soluționarea pe termen lung a crizelor umanitare din Europa și din vecinătatea acesteia;

50. subliniază rolul-cheie al programului transfrontalier PEACE la frontiera dintre Irlanda și Irlanda de Nord în procesul de pace și regretă decizia guvernului britanic de a se retrage din alte programe de cooperare teritorială europeană. În continuarea activității de succes desfășurate de programele INTERREG care acoperă regiunea Mării Nordului, CoR consideră că promovarea unor viitoare proiecte și structuri transfrontaliere reprezintă un pas important către menținerea unor legături puternice cu orașele și regiunile din Regatul Unit, chiar și fără o implicare formală în programele de cooperare ale UE;

51. reamintește că frontierele externe ale UE se întind până la zona Caraibilor, Oceanul Indian și coasta Africii de Vest, datorită prezenței în aceste zone a regiunilor ultraperiferice europene. Este vorba de zone foarte expuse la riscuri și situații de urgență legate, printre altele, de mișcări migratorii, de traficul ilicit, de dezastre naturale sau de crize sanitare. Spre deosebire de alte frontiere externe din vecinătate, UE nu a elaborat strategii comune pentru aceste zone. Invită UE să aprofundeze această direcție și să elaboreze planuri de acțiune pentru fiecare dintre aceste zone, consolidând cooperarea cu țările învecinate și exploatând potențialul strategic al prezenței regiunilor ultraperiferice europene în zonele respective.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS*

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

INTERACTIO – ȘEDINȚĂ ÎN FORMAT HIBRID – A 145-A SESIUNE PLENARĂ A COR,
30.6.2021-1.7.2021

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă

(2021/C 440/03)

Raportor:	Robert VAN ASTEN (NL-RENEW E.) Membru al Consiliului Local Haga
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă – înscrierea transporturilor europene pe calea viitorului COM(2020) 789 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Observații generale

1. salută Strategia UE pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă. Prin această comunicare, Comisia Europeană stabilește o legătură între agenda privind sustenabilitatea a Pactului verde european, Agenda digitală și rolul mobilității în redresarea după criza provocată de coronavirus;
2. consideră că mobilitatea conectează oamenii, orașele și regiunile și este o premisă pentru buna funcționare a economiei. Mobilitatea în Europa este responsabilă însă și pentru un sfert din totalul emisiilor de CO₂. Ca atare, CoR sprijină abordarea cuprinzătoare a Comisiei Europene de a face mobilitatea mai durabilă, de a îmbunătăți accesul la soluții alternative durabile și de a implementa stimulente (tarifare) adecvate;
3. reamintește, în acest sens, că o mobilitate durabilă trebuie să fie combinată însă cu alte provocări conexe, cum ar fi accesibilitatea, caracterul abordabil, prețurile rezonabile, siguranța rutieră, sănătatea, amenajarea teritoriului, existența efectivă a soluțiilor alternative la transportul privat și schimbările demografice. Strategia nu conține măsuri concrete pentru a garanta că aceste acțiuni se pot consolida reciproc;
4. observă că orașele și regiunile sunt zone în care mobilitatea face legătura între locuință, servicii de sănătate, muncă, cunoaștere, aprovizionarea cu produse comerciale și petrecerea timpului liber. Tranziția în domeniul mobilității are loc în principal la nivel regional și local. Strategia ar trebui să acorde mai multă atenție cunoștințelor și experienței deținute de orașe și regiuni în ceea ce privește creșterea sustenabilității mobilității. Tranziția către o mobilitate sustenabilă și inteligentă necesită o abordare comună, care să implice toate nivelurile de guvernare (guvernanța pe mai multe niveluri), în conformitate cu principiul subsidiarității active;
5. consideră că nu este vorba doar de a face modurile de transport mai durabile (evoluând spre vehicule cu emisii zero), ci – mai degrabă – de a reduce distanțele și numărul deplasărilor, atunci când este posibil, și de a schimba și a folosi în comun modurile de transport (către forme mai durabile și mai active, cum ar fi mersul pe jos, cu bicicleta, autobuzele și trenul) și de a partaja moduri de mobilitate [între altele, combinații inteligente de tipuri de transport sprijinite digital (co-voiajare), inclusiv în zonele rurale].

6. observă că tranziția în materie de mobilitate necesită o schimbare de comportament, în care elementul central este utilizatorul. Ar trebui să se acorde mai multă atenție inovării sociale, care se axează pe anumite stimulente eficace pe care orașele și regiunile le pot utiliza pentru a promova mobilitatea activă, cum ar fi promovarea instituțională a mersului cu bicicleta, construirea de zone de parcare pentru acestea, monitorizarea utilizării corespunzătoare a pistelor pentru biciclete și pietoni, printre alte măsuri, sau realizarea tuturor amenajărilor necesare pentru a îmbunătăți accesul tuturor cetățenilor;
7. regretă că strategia nu reprezintă o viziune globală a politicii europene de mobilitate, care să acopere toate modurile de transport într-o manieră comună și echilibrată. În acest sens, subliniază că Comisia ar trebui să acorde mai multă pondere altor moduri de transport durabile, cum ar fi autobuzele, care trebuie să joace un rol esențial în tranziția către o mobilitate durabilă, sigură și accesibilă;
8. consideră că UE, statele sale membre, regiunile și orașele trebuie să înceapă să considere spațiile publice un bun comun, în special în orașe, în contextul proiectării și al amenajării urbane, precum și în cadrul planificării climatice și energetice. Această abordare ar putea contribui la schimbarea modului de utilizare a spațiului public, de la un spațiu adaptat în principal automobilelor personale, către unul perceput de cetățeni ca un bun comun;
9. invită statele membre, regiunile și orașele acestora să își intensifice într-o măsură semnificativă eforturile pentru ca deplasarea pe jos, cu bicicleta, cu mijloacele de transport în comun și alte opțiuni de transport colective și durabile să capete o pondere mai mare în zonele urbane, intermediare și rurale;
10. regretă că propunerea Comisiei Europene se concentrează în principal pe autoturisme personale, neglijând astfel impactul lor asupra nivelului de congestie și alte externalități negative (zgomot, poluare atmosferică, accidente, emisii de gaze cu efect de seră, efecte de barieră etc.). Acest lucru este valabil în special în regiunile de tranzit și în orașe. În plus, în unele state membre, numărul deplasărilor crește, pe măsură ce populația se mută din centru spre zonele periurbane și spre suburbii;
11. salută rolul important al planurilor de mobilitate urbană durabilă (PMUD). Aceste planuri sunt utilizate de un număr tot mai mare de orașe din Europa, dar ar trebui extinse pentru a cuprinde și zonele înconjurătoare, care sunt parte componentă a sistemului urban cotidian (*daily urban system*) ⁽¹⁾. Acest sistem poate varia de la un oraș la altul sau de la o regiune la alta și cuprinde atât suburbii, cât și zonele rurale înconjurătoare;
12. subliniază contribuția crucială a misiunilor din cadrul programului Orizont al UE, în special misiunea de a ajunge la 100 de orașe neutre din punct de vedere climatic până în 2030, pentru a aborda provocările societale majore prevăzute în strategia UE. Împreună, aceste misiuni formează un ansamblu ce combină diverse domenii tematice;
13. consideră că existența unor legături bune este importantă pentru coeziunea economică, socială și teritorială în cadrul UE. În special, strategia de mobilitate nu conține inițiative concrete ale Comisiei Europene pentru zonele rurale, izolate și ultraperiferice, care să se bazeze pe rolul important al mobilității în zonele rurale cu structuri limitate în asigurarea serviciilor de interes general. Aproximativ două treimi din populația europeană trăiește în afara marilor orașe. Transportul public este deosebit de dificil tocmai în zonele mai puțin populate, pe insule, în regiunile ultraperiferice și montane. Fondurile europene și măsurile de reglementare ar trebui să contribuie la îmbunătățirea mobilității cetățenilor pe întreg teritoriul;
14. reamintește că regiunilor și orașelor însele le revine adesea și sarcina de a organiza transportul public sau de a externaliza acest tip de servicii și de a stabili obligații de serviciu public (OSP), de exemplu în domeniul transportului sanitar și al serviciilor publice regulate de transport rutier de pasageri. În acest sens, solicită Comisiei Europene să ia mai bine în considerare dimensiunea durabilă a transporturilor în cadrul revizuirii orientărilor interpretative referitoare la Regulamentul privind OSP din transporturile terestre, în special pentru a permite autorităților locale și regionale să fie mai prescriptive în solicitările lor;

Rolul autorităților locale și regionale (ALR)

15. orașele și regiunile se confruntă cu mize diverse. Unele regiuni cu orașe mari, ca și regiunile de tranzit, prezintă niveluri ridicate de congestie, poluare atmosferică și zgomot ambiental. În alte regiuni mai puțin populate și la periferia marilor orașe, lipsa unor conexiuni bune reprezintă o problemă majoră, care are un impact negativ din punctul de vedere al

⁽¹⁾ Sistemul urban cotidian se referă la zona din jurul unui oraș, în cadrul căreia se face zilnic naveta. Noțiunea permite definirea unei regiuni urbane, prin includerea zonelor din care oamenii pleacă zilnic spre muncă.

accesibilității. În fine, există regiuni care se confruntă cu afluxuri demografice sezoniere, multiplicându-și populația de până la trei ori. Unele regiuni de dimensiuni mari se pot confrunta în același timp cu toate aceste tipuri de probleme;

16. în lumina strategiei UE privind hidrogenul, recunoaște potențialul hidrogenului produs din surse regenerabile de energie și al e-combustibililor derivați din acesta de a decarboniza acele domenii de transport în care electrificarea nu este rezonabilă sau previzibilă, cum ar fi transportul mărfurilor grele, transportul pe apă și cel aerian. Hidrogenul ecologic poate fi, de asemenea, o alternativă utilă pentru transportul public local și pentru vehiculele municipale speciale ⁽²⁾;

17. mobilitatea este indisolubil legată de amenajarea teritoriului, cum ar fi proiectarea și amplasarea zonelor rezidențiale, a locurilor de muncă, a serviciilor și a așezămintelor de cultură, dar și a rutelor de mers pe jos și cu bicicleta, a stațiilor de transport public, a locurilor de parcare etc. Amenajarea teritoriului și repartizarea utilizării terenurilor orientează facilitățile necesare pentru mobilitate și determină criteriile de realizare a lor. Prin accentul pus exclusiv pe creșterea durabilității tuturor formelor de mobilitate existente, UE nu recunoaște suficient dimensiunea spațială;

18. În zonele rurale, mobilitatea este unul dintre aspectele esențiale ale amenajării teritoriului: prin ea sunt conectate centrele de populație la principalul centru rural de populație sau la centrul administrativ în care sunt situate toate serviciile publice esențiale. Acesta este motivul pentru care mobilitatea rurală – prin intermediul celor mai eficiente moduri de transport, cu structură de capilaritate și penetrare densă – le permite cetățenilor să aibă acces la servicii de bază (educație, sănătate, servicii sociale etc.) pe picior de egalitate cu cei din mediul urban sau periurban;

19. pentru a reduce emisiile generate de mobilitatea bazată pe combustibili fosili, se recomandă ca serviciile esențiale (locuință, loc de muncă, școli, centre de sănătate, întreprinderi, activități recreative ⁽³⁾ și magazine) să fie apropiate unele de altele în interiorul fiecărei zone rezidențiale. În același timp, pandemia de COVID-19 și munca la distanță vor face ca domiciliul să devină mai independent de locul de muncă, ceea ce ar putea reduce și traficul pe termen lung. Prin urmare, Comitetul European al Regiunilor apără, atunci când este posibil, și ținând seama de realitățile diferite ale orașelor europene, conceptul de „oraș la 15 minute”, care prevede posibilitatea de a ajunge în 15 minute în locuri care răspund tuturor nevoilor și majorității dorințelor umane. Automobilele își pot găsi locul într-un „oraș la 15 minute”, dar nu-i pot determina suprafața sau înfățișarea;

20. subliniază că în regiunile ultraperiferice trebuie să se țină seama de constrângeri specifice, aici fiind mai dificil și mai scump de planificat, construit și întreținut o rețea de transport public în serviciul populației, autoturismele private rămânând principalul mijloc de transport, în lipsa soluțiilor alternative;

21. consideră că orașele și regiunile stimulează mobilitatea activă printr-o infrastructură adecvată pentru pietoni, bicicliști și pentru transportul public. În acest sens, ar trebui să se acorde atenție realizării unor corespondențe simple și sigure, călătorii trebuind să-și poată transporta bicicletele, și trebuie asigurate legături bune și accesibile pentru locuitorii de la periferia orașelor și din satele situate în zonele cu caracter rural mai pronunțat. Comitetul regretă, în acest context, că strategia nu prezintă o viziune clară pentru transportul public în comun. De asemenea, este necesar ca strategia propusă să alocă diverselor nevoi de mobilitate acele moduri de transport care sunt, în toate cazurile, mai eficiente, mai durabile și mai satisfăcătoare pentru cetățeni;

22. consideră că existența unor legături bune este importantă pentru coeziunea economică, socială și teritorială în cadrul UE. Aceste conexiuni leagă între ele toate regiunile și orașele în cadrul pieței unice și garantează că nimeni nu este lăsat deoparte. Acest lucru este valabil nu numai pentru zonele metropolitane din centrele active economice, ci și pentru orașele mijlocii, zonele rurale, regiunile muntoase, cele periferice, ultraperiferice și insulare;

Planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD)

23. planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD) se află în centrul strategiei. Acest instrument de politică voluntară, care datează din 2013, este destinat gestionării mobilității urbane și legăturilor dintre orașe și zonele înconjurătoare (periurbane). În prezent, 1 000 de orașe din Europa au adoptat un PMUD. În ultimii ani, UE ⁽⁴⁾ a publicat orientări privind diverse aspecte precum, printre altele, zonele ecologice, ciclismul și mobilitatea partajată, promovarea mobilității electrice, planificarea climatică a spațiilor publice rurale;

⁽²⁾ CoR/2020/549.

⁽³⁾ Un bun exemplu în acest sens este conceptul de „oraș la 15 minute”, care prevede că locuitorii au la dispoziție toate funcțiile esențiale (magazine, birouri, școli, asistență medicală, sport, cultură și activități recreative, adică dimensiunea „diversitate”) la 15 minute distanță (dimensiunea „densitate”), putând ajunge la ele pe jos sau cu bicicleta (dimensiunea „proiectare”).

⁽⁴⁾ <https://www.eltsi.org/mobility-plans/sump-guidelines>

24. menționează că, în unele state membre, sunt în curs de elaborare planuri regionale de mobilitate care reflectă mai bine amploarea provocărilor și se conformează noțiunii de sistem urban cotidian la nivel regional. În prezent, inițiativele mizează pe regiuni urbane funcționale, dar definiția actuală a Eurostat nu reflectă în mod adecvat realitățile structurale și funcționale ale regiunilor policentrice legate între ele prin fluxuri de transport. Planurile regionale de mobilitate durabilă ar trebui să fie, de asemenea, un instrument care să asigure transportul în regiunile rurale cele mai depopulate într-un mod eficient și durabil;

25. consideră că PMUD ar trebui să fie destul de flexibile pentru a reflecta diversitatea orașelor și regiunilor și principiul subsidiarității. Este important să se sprijine financiar dezvoltarea PMUD și punerea în aplicare a măsurilor prevăzute de aceste planuri, astfel încât autoritățile locale și regionale să se familiarizeze cu metodologia și să învețe unele de la altele prin implementarea unor noi concepte politice și prin experimentări în vederea unor schimbări în comportament;

26. consideră că importanța zonelor rurale, izolate și a regiunilor ultraperiferice, insulare și de munte ar trebui să fie luată în considerare în planurile de mobilitate durabilă, pentru a asigura legături optime și accesibilitate. În acest sens, este necesară dezvoltarea unor modele de mobilitate bazate pe sisteme eficiente și durabile, cum ar fi transportul la cerere. Aceste planuri ar trebui să includă și centrele rurale dependente de principalul nod urban, pentru a asigura conexiuni adecvate cu zonele cu construcții dispersate, cu regiunile îndepărtate și greu accesibile;

Instrumente financiare

27. subliniază că transportul public în comun ar trebui să rămână piatra de temelie a PMUD, care ar trebui, de asemenea, să integreze transportul școlar pentru a limita numărul de vehicule din trafic și a reduce externalitățile negative; cere Comisiei să recunoască acest mijloc de transport ca fiind coloana vertebrală a mobilității durabile în noul cadru pentru mobilitatea urbană și să asigure suficient sprijin pentru extinderea acestuia;

28. avertizează că multe din investițiile necesare în tranziția în materie de mobilitate trebuie finanțate în anii următori din propriile resurse naționale, regionale și locale. De aici rezultă că UE ar trebui să permită, în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere și al normelor privind ajutoarele de stat, investiții care reduc impactul transporturilor asupra mediului și care îndeplinesc obiectivul Pactului verde european;

29. constată, însă, că sunt necesare fonduri suplimentare din partea UE pentru a face investiții, în special pentru realizarea măsurilor prevăzute în PMUD pentru orașe și regiuni viabile. Acestea se referă la investiții în facilități de transport în comun mai bune, în rețele de căi pietonale și piste de biciclete și în edificarea unor infrastructuri de calitate, cum ar fi puncte accesibile publicului de încărcare pentru vehiculele electrice și cu pile de combustie cu hidrogen, sisteme de transport public și aplicații inteligente. Pentru regiunile mai puțin dezvoltate și cu o capacitate financiară redusă ar trebui să se pună la dispoziție resurse financiare pentru investiții în faza inițială și pentru costurile operaționale pe termen lung ale serviciilor de transport. Din cauza cerințelor stricte în utilizarea fondurilor UE și a structurii bugetare complexe din statele membre, accesul la fonduri este uneori mai dificil decât alte oportunități de finanțare pentru autoritățile locale și regionale.

Regiunile cu un accent economic puternic pe industria producătoare și de aprovizionare a autovehiculelor se confruntă cu provocări majore din cauza restructurării sectorului. Producția de vehicule electrice și hibride necesită mult mai puțină forță de muncă de-a lungul întregului lanț valoric, de la producție la atelierele de service și reparații. Noile tehnologii presupun competențe complet diferite. Acele regiuni în care industria autovehiculelor reprezintă o parte semnificativă a economiei și a ocupării forței de muncă trebuie să beneficieze de sprijinul suplimentar necesar prin intermediul fondurilor europene, pentru a reduce la minimum riscurile și a compensa efectele negative asupra economiei și nivelului de ocupare a forței de muncă ce pot decurge din tranziția tehnologică pe care UE o solicită acestei industrii;

30. subliniază că, deși Comisia își exprimă angajamentul de a sprijini activ autoritățile locale și regionale, strategia sa nu prevede însă o abordare integrată. Ar fi util ca autoritățile locale și regionale să poată primi sprijin printr-o mai bună ofertă de informare, ghisee unice și asistență tehnică atunci când solicită subvenții sau consiliere, pentru a face schimburi de experiență și a le adapta la realitatea regională;

31. menționează că, pentru tranziția către mobilitate, autoritățile locale și regionale pot beneficia de finanțare din Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă (FTJ), Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de redresare al UE (mecanismul de redresare și reziliență). Comitetul constată, însă, că aceste fonduri sunt departe de a fi la înălțimea provocărilor cu care se confruntă autoritățile locale și regionale în asigurarea unei mobilități sustenabile și, ca atare, solicită ca un procentaj minim din aceste resurse să le fie rezervate, în funcție de responsabilitățile asumate;

32. regretă, de asemenea, că, deși Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC) și Regulamentul FEDER, votate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene, permit investiții în cadrul politicii de coeziune privind tranziția în domeniul mobilității, aceste investiții sunt uneori blocate de serviciile Comisiei Europene în cursul negocierii programelor operaționale din cadrul FEDR;

33. menționează că și programul Interreg oferă finanțare pentru investiții la nivel local. Acest program este important pentru autoritățile locale și regionale pentru că, alături de investiții, le oferă posibilitatea de a învăța unele de la altele. Comitetul subliniază importanța schimbului de bune practici la nivel local și regional, cum ar fi politicile pentru utilizarea bicicletelor. În acest sens, strategiile macroregionale ar putea juca un rol important;

34. fondurile UE menționate mai sus ar trebui să acorde prioritate tranziției de la automobile personale la moduri de transport mai durabile, care vor juca un rol esențial în tranziția energetică, cum ar fi transportul colectiv de pasageri;

35. sprijină propunerea de a extinde finanțarea rețelelor TEN-T de la bugetul Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE), astfel încât să includă soluții de tipul „primul/ultimul kilometru”, inclusiv noduri de mobilitate multimodale, parcuri și transport combinat (*park and ride*) și o infrastructură activă sigură pentru pietoni și bicicliști. Subliniază că finanțarea TEN-T ar trebui să sprijine, de asemenea, proiectele de infrastructură în transportul public și colectiv, cum ar fi renovarea gărilor feroviare și a autogărilor, reactivarea și electrificarea unor tronsoane de cale ferată sau soluțiile de promovare a transportului intermodal. Comitetul este de acord că, în acest scop, ar trebui instituit un PMUD obligatoriu;

36. consideră că, pentru a trece pe scară largă la combustibili durabili și regenerabili (în rețelele TEN-T), este necesară conectarea la rețeaua energetică (parte din rețelele TEN-E), pentru a permite încărcarea (rapidă) și sprijinirea introducerii vehiculelor electrice și alimentate cu hidrogen sau a altor tipuri de combustibili alternativi în toate modurile de transport. Integrarea sistemelor este esențială în acest sens;

37. subliniază că este necesar ca nodurile urbane să joace un rol mai important în extinderea rețelei TEN-T. Aceste noduri primesc în prezent doar 1 % din finanțarea MIE și, pentru a fi eligibile pentru cofinanțare, este necesară o mai bună definire a lor. Ele fac parte dintr-o rețea mai largă de conexiuni. Ar trebui descrise și sprijinite rolul de sprijin al nodurilor în domeniul mobilității active și al transportului public și rolul autorităților locale și regionale în guvernarea TEN-T. Astfel, autoritățile locale responsabile pentru noduri urbane ar trebui să fie implicate în mod sistematic în reuniunile forumurilor organizate în cadrul coridoarelor rețelei centrale TEN-T pe care sunt situate. Comisia Europeană ar trebui să definească mai bine și investițiile care vor fi eligibile în nodurile urbane în cadrul priorităților „linii de cale ferată” și „noduri multimodale pentru transportul de călători” ale cererilor de propuneri în cadrul MIE. În fine, lista nodurilor urbane ale rețelei TEN-T ar trebui extinsă, ca parte a revizuirii acesteia din urmă, programată pentru toamna anului 2021, deoarece sunt limitate drastic posibilitățile de mobilizare a fondurilor;

38. salută programul Orizont Europa cu clusterelor „Climă, energie și mobilitate” și „Dezvoltare digitală, industrie și spațiu” și sprijină misiunea de a ajunge la 100 de orașe inteligente și neutre din punct de vedere climatic. Tranziția în materie de mobilitate necesită inovații, marjă de experimentare și o oportunitate de a face schimb de cunoștințe. Orașele și regiunile pot acționa ca standuri de testare atât pentru aspecte tehnice, cât și pentru componenta favorabilă incluziunii, cum ar fi mobilitatea activă. Datorită noilor instrumente financiare inovatoare la care pot face apel, misiunile pot ajuta autoritățile locale și regionale în îndeplinirea sarcinilor și pot stabili obiectivele predefinite;

39. atrage atenția asupra programului InvestEU, în care „infrastructura durabilă” reprezintă unul dintre cele patru domenii de politică („componente”). Este vorba, însă, de instrumente de natură financiară, în care investițiile trebuie să fie rentabile. Comitetul constată că nu toate investițiile au acest efect de rentabilitate a investiției, nici pe departe. Prin urmare, este important ca Platforma de consiliere InvestEU să țină seama de nevoile considerabile ale orașelor și regiunilor și ca UE să dezvolte o veritabilă inginerie financiară;

Măsuri strategice

40. observă că, deși strategia europeană conține numeroase măsuri politice care pot ajuta orașele și regiunile în tranziția către mobilitate, într-o serie de aspecte, Comitetul nu poate decela propuneri politice concrete;

41. menționează că, pentru a asigura condiții de concurență echitabile, este necesară o reglementare a UE în domeniul armonizării, standardizării și interoperabilității. Numai la nivelul UE pot fi reglementate standardizarea, protecția și schimbul adecvat de date și introduse standarde ridicate în materie de emisii și siguranță rutieră;

42. consideră că este necesar să se pună capăt subvenționării combustibililor fosili și, în schimb, să se promoveze sisteme de propulsie ecologice alternative. De acest sprijin ar trebui să beneficieze noile tehnologii, pentru a accelera tranziția, mai degrabă decât pentru a o încetini. Acest obiectiv poate fi atins prin aplicarea principiilor „poluatorul plătește” și „utilizatorul plătește” și prin eliminarea avantajelor fiscale pentru combustibilii fosili. În același timp, constată că, în multe locuri, sistemele fiscale promovează masiv furnizarea de vehicule de serviciu cu motoare cu combustie internă, ceea ce contravine obiectivelor climatice ale UE pe termen mediu și lung;

43. sprijină proiectul Comisiei Europene de a include transporturile rutiere în schema de comercializare a certificatelor de emisii. Cu toate acestea, este preocupat de faptul că această includere ar putea afecta consumatorii vulnerabili. Insistă, prin urmare, asupra faptului că produsul acestei noi taxe ar trebui să finanțeze un program masiv de investiții publice în cadrul viitoarei politici de coeziune, pentru a permite autorităților locale și regionale să dezvolte oferte de transport decarbonizate pentru toți cetățenii UE, indiferent de locul în care locuiesc, în special pentru a conecta zonele rurale și îndepărtate cu centrele urbane;

44. consideră că sunt necesare diverse stimulente pentru un transfer modal. Pe de o parte, este vorba de stimulente pozitive, precum extinderea transportului public local, avantaje fiscale pentru achiziționarea de vehicule cu emisii zero (biciclete, scutere și autoturisme) și un transport feroviar funcțional, fiabil și la prețuri accesibile. Pe de altă parte, este vorba de stimulente în materie de prețuri precum taxarea rutieră, o taxă diferențiată în funcție de loc și timp pentru a preveni blocajele, care trebuie să favorizeze utilizarea transportului colectiv sustenabil, impozitarea kerosenului pentru sectorul aviației, extinderea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii la aviație și la transportul maritim și adoptarea unei taxe ecologice mai extinse pentru abordarea problemelor din transportul rutier și a poluării, de exemplu în țările din regiunea Alpilor sau în alte zone transfrontaliere expuse în mod special riscului de congestie în urma traficului de tranzit;

45. constată că, în timpul crizei provocate de coronavirus, multe orașe și regiuni au (re)descoperit mobilitatea activă. Mersul pe jos și cu bicicleta nu sunt doar moduri de transport sănătoase și reziliente, ci aduc beneficii și climei. Prin urmare, este necesar ca agenda politică a UE să pună un accent mai mare pe mobilitatea activă;

46. subliniază că revizuirea Directivei privind impozitarea energiei oferă o ocazie unică de a decarboniza transporturile, de a favoriza cele mai eficiente mijloace de transport din punct de vedere energetic, cum ar fi transportul colectiv de călători, și de a consolida internalizarea costurilor de transport;

47. adaugă că promovarea transportului în comun trebuie să fie însoțită de măsuri care să faciliteze utilizarea acestuia de către toți călătorii, atât din perspectiva prețurilor (inclusiv prin stabilirea unor prețuri scăzute pentru utilizatori, fie chiar gratuit pentru anumite grupuri), precum și posibilitatea de a combina utilizarea acestuia cu cea a bicicletei, pentru a facilita modelele de mobilitate mixtă;

48. subliniază că, în funcție de circumstanțele regionale și locale, biocombustibilii regenerabili, e-combustibilii, hidrogenul și alți combustibili și alte sisteme de propulsie inovatoare pot constitui soluții durabile și nu ar trebui să se confrunte cu dezavantaje;

49. menționează că soluțiile public-privat pot contribui la reducerea mobilității nesustenabile, prin acorduri cu întreprinderile privind munca la distanță, politica de instalare sau amenajarea teritoriului urban. UE poate asigura o mai bună diseminare a acestor soluții public-privat;

50. observă că orașele și regiunile încearcă să reducă circulația autoturismelor și a camioanelor de marfă prin instituirea unor zone ecologice și zone cu emisii zero. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a acestor măsuri, Comitetul cere ca autoritățile locale și regionale să aibă acces la sistemul EUCARIS ⁽⁵⁾, cu date privind înmatricularea vehiculelor din alte state membre;

51. salută propunerile privind vehiculele cu emisii zero (standarde privind emisiile de CO₂ și standarde post-Euro 6), dar subliniază că reglementările trebuie puse în aplicare astfel încât să se țină pasul cu dezvoltarea necesară a producției de energie din surse regenerabile, a rețelilor de transport și a rețelilor regionale și locale de distribuție, a combustibililor și a infrastructurii de încărcare. Noile standarde trebuie să permită o marjă de manevră suficientă pentru inovare și să fie neutre din punct de vedere tehnologic. Aceste dispoziții ar trebui să se aplice nu numai autoturismelor și autobuzelor, ci și camionetelor și camioanelor ecologice în contextul logisticii urbane cu emisii zero. CoR solicită și adoptarea unei legislații a UE pentru motorete/scuterele poluante și pentru ambarcațiunile de navigație interioară. Pe lângă emisii, este importantă adoptarea unor norme mai stricte pentru pneuri și frâne, astfel încât să fie reduse particulele în suspensie, care contribuie la

⁽⁵⁾ Sistemul de informații european privind vehiculele și permisele de conducere (EUCARIS) este o aplicație interguvernamentală legată la o rețea de baze de date naționale de înmatriculare a vehiculelor. În prezent, acest sistem este utilizat în temeiul Directivei (UE) 2015/413 privind schimbul de informații referitoare la încălcările normelor de circulație rutieră.

poluarea aerului. Trebuie să se ia în considerare că vehiculele sunt supuse și altor cerințe (în special cu privire la autonomie și la timpii de reîncărcare și realimentare), care sunt esențiale pentru funcționarea transportului de călători, a distribuției urbane și, în special, a transportului public local;

52. pledează pentru un cadru UE clar pentru vehiculele electrice ușoare (LEV), cum ar fi scuterele și bicicletele electrice și alte forme de micromobilitate, în Regulamentul (UE) nr. 168/2013; salută intenția Comisiei Europene de a publica orientări pentru a sprijini utilizarea în condiții de siguranță a dispozitivelor de micromobilitate încă din 2021;

53. invită Comisia Europeană să depună mai multe eforturi pentru a încuraja achiziționarea de automobile sau biciclete electrice, cu emisii scăzute și alimentate cu hidrogen, oferind stimulente, ceea ce va duce la creșterea volumelor de producție și la crearea unei infrastructuri adecvate și, prin urmare, la reducerea costurilor (în prezent, costurile sunt foarte ridicate, făcându-le inaccesibile unui număr mare de consumatori). De asemenea, acest lucru ar implica revizuirea Directivei TVA, astfel încât statele membre să poată încuraja achiziționarea de biciclete electrice printr-o impozitare mai redusă;

54. recunoaște că, pentru multe orașe și regiuni, mobilitatea ca serviciu (*Mobility as a Service – MaaS*) este un concept important de promovare a transportului „din poartă-n poartă”. În acest scop, este important ca UE să depună eforturi pentru un sistem de eliberare a biletelor multimodale și de informații integrate cu privire la toate (combinațiile de) mijloace de transport posibile ⁽⁶⁾;

55. sprijină noile propuneri pe care Comisia Europeană le va prezenta pentru a promova infrastructura de încărcare și punctele de alimentare pe bază de hidrogen ⁽⁷⁾. Acest aspect este important deoarece evoluțiile tehnice (alimentare rapidă, zone de încărcare și hidrogenul) sunt rapide, dar și din perspectiva protecției împotriva incendiilor. Standardele și cerințele tehnologice pentru bornele de alimentare și posibilități de plată uniforme ar trebui convenite la nivelul UE. Lipsa actuală a unei infrastructuri adecvate împiedică investițiile private pe piață;

56. constată că nodurile multimodale de la nivel comunal oferă legături bune la conexiunile de transport interurban și internațional, dar și posibilități (de transbordare) pentru o logistică regională a transportului de mărfuri și o distribuție urbană la scară mai mică. extinderea în timp util a coridoarelor europene TEN-T trebuie însoțită de dezvoltarea unei infrastructuri logistice multimodale și de echipamente de transbordare;

57. ia act de intenția Comisiei ca, până în 2030, transportul public regulat de până la 500 km în interiorul UE să devină neutru din punctul de vedere al emisiilor de CO₂ și de a prevedea un rol important pentru traficul de mare viteză, prin dublarea sa, ca alternativă la avioane. Transportul feroviar de marfă ar trebui mai mult decât dublat până în 2050, iar transportul aerian, maritim și pe căi navigabile interioare ar trebui să devină mult mai durabil. Comisia Europeană ar trebui să încurajeze, ori de câte ori este posibil, soluțiile de transport nepoluante;

58. consideră că, pentru ca aceste moduri de transport să devină mai durabile și mai competitive, este nevoie de o mai bună armonizare a normelor în transportul feroviar și pe căile navigabile interioare. Pe lângă acestea, trebuie create sau consolidate puncte multimodale de descărcare și încărcare a mărfurilor, atât de-a lungul axelor de transport, cât și în regiuni. În plus, traficul feroviar internațional se realizează, alături de liniile de mare viteză, și prin conexiuni normale (transfrontaliere), cărora ar trebui să li se acorde – de asemenea – atenție. UE ar trebui să sprijine, prin intermediul MIE, realizarea conexiunilor feroviare care lipsesc în zonele transfrontaliere, dar care sunt indispensabile pentru legarea regiunilor europene între ele. Pentru aceste rute, există încă o marjă mare de progres, ridicând viteza la 160-200 km/h. Oamenii ar trebui să fie stimulați să considere transportul feroviar sau cu autobuzul pe distanțe scurte și medii ca soluție alternativă nu doar pentru avion, ci și pentru automobilul personal. Ca atare, sprijină Anul european al transportului feroviar;

59. subliniază cooperarea reușită dintre Comisia Europeană și Comitetul European al Regiunilor în cadrul Anului european al căilor ferate. Ia act cu satisfacție de interesul deosebit generat în rândul autorităților locale și regionale de cererea de propuneri de manifestări lansată de Comisie, care vizează promovarea transportului feroviar drept cea mai durabilă, eficientă din punct de vedere energetic și sigură formă de transport;

60. consideră că tranziția în materie de mobilitate induce și tranziția socială. Unele meserii vor dispărea, altele vor suferi mutații și vor apărea multe noi locuri de muncă. Este important să se asigure formarea și recalificarea în timp util a lucrătorilor, mai ales în industria autovehiculelor. O mare parte din valoarea adăugată a vehiculelor electrice constă în bateriile acestora, care sunt în prezent fabricate în marea lor majoritate în afara Europei, cu alte standarde sociale și de mediu. Transformarea trebuie să garanteze că nu se ajunge la transferuri ale forței de muncă și a valorii adăugate în regiuni

⁽⁶⁾ Prin revizuirea Directivei UE privind sistemele de transport inteligent (STI).

⁽⁷⁾ Prin revizuirea Directivei privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (AFID) și a Directivei privind performanța energetică a clădirilor (EPBD) pentru dispozițiile referitoare la infrastructura de reîncărcare în mediu construit.

ale lumii cu ambiții mai scăzute în materie de climă și mediu. Durabilitatea trebuie să fie luată în considerare în mod global și pe parcursul întregului ciclu de viață. Transformarea mobilității va afecta, de asemenea, piața pieselor de schimb, atelierele independente și comerțul cu piese de schimb. Restructurarea sectorului post-vânzare trebuie să fie însoțită și atenuată din punct de vedere social;

61. vehiculele autonome pot schimba în mod fundamental utilizarea spațiilor în care trăim. Având în vedere evoluția demografică a Europei, vehiculele autonome oferă oportunități pentru zonele rurale și urbane. Dezvoltarea în zonele rurale poate face posibil „transportul public la cerere” pentru comunele mici din zonele slab populate. Acesta oferă oportunități de dezvoltare pentru regiuni, potențial de inovare socială și posibilități de contracarare a depopulării zonelor rurale. În zonele urbane, vehiculele autonome pot spori eficiența traficului și pot contribui la îmbunătățirea utilizării capacităților. Acest lucru poate contribui la reducerea congestionării traficului, a poluării aerului și a zgomotului ambiental în orașele mari;

62. pentru a câștiga încrederea publicului, este nevoie de cooperare și schimburi de experiență între sectorul cercetării, întreprinderi, legiuitori, autorități locale și regionale. Îmbunătățirea siguranței rutiere trebuie să fie unul dintre principalele puncte de plecare pentru dezvoltarea automatizării transporturilor. Automatizarea ar trebui să contribuie la atingerea obiectivului „zero decese” pentru siguranța rutieră. Zonele administrative ale diferitelor tipuri de autorități locale și regionale ar trebui concepute ca standuri de testare pentru mobilitatea autonomă. Vehiculele autonome ar trebui să fie pe deplin operaționale pe toate rutele de transport, inclusiv în zonele rurale și pe drumurile urbane și municipale secundare. În ceea ce privește dezvoltarea și gestionarea transportului autonom, trebuie avut în vedere că promovarea și asigurarea siguranței rutiere pentru deplasările pe jos și cu bicicleta în zonele construite reprezintă priorități absolute.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

**Avizul Comitetului European al Regiunilor – Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică –
O nouă agendă pentru Mediterana**

(2021/C 440/04)

Raportor:	Vincenzo BIANCO (IT-PSE), membru al Consiliului Local Catania
Documente de referință:	Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică – O nouă agendă pentru Mediterana JOIN(2021) 2 final; SWD(2021) 23 final Documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei privind parteneriatul reînnoit cu țările din vecinătatea sudică și planul de investiții, care însoțește Comunicarea comună a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică – O nouă agendă pentru Mediterana JOIN(2021) 2 final; SWD(2021) 23 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

(a) Observații generale

1. subliniază că, din punct de vedere istoric și cultural, Marea Mediterană a fost, de-a lungul secolelor, mai degrabă o forță unificatoare naturală decât o linie de demarcație între popoarele de pe diverse continente;
2. salută inițiativa Comisiei de a-și reînnoi parteneriatul cu vecinătatea sudică a UE, în interesul păcii, stabilității și prosperității în regiune; sprijină perspectiva redresării post-COVID-19, prezentată de Comisie în comunicarea comună, ca o oportunitate efectivă de a concentra atenția agendei pentru Mediterana asupra oamenilor;
3. își exprimă satisfacția că, pentru prima dată, UE dedică o comunicare specifică vecinilor săi din sud, demonstrând astfel importanța pe care aceste relații o au pentru ambele părți;
4. este ferm convins că obținerea de rezultate concrete prin cooperare este esențială pentru un viitor mai prosper, mai echitabil, mai durabil și mai sigur în regiunea mediteraneeană;
5. invită UE și țările sale partenere să apeleze în mod specific și adecvat la autoritățile locale și regionale, apropiate de cetățeni, ca vectori ai dezvoltării teritoriale. Beneficiile cooperării trebuie să ajungă și în alte locuri, nu numai în capitale. Disparitățile teritoriale uriașe din țări învecinate nu ar trebui să crească, ci să fie reduse prin noi inițiative. În acest sens, ar trebui să se acorde o atenție specială dezvoltării de proiecte transfrontaliere care să consolideze relațiile dintre regiunile de pe cele trei țărmuri ale Mediteranei, oferind valoare adăugată prin modalitatea de a răspunde problemelor globale dintr-o perspectivă locală. Având în vedere dimensiunea transversală a ODD și potențialul lor transformator, UE ar trebui să structureze strategii regionale pentru a se redresa în urma crizei COVID-19 și a accelera tranziția către sustenabilitate în Mediterana în următorii zece ani, pe baza unui cadru mediteraneean de guvernare macroregională, care să includă diversele niveluri de guvernare;
6. reamintește că Comitetul European al Regiunilor, împreună cu asociațiile teritoriale active în acest context, a înființat în 2010 Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM) pentru a da autorităților locale și regionale (ALR) posibilitatea de a se exprima în cadrul procesului euro-mediteraneean;
7. subliniază că vor fi continuate eforturile de consolidare a cooperării regionale, subregionale și interregionale în cadrul cărora Uniunea pentru Mediterana (UpM) va fi punctul focal, iar obiectivele sale referința comună;

(b) Dezvoltare umană, bună guvernare și stat de drept

8. subliniază necesitatea de a consolida instrumentele existente menite să protejeze drepturile omului, dat fiind că realizările efective ale UE în acest sens, deși pozitive, nu sunt încă suficiente. În acest sens, ar fi de dorit ca toți resortisanții statelor din afara UE dar care sunt membre ale parteneriatului să beneficieze de o convergență ascendentă a drepturilor și responsabilităților în domeniul egalității și pentru a evita orice formă de discriminare;

9. de asemenea, propune și lansarea procesului Cartei mediteraneene pentru drepturile omului, deschisă spre semnare statelor membre ale parteneriatului și care să reia conținutul Cartei drepturilor fundamentale a UE și să stea la baza unei convergențe substanțiale cu UE în raport cu drepturile omului. În acest sens, subliniază că unele din țările care au fost inițial semnatare ale Declarației de la Barcelona sunt acum state membre ale UE (Cipru și Malta);

10. propune crearea unor forumuri ad-hoc pentru dialog și schimburi pe mai multe niveluri între reprezentanți ai autorităților locale, regionale și naționale și ai societății civile europene și din țările din vecinătatea sudică sau promovarea forurilor multilaterale existente, cum ar fi Fundația celor trei culturi mediteraneene, la care participă autorități de pe cele trei țărmuri ale bazinului mediteraneean, pentru a promova buna guvernare și implicarea în procesele decizionale;

11. se angajează să promoveze emanciparea femeilor și egalitatea de gen, în ceea ce privește drepturile și oportunitățile, ca resursă esențială de promovare a stabilității regionale și a dezvoltării socioeconomice. Pentru a realiza o democrație și o economie pe deplin funcționale și pentru a asigura respectarea drepturilor omului pentru toți, participarea femeilor și fetelor în funcțiile de conducere, atât în sfera publică, cât și în cea privată, ar trebui să fie egală cu cea a bărbaților. Trebuie create condiții pentru a spori participarea și poziția de lider a femeilor în politică și în viața publică la nivelul acestei regiuni și în procesele decizionale de la nivel local, regional, național și internațional și trebuie eliminate orice bariere juridice și de altă natură în calea participării politice a femeilor la procesele electorale și a reprezentării lor în rezultatele electorale, inclusiv în poziții de conducere, pentru a combate inegalitățile de gen și a încuraja consolidarea societăților favorabile incluziunii care să asigure o structură socială mai echitabilă și mai durabilă în orașele și regiunile din bazinul mediteraneean;

12. subliniază, în acest sens, că promovarea rolului femeilor în sfera politicilor publice trebuie să fie însoțită de cadre legale și juridice pentru eradicarea tuturor formelor de violență de gen, de recunoașterea libertăților civile, de eliminarea diferenței de remunerare între femei și bărbați și de adoptarea unei abordări globale de reconciliere a vieții profesionale cu viața de familie, pentru a îmbunătăți situația actuală;

13. invită UE să consolideze drepturile economice și sociale ale femeilor și fetelor și să favorizeze emanciparea lor, astfel încât să aibă acces egal la educație și, în toată diversitatea lor, fiecare să aibă șanse egale și acces la un loc de muncă decent, garantându-i-se totodată o remunerație egală pentru muncă egală. În plus, femeile și bărbații ar trebui să împartă în mod egal responsabilitățile de îngrijire și să aibă acces la servicii de protecție socială adecvate. În general, acțiunile ar trebui să contribuie la reducerea segregării pieței forței de muncă, la consolidarea rolului de lider al femeilor și a puterii lor de negociere, creând un mediu propice emancipării lor economice;

14. salută toate eforturile depuse în cadrul parteneriatelor și cooperării, cum ar fi Mecanismul de monitorizare a egalității de gen în regiunea euromediteraneeană, lansat recent, care vizează colectarea de date defalcate în funcție de gen în cele patru domenii prioritare ale Declarației ministeriale de la Cairo din 2017. Acest mecanism de monitorizare, însoțit de indicatori de monitorizare a progreselor, urmărește să evalueze disparitățile de gen și să le furnizeze factorilor de decizie date pentru recomandări politice fundamentate științific, cu scopul de a monitoriza calitatea vieții femeilor și rolul acestora în societate;

15. invită UE să faciliteze participarea cetățenilor din vecinătatea sudică la programele UE care prevăd schimburi în materie de cercetare, inovare, cultură și educație;

16. invită UE să consolideze rolul autorităților locale și regionale în promovarea digitalizării și a serviciilor de e-guvernare, deoarece ele au potențialul de a stabili mai ușor contacte cu sectorul privat de la nivel local, astfel încât – inclusiv prin contribuția lor – programele administrației centrale să devină mai eficace și mai eficiente;

17. invită UE să încurajeze politici care să ducă la reducerea numărului tinerilor ce părăsesc școala în țările din afara UE care sunt membre ale parteneriatului menționat, politici care să se adreseze și grupurilor de tineri proveniți din familii de migranți și, în special, cartierelor și școlilor aflate în situații foarte complexe, oferindu-le o a doua șansă de educație și formare și punând accentul pe programele de inserție pe piața muncii;

(c) Reziliență, prosperitate și tranziție digitală

18. salută abordarea noii agende de a plasa oamenii, în special pe cei tineri, în centrul noii orientări politice europene, ținând seama că aproape 50 % din populația din vecinătatea sudică are sub 25 de ani; subliniază, în acest sens, contribuția sa concretă la antreprenoriatul în rândul tinerilor, în special în domenii precum tranziția digitală (care deschide perspective de îmbunătățire a eficienței), inovarea, creșterea economică, îmbunătățirea competitivității și dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii, și la crearea unui ecosistem antreprenorial local, prin înființarea premiului ARLEM „Antreprenoriatul local în rândul tinerilor din regiunea mediteraneeană”; subliniază rolul-cheie al ecosistemelor de inovare⁽¹⁾ în stimularea redresării economice după consecințele socioeconomice devastatoare ale pandemiei de COVID-19, printr-o tranziție verde, digitală și favorabilă incluziunii;

19. solicită lansarea unei inițiative a UE care să faciliteze crearea de locuri de muncă, prin îmbunătățirea mediului de afaceri local, stimularea antreprenoriatului și atragerea de investiții pentru dezvoltarea economică durabilă în vecinătatea sudică. Partenerii euro-mediteraneeni ar trebui să-și intensifice eforturile de ameliorare a ecosistemului IMM-urilor mediteraneene, prin armonizarea reglementărilor, schimbul de bune practici, stimularea creării de noi IMM-uri și îmbunătățirea accesului la finanțare;

20. subliniază că dezvoltarea economică trebuie să fie însoțită de dezvoltare socială durabilă și favorabilă incluziunii, pentru a contribui la reziliența populației și la stabilitatea generală, facilitând punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Agendei 2030;

21. abordează în continuare barierele structurale, inclusiv stereotipurile persistente care explică decalajul digital, pentru a acționa în direcția unei transformări digitale favorabile incluziunii, promovând programe care integrează dimensiunea de gen și care sprijină o transformare digitală echitabilă a țărilor partenere;

(d) Pace și securitate

22. consideră că pacea și securitatea sunt condiții prealabile pentru realizarea tuturor celorlalte obiective stabilite în agendă și că este necesar să se abordeze factorii care stau în calea stabilizării: sărăcia, inegalitatea, corupția, schimbările climatice, slaba dezvoltare economică și socială și lipsa de oportunități, în special pentru tineri;

23. încurajează sinergia dintre instrumentele prevăzute în Carta Națiunilor Unite și în Strategia UE pentru uniunea securității: un mediu de securitate adecvat mizelor viitorului, pentru a aborda amenințările în continuă evoluție (protecția împotriva terorismului și a criminalității organizate);

24. reamintește inițiativa de la Nicosia⁽²⁾ și cooperarea cu autoritățile locale libiene ca exemplu concret de diplomatie la nivel local și *inter pares*, în cadrul căreia autoritățile locale și regionale pot aduce o contribuție esențială la abordarea durabilă a provocărilor internaționale pe termen lung;

(e) Migrație și mobilitate

25. în ceea ce privește migrația, consideră că măsurile pozitive adoptate recent de UE în acest domeniu nu sunt încă suficiente. În lipsa unor instrumente suplimentare comune la nivel european, inclusiv a unui mecanism de partajare solidară a responsabilității pentru relocarea migranților, sarcina gestionării situațiilor de urgență în care se găsesc migranții revine în primul rând autorităților locale din țările europene de primă sosire, în special regiunilor și comunităților de frontieră de la granițele sudice ale UE care sunt supuse unei presiuni mai mari din cauza fluxurilor migratorii din Mediterana. În același timp, consideră că este esențial ca UE să sensibilizeze opinia publică internă cu privire la chestiuni precum solidaritatea, toleranța și respectarea legalității și a dialogului, astfel încât modul în care sunt percepute problemele migranților să fie unul corect;

26. reamintește că este esențial să se urmărească o abordare echilibrată, care să țină seama de toate aspectele relevante din domeniul migrației. În acest sens, salută propunerea noii agende de a mobiliza toate politicile și instrumentele relevante ale UE pentru a sprijini aceste parteneriate cuprinzătoare, echilibrate și reciproc avantajoase cu vecinii din sudul Mediteranei și care privesc cooperarea pentru dezvoltare, vizele, comerțul și investițiile, ocuparea forței de muncă și educația;

⁽¹⁾ Pe această temă, CoR efectuează în prezent un studiu în cadrul raportului ARLEM intitulat „Ecosistemele și întreprinderile nou-inființate inovatoare din Marea Mediterană ca instrument de redresare în urma crizei de COVID-19”, în curs de elaborare.

⁽²⁾ Lansată în 2015, aceasta va intra într-o nouă fază în 2021, cu proiecte noi diferite și substanțiale, finanțate în principal de UE pentru consolidarea capacităților personalului din administrațiile locale, pentru dezvoltarea economică locală, precum și pentru guvernarea locală.

(mai multe informații la <https://cor.europa.eu/ro/our-work/Pages/Libya.aspx>).

27. salută eforturile depuse de Comisia Europeană pentru reformarea sistemului european comun de azil prezentat în noul Pact privind migrația și azilul și recunoaște că dimensiunea externă a acestui pact este un aspect-cheie al noii agende pentru Mediterana. cere ca Uniunea Europeană să aloce o finanțare adecvată autorităților locale și regionale pentru a-și dezvolta politicile de integrare și incluziune; susține propunerea Comisiei de a sprijini financiar țările terțe de origine sau de tranzit care sunt dispuse să dezvolte politici comune față de migrații;

28. subliniază că sunt necesare combaterea traficantilor de ființe umane și crearea de rute sigure către UE pentru persoanele care au drept la protecție în temeiul dreptului internațional și solicită o protecție specială pentru potențialele victime ale traficului de persoane (femei, tineri, copii);

29. consideră că trebuie consolidată cooperarea UE în materie de migrație cu țările terțe, în special cu vecinii săi din sud, și salută intenția de a sprijini politicile în materie de migrație și azil, inclusiv capacitățile de gestionare a frontierelor țărilor partenere. De asemenea, solicită ca UE să aloce o finanțare adecvată regiunilor și autorităților locale, astfel încât acestea să își poată dezvolta politicile de integrare și incluziune; sugerează încurajarea cooperării cu țările terțe de origine sau de tranzit pentru a accepta returnarea migranților aflați în situație ilegală, fără a aduce atingere accesului la protecție internațională refugiaților care au nevoie de aceasta;

30. salută asistența specifică menită să creeze oportunități socioeconomice pentru migranți, persoane strămutate forțat și comunități-gazdă, inclusiv în contextul redresării după COVID-19, acordând atenție deosebită regiunilor marginalizate, și își reafirmă disponibilitatea de a facilita dialogul și cooperarea cu autoritățile locale și regionale din țările de origine și de tranzit ale migranților;

(f) **Tranziția verde: reziliență la schimbări climatice, energie și mediu**

31. subliniază că vecinătatea sudică a UE este unul dintre „punctele fierbinți” ale planetei în ceea ce privește schimbările climatice și degradarea mediului și, în consecință, invită instituțiile europene să realizeze cât mai curând Pactul verde european în vecinătatea sudică a UE pentru a coopera cu privire la un amplu Pact verde mediteranean și să sporească fondurile alocate unor obiective legate de climă în cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI), inclusiv prin intermediul unor inițiative destinate redescoperirii și protejării Mării Mediterane, zona marină cea mai afectată de poluare, pierderea biodiversității, creșterea nivelului mării, inundații și fenomenul încălzirii apei, al cărei potențial de dezvoltare economică în domeniul ecologic este enorm. În acest sens, reamintește că economia albastră a reprezentat 1,3 % din PIB-ul UE în 2016 ⁽³⁾;

32. subliniază că, în regiunea mediteraneeană, sunt necesare acțiuni concrete în domeniul climei la nivel local, întrucât politicile naționale nu răspund provocărilor din „zonele fierbinți”, iar acțiunile ar trebui gândite și adaptate în funcție de condițiile locale și de nevoile comunității rezidente. În acest scop, sugerează să se valorifice succesul proiectului CLIMA-MED și invită primarii sud-mediteraneeni să participe în continuare la Convenția primarilor ⁽⁴⁾ și, în cadrul programului Interreg MED, să promoveze înfrățirea orașelor din țările mediteraneene situate în UE și în afara UE;

33. așteaptă cu interes construirea unui parteneriat puternic al autorităților locale și regionale în vederea COP26 a CCOUNSC de la Glasgow, Regatul Unit, și a COP15 a UNCBD de la Kunming, China, în vederea consolidării rolului ALR în cadrul guvernanței globale pentru o mai bună punere în aplicare a ODD ale ONU, reducerea emisiilor de GES și creșterea nivelului de ambiție în materie de obiective climatice;

34. consideră, prin urmare, că depoluarea și, în principal, prevenirea poluării, precum și utilizarea responsabilă a apei din Marea Mediterană reprezintă o oportunitate suplimentară de dezvoltare pentru toate țările din jurul acestei mări; observă că trebuie promovate soluții bazate pe natură pentru a aborda aceste provocări majore și consideră că este urgentă promovarea inițiativelor de producție și consum durabile, de utilizare eficientă a resurselor și de gestionare a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor alimentare și a deșeurilor marine, pentru a sprijini protecția și refacerea biodiversității, inclusiv crearea de rețele eficiente și bine gestionate de zone costiere și marine protejate, precum și conservarea zonelor umede, ca soluții rentabile bazate pe natură, a bazinelor hidrografice și a bazinelor transfrontaliere;

35. solicită crearea unor rețele de politici regionale pentru a consolida legăturile sociale și economice bazate pe economia albastră. De asemenea, solicită încurajarea creării de biosfere mediteraneene pentru o mai bună coexistență între activitățile economice și conservarea naturii, și depunerea de eforturi pentru introducerea unor sisteme regionale de

⁽³⁾ Cf. raportul „O economie albastră pentru autoritățile locale și regionale din zona Mării Mediterane”, adoptat în sesiunea plenară a ARLEM, la 23 ianuarie 2020.

⁽⁴⁾ 62 de orașe semnatare s-au alăturat deja prin intermediul proiectului anterior CES-MED și peste 250 de orașe se află pe lista candidaților.

monitorizare pentru evaluarea sănătății ecosistemelor marine și costiere și a impactului diverselor industrii asupra biosferei mediteraneene. În același timp, trebuie dezvoltate inițiative care să-i informeze și să-i sensibilizeze pe cetățeni cu privire la importanța ameliorării situației ecosistemelor noastre marine și costiere, date fiind avantajele pe care acestea le prezintă în prezent și pentru generațiile viitoare;

36. solicită să se depună eforturi suplimentare pentru a promova și a stimula o agendă durabilă pentru turism, un sector economic esențial pentru regiune, în vederea reducerii impactului său negativ asupra mediului. Această acțiune ar trebui să fie realizată în principal prin instrumente de planificare concepute pentru gestionarea activităților umane în zonele naturale, ținând seama de ecosisteme și peisaje în interacțiunile lor, și să utilizeze criza COVID-19 ca o oportunitate de a reinventa acest sector și de a corela prosperitatea sa cu conservarea mediului mediteranean;

37. speră că sprijinirea Pactului verde european va aduce beneficii specifice agriculturii, un sector esențial pentru economiile celor mai multe țări din afara UE și membre ale parteneriatului, în special prin aplicarea standardelor stricte prevăzute în legislația europeană; invită să se acorde sprijin, în conformitate cu obiectivele Strategiei „De la fermă la consumator”⁽⁵⁾, proiectării, investițiilor și punerii în aplicare a unor sisteme alimentare durabile, de la producție la consum, acordând o atenție deosebită siguranței alimentare, sănătății și bunăstării plantelor și animalelor, precum și asigurându-se securitatea alimentară regională;

38. reamintește recomandarea ARLEM cuprinsă în raportul adoptat privind agricultura și securitatea alimentară în contextul schimbărilor climatice din Mediterana și, ca atare, invită Uniunea Europeană și Uniunea pentru Mediterana să ia în considerare elaborarea unei strategii comune pentru securitate și suveranitate alimentară în Mediterana, să promoveze o tranziție agroecologică către practici care conservă solul și agrobiodiversitatea și să ia în considerare introducerea unei etichete „produse mediteraneene” sau „dietă mediteraneeană” în cadrul unei strategii macroregionale mai ample pentru regiunea Mării Mediterane;

39. subliniază că reducerea necesară, până la eliminare, a utilizării energiei bazate pe combustibili fosili trebuie să fie însoțită de sprijin pentru tranziția către surse alternative de energie; în plus, consideră că este esențial să se ofere asistență specifică pentru a sprijini investițiile la scară largă în energia din surse regenerabile și în producția de hidrogen verde atât pentru consumul intern, cât și pentru export, investiții care să respecte principiul de a nu provoca daune și să asigure protejarea zonelor verzi și a biodiversității; subliniază rolul central al orașelor și regiunilor în acest domeniu, ca fiind responsabile de punerea în aplicare a diverselor politici legate de ODD: creștere urbană, schimbări climatice, inegalități socioeconomice, energie, tranziția verde și digitală și buna guvernare;

(g) Punerea în aplicare și planul de investiții

40. salută propunerea Comisiei Europene privind un plan economic și de investiții pentru vecinătatea sudică, pentru a sprijini punerea în aplicare a temelor evidențiate în Noua agendă pentru Mediterana; accentul trebuie pus pe elementele care permit consolidarea rezilienței în cele mai vulnerabile sectoare, cum ar fi apa, mediul, și energia, și trebuie promovate planuri de investiții pentru surse regenerabile, inclusiv reutilizarea apei și reciclarea acesteia utilizând energie din surse regenerabile;

41. salută identificarea celor 12 inițiative emblematice orientative în domenii prioritare, menite să consolideze reziliența, să edifice prosperitatea și să sporească comerțul și investițiile, pentru a sprijini competitivitatea și creșterea socioeconomică durabilă și favorabilă incluziunii;

42. salută propunerea Comisiei Europene de a mobiliza până la 7 miliarde EUR pentru punerea în aplicare a agendei. Includerea garanțiilor din Fondul european pentru dezvoltare durabilă și a finanțării mixte în cadrul Platformei de investiții pentru vecinătate ar putea mobiliza investiții private și publice în valoare de până la 30 de miliarde EUR în vecinătatea sudică;

43. salută acordul la care au ajuns Consiliul și Parlamentul European cu privire la Regulamentul de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală (IVDCI) în contextul cadrului financiar multianual (CFM) 2021-2027, prin care alocarea a 79,5 miliarde EUR în prețuri curente va permite UE să sprijine și să promoveze eficient valorile și interesele sale în întreaga lume, sprijinind în același timp eforturile multilaterale globale;

44. își exprimă acordul ca o sumă de cel puțin 500 de milioane EUR din suma totală destinată cooperării UE cu țările din vecinătate în cadrul pilonului geografic IVDCI – Europa globală să fie alocată autorităților locale și regionale; solicită consolidarea adecvată a acestor măsuri și resurse. Ar trebui promovată o finanțare flexibilă, autorităților locale și regionale

⁽⁵⁾ Cf. CDR-594-2020.

revenindu-le un rol activ, prin indicarea nevoilor regiunilor, în funcție de relevanța lor. Este nevoie de majorarea fondurilor alocate obiectivelor legate de climă în cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI);

45. având în vedere abordarea geografică consolidată și în conformitate cu prioritățile stabilite în agendă, Comitetul solicită insistent tuturor instituțiilor UE să considere autoritățile locale și regionale și asociațiile acestora ca factori-cheie pentru dezvoltarea durabilă și ca parteneri în programare;

46. autoritățile locale și regionale din regiunea mediteraneeană și rețelele lor de cooperare, cum ar fi Parteneriatul mediteraneean pentru cooperare, pot juca un rol esențial în îmbunătățirea coordonării cadrelor transnaționale existente și în găsirea unor soluții concrete pentru implementarea politicilor și fondurilor pe teren, contribuind totodată la informarea nivelurilor superioare de guvernare cu privire la realitățile locale. În plus, acest lucru permite asigurarea unor niveluri diverse de intervenție și îmbunătățirea eficienței inițiativelor.

Bruxelles, 30 iunie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 și COP26

(2021/C 440/05)

Raportor:	Vincent CHAUVET (FR-RE), primarul orașului Autun
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor [COM(2020) 562 final] Aviz din proprie inițiativă

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Consolidarea obiectivelor UE în materie de emisii, pentru a realiza în mod efectiv neutralitatea climatică până în 2050

1. continuă să fie profund preocupat de actuala urgență climatică la nivel mondial și pe deplin implicat pentru a realiza în mod eficace neutralitatea climatică ireversibilă în UE până în 2050; salută traiectoria realistă stabilită în Legea europeană a climei, care ar trebui să fie o traiectorie de reducere treptată a emisiilor, echitabilă pentru generațiile viitoare, și care va modela redresarea ecologică a UE după criza COVID-19 și consecințele acesteia, să evite dependența de carbon, să asigure reziliența teritorială și să stabilească cadrul pentru o politică mai ambițioasă privind schimbările climatice, care să se bazeze pe experiențele pozitive și negative din deceniile anterioare;
2. recunoaște că UE are o poziție de lider în negocierile internaționale privind clima și ar trebui să dea un exemplu pozitiv cu privire la modul în care ar putea fi combătute schimbările climatice, plecând de la guvernanta pe mai multe niveluri;
3. sprijină pe deplin acordul la care au ajuns Parlamentul European și Consiliul cu privire la Legea climei, care actualizează obiectivul de „reducere cu cel puțin 55 %” a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990, și care solicită o propunere privind stabilirea unui obiectiv pentru 2040 la cel târziu șase luni de la prima evaluare globală a Acordului de la Paris; totuși, ia notă de faptul că unele părți interesate consideră că acesta nu este încă suficient pentru a atinge la timp neutralitatea climatică netă și regretă că noul cadru se concentrează cu precădere asupra emisiilor de CO₂, în timp ce alte emisii de gaze cu efect de seră nu sunt luate suficient în considerare; se așteaptă, în acest context, ca Comisia să abordeze toate celelalte gaze cu efect de seră relevante, astfel încât UE să devină primul continent neutru din perspectivă climatică până în 2050;
4. îndeamnă instituțiile UE și statele membre să garanteze prețurile emisiilor provenite din combustibili fosili, prin intermediul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii și al taxelor, pentru a combate emisiile într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și pentru a elibera resurse care pot fi cheltuite pentru tranziție. Aceasta ar trebui abordată în contextul revizuirii schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii și al directivei europene privind impozitarea energiei în viitorul pachet legislativ „Pregătiți pentru 55” (*Fit for 55*). În acest context, salută viitoarea propunere a Comisiei Europene privind mecanismul de ajustare la frontieră, fiind necesare măsuri eficace pentru a evita relocarea emisiilor de dioxid de carbon, pentru a reflecta cu mai multă acuratețe conținutul de carbon al importurilor și pentru a garanta că obiectivele ecologice ale UE nu sunt subminate de relocarea producției în țări cu politici climatice mai puțin ambițioase;
5. subliniază că este important să se faciliteze și să se promoveze o serie de soluții diferite, ținând seama de evoluțiile tehnologice și de diversitatea condițiilor existente în regiunile Uniunii Europene sub aspectul climei, geografiei, infrastructurilor, sistemelor energetice etc. Cadrul de reglementare al Uniunii ar trebui, pe cât posibil, să fie neutru din punct de vedere tehnologic în ceea ce privește reducerea emisiilor și durabilitatea și să evite reglementarea excesivă și creșterea sarcinii administrative pentru soluțiile durabile;
6. constată, pe de altă parte, că natura specifică a anumitor regiuni înseamnă că îndeplinirea noilor obiective va reprezenta o provocare deosebită pentru acestea. Tranziția energetică și economică a acestor regiuni trebuie să se desfășoare în mod echitabil; prin urmare, Fondul pentru modernizare și mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon joacă un rol esențial în acest sens;

7. recunoaște că, astfel cum se observă în evaluarea impactului comunicării Comisiei pe tema „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investiția într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, toate sectoarele vor trebui să contribuie la politica UE în domeniul climei. În acest context, salută Pactul verde ca strategie de creștere și legământul verde ca instrument esențial, menit să asigure atingerea acestui obiectiv;

8. subliniază că, în Europa și în afara acesteia, multe orașe și regiuni s-au dovedit a fi mai ambițioase din punct de vedere climatic decât statele membre. În unele cazuri, cum ar fi Japonia, contribuțiile stabilite la nivel local de către autoritățile locale și regionale (ALR) au determinat chiar guvernele naționale să își actualizeze contribuțiile stabilite la nivel național (CSN). Prin urmare, CoR consideră că, pentru a se obține o guvernare pe mai multe niveluri eficientă, este benefic să se integreze contribuțiile stabilite la nivel local și regional în procesul de definire a contribuțiilor naționale;

Atingerea obiectivului de 55 % presupune implicarea activă a autorităților locale și regionale în elaborarea politicilor climatice

9. subliniază că autoritățile locale și regionale pun în aplicare 70 % din întreaga legislație a UE, 70 % dintre măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și 90 % dintre politicile privind adaptarea la schimbările climatice ⁽¹⁾. În plus, orașele și regiunile europene cu obiective nete egale cu zero reprezintă în prezent peste 162 de milioane de persoane (36 % din populația UE) ⁽²⁾. Prin urmare, autoritățile locale și regionale sunt și vor continua să fie responsabile pentru gestionarea și realizarea pe teren a majorității strategiilor Pactului verde;

10. consideră că atingerea obiectivului de cel puțin 55 % din emisiile de CO₂ până în 2030 va schimba radical modul în care ne organizăm orașele, regiunile și comunitățile. Pandemia de COVID-19, noile obiective în materie de climă și consecințele persistente ale schimbărilor climatice vor aduce schimbări structurale în societățile europene, care vor da naștere unor provocări pentru autoritățile locale și regionale, întrucât ele sunt administrațiile și autoritățile publice cele mai apropiate atât de cetățeni, cât și de teritorii;

11. recunoaște că ALR au un dublu rol, de lideri de opinie și de puncte de acces în ce privește prioritățile cetățenilor; criza provocată de pandemia de COVID-19 a arătat că autoritățile locale și regionale sunt primul punct de contact al cetățenilor. Implicarea părților interesate, a întreprinderilor și a cetățenilor în procesul decizional privind politicile climatice este deosebit de importantă pentru a asigura încrederea, acceptarea și succesul acestor politici, inclusiv în privința impactului tranziției către neutralitatea climatică. Eventualul impact negativ trebuie anticipat și gestionat, incluzând planuri pentru perfecționarea și reconversia profesională a forței de muncă de la nivel local, în special în comunitățile rurale și în regiunile mai puțin dezvoltate. Politicienii aleși la nivel local sunt cei mai îndreptățiți să anticipeze și să abordeze aceste preocupări;

12. subliniază că majoritatea sectoarelor principale vizate de creșterea nivelului de ambiție în materie de climă pentru 2030 au legături directe cu competențele locale sau regionale; după primele reduceri importante ale emisiilor realizate prin închiderea centralelor electrice pe bază de cărbune și de ecologizarea industriei mari consumatoare de energie, domeniile vizate ulterior de reducerea emisiilor – fiind deosebit de importante la nivel local și regional, atât în zonele urbane, cât și în cele rurale – sunt transporturile, agricultura și construcțiile;

13. este de acord că autovehiculele cu propulsie convențională vor trebui să fie înlocuite treptat cu vehicule cu emisii scăzute sau zero care generează emisii scăzute pe durata întregului ciclu de viață, și cu o utilizare pe scară mai mare a serviciilor de transport în comun durabile, care implică o coordonare la nivel regional și, la nivel local, extinderea infrastructurii accesibile pentru public a stațiilor de încărcare pentru combustibili alternativi, precum și a unei infrastructuri de transport public de înaltă calitate, cum ar fi autobuzul și trenul, pentru a face calea către o mobilitate cu emisii zero atractivă și accesibilă pentru cetățeni;

14. este preocupat de faptul că, în sectorul agricol, scăderea emisiilor a stagnat în ultimii ani și, în unele cazuri, emisiile au crescut. Acest fenomen, în combinație cu gestionarea eliminării dioxidului de carbon și a absorbantilor de carbon, îi plasează pe fermieri și pe administratorii silvici în prima linie a combaterii schimbărilor climatice, în timp ce activitățile lor – puternic afectate de efectele acestora –, sunt esențiale pentru producția de alimente și pentru regiune, din punct de vedere atât social, cât și economic. Astfel, invită Comisia să țină seama de investițiile necesare în tranziția către neutralitatea din punctul de vedere al emisiilor de CO₂ a sectorului agricol în cadrul punerii în aplicare și al posibilei revizuirii a politicii agricole comune, fără a pierde din vedere rentabilitatea economică a exploatațiilor agricole și rolul esențial al acestora ca furnizor de alimente pentru societatea europeană, astfel cum a fost demonstrat în timpul pandemiei, și asigurând compatibilitatea utilizării terenurilor agricole cu utilizarea în scopul producerii de energie din surse regenerabile pe terenuri rurale degradate care pot fi dezvoltate și regenerare; subliniază nevoia de a consolida sistemele de utilizare a terenurilor

⁽¹⁾ Rezoluția CoR pe tema „Pactul ecologic – în parteneriat cu autoritățile locale și regionale”, decembrie 2019.

⁽²⁾ Conform informațiilor publicate de institutul New Climate, decembrie 2020.

favorabile climei. În plus, subliniază că în unele state membre, ALR sunt proprietarii publici majoritari ai pădurilor și, prin urmare, joacă un rol direct în acest sector economic; în acest context, este binevenită elaborarea unei certificări a sechestrării dioxidului de carbon, menită să ofere stimulente directe fermierilor individuali sau administratorilor de păduri pentru a stoca mai mult carbon pe terenurile și în pădurile lor;

15. consideră că, în sectorul energetic, utilizarea la scară largă a energiei din surse regenerabile trebuie să fie însoțită de obiective și măsuri ambițioase și oportune de dezvoltare, care necesită o planificare a infrastructurii atât la scară largă, cât și la nivel descentralizat. Acest lucru implică o gestionare specifică din partea ALR, de exemplu în ce privește proiectele și acceptarea infrastructurii respective de către populația locală, precum și sensibilizarea cetățenilor, care trebuie încurajați să participe la proiecte comune, de exemplu, prin intermediul comunităților energetice locale;

16. este conștient de faptul că, în sectorul clădirilor, viitorul „Val de renovări ale clădirilor” va lansa un set de acțiuni menite să îmbunătățească profunzimea și rata renovărilor, atât a clădirilor individuale, cât și a cartierelor, în cazul cartierelor fiind în mod special necesare acțiuni de monitorizare și investiții ale ALR; acestora le revine, de asemenea, un rol esențial în asigurarea faptului că renovarea clădirilor respectă normele de utilizare a terenurilor și de urbanism, promovează politici de combatere a depopulării și îndeplinesc criteriile de justiție socială și de respectare a mediului;

17. subliniază că nu toate regiunile și orașele avansează în același ritm pe calea către neutralitatea climatică: unele și-au redus deja emisiile, altele sunt în pe cale de a face acest lucru, iar altele se confruntă cu dificultăți. Prin urmare, particularitățile teritoriale, cum ar fi sistemele energetice izolate, zonele istorice sau protejate din punctul de vedere al mediului, regiunile cu emisii ridicate de dioxid de carbon, insularitatea etc., trebuie să fie luate în considerare în procesul de elaborare a politicilor climatice, pentru a asigura o tranziție echitabilă, acceptabilă pentru toți cetățenii și regiunile din Europa. Este ferm convins că instrumente precum Tabloul de bord regional european ⁽³⁾ sau Observatorul european al neutralității climatice ⁽⁴⁾ sunt instrumente esențiale pentru realizarea acestui obiectiv, astfel cum a solicitat deja de instituția noastră;

18. salută crearea Facilității pentru insulele europene – NESOI (*New Energy Solutions Optimised for Islands* – Noua soluție energetică optimizată pentru insule) și a secretariatului inițiativei „Energie curată pentru insulele din UE”, ca parte a unui proces de luare în considerare a specificităților teritoriale;

19. își reiterează apelul în ce privește includerea sistematică a autorităților locale și regionale în elaborarea politicilor europene privind clima în general, precum și în conceperea, punerea în aplicare și monitorizarea pachetului „Pregătiți pentru 55” (*Fit for 55*), în special pentru a se garanta eficacitatea, precizia și acceptarea acestuia pe teren, deoarece ele nu reprezintă interese specifice, ci au misiunea de a acționa în interesul comun al cetățenilor;

Guvernanța pe mai multe niveluri și subsidiaritatea sunt esențiale pentru realizarea neutralității climatice și pentru implicarea cetățenilor UE în acest proces

20. subliniază importanța unei subsidiarități active ⁽⁵⁾ pentru politicile climatice, ținând seama la momentul oportun de nivelul local și regional și nu concentrându-se exclusiv asupra unui dialog între nivelul UE și cel național;

21. subliniază că orașele și regiunile europene și-au sporit impactul ca actori implicați în elaborarea politicilor climatice și subliniază că ele au mers uneori mai departe la nivelul UE în comparație cu cel național, prin intermediul unor mișcări precum Convenția primarilor și al altor inițiative active care implică nivelurile local și regional. Prin urmare, își reiterează apelul referitor la un dialog funcțional, inclusiv, pe mai multe niveluri, în scopul integrării obiectivelor climatice în politicile sectoriale;

22. sprijină inițiativele și eforturile Convenției primarilor de a include mai bine asociațiile subnaționale, sectoriale și specifice ale primarilor în activitățile Convenției; solicită o mai bună integrare și vizibilitate a Convenției primarilor la nivel național, regional și local;

23. salută inițiativa de a include CoR în consiliul politic al Convenției europene și este pregătit să asigure o legătură mai strânsă între gestionarea Convenției la nivelul UE și a doua cameră a Convenției primarilor, pentru a oferi sprijin politic inițiativei, a promova Convenția și a sprijini dialogul cu organismele naționale, precum și pentru a asigura coeziunea și coerența privind sprijinirea și reprezentarea autorităților locale și regionale la nivel european, într-un peisaj deja destul de complex pentru majoritatea acestora;

⁽³⁾ Impactul schimbărilor climatice asupra regiunilor: evaluarea Pactului verde european.

⁽⁴⁾ „O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei”.

⁽⁵⁾ Subsidiaritatea activă ar trebui înțeleasă astfel cum a fost definită de Grupul operativ al Comisiei Europene privind subsidiaritatea, proporționalitatea și scenariul „Mai puțin, dar mai eficient”.

Punerea la dispoziția autorităților locale și regionale a instrumentelor necesare pentru realizarea neutralității climatice

24. subliniază că multe autorități locale și regionale consideră că accesul la informații și la finanțare pentru inițiativele și proiectele din domeniul climei este în continuare dificil. Dificultățile se referă la următoarele aspecte:

- lipsa de cunoștințe cu privire la finanțarea disponibilă și la inițiativele existente care sunt cele mai potrivite pentru proiectul orașului sau al regiunii;
- complexitatea peisajului european și național și confuzia cu privire la diferitele platforme și inițiative existente;
- lipsa de competențe tehnice la nivel local pentru a solicita, gestiona și monitoriza fondurile;
- lipsa de competitivitate cu sectorul privat pentru atragerea și păstrarea experților;
- semnale ambigue transmise pieței în ceea ce privește comunitățile energetice și proiectele locale;
- lipsa capacității de absorbție din partea autorităților locale și a întreprinderilor;

25. este preocupat de faptul că dificultățile menționate la punctele anterioare ar putea crea reticență în rândul ALR de a adopta pacte verzi locale și de a-și asuma angajamente în perspectiva anului 2030;

26. solicită Centrului Comun de Cercetare să realizeze un studiu pentru a cartografia (până la nivelul 3 al unităților teritoriale de statistică) capacitatea de absorbție a autorităților locale și regionale și a întreprinderilor, având în vedere noile fonduri semnificative puse la dispoziție prin Pactul verde și prin planul de redresare, și este pregătit să contribuie cu instrumentele aflate la dispoziția CoR, cum ar fi centrele regionale;

27. avertizează Comisia cu privire la faptul că ALR sunt extrem de solicitate de gestionarea actualei crize sanitare și consideră că este dificil să se aloce resurse financiare și umane inițiativelor și căilor de realizare a neutralității climatice; prin urmare, solicită alocarea de resurse suficiente pentru a sprijini ALR în fața acestei provocări în deceniul următor și ținând seama de întregul ciclu de viață al proiectelor (inclusiv monitorizarea);

28. subliniază necesitatea de a îmbunătăți capacitățile de punere în aplicare ale ALR și importanța de a dispune de personal suficient și calificat, în special la nivelul localităților și al zonelor rurale. Trebuie să se asigure în mod sistematic forța de muncă necesară pentru coordonarea numeroaselor direcții de activitate și domenii de responsabilitate asociate cu punerea în aplicare a obiectivelor privind acțiunile în domeniul climei;

29. salută Pactul climatic european și abordarea locală prin intermediul unei platforme pentru o tranziție justă, ca instrumente-cheie pentru sprijinirea și accelerarea tranziției către neutralitatea climatică, alături de alte inițiative existente. Cu toate acestea, invită Comisia Europeană să creeze o platformă-umbrelă, eventual în cadrul Pactului climatic european, care să promoveze integrarea și complementaritatea acestor instrumente, să orienteze ALR în alegerea lor în funcție de caracteristicile lor și să asigure coerența, accesul ușor la informații, angajamentele neconcurențiale și simplificarea și, în măsura posibilului, unificarea accesului la inițiative;

30. solicită Comisiei Europene să ia notă de faptul că rolul ALR îl depășește pe cel al altor actori nestatali și solicită recunoașterea acestei specificități în cadrul platformei-umbrelă;

31. sprijină crearea de pacte climatice locale pentru a garanta că traiectoriile vizând neutralitatea climatică sunt participative, bine acceptate și sprijinite de populație și țin seama de preocupările și nevoile cetățenilor europeni;

32. recunoaște rolul important pe care îl joacă instituțiile semioficiale, cum ar fi consiliile locale cetățenești, organismele consultative locale și convențiile cetățenilor alcătuite prin tragere la sorți, în ceea ce privește crearea impulsului potrivit și accelerarea tranziției energetice. Solicită, prin urmare, ca fiecare localitate cu cel puțin 10 000 de locuitori să ia în considerare crearea, ca parte a structurii sale de guvernare locală, a unor parlamente cetățenești care să analizeze mijloacele concrete de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de adaptare la schimbările climatice;

33. subliniază că majoritatea orașelor și regiunilor nu-și cunosc nivelul actual și anterior al emisiilor de CO₂, ceea ce le îngreunează cuantificarea eforturilor și conceperea unor căi eficiente de realizare a neutralității climatice. Îndeamnă Comisia să contribuie la furnizarea asistenței tehnice și a competențelor necesare pentru a sprijini ALR la evaluarea emisiilor lor, în special prin utilizarea deplină a agențiilor energetice locale și regionale, a autorităților locale și regionale care activează în

domeniul schimbărilor climatice și a altor organisme omoloage relevante. Se recomandă, de asemenea, ca autoritățile locale să angajeze un „manager pentru climă”, pentru a promova Pactul climatic în localitatea lor și pentru a coordona și a pune în aplicare planurile de acțiune în domeniul climei și al energiei durabile. Această funcție de manager pentru climă poate fi partajată între mai multe autorități mai mici;

34. sprijină, în acest context, Cadrul comun de raportare al Convenției globale a primarilor, ca un pas către armonizarea cerințelor locale și regionale;

35. își reiterează sprijinul pentru un sistem de contribuții stabilite la nivel regional și local, pentru a recunoaște în mod oficial, a monitoriza și a încuraja reducerea emisiilor de dioxid de carbon de către orașe, administrațiile locale și regiuni la nivel mondial; Comisia Europeană este invitată să colaboreze cu CoR pentru a analiza modul în care planurile de acțiune în materie de energie durabilă și de climă (PAEDC) sau planurile echivalente ar putea funcționa ca contribuții stabilite la nivel regional și local, oferind contribuții locale la Acordul ONU de la Paris privind schimbările climatice, și ar putea fi recunoscute oficial ca o completare a contribuțiilor preconizate stabilite la nivel național;

36. salută inițiativele globale *Race to zero* și *Race to Resilience*⁽⁶⁾ și invită CCONUSC să coopereze cu CoR și cu alți omologi relevanți din cadrul Grupului de reprezentare a autorităților locale și orașenești (LGMA), în vederea recunoașterii oficiale a contribuției administrațiilor subnaționale la acțiunile de combatere a schimbărilor climatice, precum și să creeze un dialog specific cu administrațiile subnaționale;

37. subliniază că ALR au un potențial deosebit atât în ceea ce privește inovarea socială, cât și cea tehnică în domeniul climei și că participă adesea la proiecte de cercetare și inovare. Pentru a se asigura că acest potențial este pe deplin dezvoltat și utilizat ca instrument de găsire a unor noi soluții pentru neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon, invită Comisia să acorde atenția cuvenită, în contextul pachetului *Fit for 55*, pentru crearea unui cadru flexibil care să garanteze inițiative de inovare și experimentare la nivel local, având ca rezultat soluții ascendente și bazate pe realitatea zonei;

38. subliniază că libertatea de alegere a metodei de decarbonizare la nivel local trebuie asigurată din punct de vedere tehnologic, politic și democratic; deciziile exogene creează reticență în ceea ce privește punerea lor în aplicare;

Exprimarea doleanțelor autorităților locale și regionale în cadrul COP26

39. recunoaște că, deși contribuțiile stabilite la nivel național reprezintă principalul mijloc de a trage la răspundere statele, societatea în ansamblu trebuie să fie implicată în reducerea emisiilor pentru a se ajunge la teritorii neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei și reziliente;

40. subliniază că vocea autorităților locale și regionale a devenit mai puternică în negocierile și inițiativele internaționale privind schimbările climatice și salută inițiativele existente ale rețelelor ALR, cum ar fi CRMP, ICLEI, C40, Under2Coalition, Regions4, Alianța pentru climă, FEDARENE, Orașele și administrațiile locale unite (UCLG) și Convenția globală a primarilor, precum și contribuția acestora la Platforma actorilor nestatali pentru politici climatice (NAZCA) a CCONUSC;

41. consideră că COP26 a CCONUSC reprezintă o etapă esențială în confirmarea UE ca actor în avangarda acțiunilor globale în domeniul climei și subliniază că activitățile și angajamentele în vigoare ale regiunilor și orașelor ar trebui să joace un rol important în pregătirea COP26 și să dobândească vizibilitate oficială în contextul acesteia;

42. solicită actorilor de la nivel global și european să investească în analize de gen și în date defalcate pe sexe pentru a înțelege pe deplin impactul schimbărilor climatice asupra tuturor grupurilor vulnerabile, pentru a pune în aplicare metode de integrare a dimensiunii de gen în buget și pentru a asigura accesul egal la reprezentare în procesul de elaborare a politicilor pentru toate genurile și toate nivelurile. În acest context, sprijină apelul la consolidarea echilibrului de gen în cadrul delegațiilor naționale, precum și în cadrul echipei de conducere de rang superior a COP26, salută activitatea CCONUSC privind legătura dintre politicile din domeniul egalității de gen și politicile climatice⁽⁷⁾ și invită Comisia Europeană să acționeze în aceeași direcție;

43. consideră Declarația de la Edinburgh privind biodiversitatea ca fiind cel mai important document de până acum în ceea ce privește recunoașterea, implicarea și capacitatea autorităților locale și regionale în orice proces al ONU; sugerează că o abordare similară trebuie să fie reprodusă și extinsă la alte organisme ale ONU și îi invită pe partenerii din cadrul CCONUSC să încheie un memorandum de înțelegere cu Comitetul European al Regiunilor, în calitate de reprezentant instituțional al orașelor și regiunilor europene;

⁽⁶⁾ <https://racezero.unfccc.int/race-to-resilience/>

⁽⁷⁾ <https://unfccc.int/gender>

44. solicită un dialog politic mai intens pe mai multe niveluri privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea în sectoarele în care guvernarea include deja sistematic ALR și în care competențele sunt deja descentralizate în mai multe părți ale lumii, cum ar fi cererea și oferta de energie, transporturile, agricultura și construcțiile;
45. solicită un dialog politic mai intens pe mai multe niveluri privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea în sectoarele în care acțiunile climatice trebuie să ia în considerare și alte aspecte de mediu, cum ar fi conservarea biodiversității sau preocupările legate de producția alimentară, apa curată, agricultura și silvicultura durabile. Strategia spațială privind compatibilitatea utilizării terenurilor este vizată în mod special și implică în mod esențial autoritățile locale și regionale; aceasta privește, de asemenea, decizia privind punerea în aplicare a strategiilor pe care Comisia le adoptă și care afectează sectorul agricol, ele trebuind să facă obiectul unei evaluări a impactului pentru a le evalua consecințele;
46. salută inițiativele Comisiei Europene și ale Convenției primarilor de a prezenta mai bine activitățile ALR și implicarea acestora în elaborarea și punerea în aplicare a politicilor neutre din punct de vedere climatic în cadrul viitoarelor COP și de a susține o poziție de lider în integrarea verticală a acțiunilor climatice. În acest context, invită Comisia să coopereze cu CoR pentru a organiza o zi tematică privind acțiunile climatice locale în UE, ca ocazie de a prezenta diferitele inițiative ale UE;
47. invită membrii CoR să organizeze în comunitățile lor conferințe locale și regionale ale părților înainte de COP26, cu scopul de a sensibiliza cât de mult opinia publică cu privire la urgența climatică, dar și de a colecta opiniile cetățenilor și ale întreprinderilor cu privire la nevoile lor și la cele mai bune practici care ar putea accelera tranziția verde și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris;
48. reamintește că UE și-a propus să fie un lider în negocierile COP și că, prin urmare, trebuie să desfășoare acțiuni cu impact în vederea realizării obiectivului său, ceea ce implică crearea în comun și cooperarea cu autoritățile locale și regionale: în acest sens, solicită CCONUSC să coopereze cu CoR pentru a promova în continuare experiența marcantă a conferințelor locale și regionale ale părților.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS*

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Planul de acțiune pentru democrația europeană

(2021/C 440/06)

Raportor:	Aleksandra DULKIEWICZ (PL-PPE), primarul orașului Gdańsk
Document de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Planul de acțiune pentru democrația europeană COM(2020) 790, 3 decembrie 2020

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Context

1. consideră că, deși Planul de acțiune european în domeniul apărării se axează pe mecanisme de apărare pe termen scurt pentru salvagardarea proceselor democratice, acesta ar trebui să fie urmat de o abordare pe termen mai lung și mai strategică pentru promovarea democrației europene la toate nivelurile, atât în ceea ce privește democrația reprezentativă, cât și cea participativă. O astfel de abordare s-ar putea baza pe legislația în vigoare și pe cele mai bune practici puse în aplicare deja în statele membre la nivel național, regional și local, și ar putea conduce la elaborarea unei Carte europene privind democrația;
2. reiterează că, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) care definește principiul subsidiarității, „în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre”;
3. salută inițiativa privind Planul de acțiune pentru democrația europeană (PADE). În spațiul public și politic european se constată o creștere a amenințărilor legate de populism, naționalism, manipularea societății, dezinformare, discursuri de incitare la ură și teorii ale conspirației. Această situație duce la polarizare, agresiune, intoleranță și la un grav deficit de solidaritate socială. Obiectivul general de capacitate a cetățenilor și de construire a unor democrații mai reziliente în întreaga UE este esențial pentru a elabora acțiuni în vederea consolidării comunității noastre;
4. subliniază că Uniunea Europeană este un organism care evocă o structură de vase comunicante. Deteriorarea drepturilor și libertăților civile într-un stat membru are un impact negativ real asupra democrației în întreaga familie europeană și reprezintă o amenințare la adresa valorilor noastre comune;
5. subliniază necesitatea întocmirii unui catalog al amenințărilor la adresa democrației, dar totodată și al bunelor practici inovatoare care favorizează participarea cetățenilor, autoritățile regionale și locale fiind cele mai în măsură să facă acest lucru; invită Comisia, Parlamentul și Consiliul să ia act de recomandările Barometrului regional și local anual al UE pentru 2021, care vor fi publicate în octombrie 2021;
6. este de acord cu punctul de vedere exprimat în avizul privind Planul de acțiune împotriva dezinformării, conform căruia sensibilizarea cetățenilor este un proces îndelungat și complex, care implică dezvoltarea competențelor din domeniul alfabetizării mediatică, inclusiv stăpânirea noilor mijloace de accesare și diseminare a informațiilor. Aceste competențe trebuie însoțite sistematic de analiza critică a informațiilor și a surselor din care provin;
7. subliniază că autoritățile locale și regionale sunt bine plasate pentru a lua parte la combaterea dezinformării și a pericolelor generate de aceasta;
8. constată că apartenența la UE nu presupune numai un pachet de libertăți și mijloace financiare, ci și respectarea valorilor fundamentale. Sunt necesare instrumente juridice concrete pentru a permite luarea unor măsuri rapide și eficiente, cu un impact pozitiv asupra promovării și, în cazuri extreme, a impunerii aplicării de către membrii comunității europene a principiilor unui stat democratic și ale statului de drept. În prezent, nu există astfel de instrumente juridice. Drept urmare,

intervențiile CE ca răspuns la deciziile problematice din unele state membre nu sunt foarte eficace, după cum se arată în Rezoluția Parlamentului European din 10 iunie 2021 referitoare la situația statului de drept în Uniunea Europeană și aplicarea Regulamentului 2020/2092 privind condiționalitatea, la care CoR subscrie întru totul; se întreabă dacă articolul 7 din Tratatul UE reprezintă un răspuns suficient la aceste provocări;

9. solicită adoptarea cât mai rapidă a unor măsuri și acte legislative strategice care să abordeze în mod eficace problemele din unele țări ale UE, de exemplu chestiunea siguranței alegerilor, la toate nivelurile;

10. subliniază că democrația europeană nu este amenințată numai de agresori externi care încearcă să destabilizeze UE, ci și de factori interni care atacă ceea ce este cel mai important în UE, și anume comunitatea;

11. prin urmare, este de părere că PADE ar trebui să deschidă calea pentru relațiile și contactele cu partenerii din afara UE care nu acceptă standardele democratice și încalcă drepturile fundamentale ale omului și ale cetățenilor. Un exemplu în acest sens poate fi politica UE față de țări precum Rusia, Belarus sau China sau activitatea Grupului operativ East StratCom; constată necesitatea de a sprijini mișcările democratice din țările vecine, inclusiv prin intermediul Parteneriatului estic;

12. subliniază că trebuie să se încerce găsirea unui echilibru între combaterea riscurilor legate de pandemie și protecția libertăților civile (exemple în acest sens fiind chestiunea protecției datelor sau evitarea restricționării dreptului de a se întruni și de a manifesta);

13. subliniază că atacurile asupra mass-mediei subminează valorile europene și deschid calea către autoritarism. Fără o mass-media liberă, nu poate exista un control social real. Lipsa unor standarde jurnalistice recunoscute creează un climat propice pentru răspândirea teoriilor conspiraționiste, a dezinformării, a populismului și a discursului de incitare la ură; lansează un avertisment cu privire la renașterea mass-mediei în unele țări din UE;

14. constată că PADE nu acordă suficientă atenție chestiunii accesului la informațiile publice. Libera circulație a informațiilor și ideilor stă la baza democrației și a respectului pentru drepturile omului. Informațiile colectate de autoritățile publice aparțin cetățenilor, iar autoritățile de la toate nivelurile dețin datele în numele lor⁽¹⁾; subliniază că autoritățile locale și regionale care recurg la instrumente de asigurare a accesului cetățenilor la informații și a participării lor directe la exercitarea puterii reprezintă un bun exemplu de deschidere și responsabilitate a autorităților publice⁽²⁾;

15. reamintește că o UE democratică trebuie să își respecte angajamentul de a proteja valorile UE, precum și integrarea și egalitatea sub toate aspectele, indiferent de gen, rasă, origine etnică, religie, convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, iar statele membre trebuie să depună și ele eforturi în direcția aceasta;

16. subliniază că în PADE nu există nicio referire directă la activitățile autorităților locale și regionale;

Priorități

17. solicită consolidarea autorității UE și a autorității statelor membre, a credibilității instituțiilor publice ale statului de drept, a educației și consolidarea rolului autorităților locale și regionale ca incubator al democrației;

18. subliniază că încrederea cetățenilor UE în activitatea celor mai importante organe ale UE este o condiție sine qua non pentru dezvoltarea unei comunități europene democratice. Predictibilitatea și credibilitatea instituțiilor centrale din statele membre presupune ca aceste țări să respecte statul de drept. Funcționarea eficientă a instituțiilor independente și a legislației naționale în spiritul valorilor democratice reprezintă o piatră de temelie a comunității;

(¹) În Rezoluția 59 a Adunării Generale a ONU adoptată în 1946, precum și la articolul 19 din Declarația universală a drepturilor omului (1948) și la articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului (1950), dreptul la informare face parte integrantă din dreptul fundamental la libertatea de exprimare.

(²) Exemple de astfel de instrumente utilizate de autoritățile locale și regionale sunt: datele deschise, bugetele cetățenești, grupurile de dezbatere ale cetățenilor.

19. subliniază rolul esențial al autorităților locale și regionale în consolidarea cetățeniei. Autoritățile locale și regionale sunt nivelul de guvernare cel mai apropiat de cetățeni și se bucură de cea mai mare încredere ⁽³⁾. Consolidarea rolului regiunilor și orașelor, de exemplu prin dotarea lor cu instrumente financiare ale căror fonduri să fie atribuite numai pe baza unor criterii obiective, capătă o importanță strategică tot mai mare;

20. solicită să se pună accentul pe educarea unor cetățeni europeni responsabili, toleranți, capabili de compromis și de soluționarea pașnică a conflictelor. Coexistența a diferite puncte de vedere și atitudini joacă rolul unui autentic „vaccin” împotriva fanatismului, rasismului și conflictelor etnice;

Educația civică – gândirea critică și alfabetizarea mediatică

21. subliniază că autoritățile locale și regionale pot juca un rol educativ important, creând condițiile necesare pentru ca comunitățile locale să dezvolte bune obiceiuri democratice;

22. lansează un avertisment cu privire la radicalizarea societății și la accesul la putere al unor populiști care utilizează dezinformarea. Combaterea dezinformării necesită identificarea categoriilor de public care sunt cele mai vulnerabile în fața efectelor ei nocive. Ar trebui să se asigure o protecție specială a tinerilor, persoanelor în vârstă, minorităților naționale și etnice, imigranților și persoanelor excluse din punct de vedere digital. Comisia ar trebui să acorde atenție regiunilor și grupurilor deosebit de vulnerabile la dezinformare, atât externă, cât și internă;

23. ia act de orientările prezentate de Comisia Europeană la 26 mai pentru a remedia deficiențele codului de bune practici privind dezinformarea. Este binevenit faptul că Comisia solicită „angajamente mai ferme și mai specifice în toate domeniile codului” și, în special, îmbunătățirea metodelor de monitorizare, și invită alte platforme care își desfășoară activitatea în UE, serviciile de mesagerie privată și alți actori din ecosistemul publicitar online să adopte codul. Cu toate acestea, dificultatea Comisiei de a verifica veridicitatea rapoartelor de monitorizare furnizate de platforme și absența oricărui mecanism de sancționare afectează în mod semnificativ eficacitatea acestui cod și impune măsuri suplimentare de reglementare la nivelul UE;

24. propune, în acest context, coordonarea unui program european fără caracter obligatoriu și care să nu creeze constrângeri juridice pentru statele membre în domeniul predării educației civice, gândirii critice și alfabetizării mediatice, care, după modelul programului CIVIS din Finlanda, considerat a fi o bună practică, să facă obiectul unei consultări publice și să fie adaptat ulterior pentru a răspunde nevoilor locale și regionale. Acest program ar trebui să acopere educația școlară, formarea funcționarilor publici, învățarea pe tot parcursul vieții și campaniile publice. CoR dorește să participe activ la aceste eforturi și solicită Comisiei Europene să colaboreze îndeaproape cu statele membre și cu organizațiile societății civile, cu respectarea principiului subsidiarității și a repartizării competențelor;

Combaterea dezinformării și a discursurilor de incitare la ură

25. consideră că ar trebui înființată o agenție europeană ⁽⁴⁾, în strânsă cooperare cu Comisia specială INGE a Parlamentului European, care să aibă misiunea de a preveni dezinformarea, discursurile de incitare la ură, intoleranța, violența împotriva anumitor grupuri sociale și răspândirea teoriilor conspirației;

26. regretă că autoritățile locale joacă un rol secundar în combaterea răspândirii știrilor false, adesea din cauza lipsei de expertiză, competențe și resurse; solicită crearea unui mecanism de finanțare coerent pentru combaterea dezinformării;

27. salută Strategia privind o uniune a securității, axată pe atacurile hibride ale actorilor statali și nestatali prin atacuri cibernetice, daune aduse infrastructurii critice, campanii de dezinformare și radicalizarea discursurilor politice;

28. consideră necesară o dezbatere despre libertatea de exprimare și despre ce înseamnă această libertate în mediul online; evidențiază Premiul Paweł Adamowicz ⁽⁵⁾, care promovează incluziunea socială, egalitatea de șanse și respectarea drepturilor omului și a libertăților civile, precum și combaterea prejudecăților și a xenofobiei, lansat în comun de Comitetul Regiunilor, Rețeaua internațională a orașelor-adăpost (*International Cities of Refuge Network – ICORN*) și orașul Gdańsk, ca un pas concret în această direcție;

⁽³⁾ <https://cor.europa.eu/ro/our-work/Pages/EURegionalBarometer-2020.aspx>

⁽⁴⁾ De exemplu, care să fie legată de CoR.

⁽⁵⁾ Paweł Adamowicz a fost, de asemenea, creatorul a două concepte puse în aplicare în Gdańsk și dedicate acestor idealuri: Modelul de integrare a imigranților și Modelul pentru egalitatea de tratament.

29. alături de autoritățile locale și regionale și de societatea civilă, trebuie implicată și mass-media. Datorită practicii și experienței lor profesionale, persoanele active în infosferă sunt sensibile la chestiunile legate de dezinformare;

30. reamintește importanța Actului legislativ privind serviciile digitale (*Digital Services Act – DSA*) ca instrument care poate fi utilizat pentru a crește transparența mediului digital și pentru a spori responsabilitatea platformelor online;

31. reamintește necesitatea de a asigura coerența deplină între PADE, Planul de acțiune pentru sectorul mass-media și audiovizual și discuțiile legislative pe tema DSA;

32. așteaptă cu interes Directiva privind serviciile digitale, care va propune un cadru orizontal pentru supravegherea reglementară a spațiului online și norme care să asigure responsabilitatea platformelor pentru modul în care gestionează conținutul, publicitatea și microdirecționarea;

Securitatea jurnaliștilor și sprijinul acordat mass-mediei locale

33. subliniază rolul unui jurnalism corect, inclusiv la nivel local, în consolidarea încrederii publice. Mass-media independentă reprezintă unul dintre cei mai importanți piloni ai democrației și are un impact real asupra dezbaterii publice;

34. condamnă utilizarea instrumentului de luptă împotriva mass-mediei independente – cunoscut sub numele de SLAPP (acțiune strategică în justiție împotriva mobilizării publice) – și așteaptă cu interes propunerile Comisiei în domeniul protecției jurnaliștilor și a societății civile;

35. avertizează cu privire la marginalizarea presei independente, prin monopolizarea și politizarea mass-mediei, în special când în acest scop se utilizează fonduri europene. Comitetul solicită o mai bună monitorizare a fondurilor dedicate acestor activități și sprijină implicarea regiunilor în distribuirea fondurilor UE. Totodată, se declară în favoarea elaborării unor măsuri legislative complementare, cu respectarea competențelor statelor membre, menite să consolideze capacitatea de intervenție europeană pentru a se garanta că libertatea și pluralismul mass-mediei independente rămân un pilon al democrației noastre;

36. subliniază că atacurile asupra libertății de exprimare restrâng sfera dezbaterii publice; atrage atenția asupra libertății de exprimare în activitatea academică, de cercetare sau artistică. Intimidarea, campaniile de denigrare, presiunea politică, restricțiile financiare și obstacolele în calea accesului la fondurile publice amenință activitățile oamenilor de știință, ale mass-mediei și ale ONG-urilor, făcând imposibilă desfășurarea misiunii lor de supraveghere; avertizează cu privire la încercările unor guverne de a limita independența activităților din domeniul cercetării și de a aplica sancțiuni pe baza unor criterii vagi și controversate;

Consolidarea participării cetățenilor

37. subliniază că Conferința privind viitorul Europei ar trebui organizată într-un număr cât mai mare de regiuni europene și ar trebui să se desfășoare în mod ascendent, permițând implicarea și participarea la dezbateri a unor grupuri cât mai diverse de cetățeni. Recomandă ca grupurile de dezbateri ale cetățenilor să fie recunoscute ca formă de participare la procesul decizional al UE;

38. invită instituțiile UE să creeze canale eficiente, transparente și favorabile incluziunii pentru a comunica cu cetățenii, în special cu cei care s-au simțit descurajați să se implice în viața publică și socială. Subliniază rolul-cheie al tinerilor în acest proces;

39. este conștient că Conferința privind viitorul Europei reprezintă o ocazie unică de a-i implica pe cetățeni. Această experiență de participare inovatoare și paneuropeană va permite luarea unor decizii comune cu privire la viitorul, forma și prioritățile unei Europe democratice. CoR se angajează să implice pe deplin autoritățile locale și regionale în cadrul conferinței, pentru a trece în revistă cele mai bune practici și pentru a face auzită vocea cetățenilor și a autorităților locale;

Alegeri libere și democratice

40. subliniază că preocuparea pentru alegeri libere și democratice, menționată în PADE, ar trebui să se aplice în aceeași măsură și alegerilor europene, naționale, regionale și locale;

41. constată că campaniile politice se desfășoară în mare măsură pe internet. Prin urmare, sunt necesare norme privind transparența în ceea ce privește conținutul politic sponsorizat și asigurarea unor orientări pentru partidele politice și statele membre; solicită să se țină seama de caracteristicile specifice ale alegerilor locale, care sunt adesea trecute cu vederea în momentul elaborării legislației la nivelul UE;

42. constată că PADE nu face referire suficient la perioadele dintre alegeri. Dezinformarea, propaganda, manipularea și încercările de influențare a atitudinilor oamenilor au loc cel mai adesea în astfel de perioade;

43. subliniază că fondurile structurale ale UE ar trebui utilizate pentru finanțarea activităților societății civile și a consolidării capacităților și a structurilor instituționale și administrative necesare pentru o participare civică și activă la viața politică. Accesul la fonduri ar trebui simplificat cât mai mult posibil, iar gestionarea lor ar trebui să revină într-o măsură cât mai mare nivelului regional;

44. salută lansarea de către Comisia Europeană, la 19 aprilie, a unei consultări publice deschise până la 12 iulie ⁽⁶⁾, cu scopul de a prezenta în ultimul trimestru al anului 2021 directive actualizate menite să sprijine cetățenii UE care își au reședința într-un alt stat membru al UE cu drept de vot și de a candida atât la alegerile locale, cât și la cele europene. Într-adevăr, astfel cum se menționează și în inițiativa cetățenească europeană (ICE) privind alegătorii fără frontiere ⁽⁷⁾, în timp ce peste 14 milioane de cetățeni mobili din UE sunt eligibili să voteze, ratele de participare la vot și numărul de cetățeni mobili din UE care candidează continuă să fie mai mici decât pentru grupuri comparabile la nivel național și se confruntă în continuare cu dificultăți în exercitarea drepturilor lor electorale;

45. avertizează că pandemia a demonstrat clar provocările legate de desfășurarea unor alegeri pe deplin democratice în contextul unor restricții la adresa procesului electoral. Provocarea organizațională și tehnologică, inclusiv în contextul amenințărilor cibernetice, este asigurarea securității procesului de vot prin corespondență și/sau a votului electronic;

Concluzie

46. solicită Comisiei Europene să caute instrumente pe termen lung capabile să ajute UE să facă față noilor amenințări. „Vaccinul democratic” pe care îl căutăm ar trebui să fie eficace, inovator și eficient și să ne consolideze infrastructura democratică atât în prezent, cât și pe termen lung;

47. subliniază că participarea deplină la viața publică este piatra de temelie a unei comunități pluraliste și democratice, dar că acest lucru nu poate fi pus în practică decât dacă cetățenii au încredere în instituțiile statului. Fără încredere, nu se poate vorbi de participare – care, de altfel, nu va fi posibilă fără educarea publicului. În acest sens, CoR consideră că autoritățile locale și regionale au un rol important de jucat;

48. nu în ultimul rând, atrage atenția că democrația și statul de drept vor prospera numai atunci când exercitarea puterii, indiferent de nivel, va avea drept interlocutori cetățeni informați.

Bruxelles, 30 iunie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽⁶⁾ Consultare publică privind participarea la alegerile europene (<https://bit.ly/3goNYin>) și participarea la alegerile locale (<https://bit.ly/3gmIR2l>).

⁽⁷⁾ <https://eci.ec.europa.eu/013/public/#/screen/home>

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă până în 2030

(2021/C 440/07)

Raportor:	Ricardo RIO (PT-PPE), primarul oraşului Braga
Documente de referinţă:	Realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU – o abordare cuprinzătoare Strategia anuală pentru 2021 privind creşterea durabilă

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. consideră că realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) este esențială pentru toate cele 194 de țări care au adoptat Agenda de dezvoltare durabilă a ONU și că pandemia actuală și consecințele asupra sănătății, economice, sociale, ecologice și asupra culturii preconizate ale acesteia oferă un nou impuls pentru a realiza acest obiectiv. Invită, prin urmare, șefii de stat și de guvern europeni să fie ambițioși și consecvenți în agendele lor de politică internă și externă și să declare, cu un scop clar, că – în contextul Deceniului de acțiune al ONU pentru dezvoltare durabilă – Uniunea Europeană trebuie să fie lider și să se profileze clar ca promotoare a punerii în aplicare a ODD la toate nivelurile de guvernare;
2. consideră că prezentul aviz trebuie să fie considerat o încurajare adresată Comisiei Europene pentru a consolida ODD ca parte integrantă a valorilor fundamentale și a identității europene și, astfel, să îi confere o vizibilitate adecvată în argumentația și prioritățile sale;
3. salută poziția Comisiei Europene de lider politic în punerea în aplicare a ODD prin Pactul verde european și reorientarea semestrului european către ODD, precum și abordarea Comisiei de promovare a unei agende ambițioase pentru o Europă mai sustenabilă, mai competitivă și mai coezivă, deschisă către lume și în măsură să facă față provocărilor secolului XXI, abordare consolidată prin fondurile suplimentare alocate prin Next Generation EU, în vederea creării unei Europe mai ecologice, mai digitale și mai reziliente;
4. cu toate acestea, continuă să sprijine solicitarea prezentată de Consiliu, de Parlamentul European, de CoR și de fosta platformă multipartită a UE privind dezvoltarea durabilă, în sensul elaborării unei strategii cuprinzătoare pentru ODD, care să înlocuiască Strategia Europa 2020 și să concretizeze viziunea comună a modelului de dezvoltare durabilă pe care dorim să îl promovăm pentru Uniunea Europeană, permițând tuturor autorităților locale și regionale să împărtășească aceleași obiective și ținte, care să reflecte un limbaj comun;
5. reamintește că revizuirea politicii comerciale a UE urmărește să promoveze o mai mare sustenabilitate, în conformitate cu angajamentul său de a pune în aplicare obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU; numai un model comercial sustenabil, care respectă valorile fundamentale ale Uniunii Europene, poate contribui la bunăstarea și prosperitatea tuturor, atât în interiorul UE, cât și în alte părți ale lumii;
6. regretă, de asemenea, că ODD au pierdut progresiv teren în discursul politic de la nivelul UE, jucând un rol mai puțin important în elaborarea politicilor la nivelul Uniunii, ceea ce pune în pericol șansele ca obiectivele să fie puse în aplicare până în 2030;
7. consideră că capacitatea de comunicare și învățare reciprocă în ceea ce privește ODD constituie un element esențial pentru îmbunătățirea conștientizării și a implicării tuturor actorilor, ceea ce necesită o mai bună aliniere între sistemele de guvernare ale UE în chestiuni economice, sociale și de mediu, cum ar fi semestrul european, Pactul verde european și punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și a obiectivelor de dezvoltare durabilă;
8. constată că, uneori, legăturile dintre inițiativele menționate și ODD par fragile; subliniază, în acest sens, că Comisia ar trebui să își implice toate departamentele competente și să evite inițiative compartimentate;

9. salută documentul de lucru al serviciilor Comisiei referitor la realizarea ODD până în 2030 drept un raport util privind punerea în aplicare, însă regretă că acesta doar enumeră inițiativele etichetate în cadrul ODD;

10. de exemplu, noua strategie industrială actualizată ⁽¹⁾, prezentată în mai 2021, nu menționează ODD și, așadar, nu poate face parte dintr-un efort mai amplu și extins de asigurare a coerenței politicilor și a dezvoltării durabile; acest fapt limitează utilitatea documentului de lucru al serviciilor Comisiei pentru punerea în aplicare a ODD;

11. salută angajamentul exprimat în Comunicarea privind o mai bună legislație din 29 aprilie 2021 ⁽²⁾ de a integra ODD în toate politicile, de a identifica ODD-urile relevante pentru fiecare propunere și de a examina modul în care inițiativa va sprijini realizarea acestora, reflectând astfel solicitarea anterioară a CoR ⁽³⁾. Mai mult, CoR consideră că evaluările de impact ex-ante transparente și cu acoperire largă sunt deosebit de importante pentru verificarea sustenabilității propunerilor;

12. salută documentul de lucru al serviciilor Comisiei pentru că pune accentul pe importanța participării părților interesate și pe recunoașterea rolului și a eforturilor depuse deopotrivă de Comitetului European al Regiunilor și de autoritățile locale și regionale. Subliniază, de asemenea, rolul important al asociațiilor naționale, europene și internaționale ale regiunilor și orașelor;

13. constată că mijloacele anunțate anterior pentru schimburi și dialoguri suplimentare, prin conferințe și evenimente periodice organizate de Comisia Europeană, nu s-au materializat deocamdată și solicită o colaborare mai strânsă între Comisia Europeană, Consiliu, Parlamentul European și Comitetul European al Regiunilor în punerea în aplicare a ODD la nivelul UE;

14. subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat importanța dezvoltării durabile și că ODD pot contribui la trecerea la o viziune coerentă și globală în cadrul instrumentului „NextGenerationEU” și în instituirea planurilor naționale de redresare și reziliență ca parte a Mecanismului de redresare și reziliență, în special;

15. consideră că lipsa de implicare a autorităților locale și regionale din anumite state membre și lipsa unui proces semnificativ de consultare în formularea planurilor naționale de redresare și reziliență, prin stabilirea de priorități și de acțiuni planificate, compromis succesul planurilor în statele membre respective, în condițiile în care perspectivele regionale ale proceselor profunde de transformare economică, socială și ecologică nu se regăsesc decât parțial în aceste planuri; în mod clar, transpunerea la nivel local a ODD trebuie sprijinită de urgență, pentru a putea reconstrui într-o manieră mai bună și mai echitabilă;

16. subliniază că există două abordări subsidiare fundamentale: o coordonare mai coezivă între ODD și principalele politici ale Uniunii Europene și un nou impuls de a pune în aplicare ODD la nivel local și regional. Acest lucru trebuie să se facă stabilind stimulente clare pentru toate părțile interesate. În acest sens, o interacțiune mai puternică între instituțiile europene și nivelul local și regional ar fi benefică pentru toate părțile;

Guvernanța ODD și instituțiile europene

17. salută angajamentul politic ferm luat de actuala Comisie Europeană de a pune în aplicare ODD. Totuși, acest demers ar trebui să fie însoțit de măsuri specifice de guvernanță în interiorul Comisiei Europene, precum reuniuni periodice de coordonare între cabinetul președintelui și cabinetele altor comisari cu privire la integrarea ODD;

18. declară că platforma multipartită a UE privind ODD a constituit un pas bun pentru includerea societății civile și a autorităților locale și regionale în deciziile legate de ODD la nivel european; recomandările platformei pentru implementarea ODD în UE ar trebui utilizate pentru acțiuni ulterioare ⁽⁴⁾;

19. recunoaște că Pactul climatic european este o măsură prin care mai mulți oameni sunt încurajați să ia măsuri, însă se axează doar pe aspecte legate de zonele verzi și impulsionează părțile interesate să ia măsuri, în timp ce platforma viza toate ODD și acționa ca o structură de dialog pentru sprijinirea și consilierea Comisiei Europene în punerea în aplicare a acestora în timp util;

⁽¹⁾ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul European al Regiunilor – Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei, 5 mai 2021, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-eu-industrial-strategy-march-2020_en.pdf

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-joining-forces-make-better-laws_en

⁽³⁾ Punctul 42, Avizul Comitetului European al Regiunilor – Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD): o bază pentru o strategie a UE pe termen lung pentru o Europă durabilă până în 2030, Arnoldas Abramavičius. <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/cor-2019-00239-00-00-ac-tra-ro.docx/content>

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/sdg_multi-stakeholder_platform_input_to_reflection_paper_sustainable_europe2.pdf

20. recomandă utilizarea raportului prezentat la sfârșitul mandatului platformei anterioare pentru a pregăti orice alte dialoguri structurate. Susține, de asemenea, că viitoarele dialoguri structurate ar trebui să rămână cât mai reprezentative cu putință pentru gama largă de părți interesate în materie de ODD din cadrul organizațiilor societății civile, al sectorului privat, al sindicatelor, al mediului universitar, al administrațiilor regionale și locale și al grupurilor minoritare sau vulnerabile, care reprezintă cele patru dimensiuni ale dezvoltării durabile (economică, de mediu, socială, de guvernanță) și care au experiență dovedită în ceea ce privește ODD la nivelul UE. În schimb, părțile interesate ar trebui să fie responsabile în fața „circumscripțiilor” lor, să colecteze contribuțiile și să le informeze cu privire la activitatea proprie;

21. subliniază importanța integrării egalității de gen și a egalității de șanse pentru toți în politicile și programele UE de punere în aplicare a ODD, astfel cum s-a subliniat în recentul raport al Curții de Conturi Europene privind integrarea perspectivei de gen în bugetul UE ⁽⁵⁾;

22. invită, prin urmare, Comisia Europeană să reînnoiască platforma privind ODD sau să creeze altă platformă de dialog cu monitorizare structurată și ținută, pentru a stimula expertiza tuturor diferitelor părți interesate din instituțiile publice și private în ceea ce privește Agenda pentru 2030 și pentru a consilia CE în mod direct;

23. reînnoiește apelurile adresate de diferite sectoare și în special de Comitetul European al Regiunilor în calitate de campion al subsidiarității în acțiune, astfel încât acțiunile concertate ale UE să se bazeze într-o mai mare măsură pe partajarea de bune practici, pe evaluările impactului și pe o legătură mai bună cu așa-numita elice cvadruplă (știință, politică, industrie și societate); impactul maxim se datorează integrării cunoștințelor și experiențelor la nivelul diferitelor discipline și sectoare de politică și al tuturor ODD; provocarea „Orașe inteligente” a CE constituie un exemplu excelent care poate fi încurajat și dezvoltat la nivelul altor DG și al altor politici, după modelul platformei pentru strategiile de specializare inteligentă (S3) pentru ODD, care ar putea fi mai bine valorificată de regiunile europene;

24. consideră că CE ar trebui să selecteze câțiva indicatori cu date sociale, economice și de mediu la nivel local și regional, care pot fi influențate de nivelul local și regional, pentru a examina evoluția Agendei 2030 la nivelul UE și, în măsura posibilului, impactul la scară internațională. În acest scop, trebuie să se ia în considerare eforturile deja depuse în acest sens în anumite țări;

25. insistă că monitorizarea și datele sunt instrumente-cheie de comunicare prin care se poate interacționa cu cetățenii și cu societatea civilă la nivel local și regional. CoR și autoritățile locale și regionale se angajează la transpunerea la nivel local a ODD și sunt colectori importanți de date; de exemplu, CoR lucrează cu OCDE și adună periodic date privind implicarea locală și regională în realizarea ODD și consideră că aceasta este o situație exemplară de parteneriat întemeiat pe o cercetare bazată pe dovezi;

26. invită Comisia Europeană să consolideze rapoartele Eurostat de monitorizare a ODD, prin includerea unor niveluri de realizare a ODD ușor cuantificabile și care pot fi determinate într-un mod nebirocratic. Comisia ar trebui să folosească în continuare aceste rapoarte în cadrul semestrului european și să le îmbunătățească cu date și bune practici de la autoritățile locale și regionale, deoarece monitorizarea actuală nu include date de la nivelul NUTS 2;

Rolul ODD în cadrul semestrului european pentru o redresare sustenabilă

27. recunoaște activitatea importantă desfășurată de Comisia Europeană pentru integrarea ODD în ciclul din 2020 al semestrului european; integrarea progresivă a ODD în Strategia anuală privind creșterea durabilă, în rapoartele de țară și în programele naționale de reformă a evidențiat un angajament autentic al UE în ceea ce privește o schimbare de paradigmă în direcția dezvoltării durabile;

28. sprijină Pactul verde european și solicită o interpretare mai sinergică a ODD în combaterea schimbărilor climatice și, în acest sens, evidențiază utilitatea ODD, în special a ODD 13, și oportunitatea dezvoltării soluțiilor de compromis și a coerenței în materie de politici cu cadrul ODD;

29. consideră că este necesară o mai bună aliniere a priorităților tuturor programelor de finanțare pentru o integrare universală a ODD. De exemplu, inițiativa privind existența a 100 de orașe neutre din punct de vedere climatic în 2030 este o măsură menită să accelereze ODD; investițiile în aspectele sociale sunt benefice și pentru climă;

⁽⁵⁾ <https://bit.ly/3fXlaF>

30. încurajează, prin urmare, Comisia Europeană să reintegreze în mod explicit ODD într-un semestru european reformat, conducând la o redresare sustenabilă și adaptată nivelului local, și care ar trebui să implice pe deplin autoritățile locale și regionale și să completeze reformele și investițiile în statele membre, ținând seama cum se cuvine de ODD și aducând valoare adăugată europeană;

31. reiterează, în acest context, necesitatea ca Comisia Europeană să formuleze o definiție a „reformelor structurale” în contextul semestrului european. O astfel de definiție este necesară pentru a se asigura că aceste reforme se vor limita la domenii de politică care sunt relevante pentru punerea în aplicare a obiectivelor Tratatului UE și a strategiilor politice globale ale Uniunii Europene, inclusiv ODD, și care, cu respectarea principiului subsidiarității, se referă în mod direct la competențele UE ⁽⁶⁾;

32. invită Comisia să ia în considerare contribuția la realizarea ODD ca obiectiv comun și transversal al setului de programe de finanțare europene care fac obiectul gestiunii directe și indirecte;

33. consideră, prin urmare, că recomandările sale pentru îmbunătățirea responsabilității semestrului european sunt cu atât mai relevante acum, fiind urgent nevoie ca în proces să fie implicate regiunile, orașele și părțile interesate, iar guvernarea să devină mai democratică și mai transparentă; constată că documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU se îndreaptă tot în această direcție, reafirmând necesitatea implicării părților interesate în punerea în aplicare a ODD;

34. repetă apelul pe care l-a adresat în vederea adoptării unui cod de conduită european, pentru implicarea autorităților locale și regionale și a asociațiilor lor reprezentative în semestrul european, și constată că Comisia Europeană ar trebui să dea un exemplu și să creeze un dialog structurat cu părțile interesate privind semestrul european, în special după neajunsurile persistente din cauză că nu a fost reinnoită platforma multipartită a UE de la nivel înalt privind ODD;

35. propune, ca prim pas în această direcție, organizarea unei conferințe a părților interesate privind semestrul european, cu sprijinul ambelor comitete consultative și/sau cu consultarea comitetelor, înaintea publicării următoarei Strategii anuale privind creșterea durabilă;

36. subliniază că promovarea tranzițiilor duble și punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale (PEDS) și a planului de acțiune aferent în planurile naționale de redresare și reziliență este insuficientă pentru a acoperi ODD într-o manieră coerentă și consecventă, astfel încât să se traseze o cale clară care să conducă la atingerea obiectivelor de etapă și a ținutelor principale; criza actuală a arătat că UE are nevoie de ODD ca o abordare mai amplă, care să includă și să se coreleze și cu alte politici, precum cele în materie de biodiversitate și sănătate, pentru a evita crize viitoare;

37. solicită Comisiei Europene, având în vedere că Europa se află la o răscruce, să folosească viitoarea Strategie anuală privind creșterea durabilă pentru 2022 pentru a reintegra în mod oficial ODD în semestrul european, pentru a corela mai bine ODD și Mecanismul de redresare și reziliență și pentru a confirma în mod explicit ODD drept modalitate prin care UE poate contura o redresare sustenabilă;

38. consideră că menținerea orientării semestrului european ca fiind cadrul prin care țările UE să își coordoneze politicile economice este posibilă cu integrarea ODD și că ODD ar trebui reintegrate cât mai repede în semestrul european;

39. încurajează Comisia Europeană să înceapă această reintegrare în timpul evaluării planurilor naționale de redresare și reziliență, prin cartografierea ODD din planurile naționale de redresare și reziliență prezentate de statele membre; subliniază că această vizualizare ar fi efectuată de departamentele Comisiei Europene în ceea ce privește modul în care planurile contribuie la realizarea ODD; aceasta ar furniza o imagine de ansamblu utilă a caracterului cuprinzător al acestor planuri, deși nu ar reprezenta o sarcină administrativă suplimentară pentru raportare;

40. invită Comisia să ia în considerare crearea unui tablou de bord ecologic simplu și nebirocratic privind mediul, care ar completa tabloul de bord social din cadrul semestrului european și ar pregăti integrarea formală a ODD în următorul ciclu al semestrului european;

41. invită Comisia să prezinte propuneri pentru o mai bună adaptare a cerințelor privind responsabilitatea socială a întreprinderilor la punerea în aplicare a Agendei pentru dezvoltare durabilă. Aceasta ar putea include luarea în considerare a unui pașaport european simplu și nebirocratic privind responsabilitatea socială a marilor întreprinderi, stabilind cerințe legate de obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) în ceea ce privește relațiile de muncă, egalitatea de gen, gestionarea lanțului de aprovizionare, impozitarea și transparența financiară;

⁽⁶⁾ A se vedea Avizul CoR 3764/2018 privind Programul de sprijin pentru reforme <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2018-03764-00-00-AC-TRA-RO.docx/content>

42. consideră că propunerea Comisiei de revizuire a Pactului de stabilitate și de creștere, care urmează să fie prezentată în ultimul trimestru al anului 2021, ar trebui să pregătească terenul pentru o reformă sustenabilă a mecanismelor de supraveghere bugetară și macroeconomică ale UE, pentru a asigura un nivel suficient de ridicat al investițiilor publice de înaltă calitate în transformarea durabilă a Uniunii Europene; aceasta ar trebui să includă propuneri de integrare în cadrul bugetar a unor indicatori simpli și nebirocratici care să reflecte într-un mod mai potrivit decât PIB-ul calea către realizarea ODD;

Contribuția locală și regională la ODD

43. arată că, potrivit estimărilor OCDE, 65 % din cele 169 de ținte ale celor 17 ODD nu pot fi atinse fără implicarea autorităților locale și regionale sau fără coordonarea cu acestea ⁽⁷⁾;

44. constată că autoritățile locale și regionale au fost responsabile pentru 53 % din totalul investițiilor publice în 2018 din UE, în medie ⁽⁸⁾. Cele mai multe dintre aceste investiții sunt legate de infrastructura pentru servicii de bază, cum ar fi educația, sănătatea, infrastructura socială, apa potabilă, salubritatea, gestionarea deșeurilor solide, energia, transportul și locuințele, care constituie domenii fundamentale de competență ale orașelor și/sau regiunilor și care fac, uneori, obiectul unor ODD specifice. De asemenea, constată că un întreg ODD – al unsprezecelea – se referă la orașe și la comunități locale;

45. consideră că guvernele locale și regionale sunt esențiale pentru inițierea de politici regionale și naționale în domenii importante legate de ODD, precum mediul, serviciile publice, educația, sănătatea și dezvoltarea economică și teritorială, și contribuie la multe alte obiective, cum ar fi egalitatea de gen, consumul durabil, ocuparea forței de muncă, inovarea, societățile favorabile incluziunii, buna guvernare și parteneriatele. Prin urmare, este important să se consolideze consensul existent pentru extinderea priorităților teritoriale în cadrul politicii UE; numeroase rețele au instituit grupuri de lucru în care membrii partajează informații și experiențe privind punerea în aplicare a ODD în țările lor și, în unele cazuri, cu omologi din țările partenere și își susțin obiectivele în fața Comisiei Europene și a forurilor internaționale. De asemenea, se consideră că este important să se poată exercita la nivel european competențele de care dispun autoritățile locale și regionale în statele lor respective, deoarece acest lucru ar facilita impulsivitatea politicilor publice în favoarea ODD, la toate nivelurile;

46. salută rezultatele preliminare ale sondajului CoR-OCDE privind ODD și redresarea ⁽⁹⁾, care arată că, în pofida pandemiei, autoritățile locale și regionale sunt încă mobilizate pentru punerea în aplicare a ODD, 60 % dintre respondenții de la nivel local și regional fiind convinși că ODD pot contribui la o abordare mai globală a redresării, iar 43 % având o structură de guvernare specifică pentru a le pune în aplicare;

47. recunoaște activitatea asociațiilor și organizațiilor internaționale și europene pentru sprijinirea transpunerii ODD la nivel european și internațional prin cooperare descentralizată și solicită intensificarea eforturilor pentru stimularea acestor parteneriate ⁽¹⁰⁾;

48. încurajează dezvoltarea în continuare a inițiativei ONU privind transpunerea ODD la nivel local pentru a accelera și intensifica eforturile de realizare a ODD până în 2030. Se angajează să coopereze cu ONU și cu Comisia Europeană pentru a stimula o mobilizare tot mai mare a orașelor și regiunilor în vederea localizării ODD și a elaborării de evaluări voluntare la nivel local, regional, subnațional, care pot contribui, în cele din urmă, la analizele naționale voluntare;

49. subliniază că măsurarea progreselor în direcția atingerii ODD trebuie să se realizeze la nivel local. UE ar trebui să ajute orașele și regiunile – pornind de la caracteristicile lor specifice – să își monitorizeze progresele în atingerea ODD ⁽¹¹⁾;

⁽⁷⁾ OCDE menționează Rețeaua de soluții pentru dezvoltare durabilă a ONU în *Territorial Approach to the Sustainable Development Goals: A role for Cities and Regions to leave no-one behind* („O abordare teritorială a obiectivelor de dezvoltare durabilă: rolul asumat de orașe și regiuni pentru a nu lăsa pe nimeni în urmă”) (2017) – OCDE.

⁽⁸⁾ *Key Data on Local and Regional Governments in the European Union* („Date-cheie privind guvernele locale și regionale din Uniunea Europeană”) – OCDE, 2019.

⁽⁹⁾ Sondajul CoR-OCDE: ODD – un cadru pentru redresare în orașe și regiuni după pandemia de Covid-19. Sondaj desfășurat în perioada 10 mai-18 iunie 2021.

⁽¹⁰⁾ Precum OCDE și proiectul său pilot privind o abordare teritorială a ODD; Consiliul localităților și regiunilor europene (CLRE) și activitatea sa de sprijinire a asociațiilor naționale ale regiunilor și orașelor pentru a elabora evaluări subnaționale voluntare care acoperă țări întregi; Adunarea regiunilor europene (ARE) pentru activitatea sa de punere în aplicare a ODD la nivel local și regional; Regions4 și comunitatea sa de practici în ceea ce privește ODD; EUROCITIES și grupul său de lucru privind ODD; PLATFORMA și UCLG și formarea oferită de acestea formatorilor în domeniul ODD; ODD ale URBACT UE; Fundația primarilor de orașe pentru promovarea sustenabilității; și ICLE, o rețea de prim nivel pentru orașe din întreaga lume pentru programe de sustenabilitate, pentru a numi doar câteva dintre acestea.

⁽¹¹⁾ Așa se întâmplă, de exemplu, în prezent în Portugalia, în cazul proiectelor CESOP Local, susținute de Universitatea Catolică din Portugalia, și al proiectelor OSD Local ale Universității din Lisabona.

50. invită Centrul Comun de Cercetare să își continue activitatea de evaluări locale voluntare sub forma manualelor și să le integreze în mecanisme de specializare inteligentă, pentru a sprijini orașele și guvernele locale în folosirea coeziunii și a altor instrumente financiare. În plus, Comisia Europeană ar trebui să creeze stimulente pentru ca orașele și regiunile să depună eforturi de transpunere a ODD la nivel local și regional. CoR ar trebui să coordoneze acest proces amplu;
51. constată că, de asemenea, trebuie consolidate capacitățile la nivel local în punerea în aplicare a ODD. CoR consideră că este fundamental să se dezvolte în comun modele de gestionare strategică și instrumente de gestionare specifice pentru dezvoltarea durabilă și să se ofere cursuri de pregătire factorilor de decizie și personalului administrațiilor locale și părților interesate locale. UE ar putea sprijini rețele europene de dezvoltare în comun și aceste oportunități de formare. CoR consideră, de asemenea, că cercetarea – atât cea științifică și tehnologică, cât și cea umanistă – joacă un rol esențial în atingerea ODD și că, prin urmare, ar trebui să se asigure o finanțare adecvată pentru centrele generatoare de cunoștințe și inovare;
52. constată că trebuie accelerată o cultură a colaborării între toate sectoarele și nivelurile de punere în aplicare a ODD;
53. solicită, prin urmare, CE să creeze stimulente directe, pentru ca autoritățile locale și regionale să coopereze direct cu sectorul privat și societatea civilă, în vederea promovării ODD;
54. subliniază rolul esențial al regiunilor în conceperea și punerea în aplicare a ODD pe teren și al partenerilor fundamentali ai entităților naționale și locale, în spiritul colaborării consacrate în ODD 17. Sprijinul financiar și tehnic al regiunilor este esențial pentru a ajuta și a consolida capacitățile locale de transpunere a ODD pe plan local și pentru a garanta că zonele rurale și periurbane durabile interacționează cu orașele într-un mod durabil;
55. sprijină ferm partajarea de bune practici locale și regionale și consideră că această măsură este fundamentală pentru promovarea agendei privind ODD, de exemplu prin rețeaua-pilot de orașe care transpun la nivel local ODD, denumită Urbact, care a fost creată recent; cu toate acestea, UE trebuie să creeze un nou program pentru schimbul de bune practici între orașele și regiunile din UE, inclusiv cu orașe de pe alte continente, pentru a identifica bunele practici la nivel mondial și a promova încheierea de acorduri bilaterale;
56. arată că CoR se angajează să își unească forțele cu alte instituții europene pentru a organiza manifestări de tipul *Science meets regions* („Știința întâlnește regiunile”) și proiecte de acțiune privind ODD – pilotarea, experimentare, realizare de prototipuri și extindere, ținând seama, în special, de experiențele regiunilor care își pun politicile în serviciul ODD și promovând ulterior reproducerea și extinderea acestor experiențe;
57. solicită UE să creeze stimulente pentru promovarea măsurilor participative din partea organizațiilor publice și locale în vederea punerii în aplicare a ODD. Aceste stimulente ar trebui să îmbunătățească diseminarea Agendei 2030 și să promoveze ODD în rândul publicului larg, atât în Europa, cât și în afara acesteia, prin parteneriate pe mai multe niveluri și între mai multe părți interesate;
58. reafirmă angajamentul CoR de a-și intensifica parteneriatele cu OCDE, cu EUROCITIES, ARE, Platforma CLRef și Regions4 pentru a accelera transpunerea la nivel local a ODD și a susține ODD ca o valoare fundamentală cuprinzătoare a UE; se angajează să încheie alte parteneriate pentru a sprijini în continuare transpunerea la nivel local a ODD în Europa și în afara acesteia;
59. face referire la avizul său pe tema „Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD): o bază pentru o strategie a UE pe termen lung pentru o Europă durabilă până în 2030”⁽¹²⁾, care a prezentat opiniile politice ale CoR despre documentul de reflecție intitulat „Către o Europă durabilă până în 2030” și care este în continuare valabil în ceea ce privește apelul adresat Comisiei Europene „să își asume un rol de lider în procesul de instituire a unei guvernante pe mai multe niveluri, multipartite și transsectoriale, care să permită integrarea tuturor dimensiunilor ODD în toate politicile UE”.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽¹²⁾ Raportor: Arnoldas Abramavičius (LT-PPE), adoptat la 26 iunie 2019, COR-2019-00239.

**Avizul Comitetului European al Regiunilor: Crearea unei Europe reziliente la schimbările climatice –
Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice**

(2021/C 440/08)

Raportor:	Markku MARKKULA (FI-PPE), președintele Consiliului Local Espoo
Document de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice COM(2021) 82 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Principalele observații generale

1. salută apelul lansat orașelor și regiunilor de Comisia Europeană, împreună cu CoR, în noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice de a deschide calea către un nivel mai ridicat de ambiție în ceea ce privește reziliența la schimbările climatice și angajamentul de a integra mai bine măsurile UE în legislația și activitățile naționale, regionale și locale;
2. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că în perioada 1980-2016 pierderile economice cauzate de condițiile meteorologice extreme s-au ridicat la peste 436 miliarde EUR și că acestea vor ajunge la cel puțin 170 miliarde EUR pe an dacă încălzirea globală atinge 3 C peste nivelul din era preindustrială;
3. reamintește că este urgent și necesar să se combată schimbările climatice în conformitate cu Acordul de la Paris, ceea ce necesită angajamentul liderilor politici de la toate nivelurile de guvernare, care să impulsioneze o tranziție orientată spre acțiune și bine definită către o Europă neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, susținută de o perspectivă ascendentă, în care adaptarea și atenuarea să fie bine integrate;
4. subliniază că rolul orașelor și al regiunilor s-a schimbat – de la un model administrativ centrat pe autorități, la un model bazat pe servicii și colaborare, care-i include pe cetățeni și include mediul academic, întreprinderile și sectorul terțiar. CoR îndeamnă orașele și regiunile să analizeze și să își reînnoiască rolul, colaborarea și politicile de inovare pentru a stimula inovațiile societale și tehnologice pe scară largă. Aceasta le va permite să abordeze provocările societale majore și să garanteze condițiile adecvate pentru societățile bazate pe protecție socială;
5. solicită ca politicile bazate pe cerere, amprente de carbon și acțiunile de reducere a acestora să fie utilizate drept criterii pentru achizițiile publice sustenabile, pentru a accelera transformarea în sensul economiei circulare și a spori cererea de produse și servicii ecologice și durabile;
6. subliniază importanța crucială a implicării și a angajamentului de acțiune la nivel local; pentru a le încuraja, este necesar să se identifice noi moduri inovatoare de a crea un sprijin de înaltă calitate destinat acțiunilor la nivel local. CoR va coopera cu Comisia Europeană la elaborarea, în cadrul Pactului verde la nivel local, a unor modele de programe operaționale pentru localități de diverse dimensiuni și aflate în diferite stadii de dezvoltare, care să fie adaptate la situația lor pe teren;
7. pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite, observă că este deosebit de important ca cele mai recente cunoștințe rezultate din cercetare să fie utilizate, adaptate și aplicate cu mai multă rapiditate decât în prezent, pentru a răspunde potențialelor nevoi operaționale; îndeamnă, prin urmare, Comisia Europeană să înființeze centre SEC, care să se concentreze pe promovarea inovațiilor necesare la nivel local și regional din punctul de vedere al societății și să depună eforturi pentru a dezvolta ecosisteme pentru mediul universitar, întreprinderi, societate și cetățeni;

8. prezintă, prin intermediul campaniei politice și de comunicare a CoR privind Pactul verde la nivel local, modul în care orașele și regiunile pot accelera tranziția justă și durabilă prin utilizarea finanțării publice și private locale, regionale, naționale și europene, împreună cu alte inițiative de sprijin. CoR se angajează să coopereze și să găsească soluții revoluționare împreună cu Comisia Europeană, misiunile UE, Consiliul UE pentru inovare, rețeaua centrelor regionale SEC și alte inițiative ale părților interesate relevante;

9. subliniază că aproximativ 40 % din orașele din UE cu peste 150 000 de locuitori au adoptat planuri de adaptare la schimbările climatice⁽¹⁾; încurajează toate orașele să se alăture acestei inițiative și să actualizeze periodic cunoștințele și bunele practici în materie de cercetare, dezvoltare și inovare (CDI). CoR solicită orașelor și regiunilor să își unească forțele cu industria locală și internațională, să formeze parteneriate pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, și invită Comisia să disemineze rezultatele pozitive;

10. sprijină în mod explicit abordarea strategiei de a obține reziliența în mod echitabil și just. Schimbările climatice devin din ce în ce mai problematice, în special pentru persoanele în situații de vulnerabilitate, în vârstă, bolnave și cu venituri reduse. Strategia trebuie să acorde o atenție deosebită acestor grupuri;

11. subliniază disponibilitatea și angajamentul său de a participa, împreună cu orașele și regiunile, la crearea unui sistem de adaptare la nivel european, precum și a unei structuri funcționale de guvernare pe mai multe niveluri, cu responsabilități clare. Scopul este de a crea capacitatea de acțiune și mecanisme eficiente de adaptare și atenuare la nivel local și regional, bazate pe colaborarea dintre sectorul public, sectorul privat și cel terțiar, precum și de a consolida cunoștințele, capacitățile și resursele financiare;

Strategia de adaptare în contextul Pactului verde european

12. estimează că, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să adopte orientări care să stabilească principii și practici comune de identificare, clasificare și gestionare prudentă a riscurilor fizice materiale legate de climă atunci când planifică, elaborează, implementează și monitorizează planurile, programele și proiectele;

13. sugerează că ar trebui stabilite sinergii între orientările privind adaptarea la schimbările climatice și directivele privind evaluarea de mediu;

14. ia act de faptul că autoritățile locale și regionale sunt responsabile pentru mai mult de 70 % din măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și până la 90 % din acțiunile de adaptare la acestea; prin urmare, nicio politică de adaptare nu va avea succes dacă nu ia în considerare nevoile, opiniile și expertiza regiunilor și orașelor;

15. solicită niveluri ridicate de implicare din partea orașelor și regiunilor în pregătirea foilor lor de parcurs privind clima și a planurilor de acțiune din cadrul Pactului verde la nivel local, acestea fiind piatra de temelie în eforturile de combatere a schimbărilor climatice, și cu scopul de a preveni schimbările la care nu se pot adapta și de a se adapta la cele pe care nu le pot preveni;

16. solicită consolidarea cooperării regionale a părților în ceea ce privește planurile și măsurile de adaptare la schimbările climatice pe teren. Nivelul local și regional este locul în care trebuie puse în aplicare măsuri, împreună cu cetățenii și întreprinderile;

17. recunoaște că regiunile ultraperiferice ale UE se confruntă cu provocări majore în materie de adaptare ca urmare a vulnerabilităților lor specifice, care le fac deosebit de vulnerabile la efectele schimbărilor climatice; salută toate eforturile de atenuare a acestor efecte, cum ar fi schimbul de bune practici și de soluții de adaptare la nivel mondial și regional, care urmează să fie încurajate și sprijinite de Comisie și de statele membre;

18. subliniază importanța dezvoltării în comun a unor metode și instrumente de adaptare adecvate, pentru a sprijini co-crearea inovațiilor societale, cooperarea transfrontalieră, schimbul de experiență și capacitățile de reziliență; acțiunile din cadrul obiectivului specific nr. 2 al Interreg 2021-2027 pot aduce o contribuție importantă în acest sens;

⁽¹⁾ Raport privind punerea în aplicare a strategiei UE privind adaptarea la schimbările climatice, COM(2018) 738 final.

19. subliniază că există o bază solidă tot mai mare de dovezi în unele state membre care arată că femeile sunt disproporționat de vulnerabile la schimbările climatice din cauza normelor sociale și a structurilor socioeconomice înrădăcinate care le privează de accesul la resurse, de luarea deciziilor, de informații, educație, ocupație etc.; consideră, prin urmare, că politicile UE, inclusiv Pactul verde european, sunt esențiale pentru depășirea acestor obstacole și pentru stimularea întregului potențial de competențe, cunoștințe și calificări ale femeilor și fetelor pentru a asigura eficacitatea și sustenabilitatea adaptării la schimbările climatice și a reducerii riscului de dezastre;

20. subliniază importanța accesului rapid la consultanță de specialitate privind utilizarea cunoștințelor și a instrumentelor de finanțare de la nivelul UE;

21. subliniază necesitatea adaptării în conformitate cu principiile naturii a pădurilor și a întreprinderilor forestiere la schimbările climatice. Pădurile și proprietarii de păduri joacă un rol extrem de important în protecția climei, dar sunt afectați, la rândul lor, de schimbările climatice; se așteaptă ca Strategia UE pentru păduri anunțată să țină seama de caracteristicile specifice ale pădurilor din diversele părți ale Europei și să fie strâns legată de Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice și de Strategia UE în domeniul biodiversității, precum și de măsurile de sprijin ale UE pentru pădurile seminaturale în adaptarea acestora la schimbările climatice și în consolidarea capacității lor de captare a carbonului;

22. solicită punerea în aplicare rapidă și ambițioasă a măsurilor anunțate în strategie pentru promovarea unor soluții de adaptare bazate pe natură, inclusiv a unor concepte și produse de finanțare noi și inovatoare. Acestea se referă în special la protejarea și refacerea zonelor umede și a turbăriilor și la ecologizarea orașelor. Astfel de soluții contribuie atât la creșterea rezilienței la schimbările climatice și la un stil de viață sănătos, cât și la realizarea altor obiective ale Pactului verde european;

23. consideră esențiale investițiile public-private la scară largă pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a unor noi soluții inovatoare. Un exemplu în acest sens îl constituie raportul *Net Zero by 2050: A Roadmap for the Global Energy Sector* („Zero emisii nete până în 2050: O foaie de parcurs pentru sectorul energetic global”), publicat de Agenția Internațională a Energiei (AIE) în mai 2021, care exemplifică realizarea foii de parcurs pe baza a peste 400 de ținte intermediare, cu rol de jaloane globale pentru realizarea obiectivului de emisii nete zero până în 2050. Este important ca aceste investiții să stimuleze, de asemenea, creșterea economică și să prevină decesele premature;

24. subliniază efortul de colaborare cu Centrul Comun de Cercetare (JRC) și cu alte direcții generale ale Comisiei în vederea dezvoltării conceptului de platforme științifice locale privind schimbările climatice („IPCC locale” existente), cu scopul de a încuraja cooperarea cu oamenii de știință și de a sprijini procesul decizional al aleșilor locali;

Acțiunile de reducere a amprentei de carbon – o nouă abordare pentru calcularea impactului climatic

25. salută intenția Comisiei de a coordona diferitele domenii de politică, pentru a utiliza efectele de sinergie;

26. susține diminuarea amprentei de carbon prin reducerea la minimum a efectelor negative ale produselor, ale deșeurilor generate și ale serviciilor și organizațiilor; solicită să se pună accentul pe acțiunile de reducere a amprentei de carbon (*carbon handprint*), arătând, pe baza obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Națiunilor Unite, impactul pozitiv pe care îl pot crea asupra climei produsele, serviciile sau organizațiile din punctul de vedere al sustenabilității;

27. salută intenția de a corela adaptarea la schimbările climatice cu Directiva privind performanța energetică a clădirilor, cu Regulamentul privind produsele pentru construcții și cu Directiva privind proiectarea ecologică;

28. invită industria europeană să inițieze și să investească în dezvoltarea întreprinderilor care se bazează pe acțiuni de reducere a amprentei de carbon, cum ar fi îmbunătățirea eficienței energetice, reducerea utilizării de materiale, introducerea de materii prime ecologice, reducerea cantității de deșeuri, extinderea duratei de viață a produselor și îmbunătățirea capacității de utilizare a produselor;

29. îndeamnă sectorul public să își folosească rolul și atuurile în diverse moduri pentru a ajuta industria să accelereze procesul de creare a unor noi soluții neutre de reducere a amprentei de carbon: schimbarea utilizării achizițiilor publice care să accelereze cererea și dezvoltarea de noi produse și servicii durabile, date deschise pentru a analiza problemele și a dezvolta soluții favorabile climei, externalizarea spre public în vederea creării de platforme de inovare și de înființare de întreprinderi și crearea de rețele pentru a dezvolta și disemina noi concepte și soluții pentru sporirea durabilității;

Tarifarea carbonului – parte integrantă a tranziției verzi

30. consideră că, în cadrul proceselor lor de achiziții, atât sectorul public, cât și cel privat ar trebui să analizeze mai îndeaproape nevoile, pentru a evita excesele și pentru a acoperi nevoile reale cu produse și servicii sustenabile în cantități corespunzătoare;

31. îndeamnă Comisia să acorde o atenție deosebită garantării unui sistem eficient de tarifare a CO₂, întrucât acesta reprezintă una dintre cele mai eficiente măsuri de combatere a schimbărilor climatice. Pentru a atrage investițiile necesare, prețul emisiilor de CO₂ ar trebui să fie previzibil și să se situeze la un nivel adecvat și să ia în considerare costurile reale ale daunelor cauzate de emisiile de CO₂, pentru a încuraja întreprinderile din sectorul energetic și alte sectoare să investească în soluții favorabile climei;

32. subliniază că sistemul de tarifare a emisiilor de CO₂ va include probabil un mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon pentru a crea condiții de concurență echitabile la nivel internațional, care să fie transparente și să elimine comportamentele oportuniste;

33. sugerează stimulente solide bazate pe piață pentru a atrage dezvoltarea de noi absorbanți de carbon și înlocuirea durabilă a materialelor, astfel încât să se treacă de la o amprentă de carbon ridicată la una redusă. CDI ar trebui să beneficieze de sprijin pentru dezvoltarea de noi tehnologii de reducere și de metode de măsurare a emisiilor de CO₂;

34. solicită combinarea mecanismelor de piață adecvate, a impozitelor, a măsurilor de finanțare, a dispozițiilor legale și a angajamentelor voluntare ale sectorului public pentru atragerea de investiții în domeniul schimbărilor climatice în sectorul non-ETS, cu scopul de a reduce emisiile într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor;

35. solicită îmbunătățirea în continuare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), în special în ceea ce privește încălzirea, răcirea, exploatarea terenurilor, transporturile și silvicultura (LULUCF); prin dezvoltarea sistematică a sistemului ETS, impozitarea la nivel național în domeniul energiei și al climei ar trebui integrată în sistemul global ETS;

36. este convins că sunt necesare, cât mai repede, măsuri eficiente, cu efect de accelerare, pentru a pune capăt subvențiilor directe și indirecte pentru combustibilii fosili – de exemplu, scutirile fiscale existente pentru combustibilii folosiți în transporturile aeriene – pentru a crea condiții de concurență echitabile pentru energiile din surse regenerabile. Acestea vor încuraja, de asemenea, schimbările comportamentale și vor genera resursele necesare pentru a sprijini o tranziție justă;

37. îndeamnă UE să își asume un rol ferm de lider global, pentru a elabora sistemele necesare de stabilire a prețului și bugetelor de CO₂ cel târziu până în 2030 și a negocia elemente similare cu partenerii săi comerciali de la nivel mondial;

Finanțarea combaterii schimbărilor climatice

38. recunoaște nevoia enormă de investiții inițiale, inclusiv investiții în domeniul energiei, a căror creștere este estimată de Comisia Europeană la 350 de miliarde EUR pe an pentru perioada 2021-2030 față de deceniul precedent⁽²⁾. CoR subliniază importanța crucială a parteneriatelor, în cadrul cărora fondurile publice ar trebui să se concentreze pe accelerarea ritmului tranziției;

39. solicită să se acorde asistență orașelor și regiunilor pentru a găsi combinația adecvată de fonduri publice și private pentru acțiuni de adaptare, din surse internaționale, europene, naționale și locale; solicită reducerea birocrăției și simplificarea accesului la finanțarea UE;

40. invită UE și alți actori să elaboreze modalități de măsurare a impactului potențial al riscurilor legate de climă asupra finanțelor publice, să dezvolte instrumente și modele pentru testele de rezistență climatică și să țină seama de schimbările climatice în cadrul de raportare și în cel fiscal;

41. subliniază necesitatea urgentă de a actualiza mixul energetic național, folosind tehnologii avansate noi, pentru a contribui în mod optim la realizarea obiectivelor strategiei de decarbonizare a UE și pentru a include și a beneficia pe deplin de contribuțiile „prosumatorilor”, ale comunităților energetice locale și ale noilor tehnologii; subliniază importanța rețelei de energie electrică de joasă și medie tensiune și necesitatea de a crește ponderea energiei din surse regenerabile în energia de bază, în special prin dezvoltarea tehnologiilor de stocare și control și a rețelelor energetice, pentru a-i conecta mai bine pe noii producători mici la rețelele de joasă și medie tensiune; invită Comisia să reprezinte mai bine proiectele privind rețelele inteligente pe lista proiectelor de interes comun în noul cadru TEN-E propus;

⁽²⁾ Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030, COM(2020) 562 final.

42. subliniază că eliminarea decalajului în materie de protecție a climei necesită consolidarea dialogului dintre factorii de decizie politică și părțile interesate din domeniu, în special industria și investitorii, inclusiv întreprinderile de asigurare și fondurile de pensii;

43. salută noul nivel de angajament al Băncii Europene de Investiții (BEI) de a crește ponderea finanțării dedicate acțiunilor climatice până în 2025 și de a elabora propria foaie de parcurs în domeniul climatic⁽³⁾; salută introducerea sistemului BEI de evaluare a riscurilor climatice (ERC) pentru evaluarea sistematică a riscurilor fizice legate de climă;

Observatorul european pentru climă și sănătate – integrarea aspectelor sanitare în obiectivele climatice

44. salută înființarea unui Observator european pentru climă și sănătate care să facă parte din platforma Climate-ADAPT. Prin intermediul acestui observator pot fi puse în comun date, instrumente și expertiză, ele putând fi conectate pentru a comunica, monitoriza, analiza și preveni efectele schimbărilor climatice asupra sănătății umane, pe baza unei abordări de tip „O singură sănătate”; consideră însă că este de dorit ca domeniul de aplicare să fie extins, pentru a include efectele urbanizării și ale îmbătrânirii populației;

45. subliniază necesitatea de a colecta în continuare exemple de bune practici testate pe teren și de a le face accesibile publicului și ușor de consultat într-un registru creat de portalul Climate-ADAPT și/sau în catalogul criteriilor de referință de pe site-ul Convenției primarilor; subliniază că transferul de cunoștințe trebuie, de asemenea, facilitat prin cooperare între orașe și prin identificarea, promovarea și finanțarea unor activități *inter pares* și de mentorat adecvate;

Digitalizarea, datele și spațiul

46. subliniază importanța tehnologiilor digitale inovatoare, a tehnologiei 5G, a internetului obiectelor, a inteligenței artificiale și a analizei datelor, care îmbunătățesc transformarea digitală și ecologică a orașelor și regiunilor; în plus, disponibilitatea, în măsură suficientă, a comunicațiilor prin fibră optică este deosebit de importantă pentru zonele rurale;

47. atrage atenția că succesul tuturor acțiunilor climatice, inclusiv al celor de adaptare, trebuie să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe și inovații disponibile și că el depinde întrutotul de adeziunea cetățenilor;

48. evidențiază importanța utilizării unor sisteme de prevenire bazate pe informații regulate și cuprinzătoare, de exemplu, Galileo și Copernicus, pentru analiza pericolelor și riscurilor la nivelul comunității, care să se sprijine pe soluții regionale și locale de extragere a datelor și utilizarea de sateliți și senzori cu instrumente asistate de GIS (sistemul de informații geografice) pentru a cartografia vulnerabilitățile asociate diferitelor riscuri legate de schimbările climatice; încurajează ALR să utilizeze serviciul Copernicus privind schimbările climatice (C3S);

49. se așteaptă ca sistemele de monitorizare bazate pe sateliți, cum ar fi Galileo și Copernicus să fie utilizate pentru a elimina scurgerile de metan și de alte gaze dăunătoare climei, pentru a elimina cât mai curând posibil scurgerile prin acțiuni la nivel național, european și internațional.

50. solicită o schimbare la nivel regional a politicii de adaptare la schimbările climatice și este de acord cu consiliul Misiunii de adaptare la schimbările climatice că sunt necesare servicii de date de ultimă generație privind clima furnizate de Copernicus, Climate-Adapt, Centrul de cunoștințe privind gestionarea riscurilor de dezastre și alte instrumente și surse, cum ar fi sateliții de observare a Pământului și senzorii *in situ* (inclusiv stații terestre, senzori aeropurtați și maritimi);

51. subliniază necesitatea unor investiții sporite în tehnologia spațială, dat fiind că furnizează informații relevante privind riscurile legate de climă și măsurile de adaptare aferente și a cooperării cu Comisia, JRC și AEM, aducând aceste tehnologii mai aproape de autoritățile locale și regionale;

Misiunile Orizont Europa

52. solicită ca, odată ce sunt aprobate, să fie adaptate și puse în aplicare rapid misiunea planificată a programului Orizont Europa privind „Adaptarea la schimbările climatice” și alte misiuni relevante pentru adaptare, inclusiv cele privind solul, sănătatea, orașele și oceanele neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei;

⁽³⁾ <https://www.eib.org/en/about/partners/cso/consultations/item/cb-roadmap-stakeholder-engagement.htm>

53. subliniază importanța crucială a celor două misiuni care vizează clima, „O Europă rezilientă la schimbările climatice” și „100 de orașe neutre din punct de vedere climatic până în 2030”; și invită orașele și regiunile, ele reprezentând întregul spectru al diversității geografice, sociale și economice a teritoriilor europene, să coopereze în vederea atingerii obiectivului de neutralitate climatică în UE;

54. sugerează că Centrul Comun de Cercetare (JRC) al UE ar putea dezvolta și organiza activități de cercetare și învățare în colaborare cu CoR, pentru a sprijini activitățile misiunilor UE din cadrul manifestării „Știința întâlnește regiunile”, ceea ce ar îmbunătăți impactul misiunilor, iar rezultatele obținute ar fi diseminate prompt pentru a fi aplicate în întreaga Europă;

55. subliniază angajamentul său, în conformitate cu planul comun de acțiune semnat de comisarul Mariya Gabriel, de a pune în aplicare misiunile UE împreună cu DG RTD. CoR subliniază că, pentru a-și atinge obiectivele, misiunile UE au nevoie de un sistem eficace de guvernare pe mai multe niveluri, de ecosisteme regionale de inovare bazate pe realitatea zonei și de strategii de specializare inteligentă;

56. participă la misiunile UE prin implicarea activă la nivel local și oferă sprijin pentru înființarea de centre SEC, contribuind în mod activ la experimente, crearea rapidă de prototipuri, testarea, demonstrarea și extinderea rezultatelor cercetării și inovării din cadrul misiunilor;

57. subliniază importanța integrării programului Orizont Europa, a instrumentelor comune cu caracter demonstrativ și de punere în aplicare, a inițiativelor de inovare în parteneriat public-privat la nivel local și a instrumentelor de finanțare a guvernării pe mai multe niveluri în strategiile regionale de specializare inteligentă;

58. subliniază importanța vitală a contractelor de parteneriat dintre UE și orașele și regiunile cu rol demonstrativ din cadrul misiunilor privind orașele inteligente și adaptarea la schimbările climatice, pentru a exercita o influență la nivel european, a anticipa obiectivele climatice și pentru a obține rezultate la scară largă;

59. propune următoarea abordare în trei etape a misiunilor legate de climă: 1. un proces deschis și interactiv de implicare a regiunilor și orașelor în diferite moduri în cadrul misiunii; 2. înscrierea numărului necesar de comunități inovatoare pentru testarea soluțiilor noi elaborate de misiuni în condiții reale; și 3. realizarea consensului în ce privește contribuția comunităților cu rol demonstrativ la implementarea pe scară largă a soluțiilor inovatoare și la extinderea celor mai bune soluții pentru utilizarea la scară europeană;

60. propune o cooperare între Misiunea de adaptare la schimbările climatice și Convenția primarilor, care să implice cât mai multe orașe și regiuni, având ca obiectiv dezvoltarea unei bune înțelegeri a riscurilor legate de climă, pregătirea pentru a le aborda și gestionarea acestora; ambadorii CoR care participă la Convenția primarilor pot juca un rol activ în acest proces;

61. susține cu fermitate crearea unui mecanism de sprijin al politicilor, menit să ofere asistență tehnică directă pentru a contribui la dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiilor și planurilor de adaptare; consideră că acest instrument ar trebui să includă un serviciu de asistență pentru adaptare, ateliere practice și alte instrumente care urmează să fie create în sinergie cu Convenția primarilor și este pregătit să sprijine conceperea și punerea în aplicare a acestui instrument;

Parteneriate-cheie și COP26

62. subliniază că COP26 a CCONUSC reprezintă o etapă esențială pentru garantarea rolului de lider al UE în acțiunile globale în domeniul climei și subliniază că activitățile și angajamentele în vigoare ale regiunilor și orașelor ar trebui să joace un rol important, care să le confere vizibilitate la COP26;

63. invită CCONUSC să consolideze vizibilitatea și recunoașterea administrațiilor subnaționale în diplomația climatică mondială și în activitățile din domeniul climei de la nivel mondial, împreună cu comunitățile și rețelele internaționale precum ICLEI, Coaliția Under2, Regions4, Alianța pentru climă și Orașele și administrațiile locale unite (UCLG);

64. recomandă intensificarea rolului orașelor și regiunilor în cadrul platformei Climate Adapt⁽⁴⁾ și dorește să aprofundeze cooperarea, în special cu Agenția Europeană de Mediu, cu CCI-Climă al EIT și cu Centrul Comun de Cercetare; recomandă ca acestea să furnizeze actualizări periodice privind informațiile științifice și proiectele legate de schimbările climatice, impactul și vulnerabilitatea acestora în principalele regiuni biogeografice din Europa;

⁽⁴⁾ <https://climate-adapt.eea.europa.eu>

65. invită Comisia să recomande cu fermitate statelor membre să implice guvernele subnaționale în elaborarea strategiilor lor de adaptare și în promovarea dezvoltării unor strategii regionale și locale, precum și a unei defalcări regionale a strategiilor naționale; CoR este pregătit să organizeze în acest scop dialoguri pe mai multe niveluri pe tema energiei și a climei.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

Avizul Comitetului European al Regiunilor: Strategie pentru consolidarea aplicării Cartei drepturilor fundamentale în UE

(2021/C 440/09)

Raportor:	Jean-Luc VANRAES (BE-Renew Europe), membru al Consiliului Local Uccle
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Strategie pentru consolidarea aplicării Cartei drepturilor fundamentale în UE COM(2020) 711 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută noua strategie de consolidare a aplicării Cartei drepturilor fundamentale a UE, dat fiind că recunoaște în mod explicit rolul autorităților locale și regionale (ALR) ca actori centrali în promovarea și protejarea drepturilor consfințite de Cartă;
2. solicită implicarea continuă a ALR, dat fiind că reprezintă un nivel fundamental de legitimitate democratică în promovarea valorilor Cartei și în monitorizarea respectării principiilor aferente;
3. este de acord că UE ar trebui să stimuleze în continuare schimbul de bune practici și de experiență între toate nivelurile de guvernare (național, regional și local) și punerea la punct a unor orientări și formări mai specifice cu privire la Cartă;
4. subliniază importanța orientărilor specifice pentru a explica de ce drepturile fundamentale sunt importante pentru autoritățile locale și regionale, în parte prin furnizarea unor exemple privind modul în care autoritățile pot utiliza Carta UE;
5. încurajează cooperarea cu Consiliul Europei, pentru a consolida aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a UE;
6. salută intenția Comisiei de a elabora, începând cu 2021, un raport anual privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale în statele membre și invită Comisia să prezinte în raport bunele practici și experiențele orașelor și regiunilor în aplicarea Cartei, cu accent pe comunicarea proactivă cu orașele și regiunile. Cooperarea cu CoR este importantă în acest sens;
7. ia act de rolul important pe care asociațiile naționale și europene ale autorităților locale și regionale îl pot juca în acest context și se angajează să-și intensifice cooperarea cu ele, pentru ca ALR să cunoască și să înțeleagă mai bine Carta UE;
8. recunoaște importanța înființării unor puncte de contact și a unei rețele care să înlesnească fluxul de informații privind Carta între diversele niveluri de guvernare și schimbul de bune practici, și să furnizeze și autorităților locale și regionale orientări despre cum ar trebui să-și conceapă politicile, cu deplina respectare a Cartei;
9. salută alocarea de fonduri de către Comisia Europeană prin programul „Drepturi și valori”, pentru a ajuta autoritățile locale și asociațiile să coopereze pe teme de interes comun, permițând schimbul de bune practici și crearea de rețele între orașe;
10. recunoaște că toate statele membre ale UE trebuie să numească coordonatori locali, care să dispună de o declarație clară de misiune privind punerea în aplicare a Cartei, așa cum a propus Comisia Europeană;
11. având în vedere rolul-cheie jucat de ALR în asigurarea aplicării Cartei drepturilor fundamentale, consideră că participarea CoR este esențială în dialogul interinstituțional privind Carta;

12. subliniază că Comisia Europeană ar trebui să procedeze în mod sistematic la o verificare încrucișată privind aplicarea Cartei înainte de a acorda fonduri ale UE, în conformitate cu o procedură clară și transparentă. Respectarea articolului 2 din TUE, care cuprinde valorile Uniunii, ar trebui să constituie o condiție de eligibilitate pentru fondurile UE. Regulamentul (UE) 2020/2092 din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii⁽¹⁾ reamintește că „în concluziile sale din 21 iulie 2020, Consiliul European a declarat că interesele financiare ale Uniunii trebuie să fie protejate în conformitate cu principiile generale încorporate în tratate, în special valorile prevăzute la articolul 2 din TUE”. Același regulament prevede că, atunci când statele membre execută bugetul Uniunii, respectarea statului de drept, care este intrinsec legată de respectarea democrației și a drepturilor fundamentale, „este o condiție prealabilă esențială pentru asigurarea conformității cu principiile bunei gestiuni financiare, consacrate la articolul 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene” (TFUE)”.
13. solicită să fie dezbătută în mod corespunzător Carta drepturilor fundamentale, făcând-o, astfel, mai bine cunoscută, cu ocazia Zilei Europei (9 mai) și în contextul Conferinței privind viitorul Europei, și le cere membrilor săi să promoveze la nivel local activități pe deplin accesibile și favorabile incluziunii de explicare și subliniere a importanței capitale a drepturilor fundamentale și a Cartei europene pentru democrațiile noastre și pentru cetățenii noștri;
14. sprijină pe deplin aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
15. recomandă înființarea unui organism care să monitorizeze aplicarea corectă a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
16. solicită ca programele care vizează tinerii și copiii, cum ar fi Euroscola, eTwinning, Corpul european de solidaritate etc., să se concentreze în permanență pe finanțarea acțiunilor legate de Carta drepturilor fundamentale, pentru a-i educa cu privire la aceasta;
17. de asemenea, recomandă Uniunii Europene să adere la Carta socială europeană, pentru a asigura cel mai înalt nivel de protecție a tuturor drepturilor fundamentale;
18. consideră că realizarea sa va reprezenta o etapă importantă în consolidarea aplicării Cartei drepturilor fundamentale a UE în Uniunea Europeană și, în același timp, că va consolida și mai mult poziția Uniunii în încercarea de a face din drepturile omului o componentă esențială a acțiunii sale externe.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*
Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj>

Avizul Comitetului European al Regiunilor: Viitorul aeroporturilor regionale – Provocări și oportunități

(2021/C 440/10)

Raportor: Wladyslaw ORTYL (PL-CRE), mareșalul voievodatului Carpații Inferiori**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Situația actuală a aeroporturilor regionale

1. subliniază că nu există o definiție convenită la nivelul Uniunii pentru termenul „aeroport regional”. În contextul prezentului aviz, se consideră că termenul se referă la aeroporturile care nu sunt noduri aeroportuare și a căror zonă principală de deservire nu este capitala țării în cauză. Cu toate acestea, pare justificat ca acest termen să fie clarificat de Comisia Europeană pe baza unor criterii precum tipul de legături asigurate, volumul de pasageri și numărul de legături cu alte aeroporturi; Prin urmare, solicită Comisiei Europene să stabilească criterii care să definească diferitele categorii de aeroporturi regionale (situate în anumite regiuni periferice, insulare, ultraperiferice sau mai puțin dezvoltate), normele de finanțare și politica în materie de concurență care trebuie aplicate acestor categorii;
2. subliniază că sectorul aviației este unul dintre cele mai afectate de pandemia de COVID-19 și că situația aeroporturilor regionale este deosebit de îngrijorătoare. Peste 6 000 de rute operate de pe aeroporturile europene în 2019 nu au fost încă restabilite, la nouă luni de la începutul crizei provocate de pandemia de COVID-19 ⁽¹⁾. Aeroporturile regionale mai mici au înregistrat cea mai mare scădere a numărului de legături aeriene directe, în special pentru zborurile de pasageri. De exemplu, Treviso (Italia) a pierdut 95 % din legăturile sale aeriene, Vaasa (Finlanda) 91 %, Quimper (Franța) 87 % și Burgas (Bulgaria) 82 %; cu toate acestea, principalele aeroporturi din Europa pentru transportul de marfă, de exemplu Liège (Belgia), au înregistrat o creștere a zborurilor de marfă cu 10,7 %;
3. constată că potrivit estimărilor unor organizații precum Eurocontrol ⁽²⁾, în 2020, companiile aeriene, aeroporturile și furnizorii de servicii de navigație aeriană au suferit pierderi nete de ordinul a 56,2 miliarde EUR, numărul de pasageri a scăzut cu 1,7 miliarde, numărul de zboruri a scăzut cu 6,1 milioane (adesea, în cel mai bun caz, cu 50 %) și s-au pierdut 191 000 de locuri de muncă directe în Europa. ACI estimează ⁽³⁾ că scăderea bruscă a traficului de călători a redus semnificativ veniturile aeroporturilor europene în 2020 cu aproximativ 33,6 miliarde EUR (- 68,8 %); Eurocontrol a estimat că traficul aerian va reveni la nivelurile din 2019 în cel mai bun caz abia în 2024, iar în cel mai rău caz, în 2029;
4. observă că din analiza ACI Europe reiese că, în scenariul pe termen mediu, aeroporturile riscă să înregistreze în 2021 o pierdere suplimentară de venituri de 25 miliarde EUR, comparativ cu anul 2019;
5. subliniază că scăderea drastică a veniturilor a adus unele aeroporturi într-o situație atât de dificilă încât ele riscă insolvența, dacă nu primesc sprijin din afara sectorului. În octombrie 2020, 193 de aeroporturi din Europa riscau să intre în insolvență în lunile următoare ⁽⁴⁾. Este vorba în principal de aeroporturi regionale, care deservesc comunități locale. Împreună, aceste aeroporturi contribuie la crearea a 277 000 de locuri de muncă și generează un PIB de 12,4 miliarde EUR. Falimentul lor ar avea un impact devastator asupra ocupării forței de muncă și a economiei regiunilor în care sunt situate;

Conectarea aviației la Pactul verde european

6. observă că Comisia Europeană și-a prezentat viziunea privind decarbonizarea sectorului aviației în Strategia sa pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă ⁽⁵⁾, rezultatul preconizat fiind o reducere cu 90 % a emisiilor de gaze cu efect de seră în domeniul transporturilor până în 2050. Aviația și aeroporturile trebuie să contribuie la obiectivele Uniunii Europene în materie de decarbonizare. Pactul verde european subliniază că ar trebui îmbunătățită calitatea aerului în apropierea aeroporturilor, prin soluționarea problemei emisiilor de poluanți generate de avioane și de operațiunile aeroportuare,

⁽¹⁾ Raportul Consiliului Internațional al Aeroporturilor (ACI) privind conectivitatea industriei aeroportuare.

⁽²⁾ Eurocontrol, *Think Paper #8*: „Impact of COVID-19 on European Aviation in 2020 and Outlook 2021” (Impactul pandemiei de COVID-19 asupra aviației europene în 2020 și perspectivele pentru 2021).

⁽³⁾ ACI *Advisory Bulletin*: „The impact of COVID-19 on the airport business” (Impactul pandemiei de COVID-19 asupra activității aeroporturilor), 8 decembrie 2020.

⁽⁴⁾ Previziunile din 27.10.2020 elaborate de Consiliul Internațional al Aeroporturilor (ACI) – Europa: Airports Council International Europe | ACI EUROPE – Media (aci-europe.org).

⁽⁵⁾ Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă.

inclusiv prin creșterea treptată a cotei de combustibili alternativi, neutri climatic, prin transformarea aeroporturilor în noduri de mobilitate multimodale și prin crearea de aeroporturi cu emisii zero. Aeroporturile regionale ar putea fi precursorii ideali ai inovării ecologice, dat fiind că, inerent, sunt mai mici, mai flexibile și mai adaptabile la tipuri de aeronave mai noi și mai ecologice;

7. subliniază că, din cauza costurilor suplimentare legate de insularitate, construirea de infrastructuri pentru trecerea la aeroporturi cu emisii zero va fi mult mai costisitoare pe insule în comparație cu același tip de intervenție într-o regiune continentală. Solicită statelor membre să asigure un sprijin financiar specific pentru autoritățile și/sau întreprinderile regionale, astfel încât să dea un impuls trecerii la aeroporturi cu emisii zero pe insule;

8. constată că aeroporturile sunt distribuite inegal între statele membre și între regiuni. În unele regiuni, cum ar fi țările Benelux, Germania sau nordul Italiei, ele sunt foarte răspândite, iar în altele, cum ar fi Europa Centrală și de Est, operează relativ puține aeroporturi regionale. Acest aspect reflectă o problemă mai amplă de inegalitate în accesul la transport, atât pentru cetățenii, cât și pentru întreprinderile din afara zonelor centrale ale Uniunii Europene. Prin urmare, ar trebui luate măsuri pentru a reduce aceste disparități și a reduce numărul regiunilor care nu dispun de un aeroport regional;

9. observă că aviația este a doua cea mai mare sursă de emisii de gaze cu efect de seră, după transportul rutier, și că are un impact asupra climei și prin eliberarea altor compuși decât CO_2 (de exemplu, vaporii de apă și sulfații eliberați la altitudini mari). Se estimează că aceste efecte sunt la fel de semnificative ca cele ale emisiilor de CO_2 ⁽⁶⁾. Chiar dacă, în ultima vreme, eficiența consumului de combustibil s-a îmbunătățit, beneficiile pentru mediu au fost contracarate de o creștere constantă a traficului aerian (care a crescut cu 60 % între 2005 și 2017, preconizându-se triplarea sa până în 2050). Se presupune că scăderea drastică a nivelului traficului ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19 va avea un caracter temporar;

10. totodată, dorește să semnaleze că potrivit informațiilor furnizate de Institutul Universitar European (EUI) ⁽⁷⁾, aeroporturile sunt în măsură să influențeze în mod direct, prin operațiile lor, doar 2 % din totalul emisiilor generate de aviație la nivel mondial;

11. reamintește că principiile cuprinse în Cartea albă revizuită în 2011, care reprezintă un document esențial pentru politica UE în domeniul transporturilor, vizează reducerea dependenței sectorului european al transporturilor de importurile de petrol, îmbunătățirea eficienței și decarbonizarea acestui sector. Documentul subliniază, de asemenea, importanța intermodalității și a co-modalității, prin utilizarea eficace a diferitelor moduri de transport, atât independent, cât și în combinație cu alte moduri, ceea ce duce la o utilizare optimă și sustenabilă a resurselor naturale. Subliniază, în acest context, necesitatea unui schimb continuu de experiență între statele membre și autoritățile locale și regionale în ceea ce privește consolidarea integrării între modurile de transport, în special între transportul aerian și cel feroviar, printre altele prin introducerea biletelor combinate pentru călătoria cu trenul și cu avionul sau prin înregistrarea și predarea bagajelor la gară, înainte de sosirea la aeroport. Pe termen lung, ar trebui să se analizeze în ce măsură este justificată ideea conform căreia zborurile pe distanțe scurte ar trebui abandonate și înlocuite cu investiții în legături feroviare și în trenuri de mare viteză;

12. subliniază că, pentru a facilita intermodalitatea și co-modalitatea, legăturile feroviare atractive, inclusiv trenurile de mare viteză și cele de marfă având ca destinație aeroporturile, trebuie construite în mod sistematic în viitorul apropiat și, ca serviciu pentru pasageri, companiile aeriene, feroviare și cele de transport cu autocarul ar trebui să aibă obligația de a vinde bilete comune, permițând călătorilor să achiziționeze un bilet pentru o călătorie combinată; chestiunile legate de pierderea legăturilor trebuie să fie abordate în cadrul Regulamentului privind drepturile pasagerilor;

13. subliniază impactul pozitiv al aviației asupra dezvoltării economice a regiunilor, inclusiv a sectorului turismului; reamintește avizul său din 2020 pe tema „Către un turism mai durabil pentru orașele și regiunile UE”, în care solicită punerea în aplicare a unor modalități de creștere a conectivității orașelor și regiunilor Europei prin promovarea unor opțiuni mai puțin poluante și prin îmbunătățirea intermodalității, în conformitate cu obiectivul final al Pactului verde european;

14. recomandă să se evalueze experiențele din timpul pandemiei și să se estimeze impactul reducerii traficului aerian asupra mediului și climei, dar și asupra dezvoltării economice a regiunilor și orașelor, oferind date pentru dezbateri și decizii suplimentare cu privire la viitoarele strategii turistice sustenabile și la viitorul aeroporturilor regionale;

⁽⁶⁾ Studiu al Agenției Europene de Siguranță a Aviației (AESA), noiembrie 2020.

⁽⁷⁾ Policy brief 2021/02, ianuarie 2021.

15. pentru a-și reduce emisiile, aeroporturile pot modula taxele plătite de companiile aeriene pe baza criteriilor de mediu, de exemplu prin reducerea taxelor pentru aeronavele care produc mai puțin zgomot și emit mai puțini poluanți atmosferici. De asemenea, ele pot favoriza companiile aeriene cu factori de încărcare mai mari, pentru a reduce emisiile per pasager. În plus, aeroporturile pot utiliza stimulente pentru a sprijini utilizarea de noi combustibili sau a reduce zgomotul, prin interzicerea decolărilor după o anumită oră seara sau prin introducerea de interdicții pe timp de noapte pentru alte avioane decât cele de ultimă generație. Nu în ultimul rând, ele pot introduce limitări ale sloturilor orare pe baza tipurilor de avioane și a altor obiective;

16. subliniază că o condiție pentru realizarea de investiții publice în aeroporturile regionale (prin finanțare europeană sau scheme de ajutoare de stat) este respectarea obiectivelor Pactului verde european și a principiului „a nu dăuna mediului”;

17. salută intensificarea eforturilor Comisiei Europene de a reduce emisiile generate de aviație și sprijinul acordat de statele membre ale UE Schemei de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA);

Importanța aeroporturilor regionale

18. atrage atenția că, în 2018, sectorul aviației din Europa a reprezentat 25,9 % din traficul mondial de călători. El a asigurat în mod direct și indirect peste 13,5 milioane de locuri de muncă, contribuția adusă economiei fiind de 991 miliarde EUR. Se estimează că operatorii aeroportuari și instituțiile/întreprinderile care colaborează cu aeroporturile au angajat în mod direct aproximativ 1,7 milioane de persoane⁽⁸⁾;

19. subliniază că aeroporturile regionale au o importanță esențială în asigurarea accesului la transporturi în regiunile îndepărtate de principalele noduri de comunicații, relativ subdezvoltate din punct de vedere economic, periferice și insulare și, prin urmare, aduc o contribuție fundamentală la dezvoltarea economică și la crearea de noi locuri de muncă în aceste regiuni. Ele creează un impuls pentru dezvoltare care facilitează punerea în aplicare a obiectivelor politicii de coeziune în ceea ce privește dimensiunea teritorială, cea economică și cea socială;

20. observă că aeroporturile regionale furnizează, de asemenea, servicii profesionale și cuprinzătoare de handling la sol pentru aeronavele din sectorul aviației generale (GA), care joacă un rol important în special în pregătirea pentru zbor;

21. dorește să sublinieze că aeroporturile regionale reprezintă un element fundamental al infrastructurii critice esențiale pentru securitatea unei țări și a cetățenilor săi. Ele sunt esențiale pentru zborurile medicale (servicii de salvare aeriană sau de transport al pacienților), pentru zborurile de supraveghere (detectarea incendiilor) și pentru combaterea incendiilor forestiere, dar și în situații de urgență (dezastre naturale și de alte tipuri sau inundații), contribuind astfel la buna funcționare a serviciilor de salvare și a administrației publice, a instituțiilor și a întreprinderilor;

Dezvoltarea durabilă a regiunilor depinde de gradul lor de accesibilitate

22. recunoaște, de asemenea, că ritmul de dezvoltare a regiunilor depinde în mare măsură de calitatea conectivității lor și că aeroporturile regionale joacă un rol important în coeziunea teritorială a UE, mai ales în cazul arhipelagurilor, unde aeroporturile regionale sunt esențiale pentru coeziunea internă a regiunilor care nu dispun de soluții alternative, cum ar fi transportul feroviar sau rutier, și în cazul regiunilor slab populate, periferice, ultraperiferice sau mai puțin dezvoltate, care nu dispun de alte mijloace de transport convenabile și ecologice;

23. reamintește că coeziunea teritorială este un obiectiv al UE, recunoscut de Tratatul de la Lisabona ca a treia dimensiune a obiectivului coeziunii, alături de coeziunea economică și de cea socială;

24. salută, prin urmare, acordul referitor la viitorul regulament privind Fondul european de dezvoltare regională, care – în conformitate cu recomandările Comitetului European al Regiunilor din avizul său privind FEDR⁽⁹⁾ – recunoaște situația specifică a regiunilor îndepărtate și a aeroporturilor regionale. Regulamentul menționat exclude investițiile UE în infrastructura aeroportuară, cu excepția regiunilor îndepărtate și a aeroporturilor regionale existente, cu condiția ca aceste investiții să sprijine măsuri specifice de atenuare a impactului asupra mediului sau măsuri în domeniul securității și siguranței;

⁽⁸⁾ Air Transport Action Group, „Aviation Benefits Beyond Borders” (Beneficii ale aviației dincolo de frontiere), octombrie 2020.

⁽⁹⁾ COTER-VI-046, Avizul Comitetului European al Regiunilor pe tema „Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune”.

Viitorul aeroporturilor regionale

25. consideră că a venit momentul să se evalueze relevanța aeroporturilor regionale din Europa. Evaluarea trebuie să ia în considerare rolul lor din perspectiva conectivității pentru propriii cetățeni, dezvoltarea economică regională, inclusiv turismul și transportul de mărfuri, ținând seama de experiența și de impactul pandemiei de COVID-19, precum și de contribuția lor la politica ambițioasă a UE în domeniul climei;

26. se așteaptă la o abordare coordonată a acțiunilor de către Comisia Europeană, statele membre, regiuni, instituții științifice și întreprinderi, pentru a propune un nou sistem de transport cuprinzător în Europa, menținând modul de transport aerian și plasându-l pe traiectoria dezvoltării durabile. Aceste măsuri ar trebui să ducă la un sector al aviației mai rezilient la situațiile de criză, la interconectarea sa mai strânsă cu celelalte moduri de transport, în special cu transportul feroviar, precum și la integrarea sa în eforturile de a îndeplini angajamentele asumate în temeiul Acordului de la Paris;

27. subliniază că este important să fie găsit un echilibru între îndeplinirea cerințelor de mediu care vizează decarbonizarea sectorului aviației și dependența de aeroporturile lor regionale a anumitor regiuni periferice, insulare sau ultraperiferice, pentru care nu există soluții alternative viabile;

Ajutoarele de stat și UE

28. este de părere că statelor membre li s-ar putea impune de către Comisia Europeană, ca un prim pas, să prezinte planuri strategice pe termen scurt și lung pentru aeroporturile regionale, inclusiv în ce privește dezvoltarea unor instrumente de sprijin specifice pentru a atenua impactul sectorului aviației asupra climei și pentru a sprijini tranziția sa ecologică;

29. observă că în conformitate cu Orientările Comisiei Europene referitoare la normele privind ajutoarele de stat și obligațiile de serviciu public și cu normele aplicabile sectorului transportului aerian în timpul epidemiei de COVID-19, statele membre pot sprijini, în anumite condiții, întreprinderile afectate de pandemia de COVID-19, inclusiv aeroporturile regionale;

30. subliniază, cu toate acestea, că aeroporturile regionale, în special cele situate pe insule și în regiunile slab populate, periferice, ultraperiferice sau mai puțin dezvoltate, se află în mare măsură în incapacitatea structurală de a-și acoperi costurile de capital și cheltuielile de funcționare și, prin urmare, au nevoie de granturi de funcționare suplimentare. Astfel de aeroporturi operează în condiții de concurență dezavantajoasă, ceea ce le împiedică să compenseze costurile fixe, din cauza domeniului lor restrâns de activitate;

31. în acest context, solicită Comisiei Europene să elaboreze, pe cale legislativă, norme și mai flexibile și mai eficace privind ajutoarele de stat, care să permită statelor membre să furnizeze aeroporturilor regionale asistență financiară în conformitate cu dispozițiile relevante din FEDR și Mecanismul de redresare și reziliență pentru investiții în aeroporturi regionale situate în regiunile periferice, insulare, ultraperiferice sau mai puțin dezvoltate, unde nu există o alternativă mai eficientă și mai sustenabilă (de exemplu, transportul feroviar);

32. de asemenea, sugerează ca statele membre să aibă posibilitatea de a aplica o abordare cuprinzătoare aeroporturilor regionale în ceea ce privește cerințele de mediu, ținând seama de măsurile adoptate atât de aeroporturile regionale, cât și de entitățile care cooperează direct cu ele la nivel local;

Atenția acordată aviației în noua perspectivă financiară a UE pentru perioada 2021-2027

33. solicită Comisiei Europene să permită acordarea de fonduri de investiții în cadrul politicii de coeziune a UE pentru perioada 2021-2027, ca ajutoare pentru aeroporturile regionale – cu limitările sus-menționate –, care să sprijine în mod direct procesele de decarbonizare și să se înscrie în modelul unei economii circulare și cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

34. invită, de asemenea, Comisia Europeană să introducă noi norme privind ajutoarele de stat pentru aeroporturile regionale mici al căror trafic mediu anual nu depășește 1 milion de pasageri și care nu sunt în concurență cu alte aeroporturi, exceptându-le de la obligația de a notifica ajutoarele publice pentru investiții (în cazul în care nu pot genera o contribuție proprie de 25 %) și ajutoarele de exploatare;

35. solicită Comisiei Europene să aloce resurse europene adecvate pentru dezvoltarea infrastructurii de siguranță și securitate și pentru implementarea tehnologiilor inovatoare și a digitalizării aeroporturilor, astfel încât obiectivele Pactului verde european să poată fi îndeplinite;

36. este de părere că, în vederea creării unui sistem de transport aerian mai ecologic, este necesar să se garanteze că fondurile europene sprijină desfășurarea activităților de cercetare și dezvoltare și aplicarea rezultatelor acestora legate în special de reducerea nivelurilor de zgomot și ale emisiilor motoarelor de aeronave, prin utilizarea combustibililor alternativi;

37. subliniază că Mecanismul de redresare și reziliență⁽¹⁰⁾ prevede domenii de intervenție legate de „sisteme de securitate, de siguranță și de management al traficului aerian pentru aeroporturile existente” și de „sprijinire a aeroporturilor din regiunile ultraperiferice”, cu condiția ca aceste măsuri să respecte „pe deplin standardele și prioritățile Uniunii privind clima și mediul și principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ», în sensul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2020/852”. În acest sens ar trebui, prin urmare, ca statele membre, în colaborare cu Comisia Europeană, să evalueze în mod precis amploarea unui posibil sprijin pentru aeroporturile regionale în cadrul planurilor naționale de redresare și reziliență;

38. pe lângă aceasta, se așteaptă ca Comisia Europeană să garanteze că aeroporturile regionale din regiunile ultraperiferice sunt încurajate să utilizeze fondurile UE în cadrul programelor naționale/regionale care vor fi puse în aplicare în noul cadru financiar multianual al UE pentru perioada 2021-2027 pentru investiții legate de protecția mediului sau vor fi însoțite de investițiile necesare pentru a atenua sau reduce impactul lor negativ asupra mediului;

Rolul autorităților locale și regionale

39. observă că autoritățile locale și regionale sunt responsabile pentru conceperea și punerea în aplicare a serviciilor de transport public pe teritoriul lor și pentru promovarea dezvoltării economice regionale. Un mare număr de autorități locale și regionale dețin sau gestionează aeroporturi regionale, furnizează infrastructura necesară și alte servicii relevante pentru funcționarea lor și contribuie uneori în mod considerabil la finanțarea lor;

40. subliniază că rolul autorităților locale și regionale ar trebui să fie de a îmbunătăți în mod constant modelele de mobilitate și de a alege cele mai adecvate moduri de transport, cu luarea în considerare a avantajelor și dezavantajelor accesului la aeroporturi regionale. În acest scop, în domeniul transportului neutru din punct de vedere climatic ar trebui sprijinite proiectele care vizează în special mobilitatea colectivă, dar și mobilitatea individuală cu emisii scăzute sau zero, infrastructura pentru traficul nemotorizat și stațiile inovatoare de încărcare pentru vehiculele de transport public, precum și integrarea transportului în comun. În special, în limita posibilului, ar trebui să se acorde atenție necesității de a garanta că locuitorii beneficiază de legături feroviare cu aeroporturile, ceea ce ar însemna reducerea emisiilor eliberate de economie;

41. atrage atenția că autoritățile regionale și locale, în cooperare cu sectorul aviației, joacă un rol important în pregătirea unor campanii comune de comunicare la nivel regional pentru a sensibiliza publicul cu privire la: siguranța zborurilor, aplicarea inovațiilor favorabile mediului în domeniul aviației, garantarea securității în aeroporturi, dar și beneficiile multimodalității bazate pe transportul aerian, feroviar, rutier și maritim;

42. este de părere că organele de administrare a aeroporturilor trebuie să își revizuiască urgent strategiile de dezvoltare, nu numai pentru a le adapta în contextul evoluției pieței aviației ca urmare a pandemiei de COVID-19, ci – mai ales – pentru a ține seama de necesitatea de a investi în dezvoltarea durabilă și de contribuția unui sector al transporturilor neutru din punct de vedere climatic;

43. reamintește că Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030, adoptată de Comisia Europeană în martie 2021, se referă la necesitatea de a integra drepturile persoanelor cu handicap în toate politicile și domeniile, prin urmare și în domeniul transporturilor. Subliniază, în acest sens, că este important ca aeroporturile regionale să fie pe deplin adaptate de către operatorii lor pentru a veni în sprijinul persoanelor cu handicap, astfel încât acestea să poată avea un acces neîngrădit la toate serviciile oferite;

O intervenție rapidă și coordonată este cheia redresării economice

44. solicită Comisiei Europene să pună în aplicare soluții care să faciliteze libera circulație a persoanelor în Uniunea Europeană pe durata pandemiei. Normele uniforme, cum ar fi certificatul digital al UE privind COVID, ar contribui, fără îndoială, la restabilirea mobilității, inclusiv a traficului aerian și a sectorului turismului (strâns legate între ele), dar aceste norme nu trebuie să fie în niciun fel discriminatorii pentru pasageri, iar introducerea lor nu ar trebui să determine doar împovărarea aeroporturilor regionale, inclusiv din punct de vedere financiar.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Plan pentru viitorul îngrijitorilor și al serviciilor de îngrijire – oportunități la nivel local și regional pentru o provocare europeană

(2021/C 440/11)

Raportor: Heinrich DÖRNER (AT-PSE), membru al Guvernului landului Burgenland

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Priorități politice

1. este conștient de efectele îmbătrânirii populației ⁽¹⁾, de evoluția atât a structurilor sociale și familiale, cât și a serviciilor de îngrijire bazate pe necesitățile persoanelor cu nevoi speciale, de cerințele de pe piața modernă a forței de muncă și, implicit, de creșterea nevoii de servicii de îngrijire formale și informale – acestea din urmă fiind asigurate în principal de membri ai familiei. Recunoaște, în același timp, importanța pe termen lung a elaborării de programe de promovare a îmbătrânirii active și de stopare a deteriorării timpurii a sănătății mintale și fizice a persoanelor în vârstă. La elaborarea unor astfel de programe ar trebui să se ia în considerare și consolidarea participării sociale la bătrânețe și îmbunătățirea infrastructurii pentru persoanele în vârstă. Consolidarea oportunităților de participare promovează autonomia personală la bătrânețe și contribuie la prevenirea singurătății și a izolării sociale;
2. constată că impactul îmbătrânirii populației este mai mare în zonele rurale, în special în zonele afectate de depopulare sau în regiunile rămase în urmă, unde îngrijirea persoanelor în vârstă și dependente este mai puțin accesibilă și necesită un sprijin mai mare din partea serviciilor comunitare. În acest context, este important să se ia în considerare și efectele negative ale migrației îngrijitorilor din regiunile mai puțin dezvoltate către cele mai dezvoltate, ceea ce duce la o lipsă acută de personal în aceste regiuni mai puțin dezvoltate. Recunoaște importanța, în zonele rurale și depopulate, a serviciilor de îngrijire comunitară pentru persoanele în vârstă și dependente, acestea reprezentând resurse menite să sprijine posibilitatea persoanelor de a rămâne în mediul lor obișnuit, promovând autonomia lor, independența lor în desfășurarea activităților de zi cu zi și incluziunea lor socială, atât prin furnizarea de diverse tipuri de sprijin tehnic, material și/sau economic, cât și prin promovarea accesului universal. În același timp, îmbătrânirea demografică tot mai accentuată are un impact puternic și asupra orașelor, unde proporția persoanelor în vârstă și, prin urmare, și nevoia de personal și de noi infrastructuri (cum ar fi centre de îngrijire sau locuințe asistate) sunt în creștere rapidă;
3. recunoaște funcția esențială pe care sectorul îngrijirii a îndeplinit-o, alături de sectorul sănătății, în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19. Îndeamnă, în acest sens, ca recunoașterea serviciilor îngrijitorilor să se traducă prin respectarea deplină a obligației principale de a le asigura condiții de muncă echitabile și o remunerare pe măsură;
4. invită regiunile și orașele să își continue și, după caz, să își intensifice eforturile de combatere a penuriei de personal de asistență și îngrijire, pentru a contracara amenințarea reprezentată de lipsa de personal pe termen mediu și lung. Astfel de penurii afectează atât zonele urbane, cât și cele rurale, și ar trebui să se acorde atenție zonelor afectate de declinul demografic, regiunilor îndepărtate sau regiunilor rămase în urmă, unde disponibilitatea îngrijirii persoanelor în vârstă și dependente este limitată. Deși recunoaște importanța unei abordări bazate pe ciclul de viață în raport cu provocările legate de îmbătrânire ⁽²⁾, în contextul actual al serviciilor de sănătate suprasolicitate din cauza pandemiei, Comitetul invită Comisia Europeană să garanteze instrumente financiare direct accesibile orașelor și regiunilor pentru a le permite să abordeze în mod eficace deficitul de lucrători din domeniul îngrijirii;
5. atrage atenția, în ceea ce privește lipsa de personal pe termen scurt ca urmare a restricțiilor asupra mobilității transfrontaliere a lucrătorilor din domeniul sănătății și al îngrijirii, impuse în contextul crizei (COVID-19), asupra recomandărilor politice anterioare ale CoR (de exemplu, crearea de „coridoare sanitare” între regiunile frontaliere) ⁽³⁾;

⁽¹⁾ În 2020, 20,6 % din populația UE avea 65 de ani sau mai mult, ceea ce reprezintă o creștere cu 3,0 puncte procentuale față de ponderea corespunzătoare de acum un deceniu. Eurostat, 16.3.2021: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210316-1>

⁽²⁾ COM(2021) 50 final.

⁽³⁾ Avizul CoR pe tema „Asistența medicală transfrontalieră – punere în aplicare și perspectivele viitoare” (COR-2019-04597).

6. își afirmă angajamentul față de obiectivul general de a le permite persoanelor care au nevoie de asistență și îngrijire să beneficieze de acele servicii care sunt necesare din punct de vedere clinic și care corespund preferințelor persoanelor care primesc îngrijire;
7. consideră că lipsa de personal calificat de asistență și îngrijire a persoanelor care au nevoie de acestea reprezintă o oportunitate potențială de a contracara creșterea previzibilă a ratei șomajului în întreaga Europă, în special ca urmare a efectelor crizei provocate de pandemia de COVID-19 și de a face astfel un pas important în direcția menținerii coeziunii economice și sociale a Uniunii Europene; subliniază că crearea de noi servicii de îngrijire pentru persoanele în vârstă și dependente generează noi locuri de muncă, contribuind la dinamismul economiei și la stabilizarea populației în zonele rurale și depopulate. Serviciile sociale comunitare din aceste zone vulnerabile din punct de vedere teritorial reprezintă în mod clar un factor de dinamism rural și de coeziune socială și teritorială;
8. avertizează că sectorul serviciilor de îngrijire trebuie nu doar să se transforme, ci și să se reinnoiască, stabilind noi paradigme: de la îngrijire la prevenție și la incluziune; de la calitatea serviciilor de îngrijire la calitatea vieții, de la structurile de îngrijire la structurile familiale; de la profesionalizare la prestarea de servicii de îngrijire împreună cu familia, pentru a asigura implicarea sa; de la o abordare medicalizată la o abordare bazată pe îngrijire și servicii; de la un model unic pentru toți la posibilitatea unui stil de viață personal; de la abordarea axată asupra sistemului la orientarea asupra clientului; de la teama de tehnologie la integrarea acesteia; de la utilizarea soluțiilor tradiționale la utilizarea soluțiilor digitale care pun oamenii în centrul atenției; de la utilizarea de indicatori de importanță critică privind randamentul la „utilizarea bunului simț”;
9. salută obiectivul formulat de Comisia Europeană în *Cartea verde privind îmbătrânirea populației*, de a lansa o amplă dezbateră de orientare privind îmbătrânirea pentru a discuta opțiunile privind modalitățile de anticipare și de răspuns la provocările și oportunitățile aferente și subliniază în special concluziile și observațiile de la punctul 5.1 din *Cartea verde* ⁽⁴⁾;
10. atrage atenția asupra Planului de acțiune privind pilonul european al drepturilor sociale și așteaptă cu interes inițiativa planificată pentru 2022 privind îngrijirea pe termen lung și subliniază principiul 18 al pilonului, care prevede că orice persoană are dreptul la servicii de îngrijire pe termen lung de bună calitate și accesibile ca preț, în special la servicii medicale la domiciliu și servicii comunitare ⁽⁵⁾;
11. își reiterează solicitarea adresată Comisiei Europene de a analiza „posibilitatea instituirii unui acord privind îngrijirea în Europa, similar cu Garanția pentru tineret, pentru a răspunde nevoilor în materie de asistență, în cadrul unei abordări bazate pe drepturi, care să plaseze îngrijirea în centrul activității economice, sporind investițiile în domeniul sănătății și al îngrijirii, în conformitate cu Strategia privind economia bunăstării”. Invită Comisia și îndeamnă statele membre să includă în Convenția OIM nr. 189 solicitările lucrătorilor casnici în ceea ce privește condițiile de muncă ⁽⁶⁾. În același aviz, CoR a solicitat revizuirea și dezvoltarea obiectivelor de la Barcelona, conferindu-le un caracter obligatoriu, și introducerea unor „obiective în materie de asistență care să le depășească pe cele stabilite la Barcelona (Barcelona+), pentru a ține seama de nevoile de îngrijire în societățile care îmbătrânesc și pentru a recunoaște faptul că în sectorul îngrijirii predomină munca femeilor, ea nefiind însă remunerată corespunzător valorii pe care o generează pentru societate”;

Context statistic și perspective

12. atrage atenția asupra previziunilor actuale, potrivit cărora ponderea persoanelor în vârstă de 65 de ani sau mai mult din Europa va crește de la 20 % în prezent la aproximativ 30 % până în 2070, iar ponderea persoanelor în vârstă de 80 de ani sau mai mult se va dubla, ajungând la peste 13 % până în 2070 ⁽⁷⁾. Prin urmare, se așteaptă ca numărul persoanelor de peste 65 de ani să crească de la 87 de milioane la peste 150 de milioane, iar numărul persoanelor de peste 80 de ani de la 23 de milioane la 62 de milioane;
13. este conștient că se preconizează că numărul persoanelor care ar putea avea nevoie de îngrijire pe termen lung în UE va crește de la 19,5 milioane în 2016 la 23,6 milioane în 2030 și la 30,5 milioane în 2050 ⁽⁸⁾;
14. menționează că, pentru a menține raportul actual de cinci îngrijitori pe termen lung la 100 de persoane în vârstă de 65 de ani sau mai mult, numărul lucrătorilor din acest sector în țările OCDE trebuie să crească cu 13,5 milioane până în 2040 ⁽⁹⁾. Doar în perioada 2018-2030, va fi nevoie de 11 milioane de lucrători în domeniul sănătății și al îngrijirii în cele 27 de state membre ale UE, pentru a răspunde cererii în creștere ⁽¹⁰⁾;

⁽⁴⁾ COM(2021) 50 final.

⁽⁵⁾ COM(2021) 102 final.

⁽⁶⁾ Avizul CoR pe tema „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen” CoR 2020-2025” (COR-2020-02016).

⁽⁷⁾ COM(2020) 241 final – Raport privind impactul schimbărilor demografice.

⁽⁸⁾ COM(2021) 50 final.

⁽⁹⁾ OCDE (2020), *Who Cares? Attracting and Retaining Care Workers for the Elderly* („Cine îngrijește? Atragerea și menținerea lucrătorilor în serviciile de îngrijire a persoanelor în vârstă”), <https://www.oecd.org/els/health-systems/who-cares-attracting-and-retaining-elderly-care-workers-92c0ef68-en.htm>

⁽¹⁰⁾ JRC121698 – JRC (2021), *Health and long-term care workforce: demographic challenges and the potential contribution of migration and digital technology* („Sănătatea și forța de muncă din sectorul îngrijirii pe termen lung: provocări demografice și potențiala contribuție a migrației și a tehnologiei digitale”).

15. subliniază potențialul enorm pe care îl are sectorul îngrijirii pentru piața forței de muncă, precizând că, în următorii zece ani, există potențialul asigurării a opt milioane de locuri de muncă în sectorul sănătății și al asistenței sociale ⁽¹¹⁾;

16. subliniază că economia vârstei a treia ⁽¹²⁾, care include serviciile de îngrijire pentru persoanele în vârstă, reprezintă un instrument puternic de combatere a depopulării, oferind soluții imediate la problemele legate de îmbătrânirea populației și de șomaj în cele mai defavorizate zone rurale. Economia vârstei a treia creează avantaje competitive și de coeziune pentru regiuni, generând beneficii pentru toți actorii implicați (situație de TRIPLE WIN). Pe de altă parte, îmbătrânirea treptată care afectează deja multe din regiunile noastre se convertește într-o resursă activă ce generează locuri de muncă și bunăstare, schimbând stereotipuri și abordările ce trebuie luate în considerare;

Relevanța la nivel local și regional

17. este de părere că orașele și regiunile din Uniunea Europeană trebuie să abordeze cauzele penuriei de personal de asistență și îngrijire, având în vedere riscul reprezentat de lipsa de personal pe termen mediu și lung; precizează că sunt vizate îndeosebi regiunile ale căror sisteme se bazează pe personalul din țările vecine și care s-au confruntat cu o lipsă de personal pe termen scurt ca urmare a închiderii frontierelor pe fondul pandemiei;

18. recunoaște diferențele și prioritățile regionale din Europa ⁽¹³⁾ în ceea ce privește îngrijirea formală și informală – aceasta din urmă bazându-se în principal pe membri ai familiei –, precum și diversitatea serviciilor oferite și a soluțiilor regionale de satisfacere a nevoilor de îngrijire;

19. sprijină crearea de rețele între regiunile din întreaga Europă și îndeamnă regiunile să promoveze schimbul reciproc de experiență și elaborarea comună și coordonată de măsuri; semnalează importanța rolului care le revine regiunilor și orașelor în ceea ce privește dezvoltarea de acțiuni specifice privind îngrijirea persoanelor în vârstă și dependente, cu scopul de a dezvolta servicii comunitare în zonele afectate de îmbătrânirea demografică și de depopulare, ca strategie pentru a răspunde nevoii de servicii de îngrijire a categoriilor de populație care locuiesc în aceste zone vulnerabile din punct de vedere geografic, unde accesul la serviciile comunitare esențiale este mai dificil, asigurându-le asistența sociomedicală adecvată în cadrul lor de viață obișnuit;

Impactul asupra femeilor

20. subliniază, în ceea ce privește genul, că 92 % dintre femeile din UE prestează o muncă de îngrijire neremunerată în mod regulat, adică mai mult de o zi pe săptămână, că 81 % dintre femeile din UE îngrijesc zilnic aparținători ⁽¹⁴⁾ și că majoritatea lucrătorilor din domeniul sănătății și al îngrijirii sunt femei ⁽¹⁵⁾. Această situație este deosebit de gravă pentru femeile care trăiesc în medii rurale și depopulate, unde există dificultăți reale de acces la serviciile esențiale de îngrijire și de asistență medicală și socială;

21. subliniază că cea mai mare parte a muncii de îngrijire în Europa este asigurată de către aparținători în contextul îngrijirii la domiciliu, în special de către femei, adesea fără a beneficia de formare sau îndrumare de specialitate, de o remunerație adecvată și de securitate socială, ceea ce accentuează, în cele din urmă, diferențele existente între femei și bărbați în materie de pensii;

22. recunoaște necesitatea unor politici și programe care să vizeze scutirea femeilor de a fi împovărate cu marea majoritate a activităților de îngrijire neremunerate. Atât îngrijitorii neremunerați, cât și membrii familiilor lor care nu se implică în munca de îngrijire trebuie să fie informați cu privire la faptul că îngrijirea reprezintă o muncă și ar trebui tratată ca atare. Munca de îngrijire neremunerată nu este nici o îndatorire, nici o obligație a femeilor și ar trebui să fie distribuită în mod egal între femei și bărbați, pentru a garanta independența economică a femeilor, așa cum se menționează în Strategia europeană privind egalitatea de gen;

⁽¹¹⁾ COM(2021) 50 final.

⁽¹²⁾ Potrivit Comisiei Europene, „economia vârstei a treia poate fi definită în termeni de posibilități economice generate de cheltuielile din sectorul public și cele ale consumatorilor legate de îmbătrânirea populației și de nevoile specifice ale populației cu vârsta de peste 50 de ani”.

⁽¹³⁾ JRC121698.

⁽¹⁴⁾ EIGE (2021), *Gender inequalities in care and consequences for the labour market* („Inegalitățile de gen în ceea ce privește îngrijirea și consecințele asupra pieței forței de muncă”), <https://eige.europa.eu/publications/gender-inequalities-care-and-consequences-labour-market/>

⁽¹⁵⁾ JRC121698.

23. atrage atenția asupra proporției ridicate de femei care sunt dispuse să desfășoare activități de îngrijire și asistență în ciuda condițiilor de muncă precare și a salariilor mici, întrucât provin din țări cu niveluri scăzute de remunerare. Aceste femei sunt, în majoritatea cazurilor, imigrante; ele ar trebui să aibă acces la servicii de integrare în limba lor maternă și la informații cu privire la drepturile lor și la serviciile accesibile în calitate de lucrători imigranți. Deplina punere în aplicare a Directivei privind detașarea lucrătorilor și asigurarea faptului că acest grup specific de lucrători nu este exclus de la protecția salariilor minime legale la nivel național sunt deosebit de importante. Subliniază, în acest sens, că „necesitatea unei «convergențe ascendente» este acută inclusiv deoarece nivelul scăzut al salariilor rămâne o caracteristică a ocupării forței de muncă în Uniunea Europeană” și că „femeile reprezintă 59 % dintre cei plătiți cu salariul minim”⁽¹⁶⁾, subliniind că UE trebuie să continue să sprijine statele membre în punerea în aplicare a unor politici sociale și de ocupare a forței de muncă eficace și favorabile incluziunii și în realizarea reformelor necesare în acest scop;

24. subliniază necesitatea de a aborda condițiile precare de muncă ale îngrijitorilor la domiciliu în regim intern din UE, care sunt în cea mai mare parte femei și adesea migranți din țări terțe, dintre care unii lucrează în mod neregulamentar ca migranți fără acte de identitate, iar alții sunt implicați în migrația circulară sau temporară. Se alătură, în această privință, Comitetului Economic și Social European (CESE), subliniind că îngrijitorii la domiciliu în regim intern ar trebui tratați în mod similar cu alți îngrijitori și îndeamnă la îmbunătățirea garanțiilor din Directiva privind sancțiunile împotriva angajatorilor (2009/52/CE) pentru a proteja drepturile lucrătorilor fără acte de identitate și la aplicarea riguroasă a Directivei privind drepturile victimelor (2012/29/UE) pentru a oferi un sprijin eficace îngrijitorilor la domiciliu în regim intern care sunt victime ale exploatării, indiferent de statutul lor de migrant⁽¹⁷⁾;

Recomandări pentru părțile interesate relevante

25. subliniază că este necesar să se îmbunătățească diseminarea informațiilor și comunicarea către public cu privire la cererea existentă privind profesiile de asistent medical și de îngrijitor, pentru a atrage un segment mai amplu de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă, urmărind, totodată, reducerea drastică a dezechilibrului de gen și garantarea faptului că, pe viitor, un număr mai mare de bărbați au acces la aceste profesii. Autoritățile locale și regionale ar putea participa la acest efort prin organizarea de seminare, ateliere și acțiuni de promovare a profesiilor din domeniul îngrijirii, în special pentru bărbați, care ar combate stereotipurile de gen și lipsa de conștientizare. Acest lucru ar trebui să fie însoțit de eforturi concertate de îmbunătățire a condițiilor de muncă în sectorul îngrijirii, pentru ca profesiile de îngrijire să devină mai atractive, inclusiv în rândul tinerilor și, în special, în zonele depopulate și/sau în zonele cu populații mult mai în vârstă;

26. constată că, în contextul actual al crizei provocate de pandemia de COVID-19, locurile de muncă și continuitatea serviciilor de asistență și îngrijire pot fi asigurate prin crearea unor structuri patronale rezistente la crize, în special în ceea ce privește structura de proprietate și utilizarea profiturilor generate;

27. recunoaște că un echilibru bun între viața profesională și cea privată joacă un rol esențial în alegerea carierei de către potențialele persoane interesate și subliniază, în acest sens, că este nevoie de modele adecvate privind timpul de lucru în domeniul îngrijirii profesionale, care să facă posibilă și să promoveze concilierea vieții profesionale cu cea de familie și privată;

28. subliniază că nu doar sănătatea fizică, ci și sănătatea psihică a personalului constituie un factor decisiv pentru crearea și menținerea unui mediu de lucru sănătos și că, în acest sens, este esențial să se acorde sprijin profesional personalului (de exemplu, supervizare, educație și formare continuă specifice, sprijin în materie de sănătate mintală), trăgându-se astfel un semnal de alarmă clar față de creșterea ratei de epuizare în acest sector profesional;

29. subliniază importanța de a regândi noi cerințe structurale pentru centrele de îngrijire pentru persoanele în vârstă, astfel încât să existe un echilibru între noile standarde de sănătate și siguranță, inclusiv cele care abordează prevenirea și controlul infecțiilor, care vor fi benefice atât pentru utilizatorii acestor centre, cât și pentru furnizorii de servicii de îngrijire care lucrează în cadrul lor. Obiectivul general trebuie să fie acela de a asigura condiții optime de mediu, de viață și de muncă, precum și condiții care să stimuleze contactele sociale;

30. menționează că utilizarea de mijloace tehnice pentru desfășurarea activităților de îngrijire, de documentare eficientă și cuprinzătoare și de comunicare interprofesională contribuie în mod semnificativ la ușurarea activității zilnice a personalului de asistență și îngrijire;

⁽¹⁶⁾ Avizul CoR pe tema „Salariile minime adecvate în Uniunea Europeană” (COR-2020-05859).

⁽¹⁷⁾ Avizul din proprie inițiativă al Comitetului Economic și Social European pe tema „Drepturile îngrijitorilor la domiciliu în regim intern” (SOC/535 – EESC-2016-00941)

31. atrage atenția asupra importanței tot mai mari a digitalizării inclusiv în sectorul serviciilor de îngrijire. Solicită, în acest sens, să se acorde asistență tehnică specifică centrelor de îngrijire pentru persoanele în vârstă, în vederea promovării telemedicinei ca mijloc de îmbunătățire a gestionării sănătății utilizatorilor. În plus, instrumentele digitale și de asistență la distanță, utilizate deja în timpul pandemiei pentru monitorizarea și controlul persoanelor izolate și fără sprijin efectiv din partea familiei, vor continua să se dezvolte, îmbunătățind accesul populației la serviciile de îngrijire. Cu toate acestea, această evoluție trebuie să fie însoțită de măsuri de reducere a decalajului digital în toate domeniile, cum ar fi decalajul digital dintre femei și bărbați, în zonele rurale sau în rândul vârstnicilor. În mod similar, profesioniștii din sector ar trebui să fie formați pentru a utiliza aceste noi instrumente prin programe de formare continuă. Mai mult, este necesar să se dezvolte un nou sistem de comunicare coordonat și integrat între sistemul de sănătate, furnizorii de servicii de îngrijire și familii. Este esențial să se garanteze accesul la formare în domeniul noilor tehnologii de comunicare pentru furnizorii de servicii de îngrijire care lucrează în centrele de îngrijire și pentru utilizatori;

32. consideră că acordarea de sprijin financiar în perioada de formare reprezintă o măsură însoțitoare importantă pentru a facilita accesul persoanelor interesate la o carieră sau reconversia profesională a acestora;

33. își afirmă angajamentul față de remunerarea adecvată a lucrătorilor din domeniul asistenței și al îngrijirii, care să reflecte valoarea socială și societală a activității lor;

34. reamintește Principiul nr. 9 din Pilonul european al drepturilor sociale cu privire la echilibrul dintre viața profesională și cea privată, care stabilește că părinții și persoanele cu responsabilități de îngrijire au dreptul la un concediu adecvat, la forme de muncă flexibile și dreptul de acces la servicii de îngrijire. În acest sens, subliniază că măsurile de sprijin public pentru recrutarea de îngrijitori prin mijlocirea subvenționării sau a altor forme de finanțare pot contribui la respectarea acestui principiu, și, de asemenea, la regularizarea și îmbunătățirea condițiilor lucrătorilor din sectorul îngrijirii;

35. recomandă statelor membre ale UE să creeze condițiile-cadru esențiale pentru securitatea socială a familiilor îngrijitoare, precizând că acest aspect vizează atât asigurarea costurilor de subzistență, cât și asigurările de sănătate, de accident și de pensii pentru acest grup de persoane. Rudele care lucrează în calitate de îngrijitori nu ar trebui să fie obligate să renunțe la locurile lor de muncă, iar prestațiile publice nu trebuie condiționate de statutul de șomer. Luarea deciziei de a avea grijă de o rudă este întotdeauna dificilă; nu ar trebui impuse sacrificii inutile;

36. subliniază importanța sprijinului profesional în domeniul îngrijirii informale, prestate în principal de membri ai familiei, pentru a le permite aparținătorilor îngrijitori să dobândească competențele necesare și, în același timp, pentru a asigura o calitate corespunzătoare a îngrijirii oferite, și menționează, în plus, că este necesar să se creeze oferte de degrevare (de exemplu, locuri de îngrijire pe termen scurt), pentru a degreva temporar aparținătorii îngrijitori în caz de nevoie;

37. invită statele membre ale UE și părțile interesate relevante de la nivel local și regional să efectueze sondaje periodice în rândul grupurilor de populație vizate, pentru a se baza pe opinia exprimată de acestea și a ține cont de evoluția acestora în procesul de dezvoltare strategică a ofertelor de servicii;

Recomandări pentru Comisia Europeană

38. invită Comisia Europeană să actualizeze cadrul european de calitate privind serviciile de îngrijire pe termen lung, existent din 2012, pentru a ține pasul cu cele mai recente evoluții în ceea ce privește furnizarea de servicii de îngrijire pe termen lung și cerințele de competențe aferente, precum și pentru a facilita mobilitatea îngrijitorilor. În acest scop, propune Comisiei Europene și statelor membre să introducă o etichetă de calitate europeană pentru profilul profesional de „îngrijitor de persoane în vârstă și dependente”, atât în contextele de îngrijire instituționalizată, cât și în afara lor, garantând astfel principiul competenței și al calificării îngrijitorilor care prestează astfel de servicii. Este necesar să se stabilească standarde comune de referință în actualul context european prin intermediul unui certificat de calitate omologat și adaptat la nevoile fiecărui stat membru. Comitetul subliniază că drepturile persoanelor îngrijite și bunăstarea lor fizică și mentală trebuie să rămână principala prioritate și să includă prevenirea și combaterea singurătății;

39. propune ca Comisia Europeană și statele membre ale UE să ia în considerare elaborarea unei strategii și a unei definiții ocupaționale comune pentru personalul de îngrijire (inclusiv a îngrijitorilor în regim intern, al căror serviciu ar trebui considerat ca făcând parte din serviciile de îngrijire pe termen lung), cu implicarea orașelor și regiunilor, precum și a partenerilor sociali, și menționează că această strategie ar trebui să crească gradul de conștientizare, inclusiv prin lansarea unei campanii de promovare ținute în mass-media, pentru a contribui la o schimbare de durată a imaginii profesiilor din domeniul sănătății și îngrijirii;

40. sugerează, de asemenea, Comisiei Europene să aibă în vedere propuneri pentru recunoașterea și sprijinirea concretă a familiilor în calitatea lor de îngrijitori;

41. invită Comisia Europeană să elaboreze o propunere pentru crearea unui sistem eficient de colectare și analiză cuprinzătoare a datelor, care să acopere și îngrijirea în regim intern, care este în mare parte nedocumentată, cu scopul de a oferi statelor membre și regiunilor o bază solidă pentru o coordonare transregională în viitor;
42. recomandă Comisiei Europene să creeze o platformă pentru schimbul reciproc de expertiză și să ofere posibilitatea de a prezenta exemple de bune practici în domeniul asistenței și al îngrijirii, precum și programe comune, cum ar fi planuri de asistență socială sau strategii de sprijinire a familiilor îngrijitoare;
43. salută posibilitatea de finanțare și sprijin prin intermediul fondurilor structurale actuale și viitoare ale UE (FSE 2014-2020 cu REACT-EU, respectiv FSE+ 2021-2027), precum și sinergiile și complementaritățile create prin programul „UE pentru sănătate” (EU4Health) 2021-2027 și subliniază prioritatea acțiunilor finanțate prin intermediul acestora;
44. recomandă stabilirea unor priorități bugetare și alocarea de resurse bugetare specifice pentru combaterea penuriei de personal calificat în domeniul sociomedical, în special în contextul Agendei Comisiei Europene privind ocuparea forței de muncă din cadrul semestrului european. Comisia Europeană ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare și eficacitatea recomandărilor sale.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

Avizul Comitetului European al Regiunilor: Un plan de acțiune pentru economia socială

(2021/C 440/12)

Raportor:

Mikel IRUJO AMEZAGA (ES-AE), ministrul dezvoltării economice și a întreprinderilor, Guvernul Regiunii Navarra

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Importanța Planului de acțiune european pentru economia socială în promovarea contribuției economiei sociale la dezvoltarea locală și regională în Europa

1. salută angajamentul Comisiei Europene de a prezenta un plan de acțiune pentru economia socială în al patrulea trimestru al anului 2021, așa cum au cerut Comitetul Economic și Social European, Intergrupul pentru economie socială al Parlamentului European, GECES ⁽¹⁾, unele guverne ale UE și rețelele europene angajate în dezvoltarea economiei sociale, cum ar fi Europa Economiei Sociale (*Social Economy Europe*) și REVES ⁽²⁾;
2. consideră că intervenția Uniunii Europene în favoarea promovării dezvoltării economiei sociale este deosebit de relevantă în contextul actual, când – ca urmare a crizei economice și sociale cauzate de COVID-19 – trebuie mobilizat întregul potențial al întreprinderilor și entităților din economia socială pentru asigurarea redresării economice, promovarea antreprenoriatului colectiv și crearea de locuri de muncă de calitate;
3. Comitetul Economic și Social European reamintește ⁽³⁾ că economia socială din Europa (UE-28) reprezintă 2,8 milioane de întreprinderi și entități, oferind locuri de muncă unui număr de 13,6 milioane de lucrători, ceea ce reprezintă aproximativ 6,3 % din populația activă a UE. De asemenea, economia socială cuprinde peste 232 de milioane de membri ai cooperativelor, societăților mutuale și entităților similare și 82,8 milioane de voluntari;
4. menționează că economia socială europeană reprezintă o diversitate de întreprinderi și entități precum cooperativele – cu pletora lor de forme cooperative – societăți mutuale, asociații, fundații sau diverse forme de întreprinderi sociale, precum și alte forme juridice specifice fiecărui stat membru, cum ar fi societățile deținute de angajați, societățile cu finalitate socială, instituțiile de solidaritate socială etc.;
5. reamintește că această diversitate de întreprinderi și entități din toate domeniile de activitate au o identitate puternică, modelată în jurul unor valori și trăsături comune, cum ar fi prevalența persoanelor luate individual, și a finalității sociale în raport cu capitalul, egalitatea de gen, guvernanta democratică și reinvestirea celei mai mari părți a profitului pentru a atinge obiectivele de dezvoltare durabilă ale întreprinderii sau entității sau obiectivele de interes colectiv și general;
6. subliniază că întreprinderile și entitățile din economia socială, care nu fac niciodată obiectul unor relocări – dat fiind că sunt înființate la nivel local și sunt deținute de persoane cu rădăcini în regiune – sunt ancorate teritorial și puternic angajate în dezvoltarea economică și socială a zonei în care își desfășoară activitatea; reamintește importanța economiei sociale pentru dezvoltarea rurală, ca factor de dezvoltare a resurselor endogene ale teritoriului respectiv și ca mijloc de combatere a depopulării, luând în considerare și importanța acestor actori pentru dezvoltarea economiei sociale în zonele rurale și a interconexiunilor acestora cu zonele urbane și contribuind la menținerea populației în teritoriu și la o mai mare coeziune socială;
7. subliniază că entitățile din economia socială se supun unor principii și valori care permit o dezvoltare compatibilă atât cu aspectele economice, cât și cu cele de mediu, dând dovadă de un angajament puternic în favoarea realizării Agendei 2030. Ca atare, ele reprezintă economia plurală, echilibrul și sustenabilitatea necesare dintr-o perspectivă globală, pentru a contribui la realizarea fiecăruia din cele 17 obiective de dezvoltare durabilă ale Agendei;

⁽¹⁾ Grupul de experți al Comisiei Europene privind antreprenoriatul social.

⁽²⁾ Rețeaua europeană a orașelor și regiunilor pentru economie socială.

⁽³⁾ <https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-04-17-875-en-n.pdf>

8. solicită Comisiei Europene să elaboreze un cadru juridic european pentru economia socială, care să ofere un cadru juridic adecvat pentru o definiție comună și pentru organizarea și integrarea întreprinderilor care îndeplinesc anumite criterii organizaționale și operaționale, ceea ce ar reprezenta un sprijin decisiv pentru promovarea acestui sector;

9. consideră că actorii din economia socială ar trebui, de asemenea, să se orienteze către obiectivele de dezvoltare durabilă;

10. subliniază că, prin Pactul pentru competențe, Comisia trebuie să sprijine capacitarea și accesul la învățare pe tot parcursul vieții al lucrătorilor din economia socială în domenii precum digitalizarea, inclusiv alfabetizarea mediatică, spiritul de conducere participativ, reziliența sau tranziția verde, pentru a-i sprijini să intre sau să rămână pe piața forței de muncă a întreprinderilor din economia socială. Pentru a atinge acest obiectiv, Comitetul sugerează să se coopereze cu ecosistemul industrial al economiei sociale, în care sunt implicate mai ales autoritățile publice, centrele de formare profesională și universitățile. În plus, Convenția primarilor pentru climă și energie va putea oferi sprijin pentru a încuraja cursurile de formare destinate protecției mediului și promovării economiei circulare. Prin urmare, CoR atrage atenția asupra propunerilor formulate în avizul său pe tema „Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței”, la a cărui elaborare s-a ținut seama de sugestiile autorităților locale și regionale pe această temă, al căror punct de vedere este foarte important și în ceea ce privește economia socială;

11. solicită explorarea potențialului economiei sociale în domeniul formării profesionale și al politicilor active de ocupare a forței de muncă, precum și în ceea ce privește dezvoltarea aptitudinilor și a competențelor, acordând o atenție deosebită grupurilor care întâmpină dificultăți mai mari în a se integra pe piața forței de muncă, cum ar fi tinerii, șomerii de lungă durată, persoanele cu handicap sau cele care locuiesc în zone îndepărtate cu acces limitat la resursele digitale;

12. invită Comisia Europeană să examineze transferurile de întreprinderi către angajați, prin intermediul formulelor economiei sociale. Acest studiu ar trebui însoțit de o platformă a UE pentru schimbul de bune practici între statele membre, autoritățile locale și regionale și rețelele de economie socială și ar trebui să abordeze inclusiv potențialul economiei sociale pentru antreprenoriatul industrial;

13. subliniază potențialul clusterelor din economia socială de a se integra în lanțurile valorice europene și de a crea alianțe cu alți actori din rândul întreprinderilor, administrațiilor publice, centrelor de formare profesională, școlilor profesionale, universităților și centrelor de cercetare, pentru a atinge obiective strategice și a pune în comun resursele;

14. recunoaște potențialul ce rezultă din includerea economiei sociale în Platforma europeană de colaborare între clustere⁽⁴⁾, pentru a facilita crearea unor alianțe și pentru ca aceste întreprinderi și entități să participe la lanțuri valorice strategice;

15. subliniază importanța includerii economiei sociale în strategiile de specializare inteligentă, ca pârghie esențială de dezvoltare economică și socială; reamintește, de asemenea, că economia socială poate face să progreseze cu succes inovarea socială și subliniază, în acest sens, că „inițiativele din cadrul economiei sociale se bazează pe cooperarea și angajamentul civic al membrilor comunității respective, contribuind astfel la creșterea coeziunii sociale, economice și teritoriale, precum și a nivelului de încredere pe întreg teritoriul UE”⁽⁵⁾;

16. subliniază importanța promovării cooperării interregionale în domeniul economiei sociale, ca instrument-cheie de formare a clusterelor transnaționale, de valorificare a sinergiilor transfrontaliere și a cooperării regionale unice în felul său desfășurate de regiunile ultraperiferice în spațiile lor respective de cooperare cu țările terțe și de sprijinire a internaționalizării întreprinderilor și entităților din economia socială în cadrul pieței unice. În acest sens, subliniază că platforma tematică privind economia socială (din cadrul Platformei europene de specializare inteligentă) este un instrument util de promovare a cooperării interregionale, care reunește șapte regiuni europene, și ale cărei experiențe și bune practici ar trebui luate în considerare în viitorul Plan european de acțiune pentru economia socială;

17. invită Comisia ca inițiativele sale de sprijinire a rolului autorităților locale și regionale în promovarea economiei sociale să aibă mai multă ambiție și coerență. Reamintește că multe autorități locale și regionale au pregătit deja strategii și planuri de acțiune ambițioase pentru promovarea economiei sociale; acestea ar trebui identificate de Comisie și incluse în pregătirea viitorului plan de acțiune european pentru economia socială; de asemenea, Comisia ar trebui să sprijine diseminarea celor mai bune practici și a inițiativelor existente în rândul autorităților locale și regionale (de exemplu, prin intermediul unei rețele a autorităților locale și regionale care să promoveze economia socială);

⁽⁴⁾ <https://clustercollaboration.eu/social-economy>

⁽⁵⁾ COR-2016-06945.

18. invită Comisia Europeană să elaboreze un studiu privind politicile publice regionale și locale de promovare a economiei sociale în UE, studiu care să cuprindă câteva exemple de alte regiuni și autorități locale la nivel mondial;
19. recunoaște impactul semnificativ al inițiativei „Regiuni ale economiei sociale europene” (ESER) și al cererii de propuneri „Misiuni ale economiei sociale” asupra creării unei comunități largi de autorități locale și regionale angajate în dezvoltarea economiei sociale și invită Comisia să consolideze acest program în cadrul Planului de acțiune pentru economia socială;
20. invită Comisia să promoveze participarea autorităților locale și regionale în grupul de experți al Comisiei privind economia socială și întreprinderile sociale (GECES), împreună cu statele membre și cu rețelele economiei sociale. În acest sens, solicită înființarea unui grup de lucru al GECES privind politicile regionale și locale în domeniul economiei sociale;
21. solicită ca analizele, studiile, măsurile propuse și instrumentele și mecanismele de monitorizare și de sprijin legate de economia socială, care colectează date statistice privind lucrătorii sau componența diferitelor forme de societăți din economia socială, să țină seama de perspectiva de gen, astfel încât să furnizeze date defalcate pe sexe și să includă indicatori de gen;

Promovarea vizibilității economiei sociale

22. invită Comisia să creeze o platformă online unică pentru a sprijini diferitele tipuri de întreprinderi, entități și antreprenoriat din domeniul economiei sociale, care să coreleze toate studiile și rapoartele europene privind economia socială, precum și oportunitățile pe care UE le oferă acestor întreprinderi și entități;
23. recomandă ca această platformă online să fie concepută și gestionată în cooperare cu rețelele europene ale economiei sociale și cu GECES;
24. sugerează Comisiei ca Planul de acțiune pentru economia socială să includă o amplă campanie de comunicare la care să participe Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic și Social și rețelele economiei sociale. Această campanie este esențială pentru promovarea spiritului antreprenorial colectiv și a cunoașterii instrumentelor europene care sprijină economia socială;
25. invită Comisia să elaboreze un ghid de politici publice privind economia socială, care să țină seama de diversitatea formelor juridice ale economiei sociale din Europa și să vină în sprijinul autorităților locale și regionale;
26. reamintește că diversitatea economiei sociale și capacitatea sa de a oferi soluții inovatoare la principalele provocări economice, sociale, educaționale și de mediu sunt esențiale pentru succesul său;
27. invită Comisia să aleagă în fiecare an o capitală europeană a economiei sociale, printr-un proces democratic și transparent la care să participe Comitetul Regiunilor, CESE și GECES;
28. sugerează o mai bună integrare și vizibilitate a economiei sociale în Rețeaua întreprinderilor europene. Recomandă, de asemenea, să se acorde mai multă importanță economiei sociale în cadrul criteriilor de atribuire a titlului de „Regiune europeană întreprinzătoare” (REI);
29. reamintește importanța sprijinirii, finanțării și consolidării rețelelor europene ale economiei sociale și ale orașelor și regiunilor implicate în economia socială, ca aliați-cheie în punerea în aplicare a planului de acțiune și în informarea privind oportunitățile pe care le creează;

Îmbunătățirea accesului la finanțare al întreprinderilor și entităților din economia socială

30. ia act de dificultățile suplimentare cu care se confruntă întreprinderile și entitățile din economia socială în accesul la finanțare, în parte din cauza vizibilității și înțelegerii scăzute a modelelor lor antreprenoriale, în care interesul colectiv sau general prevalează asupra maximizării profiturilor;
31. reamintește rolul-cheie al fondurilor de coeziune, în special al FEDR și FSE, în finanțarea proiectelor din domeniul economiei sociale;
32. solicită consolidarea antreprenoriatului colectiv al tuturor familiilor din economia socială prin crearea unor linii de sprijin financiar pentru înființarea de întreprinderi sociale și pentru a le permite să facă față provocărilor viitoare în materie de afaceri;

33. subliniază că programul InvestEU va avea un rol-cheie în finanțarea proiectelor inovatoare din domeniul economiei sociale, prin cele patru componente de politică ale sale, cu un accent deosebit pe componentele „IMM-uri” și „investiții sociale și competențe”, care cuprind microfinanțarea și finanțarea întreprinderilor din economia socială;

34. recomandă Comisiei să includă în Comitetul consultativ un membru al Comitetului Regiunilor, iar în Comitetul pentru investiții să includă experți în finanțarea întreprinderilor și entităților economiei sociale;

35. invită Comisia Europeană să elaboreze o taxonomie clară, transparentă și efectivă pentru investițiile sociale și ecologice;

36. subliniază importanța actorilor financiari în economia socială (bănci etice și cooperatiste, cooperative de credit, entități ce acordă microfinanțare, instituții financiare sociale, societăți de asigurări mutuale și cooperative de asigurare etc.) în domeniul finanțării sustenabile, prezența lor importantă în zonele rurale și în regiunile mai puțin dezvoltate, și activitatea lor de incluziune financiară a grupurilor vulnerabile și de investiții în economia reală;

37. solicită ca perspectiva de gen să fie luată în considerare în contextul accesului la finanțare al întreprinderilor și entităților din economia socială, ținând seama de dificultățile mai mari cu care se confruntă femeile, în comparație cu bărbații, în ceea ce privește accesul la credite și resurse financiare. Această realitate trebuie să fie cunoscută încă din momentul conceperii oricărui instrument menit să îmbunătățească accesul la finanțare;

Promovarea educației antreprenoriale prin intermediul economiei sociale

38. reamintește, în conformitate cu concluziile Consiliului din 2015 privind promovarea economiei sociale ca factor-cheie al dezvoltării economice și sociale în Europa, că este important să se promoveze educația și formarea antreprenoriale prin forme de economie socială la toate nivelurile de învățământ, de la învățământul primar, la cel superior (învățământul universitar și profesional);

39. subliniază că proiecte precum Școala comercială în domeniul economiei sociale, promovată de șapte regiuni europene în cadrul Platformei de specializare inteligentă, oferă soluții inovatoare pentru acest deficit de formare privind întreprinderile din economia socială și vizează formarea unor profesioniști competenți, capabili să îndrume și să gestioneze dezvoltarea acestor întreprinderi și entități;

40. reamintește că întreprinderile și entitățile economiei sociale au nevoie de competențe specifice, aplicabile și întreprinderilor tradiționale, cum ar fi un management favorabil incluziunii;

41. invită Comisia să utilizeze în mai mare măsură programul Erasmus+ pentru a promova educația și formarea antreprenorială și pentru locuri de muncă în întreprinderile din sectorul economiei sociale. Propune, în acest sens, ca întreprinderile și entitățile economiei sociale să exploreze posibilitățile de utilizare pe scară mai largă a programului Erasmus pentru tinerii antreprenori, în special în regiunile europene cele mai îndepărtate, în care tinerii se confruntă cu constrângeri mai mari în materie de mobilitate, din cauza distanței față de continentul european;

42. solicită explorarea unor noi posibilități de promovare a educației, a formării și a ameliorării competențelor lucrătorilor din economia socială, prin intermediul Planului general de cooperare sectorială în materie de competențe și al alianței cunoașterii. În plus, conținutul cunoștințelor și competențelor dobândite la toate nivelurile de educație, precum și în structurile educației non-formale ar trebui să fie de așa natură încât să încurajeze cetățenii să-și valorifice la maximum cunoștințele dobândite, și anume să-i ajute să-și dezvolte așa-numitele „competențe non-tehnice” și să permită adaptarea la un mediu în continuă schimbare;

Îmbunătățirea accesului la piețe și a achizițiilor publice responsabile social

43. reamintește că întreprinderile și entitățile din economia socială se confruntă, în operațiile lor transfrontaliere în cadrul pieței unice, cu obstacole suplimentare în raport cu restul IMM-urilor. Aceste dificultăți decurg din diversitatea – și, uneori, din absența – cadrelor juridice complete pentru toate formele juridice ale economiei sociale, cum ar fi cooperativele, inclusiv diversitatea, printre altele, a subcategoriilor de cooperative, societăți mutuale, asociații, fundații și întreprinderi sociale;

44. reamintește rolul important al femeilor în guvernanta întreprinderilor sociale pentru succesul educației antreprenoriale în economia socială;

45. evidențiază, de asemenea, lipsa unor instrumente europene pentru depășirea acestor obstacole. Astfel, rămâne dificilă crearea unei asociații europene transnaționale alcătuite din membri din mai multe țări, așa cum se întâmplă și în cazul societăților mutuale și al fundațiilor, ca urmare a absenței unui cadru juridic european;

46. invită Comisia să promoveze în continuare achizițiile publice responsabile social în rândul administrațiilor publice europene, ca instrument-cheie pentru creșterea transparenței în domeniul achizițiilor publice, combaterea practicilor de corupție, promovarea concurenței și a participării la achiziții publice a actorilor economici de diferite dimensiuni și promovarea practicilor comerciale responsabile social, cum ar fi cele care caracterizează economia socială;

47. solicită extinderea proiectului Buying for Social Impact („Achiziții pentru impact social”), care a analizat transpunerea Directivei privind achizițiile publice în cincisprezece state membre și a organizat manifestări naționale/regionale pentru a disemina oportunitățile de achiziții publice responsabile în alte state membre ale UE;

48. invită toate administrațiile publice locale și regionale să elaboreze strategii de achiziții publice transparente și responsabile social, condiționând, printre altele, atribuirea contractelor de achiziții publice de respectarea criteriului privind stabilirea unor salarii echitabile și a celorlalte clauze și condiții definite de lege și/sau de contractele colective, inclusiv în lanțurile de subcontractare;

Un plan de acțiune cu măsuri și instrumente de monitorizare și care să promoveze dialogul structurat cu actorii economiei sociale și cu alte instituții

49. cere Comisiei ca Planul de acțiune pentru economia socială să aibă un orizont de cel puțin cinci ani pentru punerea sa în aplicare, inclusiv o evaluare *ex ante* și mecanisme de evaluare anuală și *ex post* și mecanisme pentru reînnoirea planului după punerea sa în aplicare;

50. invită Comisia să-și consolideze mecanismele de monitorizare și sprijinire a politicilor privind economia socială, cum ar fi Grupul de experți privind antreprenoriatul social (GECES), Grupul de lucru intern al Comisiei pentru economia socială și dialogul permanent și structurat privind economia socială cu Comitetul Regiunilor și Comitetul Economic și Social European, fiind necesar să se asigure o componență echilibrată a acestor entități din punctul de vedere al genului;

51. invită Comisia să studieze posibilitatea includerii angajatorilor din economia socială în dialogul social intersectorial, inclusiv măsuri pentru capacitatea și consolidarea unei organizații europene a angajatorilor din economia socială.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

INTERACTIO – ȘEDINȚĂ ÎN FORMAT HIBRID – A 145-A SESIUNE PLENARĂ A COR,
30.6.2021-1.7.2021

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Actul legislativ privind serviciile digitale și Actul
legislativ privind piețele digitale

(2021/C 440/13)

Raportor:	Rodi KRATSA (EL-PPE), guvernatorul regiunii insulelor Ionice
Documente de referință:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE COM(2020) 825 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind piețele contestabile și echitabile în sectorul digital (Actul legislativ privind piețele digitale) COM(2020) 842 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ²⁶ , adică oricărui serviciu furnizat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a unui destinatar. În mod specific, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere”, „stocare în cache” și „găzduire”, având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice pentru societate, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.	Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor anumitor servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului, adică oricărui serviciu furnizat în mod normal în schimbul unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a unui destinatar. În mod specific, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii intermediare, în special serviciilor intermediare care constau în servicii cunoscute sub denumirea de „simplă transmitere”, „stocare în cache” și „găzduire”, precum și motoarelor de căutare , având în vedere că creșterea exponențială a utilizării acestor servicii, în principal în scopuri legitime și benefice pentru societate, indiferent de forma lor, a consolidat, de asemenea, rolul acestora în intermedierea și răspândirea de informații și activități ilegale sau dăunătoare.

Amendamentul 2

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 8

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii are un sediu în Uniune sau, dacă nu are un sediu în Uniune, are un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ori își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților spre unul sau mai multe state membre poate fi determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în statul membru respectiv, posibilitatea de a comanda produse sau servicii sau utilizarea unui domeniu național de prim nivel. Direcționarea activităților spre un stat membru ar putea, de asemenea, să fie dedusă din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, din furnizarea de publicitate sau publicitate locală în limba utilizată în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți în limba utilizată în general în statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului. Pe de altă parte, simpla accesibilitate tehnică a unui site internet din Uniune nu poate fi considerată, exclusiv din acest motiv, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.	Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii are un sediu în Uniune sau, dacă nu are un sediu în Uniune, are un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ori își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților spre unul sau mai multe state membre poate fi determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede oficiale utilizate în statul membru respectiv, posibilitatea de a comanda produse sau servicii sau utilizarea unui domeniu național de prim nivel. Direcționarea activităților spre un stat membru ar putea, de asemenea, să fie dedusă din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, din furnizarea de publicitate sau publicitate locală în oricare din limbile oficiale sau utilizate în general pe teritoriul statului membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți în oricare din limbile oficiale sau utilizate în general pe teritoriul statului membru respectiv. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului. Pe de altă parte, simpla accesibilitate tehnică a unui site internet din Uniune nu poate fi considerată, exclusiv din acest motiv, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.

Expunere de motive

Se consideră necesară îmbunătățirea formulării ambigue a textului regulamentului, astfel încât acesta să aibă un caracter mai obiectiv, prin referirea la monedele și limbile oficiale. Pe de altă parte, în cazul limbilor, trebuie să se ia în considerare atât limbile oficiale, cât și cele utilizate în general pe teritoriul statului membru respectiv.

Amendamentul 3

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Pentru a atinge obiectivul asigurării unui mediu online sigur, previzibil și de încredere, în sensul prezentului regulament, conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să fie definit în sens larg și să acopere și informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. Mai exact, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul legislației aplicabile, sunt fie ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, fie se referă la activități ilegale, cum ar fi partajarea de imagini care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor sau activitățile care implică încălcări ale legislației privind protecția consumatorilor. În această privință, este irelevant dacă ilegalitatea informațiilor sau a activității este stabilită în baza dreptului Uniunii sau a unei legi naționale conforme cu dreptul Uniunii și care este natura exactă sau obiectul legislației în cauză.	Pentru a atinge obiectivul asigurării unui mediu online sigur, previzibil și de încredere, în sensul prezentului regulament, conceptul de „conținut ilegal” ar trebui să fie definit în sens larg și să acopere și informațiile referitoare la conținutul, produsele, serviciile și activitățile ilegale. Mai exact, acest concept ar trebui înțeles ca referindu-se la informațiile, indiferent de forma lor, care, în temeiul legislației aplicabile, sunt fie ele însele ilegale, cum ar fi discursurile ilegale de incitare la ură sau conținutul cu caracter terorist și conținutul discriminatoriu ilegal, fie se referă la activități ilegale, cum ar fi <i>furnizarea de servicii ilegale, cum ar fi serviciile de cazare pe platformele de închiriere pe termen scurt neconforme cu legislația Uniunii, legislația națională, inclusiv legislația regională și locală</i>, partajarea de imagini care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, <i>vânzarea de produse sau furnizarea de servicii neconforme cu legislația privind protecția consumatorilor</i>, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor sau activitățile care implică încălcări ale legislației privind protecția consumatorilor <i>sau prestarea de servicii care pot afecta grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, și care implică încălcări ale legislației privind mass-media audiovizuală</i>. În această privință, este irelevant dacă ilegalitatea informațiilor sau a activității este stabilită în baza dreptului Uniunii sau a unei legi naționale conforme cu dreptul Uniunii și care este natura exactă sau obiectul legislației în cauză.

Expunere de motive

Serviciile ilegale care nu respectă legislația Uniunii sau legislația națională/regională/locală trebuie abordate într-un mod mai explicit.

Amendamentul 4

COM(2020) 825 final – Partea 1

Nou considerent după considerentul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Evoluția foarte rapidă către soluții tehnologice și digitale în timpul actualei crize provocate de pandemia de COVID-19 a agravat și mai mult decalajul în ceea ce privește asimetria informațiilor dintre controlorii fluxului de informație, pe de o parte, și utilizatorii comerciali și cei finali, pe de altă parte. În plus, pregătirea pentru crizele viitoare ar trebui să țină seama de lecțiile învățate din această dependență de infrastructura digitală și de soluțiile tehnologice. Reziliența digitală în Europa ar trebui să fie recunoscută și consolidată, impunându-se eforturi concertate pentru a o pune în aplicare.</i>

Expunere de motive

Reziliența digitală ar trebui să fie mai bine recunoscută ca valoare fundamentală, iar autoritățile locale și regionale ar putea să pledeze în acest sens. Amendamentul se bazează pe trimiterea la actuala pandemie de COVID-19 și sporește precizia acesteia în ceea ce privește gradul de pregătire.

Amendamentul 5

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Având în vedere caracteristicile specifice ale serviciilor în cauză și necesitatea corespunzătoare de a impune furnizorilor acestora anumite obligații specifice, este necesar să se distingă, în cadrul categoriei mai largi a furnizorilor de servicii de găzduire, astfel cum este definită în prezentul regulament, subcategoria platformelor online. Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele multilaterale online, ar trebui să fie definite ca furnizori de servicii de găzduire care nu numai că stochează informațiile furnizate de destinatarii serviciului la cererea acestora, ci și diseminează aceste informații publicului, din nou la cererea acestora. Cu toate acestea, pentru a se evita impunerea unor obligații prea generale, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie considerați platforme online în cazul în care diseminarea către public este doar o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu și această caracteristică nu poate fi utilizată, din motive tehnice obiective, independent de acest alt serviciu principal, iar integrarea acestei caracteristici nu este un mijloc de a se sustrage normelor prezentului regulament aplicabile platformelor online. De exemplu, secțiunea de comentarii a unui ziar online ar putea constitui o astfel de caracteristică, în condițiile în care este evident că este auxiliară serviciului principal, care constă în publicarea de știri sub responsabilitatea editorială a editorului.	Având în vedere caracteristicile specifice ale serviciilor în cauză și necesitatea corespunzătoare de a impune furnizorilor acestora anumite obligații specifice, este necesar să se distingă, în cadrul categoriei mai largi a furnizorilor de servicii de găzduire, astfel cum este definită în prezentul regulament, subcategoria platformelor online. Platformele online, cum ar fi rețelele sociale, platformele de partajare de conținut sau platformele multilaterale online, ar trebui să fie definite ca furnizori de servicii de găzduire care nu numai că stochează informațiile furnizate de destinatarii serviciului la cererea acestora, ci și diseminează aceste informații publicului, din nou la cererea acestora. Cu toate acestea, pentru a se evita impunerea unor obligații prea generale, furnizorii de servicii de găzduire nu ar trebui să fie considerați platforme online în cazul în care diseminarea către public este doar o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu și această caracteristică nu poate fi utilizată, din motive tehnice obiective, independent de acest alt serviciu principal, iar integrarea acestei caracteristici nu este un mijloc de a se sustrage normelor prezentului regulament aplicabile platformelor online. De exemplu, secțiunea de comentarii a unui ziar online ar putea constitui o astfel de caracteristică, în condițiile în care este evident că este auxiliară serviciului principal, care constă în publicarea de știri sub responsabilitatea editorială a editorului.

Amendamentul 6

COM(2020) 825 final – Partea 1

Nou considerent după considerentul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Statele membre pot solicita, la nivelurile de guvernare relevante și, după caz, în funcție de repartizarea competențelor juridice respective, furnizorilor de servicii intermediari să furnizeze informații. Observă că Regulamentul (UE) 2016/679 este compatibil cu dreptul autorităților judiciare sau administrative de a solicita informații, în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament.</i>

Amendamentul 7

COM(2020) 825 final – Partea 1

Nou considerent după considerentul 38

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Întrucât obiectivul prezentului regulament este de a asigura un mediu online sigur, previzibil și de încredere, se aplică principiul fundamental potrivit căruia „ceea ce este ilegal în mediul offline este ilegal și în mediul online”.</i>

Expunere de motive

Principiul „ceea ce este ilegal în mediul offline este ilegal și în mediul online” este un principiu-cheie de reglementare a serviciilor online și ar trebui să fie menționat în mod explicit în propunere.

Amendamentul 8

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 50

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Pentru a asigura aplicarea eficientă și adecvată a acestei obligații, fără a impune sarcini disproporționate, platformele online vizate ar trebui să depună eforturi rezonabile pentru a verifica fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianții în cauză, în special prin utilizarea bazelor de date oficiale online și a interfețelor online disponibile gratuit, cum ar fi registrele naționale ale comerțului și Sistemul de schimb de informații privind TVA⁴⁵, sau prin adresarea unei solicitări comercianților în cauză să furnizeze documente justificative de încredere, cum ar fi copii ale documentelor de identitate, ale extraselor bancare certificate, ale certificatelor întreprinderii și ale certificatelor emise de registrul comerțului. Platformele online vizate pot utiliza și alte surse, disponibile pentru utilizare la distanță, care oferă un grad similar de fiabilitate în vederea respectării acestei obligații. <i>Cu toate acestea, nu ar trebui să li se impună platformelor online vizate obligația să întreprindă în mediul online demersuri excesive sau costisitoare de cercetare a faptelor sau să efectueze verificări la fața locului. De asemenea, nu ar trebui să se considere că astfel de platforme online care au depus eforturile rezonabile impuse de prezentul regulament garantează consumatorului sau altor părți interesate fiabilitatea informațiilor respective.</i> Astfel de platforme online ar trebui, de asemenea, să își proiecteze și să își organizeze interfața online de așa manieră încât să le permită comercianților să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii, în special cerințele prevăzute la articolele 6 și 8 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁶, la articolul 7 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷ și la articolul 3 din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸.	Pentru a asigura aplicarea eficientă și adecvată a acestei obligații, fără a impune sarcini disproporționate, platformele online vizate ar trebui să depună eforturi rezonabile pentru a verifica fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianții în cauză, în special prin utilizarea bazelor de date oficiale online și a interfețelor online disponibile gratuit, cum ar fi registrele naționale ale comerțului și Sistemul de schimb de informații privind TVA⁴⁵, sau prin adresarea unei solicitări comercianților în cauză să furnizeze documente justificative de încredere, cum ar fi copii ale documentelor de identitate, ale extraselor bancare certificate, ale certificatelor întreprinderii și ale certificatelor emise de registrul comerțului. Platformele online vizate pot utiliza și alte surse, disponibile pentru utilizare la distanță, care oferă un grad similar de fiabilitate în vederea respectării acestei obligații. Astfel de platforme online ar trebui, de asemenea, să își proiecteze și să își organizeze interfața online de așa manieră încât să le permită comercianților să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii, în special cerințele prevăzute la articolele 6 și 8 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁶, la articolul 7 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷ și la articolul 3 din Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸.

Expunere de motive

Noțiunea de „demersuri excesive sau costisitoare de cercetare a faptelor” este prea vagă pentru un text obligatoriu din punct de vedere juridic. De asemenea, nu ar trebui să se sugereze că platformele online ar trebui să fie scutite de orice efort posibil de a verifica fiabilitatea informațiilor furnizate de comercianți.

Amendamentul 9

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 72

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Sarcina de a asigura adecvarea supravegherii și a controlului respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament ar trebui, în principiu, să le revină statelor membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate care să aibă sarcina de a aplica și de a asigura respectarea prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată încredința mai multor autorități competente sarcini și competențe specifice în materie de supraveghere sau de asigurare a respectării prezentul regulament, de exemplu pentru sectoare specifice, cum ar fi autoritățile de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, autoritățile de reglementare din domeniul mass-mediei sau autoritățile de protecție a consumatorilor, în funcție de structura lor constituțională, organizațională și administrativă națională.	Sarcina de a asigura adecvarea supravegherii și a controlului respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament ar trebui, în principiu, să le revină statelor membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate care să aibă sarcina de a aplica și de a asigura respectarea prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată încredința mai multor autorități competente sarcini și competențe specifice în materie de supraveghere sau de asigurare a respectării prezentului regulament, de exemplu pentru sectoare specifice, cum ar fi autoritățile de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, autoritățile de reglementare din domeniul mass-mediei sau autoritățile de protecție a consumatorilor, în funcție de structura lor constituțională, organizațională și administrativă națională. Autorităților locale și regionale ar trebui să li se încredințeze sarcini de supraveghere sau de asigurare a respectării legii atunci când statele membre consideră necesar acest lucru și să li se furnizeze resursele necesare pentru desfășurarea activităților propuse.

Expunere de motive

Autoritățile locale și regionale ar trebui să fie incluse și să fie ținute la curent cu privire la asigurarea respectării și la supraveghere.

Este necesar, însă, să li se asigure și resursele adecvate pentru desfășurarea acestor activități.

Amendamentul 10

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 76

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
În lipsa unei cerințe generale care să le impună furnizorilor de servicii intermediare obligația să asigure o prezență fizică pe teritoriul unuia dintre statele membre, trebuie să se clarifice în jurisdicția cărui stat membru intră furnizorii respectivi în sensul asigurării respectării de către autoritățile naționale competente a normelor prevăzute în capitolele III și IV. Un furnizor ar trebui să intre sub jurisdicția statului membru în care se află locul său principal de desfășurare a activității, și anume statul membru în care furnizorul își are sediul central sau sediul social în cadrul căruia sunt exercitate principalele funcții financiare și de control operațional. În ceea ce privește furnizorii care nu au un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune și, prin urmare, intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, ar trebui să aibă jurisdicție statul membru în care acești furnizori și-au desemnat reprezentantul legal, având în vedere atribuțiile reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, în interesul aplicării eficace a prezentului regulament, toate statele membre ar trebui să aibă jurisdicție în ceea ce privește furnizorii care nu au desemnat un reprezentant legal, cu	În lipsa unei cerințe generale care să le impună furnizorilor de servicii intermediare obligația să asigure o prezență fizică pe teritoriul unuia dintre statele membre, trebuie să se clarifice în jurisdicția cărui stat membru intră furnizorii respectivi în sensul asigurării respectării de către autoritățile naționale competente a normelor prevăzute în capitolele III și IV. Un furnizor ar trebui să intre sub jurisdicția statului membru în care se află locul său principal de desfășurare a activității, și anume statul membru în care furnizorul își are sediul central sau sediul social în cadrul căruia sunt exercitate principalele funcții financiare și de control operațional. În ceea ce privește furnizorii care nu au un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune și, prin urmare, intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, ar trebui să aibă jurisdicție statul membru în care acești furnizori și-au desemnat reprezentantul legal, având în vedere atribuțiile reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, în interesul aplicării eficace a prezentului regulament, toate statele membre ar trebui să aibă jurisdicție în ceea ce privește furnizorii care nu au desemnat un reprezentant legal, cu

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
condiția respectării principiului <i>ne bis in idem</i> . În acest scop, fiecare stat membru care are jurisdicție cu privire la astfel de furnizori ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze toate celelalte state membre cu privire la măsurile pe care le-a luat în exercitarea jurisdicției respective.	condiția respectării principiului <i>ne bis in idem</i> . În acest scop, fiecare stat membru care are jurisdicție cu privire la astfel de furnizori ar trebui, fără întârzieri nejustificate, să informeze toate celelalte state membre și autoritățile locale și regionale, atunci când este cazul , cu privire la măsurile pe care le-a luat în exercitarea jurisdicției respective.

Expunere de motive

Autoritățile locale și regionale ar trebui să fie informate cu privire la măsurile referitoare la serviciile prestate pe teritoriul lor.

Amendamentul 11

COM(2020) 825 final – Partea 1

Considerentul 88

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului regulament, este necesar să se înființeze la nivelul Uniunii un grup consultativ independent, care ar trebui să sprijine Comisia și să contribuie la coordonarea acțiunilor coordonatorilor serviciilor digitale. Comitetul european pentru servicii digitale ar trebui să fie alcătuit din coordonatorii serviciilor digitale, fără a aduce atingere posibilității coordonatorilor serviciilor digitale de a invita la reuniunile sale delegați ad-hoc sau de a numi delegați ad-hoc din cadrul altor autorități competente cărora li s-au încredințat sarcini specifice în temeiul prezentului regulament, atunci când acest lucru este necesar în conformitate cu sarcinile și competențele care le-au fost alocate la nivel național. În cazul în care există mai mulți participanți dintr-un stat membru, dreptul de vot ar trebui să rămână limitat la un reprezentant pe fiecare stat membru.	Pentru a asigura o aplicare consecventă a prezentului regulament, este necesar să se înființeze la nivelul Uniunii un grup consultativ independent, care ar trebui să sprijine Comisia și să contribuie la coordonarea acțiunilor coordonatorilor serviciilor digitale. Comitetul european pentru servicii digitale ar trebui să fie alcătuit din coordonatorii serviciilor digitale, fără a aduce atingere posibilității coordonatorilor serviciilor digitale de a invita la reuniunile sale delegați ad-hoc sau de a numi delegați ad-hoc din cadrul altor autorități competente cărora li s-au încredințat sarcini specifice în temeiul prezentului regulament, atunci când acest lucru este necesar în conformitate cu sarcinile și competențele care le-au fost alocate la nivel național. În cazul în care există mai mulți participanți dintr-un stat membru, dreptul de vot ar trebui să rămână limitat la un reprezentant pe fiecare stat membru. Comitetul european pentru servicii digitale ar trebui să fie alcătuit din persoane calificate pentru astfel de sarcini, asigurându-se o componență echilibrată din punctul de vedere al genului.

Amendamentul 12

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 2 litera (r) (nouă)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>„motive imperative de interes public” înseamnă în special acele motive imperative de interes general recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție, printre care: politici publice; securitate publică; siguranță publică; sănătate publică; menținerea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială; protecția consumatorilor, a beneficiarilor de servicii și a lucrătorilor; protecția tinerilor; corectitudinea tranzacțiilor comerciale; combaterea fraudei; protecția mediului și a mediului urban; sănătatea animalelor; proprietatea intelectuală; conservarea patrimoniului istoric, cultural și artistic; obiectivele de politică socială și de politică culturală; locuințele; promovarea culturii, cercetării și științei; garantarea pluralismului mass-mediei; și egalitatea de gen;</i>

Expunere de motive

Motivele imperative de interes public trebuie definite și ar trebui să facă parte integrantă din prezentul regulament. Egalitatea de gen și alte elemente ar trebui incluse printre aceste motive.

Amendamentul 13

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 2 litera (s) (nouă)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>„autoritate competentă” înseamnă autoritățile competente de la nivel național, regional sau local desemnate în conformitate cu legislația relevantă de la nivel național, responsabile cu asigurarea aplicării prezentului regulament și cu protecția intereselor legitime, printre care combaterea conținutului ilegal online. De asemenea, un stat membru poate desemna mai multe autorități competente;</i>

Expunere de motive

Noțiunea de „autoritate competentă” ar trebui inclusă în definițiile stabilite la articolul 2, întrucât articolul 38 alineatul (1) subliniază doar responsabilitățile coordonatorilor serviciilor digitale.

Amendamentul 14

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 5 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Atunci când se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:	Atunci când se furnizează un serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul serviciului nu este responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca furnizorul:

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) să nu aibă cunoștință despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau conținutul este vădit ilegal sau	(a) să nu aibă cunoștință despre activitatea ilegală sau conținutul ilegal, iar în ceea ce privește acțiunile în despăgubiri, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau conținutul este vădit ilegal sau
(b) din momentul în care ia la cunoștință faptul că conținutul este ilegal, să acționeze prompt pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.	(b) din momentul în care ia la cunoștință faptul că conținutul este ilegal, să acționeze fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 72 de ore pentru a elimina conținutul ilegal sau pentru a bloca accesul la acesta.

Expunere de motive

Trebuie specificate termenele, ele nu pot rămâne „deschise”. Termenele propuse sunt similare cu cele stabilite în mai multe legislații naționale. Legea germană privind asigurarea respectării legislației de către rețelele de socializare prevede chiar o perioadă de numai 24 de ore în cazul conținuturilor care sunt în mod evident ilegale.

Amendamentul 15

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 8 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
La primirea unui ordin de a acționa împotriva unui anumit element de conținut ilegal, emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale aplicabile, în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze, fără întârzieri nejustificate, autoritatea care emite ordinul cu privire la cursul de acțiune dat ordinelor, precizând acțiunile luate și momentul în care au fost luate.	La primirea unui ordin de a acționa împotriva unui anumit element de conținut ilegal, emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale, regionale sau locale aplicabile, și, după caz, în funcție de defalcarea respectivă a competențelor juridice , în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze, fără întârzieri nejustificate, autoritatea care emite ordinul cu privire la cursul de acțiune dat ordinelor, precizând acțiunile luate și momentul în care au fost luate.

Expunere de motive

Acest amendament clarifică termenul „legislație aplicabilă”.

Amendamentul 16

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 8 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții:	Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții:
(a) ordinele conțin următoarele elemente:	(a) ordinele conțin următoarele elemente:
— o expunere de motive care să explice de ce informațiile reprezintă conținut ilegal, făcând trimitere la dispoziția specifică din legislația Uniunii sau din legislația națională care a fost încălcată;	— o expunere de motive care să explice de ce informațiile reprezintă conținut ilegal, făcând trimitere la dispoziția specifică din legislația Uniunii sau din legislația națională care a fost încălcată;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
— una sau mai multe adrese uniforme exacte pentru localizarea resurselor (URL-uri) și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal în cauză; — informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului serviciului și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul; (b) domeniul de aplicare teritorială al ordinului, pe baza normelor aplicabile ale legislației Uniunii și ale legislației naționale, inclusiv ale cartei, și, după caz, a principiilor generale de drept internațional, nu depășește ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivului său; (c) ordinul este redactat în limba declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizor în conformitate cu articolul 10.	— una sau mai multe adrese uniforme exacte pentru localizarea resurselor (URL-uri) și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului ilegal în cauză; — informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului serviciului și a destinatarului serviciului care a furnizat conținutul; (b) domeniul de aplicare teritorială al ordinului, pe baza normelor aplicabile ale legislației Uniunii și ale legislației naționale, inclusiv ale cartei, și, după caz, a principiilor generale de drept internațional, nu depășește ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivului său; (c) ordinul este redactat într-un limbaj lipsit de ambiguitate, într-o limbă utilizată în statul membru respectiv și în cel puțin o limbă oficială de lucru a Uniunii (engleză, franceză, germană) declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizor în conformitate cu articolul 10.

Expunere de motive

Propunerea actuală deschide posibilități inacceptabile de retragere pentru un prestator de servicii, doar prin alegerea unei limbi mai puțin folosite din punct de vedere comercial, și creează un obstacol nerezonabil pentru autoritatea care intervine. Amendamentul elimină acest risc, prin limitarea opțiunilor la cel puțin una dintre cele trei limbi oficiale de lucru.

Amendamentul 17

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) La primirea unui ordin de furnizare a unei anumite informații cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale aplicabile, în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului cu privire la primirea ordinului și la cursul de acțiune care s-a dat ordinului. (2) Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții: (a) ordinele conțin următoarele elemente: — o expunere de motive care explică scopul pentru care sunt solicitate informațiile și motivul pentru care cerința de a furniza informațiile este necesară și proporțională pentru a stabili dacă destinatarii serviciilor intermediare respectă normele Uniunii sau normele naționale aplicabile, cu excepția cazului în care o astfel de expunere de motive nu poate fi furnizată din motive legate de prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor;	(1) La primirea unui ordin de furnizare a unei anumite informații cu privire la unul sau mai mulți destinatari individuali ai serviciului, care a fost emis de autoritățile judiciare sau administrative naționale relevante în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale aplicabile, în conformitate cu legislația Uniunii, furnizorii de servicii intermediare trebuie să informeze fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă a ordinului cu privire la primirea ordinului și la cursul de acțiune care s-a dat ordinului. (2) Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții: (a) ordinele conțin următoarele elemente: — o expunere de motive care explică scopul pentru care sunt solicitate informațiile și motivul pentru care cerința de a furniza informațiile este necesară și proporțională pentru a stabili dacă destinatarii serviciilor intermediare respectă normele Uniunii sau normele naționale aplicabile, cu excepția cazului în care o astfel de expunere de motive nu poate fi furnizată din motive legate de prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
— informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului și a destinatarilor serviciului în cauză; (b) ordinul impune doar obligația ca furnizorul să furnizeze informații colectate deja în scopul furnizării serviciului și care se află sub controlul acestuia; (c) ordinul este redactat în limba declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 10. (3) Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al autorității judiciare sau administrative naționale care emite ordinul trebuie să transmită, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 67. (4) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul procesual penal național, în conformitate cu legislația Uniunii.	— informații privind căile de atac aflate la dispoziția furnizorului și a destinatarilor serviciului în cauză; (b) ordinul impune doar obligația ca furnizorul să furnizeze informații colectate deja în scopul furnizării serviciului și care se află sub controlul acestuia; (c) ordinul este redactat în limba declarată de furnizor și este trimis punctului de contact desemnat de furnizorul respectiv în conformitate cu articolul 10. (3) Coordonatorul serviciilor digitale din statul membru al autorității judiciare sau administrative naționale care emite ordinul trebuie să transmită, fără întârzieri nejustificate, o copie a ordinului menționat la alineatul (1) tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 67. (4) Condițiile și cerințele prevăzute la prezentul articol nu aduc atingere cerințelor prevăzute de dreptul procesual penal național, în conformitate cu legislația Uniunii. (5) <i>Statele membre pot stabili obligații care le revin prestatorilor de servicii intermediare de a informa autoritățile publice competente, de la nivel național, regional sau local, în legătură cu informațiile furnizate de destinatarii serviciilor lor sau obligații de a comunica autorităților competente, la cerere, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciului cu care au încheiat acorduri de stocare.</i>

Expunere de motive

Actul legislativ privind serviciile digitale ar trebui să clarifice faptul că statelor membre li se permite să stabilească obligații pentru platforme de a furniza informații autorităților (naționale, regionale, locale), astfel încât destinatarii să poată fi identificați în cazurile în care acest lucru este justificat.

Amendamentul 18

COM(2020) 825 final

Articolul 10 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Furnizorii de servicii intermediare trebuie să facă publice informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact.	Furnizorii de servicii intermediare trebuie să facă publice, fără întârzieri nejustificate , informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact.

Expunere de motive

Clarificare, în vederea asigurării unei puneri în aplicare corespunzătoare.

Amendamentul 19

COM(2020) 825 final

Articolul 12 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) Furnizorii de servicii intermediare trebuie să includă, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarilor serviciului. Informațiile respective trebuie să includă informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și evaluarea umană. Informațiile respective trebuie să fie prezentate într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate și trebuie puse la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil.	(1) Furnizorii de servicii intermediare trebuie să includă, în condițiile lor generale de utilizare, informații cu privire la orice restricții pe care le impun în legătură cu utilizarea serviciului lor în ceea ce privește informațiile furnizate de destinatarilor serviciului. Informațiile respective trebuie să includă informații cu privire la politicile, procedurile, măsurile și instrumentele utilizate în scopul moderării conținutului, inclusiv procesul decizional algoritmic și evaluarea umană. Informațiile respective trebuie să fie prezentate într-un limbaj clar și lipsit de ambiguitate și trebuie puse la dispoziția publicului într-un format ușor accesibil. <i>Acestea includ măsuri care să garanteze că beneficiarul unui serviciu se poate dezabona fără probleme de la serviciile intermediare. În practică, nici abonarea, nici dezabonarea nu sunt mai dificile pentru beneficiarii unui serviciu.</i>

Expunere de motive

Dezabonarea de la o platformă esențială ar trebui să fie la fel de simplă precum abonarea la aceasta. De asemenea, informațiile privind procesul de dezabonare ar trebui să fie disponibile public, într-un format ușor accesibil.

Amendamentul 20

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 14 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
De asemenea, furnizorul trebuie să notifice fără întârzieri nejustificate persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.	De asemenea, furnizorul trebuie să notifice fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de 5 zile lucrătoare, persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.

Expunere de motive

Trebuie stabilit un termen clar pentru un răspuns obligatoriu la notificări, în temeiul articolului 14.

Amendamentul 21

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 19 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Platformele online trebuie să ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 14 sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora cu prioritate și fără întârziere.	Platformele online trebuie să ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a se asigura că notificările transmise de notificatorii de încredere prin intermediul mecanismelor menționate la articolul 14 sunt prelucrate și că se ia o decizie în privința acestora cu prioritate, fără întârziere și, în orice caz, în termen de 48 de ore.

Expunere de motive

Pentru ca platformele online să asigure un grad ridicat de conformitate, este esențial să existe un interval de timp scurt pentru răspunsurile obligatorii la notificări, în temeiul articolului 19.

Amendamentul 22

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 22

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) În cazul în care o platformă online le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianți, platforma online trebuie să se asigure că comercianții pot utiliza serviciile platformei doar pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune dacă, înainte de utilizarea serviciilor sale, platforma online a obținut următoarele informații: (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale comerciantului; (b) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, astfel cum este definită la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁰; (c) coordonatele contului bancar ale comerciantului, în cazul în care comerciantul este o persoană fizică; (d) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic, în sensul articolului 3 punctul 13 și al articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului⁵¹ sau al oricărui act relevant al dreptului Uniunii; (e) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din acel registru; (f) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii.	(1) În cazul în care o platformă online permite încheierea unor contracte la distanță cu consumatorii, platforma online trebuie să se asigure că persoana fizică sau juridică care oferă produse sau servicii pe platformă poate utiliza serviciile platformei doar pentru a promova mesaje privind produsele sau serviciile ori pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor situați în Uniune dacă, înainte de utilizarea serviciilor sale, platforma online a obținut următoarele informații: (a) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale destinatarului; (b) în cazul în care destinatarul este înscris într-un registru public, numărul de înregistrare sau un mijloc echivalent de identificare în registrul respectiv;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) În momentul primirii informațiilor respective, platforma online trebuie să depună eforturi rezonabile pentru a evalua fiabilitatea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a), (d) și (e) prin utilizarea bazelor de date online oficiale accesibile în mod liber sau a interfețelor online puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin cereri adresate comerciantului de a furniza documente justificative din surse fiabile. (3) În cazul în care platforma online obține indicii că oricare dintre informațiile menționate la alineatul (1) obținute de la comerciantul în cauză este inexactă sau incompletă, platforma respectivă trebuie să solicite comerciantului să corecteze informațiile în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că toate informațiile sunt exacte și complete, fără întârziere sau în termenul stabilit în legislația Uniunii și legislația națională. În cazul în care comerciantul nu corectează sau nu completează informațiile respective, platforma online suspendă furnizarea serviciilor sale către comerciant până când acesta dă curs cererii. (4) Platforma online trebuie să stocheze informațiile obținute în temeiul alineatelor (1) și (2) în mod securizat pe durata relației contractuale cu comerciantul în cauză. Ulterior, platforma trebuie să șteargă informațiile.	(2) În cazul în care furnizorul de produse sau servicii se califică drept comerciant în conformitate cu dreptul Uniunii, în plus față de obligațiile prevăzute la alineatul (1), platforma online se asigură că comerciantul își poate utiliza serviciile pentru a promova mesaje sau pentru a oferi produse sau servicii consumatorilor care se află în Uniune numai dacă, înainte de utilizarea serviciilor sale, platforma online a obținut următoarele informații: (a) o copie a documentului de identificare al comerciantului sau orice altă identificare electronică, astfel cum este definită la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului; (b) coordonatele contului bancar ale comerciantului, în cazul în care comerciantul este o persoană fizică; (c) numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic, în sensul articolului 3 punctul 13 și al articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului sau al oricărui act relevant al dreptului Uniunii; (d) în cazul în care comerciantul este înregistrat într-un registru de comerț sau un registru public similar, registrul de comerț în care comerciantul este înregistrat și numărul de înregistrare sau mijlocul echivalent de identificare din acel registru; (e) o autocertificare a comerciantului care se angajează să ofere numai produse sau servicii care respectă normele aplicabile ale dreptului Uniunii. (3) În momentul primirii informațiilor respective, platforma online trebuie să depună toate eforturile pentru a evalua fiabilitatea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și la alineatul (2) literele (c) și (d) prin utilizarea bazelor de date online oficiale accesibile în mod liber sau a interfețelor online puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin cereri adresate destinatarului de a furniza documente justificative din surse fiabile. (4) În cazul în care platforma online obține indicii că oricare dintre informațiile menționate la alineatele (1) sau (2) obținute de la destinatarul în cauză este inexactă sau incompletă, platforma respectivă trebuie să solicite destinatarului să corecteze informațiile în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că toate informațiile sunt exacte și complete, fără întârziere. Dacă destinatarul nu corectează sau nu completează informațiile respective, platforma online suspendă furnizarea serviciilor sale către destinatar până când acesta dă curs cererii.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) Fără a aduce atingere alineatului (2), platforma divulgă informații terților numai în cazul în care are această obligație în temeiul legislației aplicabile, inclusiv al ordinelor menționate la articolul 9 și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale statelor membre sau de Comisie pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.	(5) Platforma online trebuie să stocheze informațiile obținute în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) în mod securizat pe durata relației contractuale cu destinatarul în cauză. Ulterior, platforma trebuie să șteargă informațiile.
(6) Platforma online trebuie să pună la dispoziția destinatarilor serviciului informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (d), (e) și (f) în mod clar, ușor accesibil și inteligibil.	(6) Fără a aduce atingere alineatului (3), platforma divulgă informații terților numai în cazul în care are această obligație în temeiul legislației aplicabile, inclusiv al ordinelor menționate la articolul 9 și al oricărui ordin emis de autoritățile competente ale statelor membre sau de Comisie pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
(7) Platforma online trebuie să conceapă și să își organizeze interfața online în așa fel încât comercianții să poată să își respecte obligațiile privind informațiile precontractuale și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.	(7) Platforma online trebuie să pună la dispoziția destinatarilor serviciului informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și la alineatul (2) literele (c), (d) și (e) în mod clar, ușor accesibil și inteligibil.
	(8) Platforma online trebuie să conceapă și să își organizeze interfața online în așa fel încât destinatarii să poată să își respecte obligațiile privind informațiile precontractuale și informațiile privind siguranța produselor care le revin în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.

Expunere de motive

O parte semnificativă a serviciilor este oferită de persoane fizice, nu de profesioniști în sensul definiției termenului „comerciant”. Aceste persoane fizice tind să nu respecte reglementările naționale sau locale privind, de exemplu, chiriile pe termen scurt și să desfășoare afaceri nedeclarate care nu respectă nicio reglementare conexă.

Amendamentul 23

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 25 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Comisia trebuie să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 69 pentru a ajusta numărul mediu lunar al destinatarilor serviciului în Uniune menționat la alineatul (1), în cazul în care populația Uniunii crește sau scade cu cel puțin 5 % în raport cu populația din 2020 sau, după ajustarea prin intermediul unui act delegat, a populației Uniunii în anul în care a fost adoptat cel mai recent act delegat. În acest caz, Comisia ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 10 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.	Comisia trebuie să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 69 pentru a ajusta numărul mediu lunar al destinatarilor serviciului în Uniune menționat la alineatul (1), în cazul în care populația Uniunii crește sau scade cu cel puțin 5 % în raport cu populația din 2020 sau, după ajustarea prin intermediul unui act delegat, a populației Uniunii în anul în care a fost adoptat cel mai recent act delegat. În acest caz, Comisia ajustează numărul astfel încât să corespundă unui procent de 7 % din populația Uniunii în anul în care adoptă actul delegat, rotunjit în sus sau în jos astfel încât numărul să poată fi exprimat în milioane.

Expunere de motive

Actul legislativ privind serviciile digitale ar trebui să vizeze praguri mai reduse în ceea ce privește platformele online foarte mari.

Amendamentul 24

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 31 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Platformele online foarte mari trebuie să îi ofere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen rezonabil, indicat în cerere, acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea conformității cu prezentul regulament. Respectivul coordonator al serviciilor digitale și Comisia trebuie să utilizeze datele în cauză numai în scopurile respective.	Platformele online foarte mari trebuie să îi ofere coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire sau Comisiei, la cererea motivată a acestora și într-un termen rezonabil, indicat în cerere, care nu depășește, în orice caz, 72 de ore , acces la datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea conformității cu prezentul regulament. Respectivul coordonator al serviciilor digitale și Comisia trebuie să utilizeze datele în cauză numai în scopurile respective.

Expunere de motive

Pentru a asigura un grad ridicat de conformitate, este esențial să existe o perioadă strictă pentru răspunsurile obligatorii la cererile din partea coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire.

Amendamentul 25

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 41 alineatul (1) litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Atunci când este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să aibă cel puțin următoarele competențe de investigare în ceea ce privește conduita furnizorilor de servicii intermediare care intră în jurisdicția statului lor membru:	Atunci când este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile, coordonatorii serviciilor digitale trebuie să aibă cel puțin următoarele competențe de investigare în ceea ce privește conduita furnizorilor de servicii intermediare care intră în jurisdicția statului lor membru:
(a) competența de a solicita furnizorilor respectivi, precum și altor persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională care pot avea cunoștință în mod rezonabil de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 28 și la articolul 50 alineatul (3), să furnizeze informațiile respective într-un termen rezonabil;	(a) competența de a solicita furnizorilor respectivi, precum și altor persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională care pot avea cunoștință în mod rezonabil de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, inclusiv organizațiilor care efectuează auditurile menționate la articolul 28 și la articolul 50 alineatul (3), să furnizeze informațiile respective într-un termen rezonabil și, în orice caz, în termen de cel mult 72 de ore;

Expunere de motive

Introducerea unor termene obligatorii specifice garantează acțiuni rapide din partea furnizorului, astfel încât daunele să fie limitate.

Amendamentul 26

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 45 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale are motive să suspecteze că un furnizor al unui serviciu intermediar care nu se află sub jurisdicția statului membru în cauză a încălcat prezentul regulament, acesta îi solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.	În cazul în care un coordonator al serviciilor digitale are motive să suspecteze că un furnizor al unui serviciu intermediar care nu se află sub jurisdicția statului membru în cauză a încălcat prezentul regulament, acesta îi solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
În cazul în care comitetul are motive să suspecteze că un furnizor de servicii intermediare a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care afectează cel puțin trei state membre, acesta îi poate recomanda coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze această chestiune și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.	În cazul în care comitetul are motive să suspecteze că un furnizor de servicii intermediare a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care afectează cel puțin trei state membre, acesta îi solicită coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să analizeze această chestiune și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

Expunere de motive

Comitetul nu ar trebui să îi recomande, ci să îi solicite coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire să evalueze problema și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament.

Amendamentul 27

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 45 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Solicitarea sau recomandarea formulată în temeiul alineatului (1) trebuie să indice cel puțin:	Solicitarea formulată în temeiul alineatului (1) trebuie să indice cel puțin:
(a) punctul de contact al furnizorului de servicii intermediare în cauză, prevăzut la articolul 10;	(a) punctul de contact al furnizorului de servicii intermediare în cauză, prevăzut la articolul 10;
(b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament;	(b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate din prezentul regulament și a motivelor pentru care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament;
(c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă sau sugestii privind măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării normelor care trebuie luate, inclusiv măsuri provizorii.	(c) orice alte informații pe care coordonatorul serviciilor digitale care a transmis solicitarea sau comitetul le consideră relevante, inclusiv, după caz, informații colectate din proprie inițiativă sau sugestii privind măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării normelor care trebuie luate, inclusiv măsuri provizorii.

Expunere de motive

Aceasta nu ar trebui să fie o recomandare, ci o solicitare.

Amendamentul 28

COM(2020) 825 final – Partea 1

Articolul 46 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Dacă are motive să suspecteze că o platformă online foarte mare a încălcat prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire poate solicita Comisiei să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării legislației necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament în conformitate cu secțiunea 3. Această solicitare trebuie să conțină toate informațiile enumerate la articolul 45 alineatul (2) și să precizeze motivele pentru care se solicită intervenția Comisiei.	Dacă au motive să suspecteze că o platformă online foarte mare a încălcat prezentul regulament, coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire sau coordonatorii serviciilor digitale din cel puțin trei state membre pot solicita Comisiei să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării legislației necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament în conformitate cu secțiunea 3. Această solicitare trebuie să conțină toate informațiile enumerate la articolul 45 alineatul (2) și să precizeze motivele pentru care se solicită intervenția Comisiei.

Expunere de motive

Scopul prezentului regulament ar trebui să fie acela de a oferi coordonatorilor serviciilor digitale instrumentele necesare pentru a acționa împreună în cazul în care există motive de a suspecta că o platformă online foarte mare a încălcat regulamentul.

Amendamentul 29

COM(2020) 842 final – Partea 1

Nou considerent după considerentul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Fără îndoială, piața europeană este dominată de mulți ani de platforme-gatekeeper care furnizează servicii de platformă esențiale. Deși construirea unei afaceri de succes nu prezintă aspecte anticoncurențiale, puterea de piață excesivă și potențialele abuzuri trebuie remediate.</i>

Expunere de motive

Construirea unei afaceri de succes, așa cum sunt numeroase platforme, nu prezintă aspecte anticoncurențiale. Totuși, ar trebui evidențiate relevanța de ansamblu și consecințele modelelor de afaceri bazate pe date și ar trebui menționate asimetriile informaționale dintre gatekeeperi și utilizatorii finali și utilizatorii comerciali, întrucât acesta este, în mare măsură, motivul pentru care a fost considerată necesară propunerea.

Amendamentul 30

COM(2020) 842 final – Partea 1

Considerentul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<i>O fragmentare a pieței interne poate fi evitată în mod eficient numai dacă statele membre nu pot aplica norme naționale specifice tipurilor de întreprinderi și servicii care intră sub incidența prezentului regulament. În același timp, întrucât prezentul regulament urmărește să completeze modalitățile de asigurare a respectării legislației în materie de concurență, ar trebui să se precizeze că regulamentul nu aduce atingere articolelor 101 și 102 din TFUE, normelor naționale corespunzătoare în materie de concurență și altor norme naționale în materie de concurență referitoare la comportamentul unilateral, care se bazează pe o evaluare individualizată a pozițiilor și a comportamentului pe piață, inclusiv a efectelor probabile ale acestora și a domeniului de aplicare precis al comportamentului interzis, și care prevăd posibilitatea ca întreprinderile să prezinte argumente în materie de eficiență și justificare obiectivă pentru comportamentul în cauză. Cu toate acestea, aplicarea normelor din urmă nu ar trebui să afecteze obligațiile impuse gatekeeperilor în temeiul prezentului regulament și aplicarea lor uniformă și efectivă pe piața internă.</i>	<i>Nicio dispoziție din prezentul regulament nu împiedică statele membre să impună întreprinderilor obligații identice, mai stricte sau diferite pentru a urmări interese publice legitime, în conformitate cu dreptul Uniunii. Aceste interese publice legitime pot fi, printre altele, protecția consumatorilor, combaterea actelor de concurență neloială și protecția libertății și pluralismului mass-mediei. În special, nicio dispoziție din prezentul regulament nu împiedică statele membre să urmărească aceste interese legitime impunând obligații întreprinderilor cu statut de gatekeeper în sensul prezentului regulament, precum și altor întreprinderi. Întrucât prezentul regulament urmărește să completeze modalitățile de asigurare a respectării legislației în materie de concurență, ar trebui să se precizeze că regulamentul nu aduce atingere articolelor 101 și 102 din TFUE, normelor naționale corespunzătoare în materie de concurență și altor norme naționale în materie de concurență referitoare la comportamentul unilateral, care se bazează pe o evaluare individualizată a pozițiilor și a comportamentului pe piață, inclusiv a efectelor probabile ale acestora și a domeniului de aplicare precis al comportamentului interzis, și care prevăd posibilitatea ca întreprinderile să prezinte argumente în materie de eficiență și justificare obiectivă pentru comportamentul în cauză.</i>

Amendamentul 31

COM(2020) 842 final – Partea 1

Considerentul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
De asemenea, prezentul regulament ar trebui să completeze, fără a aduce atingere aplicării acestora, normele care rezultă din alte acte ale dreptului Uniunii prin care sunt reglementate anumite aspecte ale furnizării de servicii aflate sub incidența prezentului regulament, în special Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Regulamentul (UE) xx/xx al Parlamentului European și al Consiliului [Actul legislativ privind serviciile digitale] ⁽²⁾, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și Directiva (UE) 2010/13 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, precum și normele naționale care au obiectivul de a asigura respectarea sau de a pune în aplicare legislația Uniunii menționată anterior. ⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57). ⁽²⁾ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului – propunere privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE. ⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1). ⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92). ⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35). ⁽⁶⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).	De asemenea, prezentul regulament ar trebui să completeze, fără a aduce atingere aplicării acestora, normele care rezultă din alte acte ale dreptului Uniunii prin care sunt reglementate anumite aspecte ale furnizării de servicii aflate sub incidența prezentului regulament, în special Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului, Regulamentul (UE) xx/xx al Parlamentului European și al Consiliului [Actul legislativ privind serviciile digitale], Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului, Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului și Directiva (UE) 2010/13 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și normele naționale în conformitate cu legislația Uniunii menționată anterior. ⁽¹⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

Amendamentul 32

COM(2020) 842 final – Partea 1

Considerentul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
În special, serviciile de intermediere online, motoarele de căutare online, sistemele de operare, rețelele de socializare online, serviciile oferite de platformele de partajare a materialelor video, serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, serviciile de cloud computing și serviciile de publicitate online au capacitatea de a afecta un număr mare de utilizatori finali și comerciali, ceea ce determină un risc de practici comerciale neloiale. Prin urmare, acestea ar trebui să fie incluse în definiția serviciilor de platformă esențiale și să facă obiectul prezentului regulament. Serviciile de intermediere online pot fi, de asemenea, active în domeniul serviciilor financiare și pot să aibă rolul de intermediari sau să fie utilizate pentru a furniza astfel de servicii, astfel cum sunt enumerate neexhaustiv în anexa II la Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În anumite circumstanțe, noțiunea de utilizatori finali ar trebui să includă utilizatorii care sunt considerați în mod tradițional utilizatori comerciali, dar într-o anumită situație nu utilizează serviciile de platformă esențiale pentru a furniza bunuri sau servicii altor utilizatori finali, de exemplu întreprinderile care utilizează servicii de cloud computing în scopuri proprii. ⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).	În special, serviciile de intermediere online, printre care piețele online, magazinele de aplicații software, asistenții vocali digitali și platformele care încorporează tehnologii de asistență vocală digitală și servicii de intermediere online în alte sectoare cum ar fi mobilitatea, transportul sau energia, precum și motoarele de căutare online, sistemele de operare, browselele, rețelele de socializare online, serviciile oferite de platformele de partajare a materialelor video, serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, serviciile de cloud computing și serviciile de publicitate online au capacitatea de a afecta un număr mare de utilizatori finali și comerciali, ceea ce determină un risc de practici comerciale neloiale. Prin urmare, acestea ar trebui să fie incluse în definiția serviciilor de platformă esențiale și să facă obiectul prezentului regulament. Serviciile de intermediere online pot fi, de asemenea, active în domeniul serviciilor financiare și pot să aibă rolul de intermediari sau să fie utilizate pentru a furniza astfel de servicii, astfel cum sunt enumerate neexhaustiv în anexa II la Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În anumite circumstanțe, noțiunea de utilizatori finali ar trebui să includă utilizatorii care sunt considerați în mod tradițional utilizatori comerciali, dar într-o anumită situație nu utilizează serviciile de platformă esențiale pentru a furniza bunuri sau servicii altor utilizatori finali, de exemplu întreprinderile care utilizează servicii de cloud computing în scopuri proprii. ⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

Amendamentul 33

COM(2020) 842 final – Partea 1

Considerentul 43

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Un gatekeeper poate avea, în anumite circumstanțe, un dublu rol, acționând ca furnizor de servicii de platformă esențiale pentru utilizatorii săi comerciali și, în același timp, concurând cu utilizatorii comerciali respectivi pentru a le furniza acelorași utilizatori finali servicii sau produse identice sau similare. În aceste circumstanțe, un gatekeeper poate profita de acest dublu rol pentru a utiliza datele generate de tranzacțiile efectuate de utilizatorii săi comerciali pe platforma de servicii esențiale, în scopul propriilor servicii similare cu cele ale utilizatorilor săi comerciali. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în cazul în care un gatekeeper oferă o platformă multilaterală sau un magazin de aplicații online pentru utilizatorii comerciali și, în același timp, oferă servicii de comerciant cu amănuntul online sau furnizor de aplicații software concurând cu utilizatorii comerciali respectivi. Pentru a preveni situațiile în care gatekeeperii beneficiază în mod neloial de dublul lor rol, ar trebui să se asigure faptul că aceștia nu utilizează niciun fel de date agregate sau neagregate, care pot include date anonimizate și cu caracter personal care nu sunt disponibile publicului, pentru a oferi servicii similare cu cele ale utilizatorilor lor comerciali. Această obligație ar trebui să se aplice tuturor activităților gatekeeperului, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, unității sale operaționale care concurează cu utilizatorii comerciali ai unui serviciu de platformă esențial.	Un gatekeeper poate avea, în anumite circumstanțe, un dublu rol, acționând ca furnizor de servicii de platformă esențiale pentru utilizatorii săi comerciali și, în același timp, concurând cu utilizatorii comerciali respectivi pentru a le furniza acelorași utilizatori finali servicii sau produse identice sau similare. În aceste circumstanțe, un gatekeeper poate profita de acest dublu rol pentru a utiliza datele generate de tranzacțiile efectuate de utilizatorii săi comerciali pe platforma de servicii esențiale, în scopul propriilor servicii similare cu cele ale utilizatorilor săi comerciali. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în cazul în care un gatekeeper oferă o platformă multilaterală sau un magazin de aplicații online pentru utilizatorii comerciali și, în același timp, oferă servicii de comerciant cu amănuntul online sau furnizor de aplicații software concurând cu utilizatorii comerciali respectivi. Pentru a preveni situațiile în care gatekeeperii beneficiază în mod neloial de dublul lor rol, ar trebui să se asigure faptul că aceștia nu utilizează niciun fel de date agregate sau neagregate, care pot include date anonimizate și cu caracter personal, pentru a oferi servicii similare cu cele ale utilizatorilor lor comerciali. Această obligație ar trebui să se aplice tuturor activităților gatekeeperului, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, unității sale operaționale care concurează cu utilizatorii comerciali ai unui serviciu de platformă esențial.

Expunere de motive

Această definiție ar oferi gatekeeperilor (controlorilor fluxurilor de informație) o marjă de manevră mult prea amplă.

Amendamentul 34

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 1 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Statele membre nu le impun gatekeeperilor obligații suplimentare prin acte cu putere de lege, reglementări sau acțiuni administrative în scopul asigurării unor piețe contestabile și echitabile. Acest lucru nu aduce atingere normelor care urmăresc alte interese publice legitime, în conformitate cu dreptul Uniunii. În special, nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică statele membre să impună obligații, compatibile cu dreptul Uniunii, întreprinderilor, inclusiv furnizorilor de servicii de platformă esențiale, în cazul în care aceste obligații nu au legătură cu întreprinderile relevante care au statut de gatekeeper în sensul prezentului regulament, pentru a proteja consumatorii sau pentru a combate actele de concurență neloială.	Statele membre nu le impun gatekeeperilor obligații suplimentare prin acte cu putere de lege, reglementări sau acțiuni administrative în scopul asigurării unor piețe contestabile și echitabile. Acest lucru nu aduce atingere normelor care urmăresc alte interese publice legitime, în conformitate cu dreptul Uniunii. În special, nicio dispoziție a prezentului regulament nu împiedică statele membre să impună obligații, compatibile cu dreptul Uniunii, întreprinderilor, inclusiv furnizorilor de servicii de platformă esențiale, pentru a proteja consumatorii sau pentru a combate actele de concurență neloială, a promova pluralismul mass-mediei sau a proteja interesele legitime.

Amendamentul 35

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 1 alineatul (6)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE. De asemenea, acesta nu aduce atingere aplicării: normelor naționale care interzic acordurile anticoncurențiale, deciziile asociațiilor de întreprinderi, practicile concertate și abuzurile de poziție dominantă; normelor naționale în materie de concurență care interzic alte forme de comportament unilateral, în măsura în care acestea sunt aplicate altor întreprinderi decât gatekeeperii sau care impun obligații suplimentare gatekeeperilor; Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ al Consiliului și normele naționale privind controlul concentrărilor economice; Regulamentele (UE) 2019/1150 și (UE) .../... ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽²⁾. ⁽¹⁾ <i>Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul CE privind concentrările economice) (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).</i> ⁽²⁾ <i>Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului – propunere privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE.</i>	Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE. De asemenea, acesta nu afectează aplicarea: normelor naționale care interzic acordurile anticoncurențiale, deciziile asociațiilor de întreprinderi, practicile concertate și abuzurile de poziție dominantă; normelor naționale în materie de concurență care interzic alte forme de comportament unilateral; Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și normele naționale privind controlul concentrărilor economice; Regulamentele (UE) 2019/1150 și (UE) .../... ale Parlamentului European și ale Consiliului. În special, nicio dispoziție din prezentul regulament nu împiedică statele membre să impună obligații altor întreprinderi decât gatekeeperii sau obligații suplimentare pentru gatekeeperi.

Amendamentul 36

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 1 alineatul (7)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Autoritățile naționale nu iau decizii care ar fi contrare unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament. Comisia și statele membre lucrează în strânsă cooperare și coordonare în ceea ce privește acțiunile lor de asigurare a respectării legislației.	Autoritățile naționale nu iau decizii care ar fi contrare unei decizii adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament. În ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației, Comisia și statele membre care, pe plan intern, acționează în mod coordonat cu autoritățile subnaționale relevante, atunci când se consideră necesar, cooperează și se coordonează îndeaproape.

Expunere de motive

Rolul autorităților locale și regionale ar trebui evidențiat. Există anumite platforme, precum cele care se ocupă de cazare, care își desfășoară activitatea la nivelul satelor și al orașelor. Autoritățile locale și regionale depind de nivelul național și de cel european pentru sprijin în acțiunile relevante de asigurare a respectării.

Amendamentul 37

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 2 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
„serviciu de platformă esențial” înseamnă oricare dintre următoarele:	„serviciu de platformă esențial” înseamnă oricare dintre următoarele:
(a) serviciile de intermediere online;	(a) serviciile de intermediere online;
(b) motoarele de căutare online;	(b) motoarele de căutare online;
(c) serviciile de rețea de socializare online;	(c) serviciile de rețea de socializare online;
(d) serviciile oferite de platformele de partajare a materialelor video;	(d) serviciile oferite de platformele de partajare a materialelor video;
(e) serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere;	(e) serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere;
(f) sistemele de operare;	(f) sistemele de operare;
(g) serviciile de cloud computing;	(g) serviciile de cloud computing;
(h) serviciile de publicitate, inclusiv orice rețea de publicitate, schimburi publicitare și orice alt serviciu de intermediere publicitară, prestat de un furnizor al oricăruia dintre serviciile de platformă esențiale enumerate la literele (a)-(g);	(h) serviciile de publicitate, inclusiv orice rețea de publicitate, schimburi publicitare și orice alt serviciu de intermediere publicitară, prestat de un furnizor al oricăruia dintre serviciile de platformă esențiale enumerate la literele (a)-(g);
	(i) <i>browsere web</i>

Amendamentul 38

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 2 punctul 24 (nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>„browser web” înseamnă un program de software client care rulează pe un server web sau pe un alt server de internet și care permite unui utilizator să navigheze pe internet (www) pentru a accesa și a afișa date sau pentru a interacționa cu conținutul găzduit pe servere conectate la această rețea, inclusiv browserele de sine stătătoare, precum și browserele web integrate sau încorporate în programe de software sau programe similare;</i>

Amendamentul 39

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 3 alineatul (8)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Gatekeeperul trebuie să asigure respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 5 și 6 în termen de șase luni de la includerea pe listă a unui serviciu de platformă esențial în temeiul alineatului (7) din prezentul articol.	Gatekeeperul trebuie să asigure respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 5 și 6, cât mai curând posibil, dar în niciun caz mai târziu de trei luni de la includerea pe listă a unui serviciu de platformă esențial în temeiul alineatului (7) din prezentul articol.

Amendamentul 40

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 4 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Comisia examinează periodic, cel puțin odată la 2 ani, dacă gatekeeperii desemnați continuă să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau dacă noii furnizori de servicii de platformă esențiale îndeplinesc cerințele respective. În cadrul reexaminării periodice se analizează, de asemenea, dacă este necesară ajustarea listei serviciilor de platformă esențiale afectate ale gatekeeperului.	Comisia examinează periodic, cel puțin odată la 2 ani, dacă gatekeeperii desemnați continuă să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1). În plus, Comisia examinează periodic și cel puțin la fiecare 12 luni dacă noii furnizori de servicii de platformă esențiale, indiferent de țara lor de stabilire , îndeplinesc cerințele respective. În cadrul reexaminării periodice se analizează, de asemenea, dacă este necesară ajustarea listei serviciilor de platformă esențiale afectate ale gatekeeperului.

Expunere de motive

Examinarea periodică este considerată necesară, întrucât piața evoluează rapid.

Amendamentul 41

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 4 alineatul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Comisia publică și actualizează în permanență lista gatekeeperilor și lista serviciilor de platformă esențiale pentru care aceștia trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolele 5 și 6.	Comisia publică și actualizează în permanență lista gatekeeperilor și lista serviciilor de platformă esențiale pentru care aceștia trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolele 5 și 6. Comisia publică un raport anual care conține constatările activităților sale de monitorizare și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene.

Expunere de motive

Pentru a garanta un nivel ridicat de transparență în asigurarea respectării Regulamentului privind DMA (Actul legislativ privind piața digitală), acest raport anual ar putea include concluziile, deciziile și rezultatele investigațiilor desfășurate de Comisie, pe de o parte, și orice informații raportate de gatekeeper, pe de altă parte.

Amendamentul 42

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 5 litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) le permite utilizatorilor comerciali să ofere aceleași produse sau servicii utilizatorilor finali prin intermediul serviciilor de intermediere online furnizate de terți la prețuri sau în condiții diferite de cele oferite prin intermediul serviciilor de intermediere online ale gatekeeperului;	(b) le permite utilizatorilor comerciali să ofere aceleași produse sau servicii utilizatorilor finali prin intermediul serviciilor de intermediere online și afiliate furnizate de terți la prețuri sau în condiții diferite de cele oferite prin intermediul serviciilor de intermediere online și afiliate ale gatekeeperului;

Expunere de motive

Sunt incluse serviciile afiliate.

Amendamentul 43

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 5 litera (h) (nouă)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>prin natura sa, un gatekeeper este considerat un furnizor de infrastructură esențială și, prin urmare, nu i se permite să refuze accesul utilizatorilor comerciali și finali la serviciu. În cazul în care unui utilizator comercial sau final îi este refuzat accesul la un serviciu de platformă esențial furnizat de un gatekeeper, utilizatorul poate depune o contestație. În acest scop, Comitetul consultativ pentru piețele digitale, prevăzut la articolul 32 din prezentul regulament, ar trebui să îndeplinească funcția de ghișeu unic.</i>

Expunere de motive

Ar trebui menționată necesitatea unui ghișeu unic.

Amendamentul 44

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 6 alineatul (1) litera (l) (nouă)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>asigură un flux continuu, standardizat și automatizat de informații, garantează că interfețele de programare a aplicațiilor ale gatekeeperilor sunt compatibile cu sistemele proprietate ale autorităților administrative și de aplicare a legii și nu creează o sarcină administrativă suplimentară instituind un mediu API care este ostil cooperării efective și aplicării legii în sensul prezentului regulament.</i>

Expunere de motive

Pentru a-și îndeplini în mod efectiv îndatoririle administrative, statele membre se bazează pe furnizarea unor date adecvate de către gatekeeperi. Prin urmare, este important ca gatekeeperii să furnizeze mijloacele tehnologice pentru a asigura interoperabilitatea interfeței lor cu sistemele proprietate corespunzătoare ale autorităților statelor membre pentru a asigura un flux continuu, automatizat și standardizat de informații pentru cooperarea efectivă.

Amendamentul 45

COM(2020) 842 final – Partea 1

Articolul 7 alineatul (8) (nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>Pentru a asigura conformitatea cu obligațiile gatekeeperilor, Comitetul consultativ pentru piețele digitale este înființat ca ghișeu unic și ar trebui să fie încurajat să includă partenerii sociali naționali în procedurile sale.</i>

Expunere de motive

Instituirea unui ghișeu unic, care să includă partenerii sociali naționali.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Introducere

1. salută propunerile Comisiei Europene referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale (DSA) și la Actul legislativ privind piețele digitale (DMA) și obiectivul ambițios prevăzut în textul acestora de a introduce norme armonizate și orizontale pentru a moderniza legislația UE referitoare la serviciile digitale și la platformele online;
2. consideră că propunerile stabilesc un echilibru proporțional în ceea ce privește combaterea abuzurilor de pe piață și a disfuncționalităților pieței, promovând condiții de concurență echitabile pe piața unică digitală europeană și împiedicând afectarea inovării și a funcționării eficiente a pieței unice digitale europene;
3. avertizează cu privire la orice modificare a propunerilor care ar avea ca rezultat o reglementare strictă ce ar împiedica inovarea și ar crea o sarcină de reglementare suplimentară pentru întreprinderi. Subliniază că numai un context de reglementare bine echilibrat și favorabil mediului de afaceri poate ajuta UE să realizeze pe deplin obiectivul tranziției digitale;
4. consideră că propunerile de DSA și DMA elimină insecuritatea juridică și sarcina administrativă ce rezultă din fragmentarea legislației naționale și a legislației UE care reglementează serviciile digitale, inclusiv a jurisprudenței recente. O abordare juridică coerentă și armonizată, ca o cerință de bază, facilitează înțelegerea și aplicarea de către autoritățile locale și regionale a normelor orizontale care definesc responsabilitățile și obligațiile furnizorilor de servicii digitale și consolidează piața unică (digitală);
5. constată dimensiunea locală și regională puternică a propunerilor de DSA și DMA. Serviciile digitale influențează viața cotidiană a cetățenilor și unele dintre sectoarele în care sunt active anumite platforme, precum locuințele și cazarea turiștilor, transportul urban și prestarea de servicii publice, sunt reglementate la nivel local și regional; evidențiază aici necesitatea unei abordări în materie de reglementare care să permită inovarea, competitivitatea europeană și concurența loială;
6. se bucură că propunerile abordează și multe dintre preocupările evidențiate de CoR în avizul său pe tema „Un cadru european de răspunsuri normative la economia colaborativă”⁽¹⁾;
7. consideră că modelele de afaceri ale serviciilor de informații sunt bazate pe date și pe informații și sunt sensibile la factorul timp. Prin urmare, solicită furnizarea eficientă a informațiilor în ceea ce privește accesul la date și eliminarea conținutului ilegal și pentru asigurarea unei monitorizări și a unei raportări transparente de către Comisia Europeană;

⁽¹⁾ Avizul CoR pe tema „Un cadru european de răspunsuri normative la economia colaborativă”, raportor: Peter Florianschütz (AT-PSE). Dosar ECON-VI-048.

8. atrage atenția asupra oportunităților oferite de platformele online pentru a promova discursul public și furnizarea informațiilor către cetățeni. Constată că pandemia de COVID-19 a sporit și mai mult utilizarea platformelor online de către autoritățile locale și regionale și că pandemia a demonstrat capacitatea IMM-urilor tradiționale și a întreprinderilor nou-înființate de a dezvolta inovații radicale ca răspuns la nevoile din lumea reală, precum și de a crea noi locuri de muncă și sinergii;

9. subliniază că este esențial să existe condiții de concurență echitabile în sectorul digital, în special pentru IMM-urile care își oferă produsele și serviciile pe platforme și ale căror activități de marketing și vânzări depind de platforme digitale ⁽²⁾. În acest context, salută interzicerea planificată a autofavorizării.

Răspunderea pentru conținutul și acțiunile ilegale

10. consideră că principala provocare în ceea ce privește propunerea referitoare la Actul legislativ privind serviciile digitale constă în protejarea principiilor-cheie ale Directivei privind comerțul electronic, care a funcționat bine, și, în special, în menținerea conceptului general ce stă la baza articolelor 13 și 14, a procedurilor actuale de notificare și de acțiune și a necesității de a ține cont de noile dinamici ale pieței și de disfuncționalitățile pieței;

11. observă că regulamentul definește doar procesul formal de tratare a conținutului ilegal și că rămâne la latitudinea statelor membre să stabilească ce înseamnă conținut ilegal în sensul regulamentului;

12. se bucură că furnizorii de servicii online vor fi trași la răspundere pentru acțiunile ilegale sau pentru diseminarea conținutului ilegal, aceasta fiind o cerință de bază pentru prestarea de servicii pe piața unică digitală europeană. Acest lucru se va realiza prin norme armonizate privind exonerarea de răspundere și moderarea conținutului, raportarea clară, responsabilități în materie de transparență și obligații de diligență pentru anumite servicii intermediare; evidențiază aici dimensiunea și amploarea platformelor care influențează semnificativ capacitatea acestora de a pune în aplicare măsuri proactive împotriva conținutului ilegal online;

13. în ceea ce privește dreptul utilizatorilor la anonimat, arată că acesta este consacrat în Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) ⁽³⁾, însă subliniază că ar trebui să prevaleze principiul „ceea ce este ilegal în mediul offline este ilegal și în mediul online”;

14. aici, se face diferența între anonimatul complet și situația în care o persoană este complet neidentificabilă și evidențiază tehnologiile de tip blockchain pentru facilitarea unei astfel de abordări. Subliniază că orice măsură de moderare a conținutului ar trebui să fie însoțită de mecanisme adecvate de protecție pentru a asigura caracterul proporțional al acestor practici;

Supravegherea și investigațiile

15. sprijină introducerea unor controale bazate pe algoritmi și a obligațiilor de transparență în cazul unor probleme între contractanți și confirmă că aceste măsuri pot oferi sprijin substanțial autorităților locale și regionale care pot constata că pe teritoriul lor operează servicii online fără a respecta legislația relevantă în materie;

Asigurarea respectării legii

16. aprobă propunerea prin care asigurarea respectării legii va implica un sistem ce cuprinde un Comitet european pentru servicii digitale, un coordonator al serviciilor digitale și coordonatori naționali ai serviciilor digitale, Comisia Europeană îndeplinind un rol de monitorizare. Acest sistem va sprijini autoritățile locale și regionale care au întâmpinat dificultăți în asigurarea respectării legislației locale de către serviciile digitale din alte state membre ale UE, din cauza lipsei resurselor și a capacității de a introduce acțiuni în justiție în alt stat membru al UE;

17. evidențiază necesitatea de a consolida cooperarea efectivă între autoritățile statelor membre cu scopul de a stabili coordonatori de servicii digitale, de a partaja date și de a asigura respectarea normelor aplicabile; arată, de asemenea, că autoritățile locale și regionale raportează coordonatorilor de servicii digitale competenți din alte state membre și trebuie să fie incluse în proces;

⁽²⁾ Studiul din octombrie 2020 al Bundesnetzagentur (Agenția rețelei federale germane pentru energie electrică, gaze, telecomunicații, poștă și căi ferate) arată că IMM-urile depind în mare măsură de platformele online, în special pentru marketing și vânzări. Agenția federală pentru rețeaua energetică („Bundesnetzagentur”) – Rezultate intermediare – consultare publică privind platformele digitale.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

18. este îngrijorat de faptul că, deși procedurile și ordinele de notificare și de acțiune sunt acoperite în capitolul II (articolele 8 și 9), jurisdicția este acoperită în capitolul III, dând naștere unor potențiale probleme legale în ceea ce privește asigurarea respectării acestor dispoziții; este îngrijorat și de faptul că mecanismul de cooperare transfrontalieră ar putea să nu fie suficient;

Accesul la date

19. recunoaște importanța partajării de date pentru asigurarea respectării efective a legii la nivel național și subnațional și arată că accesul la date este o problemă vitală pentru autoritățile publice, în special la nivel local și regional; este imposibil să se asigure respectarea normelor aplicabile și să fie protejate mecanismele de control fără a avea acces la date relevante de la platformele care operează pe un anumit teritoriu; reamintește poziția recentă a CoR, potrivit căreia abordările inconsecvente conduc la o fragmentare suplimentară și ar trebui evitate ⁽⁴⁾;

20. salută introducerea unor cerințe privind partajarea datelor relevante, întrucât autoreglementarea voluntară a fost insuficientă pentru a garanta accesul la date pentru autoritățile locale și regionale;

21. solicită Comisiei Europene să ofere consiliere privind un set comun de cerințe standard pentru interoperabilitatea sistemelor proprietate ale autorităților. Ar trebui luată în considerare stabilirea unor interfețe de programare a aplicațiilor (API);

22. sprijină dispozițiile privind portabilitatea datelor și subliniază că dezabonarea de la un serviciu nu ar trebui să fie mult mai dificilă decât abonarea la acesta;

Economia locală

23. evidențiază importanța reglementărilor propuse pentru economia locală, întrucât IMM-urile și întreprinderile nou-înființate vor beneficia de norme armonizate. Reglementările constituie un cadru în care IMM-urile se pot extinde pe piața unică. Un sondaj Eurochambres care evidențiază potențialul extinderii operațiunilor pe piața unică a constatat că IMM-urile sunt mai implicate ca oricând în comerțul digital, însă cifrele sondajului EUROBAROMETRU din septembrie 2020 arată că doar 4 % își comercializează produsele online către consumatori din alte state membre ⁽⁵⁾;

24. se bucură că propunerile urmăresc să promoveze o industrie competitivă, vibrantă și rezilientă și inovarea în Europa și evidențiază relevanța pentru autoritățile locale și regionale care îi sprijină pe actorii locali prin mecanisme de finanțare și de sprijin;

25. speră că propunerile actuale vor fi vectori de schimbare pentru servicii precum înființarea de întreprinderi, transmiterea declarațiilor fiscale, participarea la achizițiile publice, identificarea electronică și semnăturile digitale;

26. constată că numeroși actori mai mici depind de ecosistemele platformelor online consacrate pentru tranzacții comerciale și că pandemia de COVID-19 a accentuat și mai mult dependența întreprinderilor mai mici, care se bazează pe ecosistemele platformelor online consacrate pentru a se adresa utilizatorilor comerciali și consumatorilor;

27. solicită Comisiei Europene să includă într-un mod mai eficient, în propunerile sale legislative, diferitele grade de transformare digitală la nivel regional. În acest context, cooperează cu instituții și cu centre de cunoaștere relevante pentru a contribui la înțelegerea complexităților aflate în spatele factorilor de schimbare de la nivel național și regional cu scopul de a construi strategii inovatoare robuste, dar flexibile, în ceea ce privește transformarea digitală. Aceste strategii vor reduce disparitățile identificate între statele membre și între regiuni și decalajele dintre zonele izolate, rurale, periferice și urbane;

28. consideră că, în contextul redresării economice din Europa, coeziunea digitală, la fel ca și coeziunea ambientală și climatică, constituie o dimensiune suplimentară esențială a conceptului tradițional de coeziune economică, socială și teritorială consacrat în Tratatul UE și solicită o mai bună recunoaștere a acestora ca valori fundamentale, în lumina modificărilor aduse modelelor economice mai sustenabile;

⁽⁴⁾ Avizul CoR pe tema „O strategie pentru viitorul digital al Europei și o strategie privind datele”, raportor: Mark Weinmeister (DE-PPE). Dosarul ECON-VII-004.

⁽⁵⁾ Sondajul Eurobarometru Flash 486, astfel cum este citat în Eurochambres, Recomandări generale pentru Actul legislativ privind serviciile digitale, 9 decembrie 2020: Actul legislativ privind serviciile digitale – RECOMANDĂRILE EUROCHAMBRES.

29. este de părere că trebuie prevenit „dublul decalaj digital” cauzat de lipsa infrastructurii și a competențelor și a abilităților în domeniul IT. În regiunile în care pandemia de COVID-19 a exacerbât disparitățile, trebuie sprijinită urgent consolidarea capacităților pentru cetățeni și întreprinderi, în special pentru IMM-urile tradiționale, pentru întreprinderile nou-înființate și pentru sectorul public;

Impactul asupra jurnalismului și a mass-mediei

30. consideră că trebuie analizată atent problema finanțării reclamelor din conținutul știrilor plătite; schimbările în materie de reglementare pot avea un efect puternic asupra modelelor de afaceri viabile ale furnizorilor de știri în viitor și, așadar, CoR solicită să se pună un accent mai mare pe pluralismul mass-mediei;

31. atrage atenția asupra importanței unei clarități și a unei coeziuni legislative maxime și, pentru a evita consecințele nedorite, subliniază că DSA ar trebui să cuprindă un cadru orizontal deosebit de relevant pentru legislația specifică sectorului, de exemplu, în ceea ce privește încălcarea drepturilor de autor, conținutul terorist, materialele care evidențiază abuz sexual împotriva copiilor sau discurs ilegal de incitare la ură și produsele ilegale; consideră că, în principiu, Directiva privind drepturile de autor⁽⁶⁾, Directiva serviciilor mass-media audiovizuale⁽⁷⁾ și RGPD ar trebui considerate *lex specialis* în raport cu DSA și cu DMA;

32. consideră că ar trebui menținute, la nivel național sau subnațional, în funcție de defalcarea respectivă a competențelor juridice, competențele și instrumentele referitoare la mass-media și la piețele de informații pentru a ține cont de identitățile culturale și pentru a proteja pluralismul, pentru a combate în mod eficace discursurile de incitare la ură și informațiile dăunătoare online, la fel cum se întâmplă în mediul offline. Autoritățile relevante din statele membre ar trebui să aibă în continuare dreptul de a menține sau de a stabili reglementări mai stricte pentru a proteja interese legitime.

Subsidiaritatea

33. consideră că cele două propuneri care au la bază articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – care prevede stabilirea de măsuri care să asigure funcționarea pieței interne – respectă principiul subsidiarității. Pentru a preveni fragmentarea pieței unice, este nevoie de condiții armonizate pentru serviciile transfrontaliere, iar acestea pot fi garantate de mecanismele de supraveghere coordonată și de cooperarea în domeniul serviciilor digitale între autoritățile de la nivelul UE;

34. consideră că aceste măsuri folosesc la asigurarea coerenței la nivelul UE și sunt suficiente pentru a-i obliga pe furnizorii din țări terțe să desemneze un reprezentant legal pentru interesele consumatorilor de pe teritoriul UE, după modelul RGPD;

35. reiterează că reglementările europene trebuie să țină întotdeauna seama de principiul garantării autonomiei locale și regionale, instituit în dreptul primar prin articolul 4 alineatul (2) din TUE;

Excepții de la propuneri: impozitarea și condițiile de muncă

36. evidențiază că impozitarea locală a serviciilor digitale, de exemplu taxele turistice, nu este abordată în mod direct de cele două reglementări;

37. consideră că propunerile privind Actul legislativ privind serviciile digitale și Actul legislativ privind piețele digitale ar trebui, de asemenea, să fie privite într-un context politic mai larg. Aceasta include, în special, impozitarea echitabilă a economiei digitale, cum ar fi normele de impozitare actualizate, ținând seama de faptul că întreprinderile digitalizate și modelele lor de afaceri se pot implica în activități de afaceri într-o jurisdicție fără a fi prezente fizică în acea jurisdicție. În acest context, reamintește necesitatea de a recunoaște rolul utilizatorilor finali în generarea de valoare pentru întreprinderi. Prin urmare, sprijină solicitarea Parlamentului European adresată Comisiei de a prezenta, până în iunie 2021, propuneri pentru clarificarea și armonizarea impozitării activităților comerciale digitale ale tuturor actorilor, inclusiv ale celor stabiliți în afara UE. O astfel de reformă ar trebui să fie privită și realizată într-un cadru internațional mai larg și, în special, în contextul Cadrului cuprinzător al OCDE/G20. Subliniază importanța consolidării unor condiții de concurență echitabile pentru furnizorii de servicii tradiționale și de servicii digitale din UE, prin asigurarea faptului că normele fiscale sunt adecvate realităților economiei mondiale moderne și protejează competitivitatea și atractivitatea Europei pentru investițiile străine;

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE (JO L 130, 17.5.2019, p. 92).

⁽⁷⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

38. constată că se preconizează, de asemenea, că Comisia Europeană va prezenta o propunere legislativă separată privind condițiile de muncă ale lucrătorilor de pe platforme în 2021 și arată că CoR și-a exprimat punctul de vedere în ceea ce privește provocările locale și regionale în materie de reglementare și problemele referitoare la lucrul pe platforme ⁽⁸⁾, în special în ceea ce le privește pe cele cauzate de pandemia de COVID-19 ⁽⁹⁾;

39. așteaptă cu interes să colaboreze cu Comisia Europeană, cu Parlamentul European și cu Consiliul pentru a rafina în continuare cadrul european pentru răspunsuri normative la serviciile online într-o manieră care să valorifice potențialul pentru o inovare europeană sporită și pentru ca întreprinderile nou-înființate să crească, să se extindă și să prospere, punând totodată accentul pe comerțul deschis și competitiv al Europei, care a încurajat întotdeauna creșterea.

Bruxelles, 30 iunie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽⁸⁾ Avizul CoR pe tema „Activitatea platformelor – provocări la nivel local și regional în materie de reglementare”, raportor: Dimitrios Birmipas. Dosarul SEDEC-VI/051.

⁽⁹⁾ Avizul CoR pe tema „O strategie pentru viitorul digital al Europei și o strategie privind datele”, raportor: Mark Weinmeister (DE-PPE). Dosarul ECON-VII-004.

Aviz al Comitetului European al Regiunilor privind reziliența entităților critice

(2021/C 440/14)

Raportor:	Mario GUARENTE (CRE-IT), primarul orașului Potenza
Document de referință:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind reziliența entităților critice COM(2020) 829 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 3 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Strategia cuprinde cel puțin următoarele elemente:	Strategia cuprinde cel puțin următoarele elemente:
(a) obiectivele și prioritățile strategice în scopul consolidării rezilienței generale a entităților critice, ținând seama de interdependențele transfrontaliere și transsectoriale;	(a) obiectivele și prioritățile strategice în scopul consolidării rezilienței generale a entităților critice, ținând seama de interdependențele transfrontaliere și transsectoriale;
(b) un cadru de guvernanță pentru realizarea obiectivelor și priorităților strategice, inclusiv o descriere a rolurilor și responsabilităților diferitelor autorități, ale entităților critice și ale altor părți implicate în punerea în aplicare a strategiei;	(b) un cadru de guvernanță pentru realizarea obiectivelor și priorităților strategice, inclusiv o descriere a rolurilor și responsabilităților diferitelor autorități, ale entităților critice și ale altor părți implicate în punerea în aplicare a strategiei;
(c) o descriere a măsurilor necesare pentru a spori reziliența generală a entităților critice, inclusiv o evaluare națională a riscurilor, identificarea entităților critice și a entităților echivalente cu entitățile critice, precum și măsurile luate în conformitate cu prezentul capitol pentru a sprijini entitățile critice;	(c) o descriere a măsurilor necesare pentru a spori reziliența generală a entităților critice, inclusiv o evaluare națională a riscurilor, identificarea entităților critice și a entităților echivalente cu entitățile critice, precum și măsurile luate în conformitate cu prezentul capitol pentru a sprijini entitățile critice;
(d) un cadru de politică pentru o coordonare sporită între autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 8 din prezenta directivă și în temeiul [Directivei NIS 2] în scopul schimbului de informații privind incidentele și amenințările cibernetice și al exercitării sarcinilor de supraveghere.	(d) un cadru de politică pentru o coordonare sporită între autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 8 din prezenta directivă și în temeiul [Directivei NIS 2] în scopul schimbului de informații privind incidentele și amenințările cibernetice și al exercitării sarcinilor de supraveghere;
	(e) orientări pentru activitățile de comunicare care să păstreze un echilibru între cerințele în materie de confidențialitate și cele de informare privind riscurile la care sunt expuse autoritățile locale și regionale și populația.
Strategia se actualizează atunci când este necesar și cel puțin o dată la patru ani.	Strategia se actualizează atunci când este necesar și cel puțin o dată la patru ani.

Expunere de motive

Activitățile de comunicare și informare cu privire la riscurile de dezastre care pot afecta infrastructura critică dintr-un anumit teritoriu, la care sunt expuse atât administrațiile locale, cât și populația, reprezintă un instrument important pentru creșterea rezilienței actorilor critici, astfel cum prevede și prioritatea 1 a Cadrului de la Sendai ⁽¹⁾. Acest lucru ar trebui realizat acordând o atenție deosebită și cerințelor privind confidențialitatea informațiilor critice.

Amendamentul 2

Articolul 4 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 8 stabilesc o listă a serviciilor esențiale din sectoarele menționate în anexă. Acestea efectuează în termen de [trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și, ulterior, atunci când este necesar și cel puțin o dată la patru ani, o evaluare a tuturor riscurilor relevante care pot afecta furnizarea serviciilor esențiale respective, pentru a identifica entitățile critice în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) și a le asista în ceea ce privește luarea măsurilor prevăzute la articolul 11.	Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 8 stabilesc o listă a serviciilor esențiale din sectoarele menționate în anexă. Acestea efectuează în termen de [trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și, ulterior, atunci când este necesar și cel puțin o dată la patru ani, o evaluare a tuturor riscurilor relevante care pot afecta furnizarea serviciilor esențiale respective, pentru a identifica entitățile critice în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) și a le asista în ceea ce privește luarea măsurilor prevăzute la articolul 11.
Evaluarea riscurilor ia în considerare toate riscurile naturale și provocate de om relevante, inclusiv accidente, dezastrele naturale, situațiile de urgență din domeniul sănătății publice, amenințările antagoniste, inclusiv infracțiunile de terorism în sensul Directivei (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului.	Evaluarea riscurilor ia în considerare toate riscurile naturale și provocate de om relevante, inclusiv accidente, dezastrele naturale, situațiile de urgență din domeniul sănătății publice, amenințările antagoniste, inclusiv infracțiunile de terorism în sensul Directivei (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului, acordând o atenție specială stării infrastructurii fizice existente pentru a putea concepe programe adecvate de renovări sau construcții noi.

Expunere de motive

Starea infrastructurii fizice existente este o componentă importantă a capacității actuale și viitoare a entităților critice de a preveni și gestiona posibilele accidente și, prin urmare, ar trebui inclusă în evaluarea riscurilor și în programele ulterioare de renovare sau de construcții noi.

Amendamentul 3

Articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (e)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
La determinarea importanței unui efect perturbator astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) litera (c), statele membre țin cont de următoarele criterii:	La determinarea importanței unui efect perturbator astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) litera (c), statele membre țin cont de următoarele criterii:
(a) numărul de utilizatori care se bazează pe serviciul furnizat de entitate;	(a) numărul de utilizatori care se bazează pe serviciul furnizat de entitate;
(b) dependența altor sectoare menționate în anexă de acest serviciu;	(b) dependența altor sectoare menționate în anexă de acest serviciu;

⁽¹⁾ <https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030>.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(c) impacturile pe care l-ar putea avea incidentele, în ceea ce privește intensitatea și durata, asupra activităților economice și societale, a mediului și a siguranței publice;	(c) impacturile pe care l-ar putea avea incidentele, în ceea ce privește intensitatea și durata, asupra activităților economice și societale, a mediului și a siguranței publice, în urma consultării autorităților locale și regionale, în funcție de relevanță;
(d) cota de piață a entității pe piața serviciilor respective;	(d) cota de piață a entității pe piața serviciilor respective;
(e) zona geografică ce ar putea fi afectată de un incident, inclusiv eventualele impacturi transfrontaliere;	(e) zona geografică ce ar putea fi afectată de un incident, inclusiv eventualele impacturi transfrontaliere, în urma consultării autorităților locale și regionale, în urma consultării autorităților locale și regionale, în funcție de relevanță;
(f) importanța entității pentru menținerea unui nivel suficient al serviciului, ținând cont de disponibilitatea unor mijloace alternative pentru furnizarea serviciului respectiv.	(f) importanța entității pentru menținerea unui nivel suficient al serviciului, ținând cont de disponibilitatea unor mijloace alternative pentru furnizarea serviciului respectiv.

Expunere de motive

Impactul local și regional al incidentelor poate fi evaluat mai bine de autoritățile locale și regionale.

Amendamentul 4

Articolul 8 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Statele membre se asigură că autoritățile lor competente se consultă și cooperează, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, cu alte autorități naționale relevante, în special cu cele responsabile cu protecția civilă, cu asigurarea respectării legii și cu protecția datelor cu caracter personal, precum și cu părțile interesate relevante, inclusiv entitățile critice.	Statele membre se asigură că autoritățile lor competente se consultă și cooperează, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, cu alte autorități naționale – și, când este cazul, locale și regionale – relevante, în special cu cele responsabile cu protecția civilă, cu asigurarea respectării legii și cu protecția datelor cu caracter personal, precum și cu părțile interesate relevante, inclusiv entitățile critice.

Expunere de motive

Repartizarea competențelor poate varia de la un stat membru la altul.

Amendamentul 5

Articolul 9 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Statele membre acordă sprijin entităților critice în vederea consolidării rezilienței acestora. Sprijinul poate include elaborarea de materiale de orientare și metodologii, sprijinul pentru organizarea de exerciții pentru a testa reziliența acestor entități și formarea personalului entităților critice.	Statele membre acordă sprijin entităților critice în vederea consolidării rezilienței acestora. Sprijinul poate include elaborarea de materiale de orientare și metodologii, sprijinul pentru organizarea de exerciții pentru a testa reziliența acestor entități și formarea personalului entităților critice, precum și promovarea activităților de comunicare și informare cu privire la riscurile relevante pentru administrațiile locale și populația din teritoriile care pot fi afectate.

Expunere de motive

Comunicarea joacă un rol esențial în consolidarea rezilienței comunităților.

Amendamentul 6

Articolul 16 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Grupul privind reziliența entităților critice este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei. Dacă este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Grupul privind reziliența entităților critice poate invita reprezentanți ai părților interesate să participe la lucrările sale.	Grupul privind reziliența entităților critice este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei, precum și un reprezentant al Comitetului European al Regiunilor în calitate de observator . Dacă este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Grupul privind reziliența entităților critice poate invita reprezentanți ai părților interesate să participe la lucrările sale.

Expunere de motive

CoR poate contribui la activitatea Grupului pentru reziliența entităților critice, reprezentând preocupările autorităților locale și regionale și contribuind cu propria expertiză și cunoștințele sale de pe teren.

Amendamentul 7

Articolul 16 alineatul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Grupul privind reziliența entităților critice are următoarele sarcini:	Grupul privind reziliența entităților critice are următoarele sarcini:
(a) sprijinirea Comisiei în ceea ce privește asistența acordată statelor membre pentru consolidarea capacității acestora de a contribui la asigurarea rezilienței entităților critice în conformitate cu prezenta directivă;	(a) sprijinirea Comisiei în ceea ce privește asistența acordată statelor membre pentru consolidarea capacității acestora de a contribui la asigurarea rezilienței entităților critice în conformitate cu prezenta directivă;
(b) evaluarea strategiilor privind reziliența entităților critice menționate la articolul 3 și identificarea bunelor practici în ceea ce privește strategiile respective;	(b) evaluarea strategiilor privind reziliența entităților critice menționate la articolul 3 și identificarea bunelor practici în ceea ce privește strategiile respective;
(c) facilitarea schimbului de bune practici în ceea ce privește identificarea entităților critice de către statele membre în conformitate cu articolul 5, inclusiv în legătură cu dependențele transfrontaliere și riscurile și incidentele;	(c) facilitarea schimbului de bune practici în ceea ce privește identificarea entităților critice de către statele membre în conformitate cu articolul 5, inclusiv în legătură cu dependențele transfrontaliere și riscurile și incidentele;
(d) contribuția la elaborarea orientărilor menționate la articolul 6 alineatul (3) și a oricăror acte delegate și de punere în aplicare în temeiul prezentei directive, la cerere;	(d) contribuția la elaborarea orientărilor menționate la articolul 6 alineatul (3) și a oricăror acte delegate și de punere în aplicare în temeiul prezentei directive, la cerere;
(e) examinarea anuală a rapoartelor de sinteză menționate la articolul 8 alineatul (3);	(e) examinarea anuală a rapoartelor de sinteză menționate la articolul 8 alineatul (3);
(f) partajarea bunelor practici privind schimbul de informații legate de notificarea incidentelor menționată la articolul 13;	(f) partajarea bunelor practici privind schimbul de informații legate de notificarea incidentelor menționată la articolul 13;
(g) analiza rapoartelor misiunilor de consiliere și formularea de recomandări cu privire la acestea, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3);	(g) analiza rapoartelor misiunilor de consiliere și formularea de recomandări cu privire la acestea, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3);
(h) schimbul de informații și de bune practici privind cercetarea și dezvoltarea referitoare la reziliența entităților critice, în conformitate cu prezenta directivă;	(h) schimbul de informații și de bune practici privind cercetarea și dezvoltarea referitoare la reziliența entităților critice, în conformitate cu prezenta directivă;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(i) după caz, schimbul de informații privind aspecte legate de reziliența entităților critice cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii.	(i) după caz, schimbul de informații privind aspecte legate de reziliența entităților critice cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii;
	(j) <i>schimbul de experiență și de date teritoriale, utile pentru dezvoltarea strategiilor de reziliență, prin implicarea autorităților locale și regionale.</i>

Expunere de motive

Considerăm că schimbul de experiență și de date teritoriale contribuie în mod semnificativ la elaborarea și punerea în aplicare a unor strategii eficace în materie de reziliență.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută faptul că domeniul de aplicare al propunerii de directivă a fost extins în mod semnificativ pentru a include domeniile energiei, transporturilor, sănătății, apei potabile, apelor reziduale, infrastructurii digitale, administrației publice și spațiului;
2. îndeamnă Comisia Europeană să ia în considerare o extindere suplimentară a domeniilor care urmează să fie incluse în directivă, pentru a integra și sectorul lanțurilor de distribuție a produselor de bază, în special sectorul producției, prelucrării și distribuției de alimente;
3. având în vedere complexitatea specifică a sectorului lanțurilor de distribuție, subliniază necesitatea de a aprofunda această chestiune prin promovarea unor studii specifice pentru a stabili un cadru metodologic fiabil pentru evaluarea și protejarea acestora;
4. de asemenea, având în vedere experiența dramatică a pandemiei de COVID-19, speră că se vor lua măsuri pentru a consolida lanțurile de distribuție a produselor de bază prin diversificarea rețelei de distribuție și prin creșterea numărului de posibili furnizori în funcție de importanța bunurilor care urmează să fie distribuite;
5. subliniază că, deși o mare parte din legislația din acest domeniu este definită la nivelul UE sau la nivel național, autoritățile locale și regionale au sarcini și responsabilități esențiale în ceea ce privește protejarea teritoriului lor și, prin urmare, trebuie să joace un rol specific și important în ceea ce privește reziliența infrastructurii critice pe care o asigură pe teritoriul lor, punând la dispoziție cunoștințe și experiență;
6. salută deplasarea accentului de pe protecția infrastructurii pe consolidarea rezilienței entităților care o administrează, dar subliniază că protecția structurilor sau a infrastructurii nu ar trebui neglijată, ținând seama de posibilele daune fizice în cazul unor dezastre naturale sau provocate de om și de posibilele consecințe grave ale acestora nu numai la nivel național, ci și la nivel local, regional sau transfrontalier;
7. subliniază valoarea adăugată a autorităților locale și regionale în situații transfrontaliere, în special în ceea ce privește înțelegerea riscurilor și evaluarea gravității accidentelor și a posibilelor consecințe, precum și a interdependențelor sectoriale și teritoriale;
8. este de acord că, pentru a asigura o abordare cuprinzătoare a rezilienței entităților critice, fiecare stat membru ar trebui să aibă o strategie, pregătită în cooperare cu autoritățile locale și regionale, care să stabilească obiectivele și măsurile de politică ce trebuie puse în aplicare, pe baza unei evaluări a tuturor riscurilor relevante, de origine naturală și umană, care pot afecta furnizarea de servicii esențiale, cum ar fi accidentele, dezastrele naturale, urgențele de sănătate publică sau atacurile teroriste;
9. subliniază că o înțelegere comună a ceea ce înseamnă o entitate critică și a modului în care aceasta poate fi protejată ar trebui să fie convenită între statele membre pentru a identifica cele mai bune modalități de creștere a rezilienței entităților critice, având în vedere impactul semnificativ asupra funcționării pieței interne;
10. subliniază situația specifică a regiunilor ultraperiferice, a căror realitate unică face ca aceste regiuni să fie deosebit de vulnerabile, necesitatea de a asigura reziliența infrastructurii lor fiind evidentă;

11. consideră că este util ca Comisia să elaboreze orientări adecvate pentru a asigura aplicarea efectivă și uniformă a directivei în toate statele membre, prin orientarea activităților de evaluare și a posibilelor acțiuni ulterioare pe baza unei abordări holistice care să țină seama de toate interdependențele transsectoriale și transfrontaliere pentru a consolida în mod adecvat reziliența, inclusiv protecția, prevenirea riscurilor, continuitatea activității și redresarea;
12. subliniază că consolidarea cooperării dintre regiuni, de exemplu prin intermediul programelor INTERREG sau al grupărilor europene de cooperare teritorială (GECT), pentru a spori reziliența entităților critice, inclusiv a infrastructurii fizice, este esențială pentru a preveni distrugerea sau deteriorarea acestui tip de infrastructuri, care ar putea avea efecte transfrontaliere grave;
13. consideră că nivelul subnațional ar trebui luat în considerare atunci când se efectuează evaluări naționale ale riscurilor, întrucât și amplasarea fizică a elementelor unei entități critice poate determina impactul și posibilele consecințe pe teren;
14. este de acord cu necesitatea de a consolida reziliența entităților critice identificate, exprimându-și totodată îngrijorarea cu privire la sarcina financiară destul de semnificativă pe care ar putea să o genereze respectarea obligațiilor prevăzute în propunerea de directivă;
15. subliniază că Comisia ar trebui să prevadă mijloace de sprijin specifice prin programele deja existente, inclusiv sprijin financiar, destinate entităților critice, în special celor publice, acolo unde este necesar, pentru a promova adoptarea unor măsuri eficiente și în timp util;
16. consideră că strategia de consolidare a rezilienței entităților critice ar trebui să fie pregătită la nivel național, în consultare cu nivelurile local și regional;
17. este de acord că, în cazul în care survine un incident, entitățile critice trebuie să îl notifice fără întârziere autorității competente, incluzând „toate informațiile disponibile de care autoritatea competentă are nevoie pentru a înțelege natura, cauza și posibilele consecințe ale incidentului”; solicită, în măsura în care nu există încă structuri și cooperări la nivel național pentru gestionarea situațiilor de urgență, crearea unei rețele și a unei cooperări între autoritățile competente, inclusiv autoritățile locale și regionale, și sectoarele relevante, pentru a putea interveni rapid în caz de criză;
18. subliniază că fiecare stat membru are responsabilitatea de a proteja infrastructura esențială și de a asigura reziliența entităților critice situate pe teritoriul său, și este de acord că entitățile critice deosebit de relevante la nivel european, și anume cele care furnizează servicii esențiale pentru cel puțin o treime din statele membre, ar trebui să facă obiectul unei supravegheri specifice;
19. subliniază necesitatea de a consolida guvernanța, în vederea gestionării riscurilor prin promovarea cooperării transfrontaliere și între statele membre;
20. este de acord că, întrucât există deja mai multe structuri și instrumente în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii și al Rețelei europene de referință pentru protecția infrastructurilor critice, acestea ar trebui și ele luate în considerare în contextul directivei propuse;
21. recunoscând rolul esențial al comunicării în creșterea rezilienței comunităților, recomandă să se promoveze și să se sprijine, în conformitate cu obiectivele stabilite în Cadrul de la Sendai, inițiativele de comunicare și informare cu privire la riscurile de dezastre care pot afecta infrastructura critică dintr-un anumit teritoriu, atât în ceea ce privește administrațiile locale, cât și populația;
22. consideră că coordonarea, comunicarea și schimbul de bune practici între nivelurile național, regional și local și între statele membre pot promova o cooperare mai eficientă în ceea ce privește resursele, cunoștințele și sinergiile de-a lungul întregului ciclu de gestionare a crizelor.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Revizuirea regulamentului privind infrastructura energetică europeană în vederea adaptării la tranziția verde și digitală

(2021/C 440/15)

Raportor:	Robert Sorin NEGOIȚĂ (RO-PSE), primarul Sectorului 3, Municipiul București
Document de referință:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 COM(2020) 824 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Considerentul 1

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Comunicarea Comisiei privind planul pentru atingerea obiectivului în materie de climă, care propune creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la cel puțin 55 % până în 2030 – obiectiv aprobat de Consiliul European la 11 decembrie 2020 – și evaluarea impactului care stă la baza acesteia confirmă faptul că mixul energetic al viitorului va fi foarte diferit de cel actual și subliniază necesitatea de a analiza și, dacă este necesar, de a revizui legislația privind energia. Investițiile actuale în infrastructura energetică sunt evident insuficiente pentru a transforma și a construi infrastructura energetică a viitorului. Aceasta înseamnă, de asemenea, că trebuie să existe infrastructura necesară pentru a sprijini tranziția energetică europeană, inclusiv electrificarea rapidă, extinderea producției de energie electrică din surse regenerabile, utilizarea sporită a gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, integrarea sistemului energetic și o mai amplă adoptare a soluțiilor inovatoare.	(1) În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Comunicarea Comisiei privind planul pentru atingerea obiectivului în materie de climă, care propune creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la cel puțin 55 % până în 2030 – obiectiv aprobat de Consiliul European la 11 decembrie 2020 – și evaluarea impactului care stă la baza acesteia confirmă faptul că mixul energetic al viitorului va fi foarte diferit de cel actual și subliniază necesitatea de a analiza și, dacă este necesar, de a revizui legislația primară și secundară privind energia la nivel european, național și regional . Investițiile actuale în infrastructura energetică sunt evident insuficiente pentru a transforma și a construi infrastructura energetică a viitorului, asigurând, în același timp, o aprovizionare cu energie care să țină seama de nevoile specifice și de potențialul diferitelor regiuni . Aceasta înseamnă, de asemenea, că trebuie să existe infrastructura necesară pentru a sprijini tranziția energetică europeană, inclusiv electrificarea rapidă, extinderea producției de energie electrică din surse regenerabile, utilizarea sporită a gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, dezvoltarea unor sisteme de termoficare și de răcire centralizată , integrarea sistemului energetic și o mai amplă adoptare a soluțiilor inovatoare, pentru ca societatea noastră să devină verde, durabilă și accesibilă și pentru a îmbunătăți condițiile de viață .

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 2

Considerentul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) Evaluarea Regulamentului (UE) nr. 347/2013 a arătat în mod clar că acest cadru a îmbunătățit în mod eficace integrarea rețelelor statelor membre, a stimulat comerțul cu energie și, prin urmare, a contribuit la competitivitatea Uniunii. Proiectele de interes comun în domeniul energiei electrice și al gazelor au contribuit în mod semnificativ la siguranța aprovizionării. În ceea ce privește gazele, infrastructura este în prezent bine conectată, iar reziliența aprovizionării s-a îmbunătățit substanțial din 2013. Cooperarea regională în cadrul grupurilor regionale și prin alocarea transfrontalieră a costurilor este un factor important pentru implementarea proiectelor. Cu toate acestea, în multe cazuri, alocarea transfrontalieră a costurilor nu a avut ca rezultat reducerea deficitului de finanțare a proiectului, așa cum s-a preconizat. Deși majoritatea procedurilor de autorizare au fost scurtate, în unele cazuri procesul este încă îndelungat. Asistența financiară din partea Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) a fost un factor important, deoarece granturile pentru studii au ajutat proiectele să reducă riscurile în primele stadii ale dezvoltării, în timp ce granturile pentru lucrări au sprijinit proiectele care abordează principalele blocaje, pe care finanțarea de pe piață nu le-ar putea aborda în mod suficient.	(5) Evaluarea Regulamentului (UE) nr. 347/2013 a arătat în mod clar că acest cadru a îmbunătățit în mod eficace integrarea majorității rețelelor statelor membre, a stimulat comerțul cu energie și, prin urmare, a contribuit la competitivitatea Uniunii. Proiectele de interes comun în domeniul energiei electrice și al gazelor au contribuit în mod semnificativ la siguranța aprovizionării. În ceea ce privește gazele, infrastructura este în prezent bine conectată în majoritatea regiunilor, iar reziliența aprovizionării s-a îmbunătățit substanțial din 2013. Cu toate acestea, până în prezent, există regiuni întregi care nu și-au putut îmbunătăți suficient rețelele de gaze, securitatea energetică și capacitatea de reziliență. Există încă proiecte de distribuție a gazelor care se află în diferite etape de punere în aplicare și care nu au fost încă finalizate. Cooperarea regională în cadrul grupurilor regionale și prin alocarea transfrontalieră a costurilor este un factor important pentru implementarea proiectelor. Cu toate acestea, în multe cazuri, alocarea transfrontalieră a costurilor nu a avut ca rezultat reducerea deficitului de finanțare a proiectului, așa cum s-a preconizat. Deși majoritatea procedurilor de autorizare au fost scurtate, în unele cazuri procesul este încă îndelungat. Asistența financiară din partea Mecanismului pentru Interconectarea Europei (MIE) a fost un factor important, deoarece granturile pentru studii au ajutat proiectele să reducă riscurile în primele stadii ale dezvoltării, în timp ce granturile pentru lucrări au sprijinit proiectele care abordează principalele blocaje, pe care finanțarea de pe piață nu le-ar putea aborda în mod suficient, și care sunt extrem de importante pentru a asigura o tranziție energetică sigură și justă.

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 3

Considerentul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(11) Siguranța alimentării, ca motor principal al Regulamentului (UE) nr. 347/2013, a fost îmbunătățită în mod semnificativ prin proiectele de interes comun. În plus, evaluarea impactului obiectivelor climatice, realizată de Comisie, preconizează o reducere semnificativă a consumului de gaze naturale, deoarece utilizarea neredusă a acestuia nu este compatibilă cu neutralitatea emisiilor de carbon. Pe de altă parte, consumul de biogaz, de hidrogen din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon și de combustibili gazoși sintetici va crește semnificativ până în 2050. Prin urmare, infrastructura de gaze naturale nu mai are nevoie de sprijin prin intermediul politicii TEN-E. Este necesar ca planificarea infrastructurii energetice să reflecte acest peisaj al gazelor în schimbare.	(11) Siguranța alimentării, ca motor principal al Regulamentului (UE) nr. 347/2013, a fost îmbunătățită în mod semnificativ prin proiectele de interes comun. În plus, evaluarea impactului obiectivelor climatice, realizată de Comisie, preconizează o reducere semnificativă a consumului de gaze naturale, deoarece utilizarea neredusă a acestuia nu este compatibilă cu neutralitatea emisiilor de carbon. Pe de altă parte, consumul de biogaz, de hidrogen din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon și de combustibili gazoși sintetici va crește semnificativ până în 2050. Prin urmare, infrastructura nouă de gaze naturale nu mai are nevoie de sprijin prin intermediul politicii TEN-E. Este necesar ca planificarea infrastructurii energetice să reflecte acest peisaj al gazelor în schimbare. În același timp, în multe țări ale UE, proiectele legate de gaze naturale contribuie la reducerea emisiilor de CO₂, prin facilitarea tranziției de la combustibilii fosili solizi. Revizuirea regulamentului UE respectiv nu trebuie să afecteze negativ proiectele încă nefinalizate.

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 4

Considerentul 15

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(15) În plus, trebuie creată o nouă categorie de infrastructură pentru rețelele inteligente de gaze, pentru a sprijini investițiile care integrează în rețea gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii reduse de carbon, cum ar fi biogazul, biometanul și hidrogenul, și pentru a contribui la gestionarea unui sistem care va deveni astfel mai complex, pe baza tehnologiilor digitale inovatoare.	(15) În plus, trebuie creată o nouă categorie de infrastructură pentru rețelele inteligente de gaze, pentru a sprijini investițiile care integrează în rețea gazele din surse regenerabile și gazele cu emisii reduse de carbon, cum ar fi biogazul, biometanul și hidrogenul curat , și pentru a contribui la gestionarea unui sistem care va deveni astfel mai complex, pe baza tehnologiilor digitale inovatoare, precum și a soluțiilor tehnologice și de inginerie pentru calitatea gazului și a unei gestionări a rețelelor pe baza sistemului de monitorizare și achiziție de date (SCADA).

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 5

Considerentul 25

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(25) Ar trebui înființate grupuri regionale care să propună și să evalueze proiecte de interes comun, creându-se astfel liste regionale de proiecte de interes comun. Pentru a asigura un consens larg, aceste grupuri regionale trebuie să asigure o cooperare strânsă între statele membre, autoritățile naționale de reglementare, inițiatorii proiectelor și părțile interesate. În contextul acestei cooperări, atunci când se dovedește necesar, autoritățile naționale de reglementare trebuie să ofere consultanță grupurilor regionale, printre altele cu privire la fezabilitatea aspectelor legate de reglementare ale proiectelor propuse și la fezabilitatea calendarului propus pentru aprobarea normativă.	(25) Ar trebui înființate grupuri regionale care să propună și să evalueze proiecte de interes comun, creându-se astfel liste regionale de proiecte de interes comun. Pentru a asigura un consens larg, aceste grupuri regionale trebuie să asigure o cooperare strânsă între statele membre, autoritățile naționale de reglementare, autoritățile locale și regionale , inițiatorii proiectelor și părțile interesate. În contextul acestei cooperări, atunci când se dovedește necesar, autoritățile naționale de reglementare trebuie să ofere consultanță grupurilor regionale, printre altele cu privire la fezabilitatea aspectelor legate de reglementare ale proiectelor propuse și la fezabilitatea calendarului propus pentru aprobarea normativă.

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 6

Articolul 1 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<i>Articolul 1</i> Obiectul (1) Prezentul regulament stabilește linii directoare privind realizarea promptă a dezvoltării și interoperabilității coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructurile energetice transeuropene prevăzute în anexa I („coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică”), care contribuie la obiectivele Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și la obiectivul neutralității climatice până în 2050.	<i>Articolul 1</i> Obiectul (1) Prezentul regulament stabilește linii directoare privind realizarea promptă a dezvoltării și interoperabilității coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructurile energetice transeuropene prevăzute în anexa I („coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică”), care contribuie la obiectivele Uniunii privind clima și energia pentru 2030, la obiectivul neutralității climatice până în 2050 și la țintele legate de biodiversitate pentru 2030 și care să asigure și să stimuleze securitatea energetică, integrarea pieței, concurența loială, diversificarea aprovizionării cu energie și energia accesibilă ca preț pentru toți.

Expunere de motive

Revizuirea TEN-E (inclusiv planificarea infrastructurii) ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele Pactului verde, cu obiectivul de neutralitate climatică până în 2050 și cu cel de a nu neglija pe nimeni, lucru care înseamnă energie accesibilă ca preț pentru toți.

Amendamentul 7

Articolul 2

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
4. „proiect de interes comun” înseamnă un proiect necesar pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică prevăzute în anexa I și care face parte din lista proiectelor de interes comun la nivelul Uniunii menționată la articolul 3; [...] 16. „adaptarea la schimbările climatice” este un proces care asigură faptul că reziliența infrastructurii energetice la potențialele efecte negative ale schimbărilor climatice este asigurată printr-o evaluare a vulnerabilității la schimbările climatice și a riscurilor, inclusiv prin măsuri de adaptare relevante.	4. „proiect de interes comun” înseamnă un proiect necesar pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică prevăzute în anexa I și care face parte din lista proiectelor de interes comun la nivelul Uniunii menționată la articolul 3. La evaluarea proiectelor, se ține seama de strategiile naționale de dezvoltare și de potențialul local și regional al locului în care proiectul va fi pus în aplicare, pentru a se asigura un impact benefic optim; [...] 16. „adaptarea la schimbările climatice” este un proces care asigură faptul că reziliența infrastructurii energetice la potențialele efecte negative ale schimbărilor climatice este asigurată printr-o evaluare a vulnerabilității la schimbările climatice și a riscurilor, inclusiv prin măsuri de adaptare relevante. 17. „durabilitate” înseamnă potențialul oricărui tip de proiect de a contribui la realizarea obiectivului de neutralitate climatică. Este evaluată din punctul de vedere al integrării surselor regenerabile de energie în rețea sau al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră pe care proiectul le va emite pe durata de viață preconizată;

Expunere de motive

Definiția conceptului de „durabilitate” nu se regăsește între celelalte. Având în vedere durata lungă de viață, posibilitatea ca un proiect să devină un activ depreciat ar trebui evaluată cu atenție, pe măsură ce sistemul avansează către neutralitatea carbonului.

Amendamentul 8

Articolul 3 alineatul (3) litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) fiecare propunere individuală de proiect de interes comun necesită aprobarea statelor al căror teritoriu este vizat de proiect; dacă un stat membru nu își dă aprobarea, acesta prezintă grupului în cauză motive justificate pentru această decizie;	(a) fiecare propunere individuală de proiect de interes comun necesită aprobarea statelor al căror teritoriu este vizat de proiect; dacă un stat membru nu își dă aprobarea, acesta prezintă grupului în cauză motive justificate pentru această decizie. Pentru a evita conflictele la nivel regional și la nivelul statelor membre și pentru a crea un intermediar care să asigure transpunerea și respectarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentului regulament, Uniunea Europeană instituie o autoritate unică desemnată în acest scop;

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 9

Articolul 4 alineatul (2) litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) proiectul contribuie în mod semnificativ la obiectivele de decarbonizare ale Uniunii și ale țării terțe și la durabilitate, printre altele prin integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și prin transportul energiei din surse regenerabile către principalele centre de consum și situri de stocare și	(a) proiectul contribuie în mod semnificativ la obiectivele de decarbonizare ale Uniunii și ale țării terțe și la durabilitate, printre altele prin integrarea energiei din surse regenerabile și a surselor de energie cu emisii reduse de CO₂ în rețea și prin transportul producției de energie din surse regenerabile și cu emisii scăzute către principalele centre de consum și situri de stocare și

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 10

Articolul 5 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) Până la 31 ianuarie a fiecărui an, autoritățile competente menționate la articolul 8 prezintă agenției și grupului respectiv raportul menționat la alineatul (4) din prezentul articol, completat cu informații cu privire la progresele și, dacă este cazul, întârzierile în implementarea proiectelor de interes comun situate pe teritoriul lor, cu privire la procedura de autorizare, precum și la motivele unor astfel de întârzieri. Contribuția autorităților competente la raport se marchează în mod clar ca atare și este redactată fără a modifica textul introdus de inițiatorii proiectului.	(5) Până la 31 ianuarie a fiecărui an, autoritățile competente stabilite la nivel european și în statele membre în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament prezintă agenției și grupului respectiv raportul menționat la alineatul (4) din prezentul articol, completat cu informații cu privire la progresele și, dacă este cazul, întârzierile în implementarea proiectelor de interes comun situate pe teritoriul lor, cu privire la procedura de autorizare, precum și la motivele unor astfel de întârzieri. Contribuția autorităților competente la raport se marchează în mod clar ca atare și este redactată fără a modifica textul introdus de inițiatorii proiectului.

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 11

Articolul 8

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Articolul 8 Organizarea procedurii de autorizare (3) Fără a aduce atingere cerințelor aplicabile în temeiul dreptului internațional și al dreptului Uniunii, autoritatea competentă facilitează emiterea deciziei exhaustive. Decizia exhaustivă este dovada finală a faptului că proiectul de interes comun a atins stadiul de proiect gata de construcție și că nu sunt necesare alte permise sau autorizații suplimentare în acest sens. Decizia exhaustivă se emite în termenul prevăzut la articolul 10 alineatele (1) și (2) și în conformitate cu unul dintre următoarele sisteme:	Articolul 8 Organizarea procedurii de autorizare (3) Fără a aduce atingere cerințelor aplicabile în temeiul legislației de la nivel regional, național, al Uniunii și al dreptului internațional , autoritatea competentă facilitează emiterea deciziei exhaustive. Decizia exhaustivă este dovada finală a faptului că proiectul de interes comun a atins stadiul de proiect gata de construcție și că nu sunt necesare alte permise sau autorizații suplimentare în acest sens. Decizia exhaustivă se emite în termenul prevăzut la articolul 10 alineatele (1) și (2) și în conformitate cu unul dintre următoarele sisteme:

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 12

Articolul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Transparența și participarea publicului (1) Până la [1 mai 2023], statul membru sau autoritatea competentă publică, după caz, în colaborare cu alte autorități vizate, un manual de procedură actualizat privind procedura de autorizare aplicabilă proiectelor de interes comun, incluzând cel puțin informațiile menționate la punctul 1 din anexa VI. Manualul nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, dar poate face referire la sau poate cita dispoziții juridice relevante. Autoritățile naționale competente coordonează și identifică sinergii cu țările învecinate atunci când elaborează manualul de proceduri. [...] (4) Dacă acest lucru nu este deja solicitat de legislația națională conform unor standarde similare sau mai ridicate, înainte de transmiterea dosarului de candidatură final și complet către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului sau, dacă legislația națională prevede astfel, autoritatea competentă desfășoară cel puțin o consultare publică. Consultarea publică respectivă nu aduce atingere oricărei consultări publice organizate după transmiterea solicitării aprobării de dezvoltare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE. Consultarea publică oferă informații privind proiectul părților interesate menționate la punctul 3 litera (a) din anexa VI, într-un stadiu incipient, și contribuie la identificarea celei mai potrivite locații sau a celui mai potrivit traseu, ținând cont, de asemenea, de considerațiile privind adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește proiectul, precum și a subiectelor relevante de abordat în cadrul dosarului de candidatură. [...]	Transparența și participarea publicului (1) Până la [1 mai 2023], statul membru sau autoritatea competentă publică, după caz, în colaborare cu alte autorități vizate, un manual de procedură actualizat privind procedura de autorizare aplicabilă proiectelor de interes comun, incluzând cel puțin informațiile menționate la punctul 1 din anexa VI. Manualul nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, dar face referire la sau poate cita dispoziții juridice relevante. Autoritățile naționale și regionale competente cooperează cu autoritățile țărilor învecinate în vederea schimbului de bune practici și a facilitării procesului de acordare a autorizațiilor. [...] (4) Dacă acest lucru nu este deja solicitat de legislația națională conform unor standarde similare sau mai ridicate, înainte de transmiterea dosarului de candidatură final și complet către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului sau, dacă legislația națională prevede astfel, autoritatea competentă desfășoară cel puțin o consultare publică. Consultarea publică respectivă nu aduce atingere oricărei consultări publice organizate după transmiterea solicitării aprobării de dezvoltare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE. Consultarea publică oferă informații privind proiectul părților interesate menționate la punctul 3 litera (a) din anexa VI, într-un stadiu incipient, și contribuie la identificarea celei mai potrivite locații sau a celui mai potrivit traseu, inclusiv – dacă este cazul – a unei soluții alternative, ținând cont, de asemenea, de considerațiile privind adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește proiectul, precum și a subiectelor relevante de abordat în cadrul dosarului de candidatură. [...]

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 13

Articolul 16

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Facilitarea investițiilor cu impact transfrontalier (1) Costurile de investiții angajate în condiții de eficiență, care exclud costurile de întreținere, legate de un proiect de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II și de proiectele de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, dacă sunt de competența autorităților naționale de reglementare, sunt suportate de OTS/OST relevanți sau de inițiatorii proiectului de infrastructură de transport din statele membre în care proiectul are un impact net pozitiv și, în măsura în care nu sunt acoperite de venituri rezultate din gestionarea congestiilor sau de alte taxe, se plătesc de către utilizatorii rețelei prin tarifele de acces la rețea în statul membru sau în statele membre respective. (2) Dispozițiile prezentului articol se aplică unui proiect de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II în cazul în care cel puțin un inițiator al proiectului solicită autorităților naționale relevante aplicarea dispozițiilor respective pentru costurile proiectului. Dispozițiile se aplică în cazul unui proiect de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, după caz, numai atunci când s-a realizat deja o evaluare a cererii de pe piață care a indicat că nu este de așteptat ca costurile de investiții angajate în condiții de eficiență să fie acoperite de tarife. (4) [...] În procesul de alocare transfrontalieră a costurilor, autoritățile naționale de reglementare relevante, în consultare cu OTS/OST implicați, încearcă să ajungă la un acord reciproc bazat pe informațiile precizate la alineatul (3) literele (a) și (b), dar care nu se limitează la acestea. Evaluarea lor se bazează pe același scenariu ca și cel utilizat în procesul de selecție pentru elaborarea listei Uniunii în care este inclus proiectul de interes comun. În cazul în care un proiect de interes comun atenuează externalități negative, precum fluxurile în buclă, iar proiectul de interes comun respectiv este implementat în statul membru care se află la originea externalității negative, această atenuare nu este considerată un beneficiu transfrontalier și nu reprezintă, prin urmare, o bază de alocare a costurilor către OTS/OST din statele membre afectate de externalitățile negative respective.	Facilitarea investițiilor cu impact transfrontalier (1) Costurile de investiții angajate în condiții de eficiență, care exclud costurile de întreținere, legate de un proiect de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c), (d), (e) și 2 litera (a) din anexa II și de proiectele de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II și la punctul 1 litera (c) din anexa IV, dacă sunt de competența autorităților naționale de reglementare, sunt suportate de operatorul de rețea respectiv sau de inițiatorii proiectului de infrastructură de transport și/sau de distribuție din statele membre în care proiectul are un impact net pozitiv și, în măsura în care nu sunt acoperite de venituri rezultate din gestionarea congestiilor sau de alte taxe, se plătesc de către utilizatorii rețelei prin tarifele de acces la rețea în statul membru sau în statele membre respective. (2) Dispozițiile prezentului articol se aplică unui proiect de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b), (c), (d), (e) și 2 litera (a) din anexa II și la punctul 1 litera (c) din anexa IV în cazul în care cel puțin un inițiator al proiectului solicită autorităților naționale relevante aplicarea dispozițiilor respective pentru costurile proiectului. Dispozițiile se aplică în cazul unui proiect de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, după caz, numai atunci când s-a realizat deja o evaluare a cererii de pe piață care a indicat că nu este de așteptat ca costurile de investiții angajate în condiții de eficiență să fie acoperite de tarife. (4) [...] În procesul de alocare transfrontalieră a costurilor, autoritățile naționale de reglementare relevante, în consultare cu operatorii de rețea respectivi, încearcă să ajungă la un acord reciproc bazat pe informațiile precizate la alineatul (3) literele (a) și (b), dar care nu se limitează la acestea. Evaluarea lor se bazează pe același scenariu ca și cel utilizat în procesul de selecție pentru elaborarea listei Uniunii în care este inclus proiectul de interes comun. În cazul în care un proiect de interes comun atenuează externalități negative, precum fluxurile în buclă, iar proiectul de interes comun respectiv este implementat în statul membru care se află la originea externalității negative, această atenuare nu este considerată un beneficiu transfrontalier și nu reprezintă, prin urmare, o bază de alocare a costurilor către operatorul de rețea din statele membre afectate de externalitățile negative respective.

Expunere de motive

Rețelele inteligente de joasă tensiune și rețelele inteligente de gaze le permit cetățenilor să devină prosumatori și să contribuie la tranziția energetică. Proiectele privind rețelele inteligente sunt în prezent subreprezentate în lista PIC, din cauza definirii restrictive a rețelelor inteligente în actualul Regulament TEN-E. Amendamentul vizează extinderea acestei definiții.

Amendamentul 14

Articolul 18 alineatul (4)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(4) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 litera (d) și la punctele 2 și 5 din anexa II sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări, dacă inițiatorii proiectului în cauză pot demonstra clar externalitățile pozitive semnificative generate de proiecte, precum siguranța aprovizionării, flexibilitatea sistemului, solidaritatea sau inovarea și pot oferi dovezi clare privind lipsa viabilității comerciale a acestora, în conformitate cu analiza cost-beneficiu, planul de afaceri și evaluările efectuate, în special de către eventualii investitori sau creditori sau, dacă este cazul, o autoritate națională de reglementare.	(4) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 litera (d) și la punctele 2, 4 și 5 din anexa II sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări, dacă inițiatorii proiectului în cauză pot demonstra clar externalitățile pozitive semnificative generate de proiecte, precum siguranța aprovizionării, flexibilitatea sistemului, solidaritatea sau inovarea și pot oferi dovezi clare privind lipsa viabilității comerciale a acestora, în conformitate cu analiza cost-beneficiu, planul de afaceri și evaluările efectuate, în special de către eventualii investitori sau creditori sau, dacă este cazul, o autoritate națională de reglementare.

Expunere de motive

Electrolizoarele ar trebui să fie eligibile pentru finanțare prin MIE. În special în stadiile inițiale, investițiile în rețea depind de capacitatea de producție și, prin urmare, trebuie luate în considerare împreună. Electrolizoarele au impact transfrontalier, în special dacă corelează producția de H₂ cu cererea din regiunile transfrontaliere.

Amendamentul 15

Anexa II

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
3. În ceea ce privește hidrogenul:	3. În ceea ce privește hidrogenul:
(a) conducte de transport pentru transportul hidrogenului, oferind acces mai multor utilizatori ai rețelei în mod transparent și nediscriminatoriu, care constau în principal în conducte de înaltă presiune de hidrogen, cu excepția conductelor pentru distribuția locală a hidrogenului;	(a) conducte de transport pentru transportul hidrogenului, oferind acces mai multor utilizatori ai rețelei în mod transparent și nediscriminatoriu, care constau în principal în conducte de înaltă presiune de hidrogen, cu excepția conductelor pentru distribuția locală a hidrogenului;
(b) instalații subterane de stocare conectate la conductele de hidrogen de înaltă presiune menționate la litera (a);	(b) instalații subterane de stocare conectate la conductele de hidrogen de înaltă presiune menționate la litera (a);
(c) instalații de recepție, stocare și regazeificare sau decompresie pentru hidrogenul lichefiat sau hidrogen încorporat în alte substanțe chimice, cu scopul de a injecta hidrogenul în rețea;	(c) instalații de recepție, stocare și regazeificare sau decompresie pentru hidrogenul lichefiat sau hidrogen încorporat în alte substanțe chimice, cu scopul de a injecta hidrogenul în rețea;
(d) orice echipament esențial sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului pe bază de hidrogen sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare.	(d) orice echipament esențial sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului pe bază de hidrogen sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Toate activele enumerate la literele (a), (b), (c) și (d) pot fi active nou-construite sau active convertite din rețeaua de gaze naturale și dedicate hidrogenului sau o combinație a celor două.	(e) orice echipament sau instalație care permite utilizarea hidrogenului curat drept combustibil în sectorul transporturilor în cadrul rețelei centrale și globale TEN-T. Toate activele enumerate la literele (a), (b), (c) și (d) pot fi active nou-construite sau active convertite din rețeaua de gaze naturale și dedicate hidrogenului sau o combinație a celor două.

Expunere de motive

Adăugirea propusă va conduce la legături reciproce mai bune între politica în domeniul transporturilor și cea a energiei. Este important ca atât rețeaua centrală TEN-T, cât și rețeaua globală TEN-T să fie incluse, deoarece astfel se asigură o mai bună corelare cu actualele regiuni aflate în avansul utilizării hidrogenului (așa-numitele „văi de hidrogen”), care planifică investiții la scară largă în hidrogen.

Amendamentul 16

Anexa IV

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
ANEXA IV NORME ȘI INDICATORI PRIVIND CRITERIILE PENTRU PROIECTELE DE INTERES COMUN ȘI PENTRU PROIECTELE DE INTERES RECIPROC (c) pentru rețelele electrice inteligente, proiectul este conceput pentru echipamente și instalații de înaltă tensiune și de medie tensiune. Aceasta implică operatori de sisteme de transport, operatori de sisteme de transport și de distribuție sau operatori de distribuție din cel puțin două state membre. Operatorii de distribuție pot fi implicați numai cu sprijinul operatorilor de transport și de sistem din cel puțin două state membre, care sunt strâns asociați proiectului și care asigură interoperabilitatea. Un proiect vizează cel puțin 50 000 de utilizatori, producători, consumatori sau prosumatori de energie electrică, într-o zonă de consum de cel puțin 300 GWh/an, din care cel puțin 20 % provine din resurse regenerabile variabile;	ANEXA IV NORME ȘI INDICATORI PRIVIND CRITERIILE PENTRU PROIECTELE DE INTERES COMUN ȘI PENTRU PROIECTELE DE INTERES RECIPROC (c) pentru rețelele electrice inteligente, proiectul este conceput pentru echipamente și instalații în principal de înaltă tensiune sau de medie tensiune. Aceasta implică operatori de sisteme de transport sau de distribuție din cel puțin două state membre, care acoperă cel puțin 50 000 de utilizatori care produc și/sau consumă energie electrică, într-o zonă de consum de minimum 300 GWh/an, din care cel puțin 20 % provin din resurse regenerabile de natură variabilă. Proiectul poate prevedea și o conexiune virtuală transfrontalieră;

Expunere de motive

Rețelele inteligente de joasă tensiune le permit cetățenilor să devină prosumatori și să contribuie la tranziția energetică. Proiectele privind rețelele inteligente sunt în prezent subreprezentate în lista PIC, din cauza definirii restrictive a rețelilor inteligente în actualul Regulament TEN-E. Amendamentul vizează extinderea acestei definiții.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută propunerea de regulament de revizuire a orientărilor pentru infrastructurile energetice transeuropene (TEN-E). Recunoaște că, deși obiectivele actualului regulament își mențin în mare parte valabilitatea, cadrul TEN-E actual nu reflectă încă pe deplin modificările preconizate ale sistemului energetic care vor fi determinate de noul context politic și de evoluțiile tehnologice rapide care vizează actualizarea obiectivelor pentru 2030, precum și a obiectivului de neutralitate climatică pentru 2050 din cadrul Pactului verde european. Subliniază că schimbările climatice care nu pot fi prevenite în prezent vor avea un impact semnificativ asupra Europei, în pofida eforturilor de atenuare și adaptare; prin urmare, invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de actualizare a infrastructurii energetice, ca factor-cheie pentru tranziția energetică, asigurând, în același timp, combaterea schimbărilor climatice și conservarea naturii, precum și respectarea criteriilor de sustenabilitate, în conformitate cu ODD;

2. constată cu satisfacție că viitorul cadru va menține rolul esențial al grupurilor regionale în procesul de identificare și selecție a proiectelor de interes comun (PIC), în care este extrem de important să se garanteze o reprezentare regională și locală relevantă;
3. salută propunerea de actualizare a listei de proiecte de interes comun, pentru a reflecta în mod suficient cele mai recente evoluții tehnologice și pentru a acoperi toate categoriile de infrastructură relevante, în vederea atingerii obiectivelor de neutralitate climatică și de siguranță a alimentării cu energie. Comitetul salută în mod special includerea soluțiilor de rețele inteligente, integrarea sistemelor inteligente (sistemul de transformare a energiei electrice în gaze și alte sectoare), producția de hidrogen și gaze sintetice din surse regenerabile de energie, electrolizoarele, rețelele offshore și sistemele de distribuție. Subliniază că există un mare potențial pentru sistemele de termoficare și răcire centralizată, din căldură reziduală și din surse regenerabile de energie, uneori și la scară regională și dincolo de frontierele statelor membre. Salută excluderea infrastructurii de gaze pentru conductele de gaz metan și petrol, în cazul în care aceasta nu are efecte adverse sau secundare nedorite din cauza situației locale sau regionale specifice;
4. salută obligația ca toate proiectele să satisfacă criteriile obligatorii de durabilitate și să respecte principiul „a nu face rău”, astfel cum este prevăzut în Pactul verde european [în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul UE privind taxonomia ⁽¹⁾], ca un important pas înainte către îndeplinirea obiectivelor ecologice colective ale UE;
5. observă că evaluarea proiectelor în cadrul TEN-E implică multe elemente care trebuie luate în considerare, în special provocările locale și regionale specifice legate de tranziția energetică și de țintele climatice, importanța stabilității și securității energetice și a aprovizionării cu energie, accesul la energie pentru toți cetățenii europeni, menținând totodată energia la prețuri accesibile, combaterea sărăciei energetice, legătura cu strategiile energetice naționale, regionale și locale și coerența cu programele și proiectele deja existente;
6. subliniază că infrastructura energetică joacă un rol crucial în tranziția energetică și poate avea un impact economic și de mediu semnificativ. Ca atare, cere Comisiei să instituie un mecanism permanent pentru grupurile regionale de dialog cu autoritățile locale și regionale implicate, care să fie în concordanță cu cadrul pentru dialogul pe mai multe niveluri privind clima și energia, astfel cum a fost stabilit prin Regulamentul privind guvernanța uniunii energetice;
7. subliniază necesitatea unui cadru solid de acordare a autorizațiilor. În prezent, procedurile de autorizare, chiar și pentru proiectele de interes comun, sunt încă foarte lungi. Procedurile preexistente contradictorii, uneori combinate cu un context instituțional specific, pot îngreuna progresele în anumite state membre. Pe lângă aceasta, poate exista, de asemenea, o opoziție publică din cauza faptului că nu se acordă suficientă atenție acceptării de către părțile interesate;
8. solicită ca acordarea statutului prioritar proiectelor de interes comun să fie analizată cu atenție și să fie exclusă în cazul proiectelor care ar putea avea un impact negativ asupra climei sau asupra habitatelor sau speciilor protejate;
9. subliniază că procedurile de acordare a autorizațiilor trebuie să fie finalizate cu diligența necesară. Cu toate acestea, CoR sprijină măsurile propuse la articolul 10 din propunerea de regulament, pentru a garanta că diversele instanțe implicate finalizează procedurile de autorizare într-un termen rezonabil. În acest sens, este esențial să se înființeze ghișee unice cu competențe și putere de decizie suficiente și care să respecte termene clare. La rândul său, aceasta va duce la o mai mare securitate pentru participanții la proiect și la o mai bună estimare a expunerii lor la riscuri atunci când intră în acest proces;
10. salută atenția din ce în ce mai mare acordată în Uniunea Europeană rolului hidrogenului curat, de preferință obținut din energie din surse regenerabile, și salută această propunere a Comisiei Europene, care răspunde solicitării CoR de a institui un cadru juridic al UE mai favorabil pentru dezvoltarea pieței și introducerea infrastructurii prin revizuirea legislației relevante a UE privind rețelele transeuropene de energie și, în special, prin adaptarea corespunzătoare a cerințelor pentru PIC bazate pe TEN-E ⁽²⁾ și pe planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani (TYNDP) la nivelul Uniunii. De asemenea, sprijină introducerea unor categorii specifice pentru infrastructura de hidrogen în Regulamentul TEN-E, cum ar fi rețelele de transport al hidrogenului (inclusiv conductele de gaze naturale reafectate pentru hidrogenul pur), distribuția și stocarea, precum și electrolizoarele, care trebuie să poată primi finanțare prin Mecanismul pentru interconectarea Europei;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

⁽²⁾ Avizul pe tema „Către o foaie de parcurs pentru hidrogen curat – contribuția autorităților locale și regionale la o Europă neutră din punct de vedere climatic” – Birgit Honé (DE-PSE), CoR 2020-549.

11. subliniază necesitatea electrificării și rolul hidrogenului verde în renunțarea la combustibili fosili și în reducerea emisiilor persistente din sectoarele poluante, cum ar fi industria și transportul cu vehicule grele, unde electrificarea directă poate fi limitată. Reamintește că hidrogenul din surse regenerabile ar trebui să fie prioritar, iar hidrogenul cu emisii scăzute de carbon ar trebui utilizat în scopuri de decarbonizare până când hidrogenul din surse regenerabile poate juca singur acest rol; invită, prin urmare, instituțiile UE, statele membre și întreprinderile să mărească capacitatea de energie electrică din surse regenerabile și de hidrogen, pentru a evita o concurență contraproductivă între electroliizoarele pentru producția de hidrogen și alte utilizări directe ale energiei electrice din surse regenerabile ⁽³⁾. În plus, solicită Comisiei o taxonomie clară a gazelor „regenerabile”;

12. subliniază că transportul (mobilitatea) neutru(ă) din punct de vedere climatic și producția de hidrogen curat vor necesita o dezvoltare substanțială a capacității de producție și a tehnologiilor de generare a energiei din surse regenerabile în UE în viitorul apropiat;

13. subliniază că este important ca activitățile din cadrul Regulamentului TEN-E să fie pe deplin conforme cu instrumentele de planificare relevante, în special cu planurile naționale privind energia și clima. Reamintește, în acest sens, că este important ca autoritățile locale și regionale să poată contribui pe deplin la planurile naționale privind energia și clima ale statelor membre și solicită o reprezentare optimă a autorităților locale și regionale pe parcursul acestui proces;

14. reamintește că transporturile sunt responsabile pentru un sfert din emisiile de CO₂ din UE și sunt singurul sector în care emisiile nu au fost reduse față de nivelul de referință din 1990; subliniază potențialul hidrogenului de a fi unul dintre instrumentele utilizate pentru reducerea emisiilor de CO₂ în modurile de transport, în special acolo unde electrificarea completă este mai greu de realizat sau încă imposibilă; subliniază că instalarea infrastructurii de alimentare cu combustibil este necesară pentru a stimula utilizarea hidrogenului în transporturi;

15. consideră că revizuirea Regulamentului privind rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) ⁽⁴⁾ ar trebui să pună un accent mai mare pe tehnologiile de propulsie cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru camioane, autocare, precum și pentru transportul pe căi navigabile interioare, cum ar fi motoarele electrice alimentate de pile cu hidrogen sau linii aeriene de contact, alături de biogaz și de alte forme de energie care îndeplinesc cerințele de durabilitate și de reducere a emisiilor. Construirea infrastructurii corespunzătoare, inițial de-a lungul coridoarelor rețelei centrale și globale, este o condiție prealabilă pentru utilizarea pe scară largă a acestor tehnologii. Mecanismul pentru interconectarea Europei ar trebui să ofere o finanțare adecvată în acest scop;

16. subliniază că trebuie create sinergii între TEN-T, TEN-E și strategiile privind combustibilii alternativi. În acest sens, salută dorința Comisiei de a dezvolta infrastructura de realimentare cu hidrogen în cadrul Strategiei pentru mobilitate durabilă și inteligentă și de a reexamina revizuirea Directivei privind infrastructura pentru combustibili alternativi, care oferă posibilitatea de a stabili cerințe specifice și standarde armonizate pentru introducerea treptată a unei rețele dense de stații de alimentare cu hidrogen în statele membre, în regiuni și orașe;

17. consideră că ar trebui adoptată o abordare mai deschisă cu privire la definirea proiectelor transfrontaliere, pentru a lua în considerare nu numai proiectele mari de transport, ci și proiectele locale, descentralizate și adesea participative privind rețelele inteligente, fără frontiere fizice. Într-adevăr, proiectele regionale și locale descentralizate de o parte și alta a frontierelor naționale ar putea avea efecte pozitive nu numai asupra sistemelor regionale și naționale, ci și în diverse state membre, de exemplu prin integrarea surselor regenerabile de energie, prin soluționarea cazurilor de congestie și prin evitarea externalităților negative;

18. subliniază că, pentru a contribui în mod optim la atingerea țintelor UE în materie de energie și climă și a-i capacitate pe clienți, cadrul TEN-E trebuie revizuit, pentru a include și a beneficia pe deplin de contribuțiile „prosumatorilor”, ale comunităților energetice locale și ale noilor tehnologii ⁽⁵⁾. Subliniază importanța rețelei de energie electrică de joasă și medie tensiune, în cadrul căreia trebuie creată infrastructura necesară pentru o mulțime de producători noi, descentralizați, care alimentează sistemul cu energie electrică. De asemenea, subliniază că noii producători mici trebuie să fie conectați la rețelele de joasă și medie tensiune. Solicită Comisiei să furnizeze un cadru pentru agregarea mai multor proiecte mai mici, astfel încât să poată îndeplini criteriile prevăzute de legislația actuală. Flexibilitatea în această privință este deosebit de importantă pentru autoritățile locale și regionale, astfel încât să poată elabora anumite proiecte agregate și să obțină eventual finanțare pentru aceste eforturi;

⁽³⁾ Principiul aditionalității a fost prezentat de Parlamentul European în raportul său intitulat „O strategie europeană pentru hidrogen” (A9-0116/2021, ITRE, Jens Geier).

⁽⁴⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0116_RO.html#_ftn20

⁽⁵⁾ De exemplu, stocarea energiei, răspunsul la cerere, microrețelele (eventual transfrontaliere), mobilitatea electrică.

19. observă că Regulamentul TEN-E, ca pilon central al dezvoltării infrastructurii energetice a Uniunii Europene și, ca atare, ca factor esențial care contribuie la realizarea neutralității climatice, respectă în linii mari principiile subsidiarității active și proporționalității; subliniază valoarea adăugată a cooperării regionale în punerea în aplicare a proiectelor transfrontaliere, a transparenței, a securității în materie de reglementare și a accesului la finanțare; solicită implicarea deplină a autorităților locale și regionale în calitate de parteneri, nu doar de părți interesate, în conformitate cu aceste principii ale subsidiarității active și proporționalității.

Bruxelles, 1 iulie 2021.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Apostolos TZITZIKOSTAS

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO